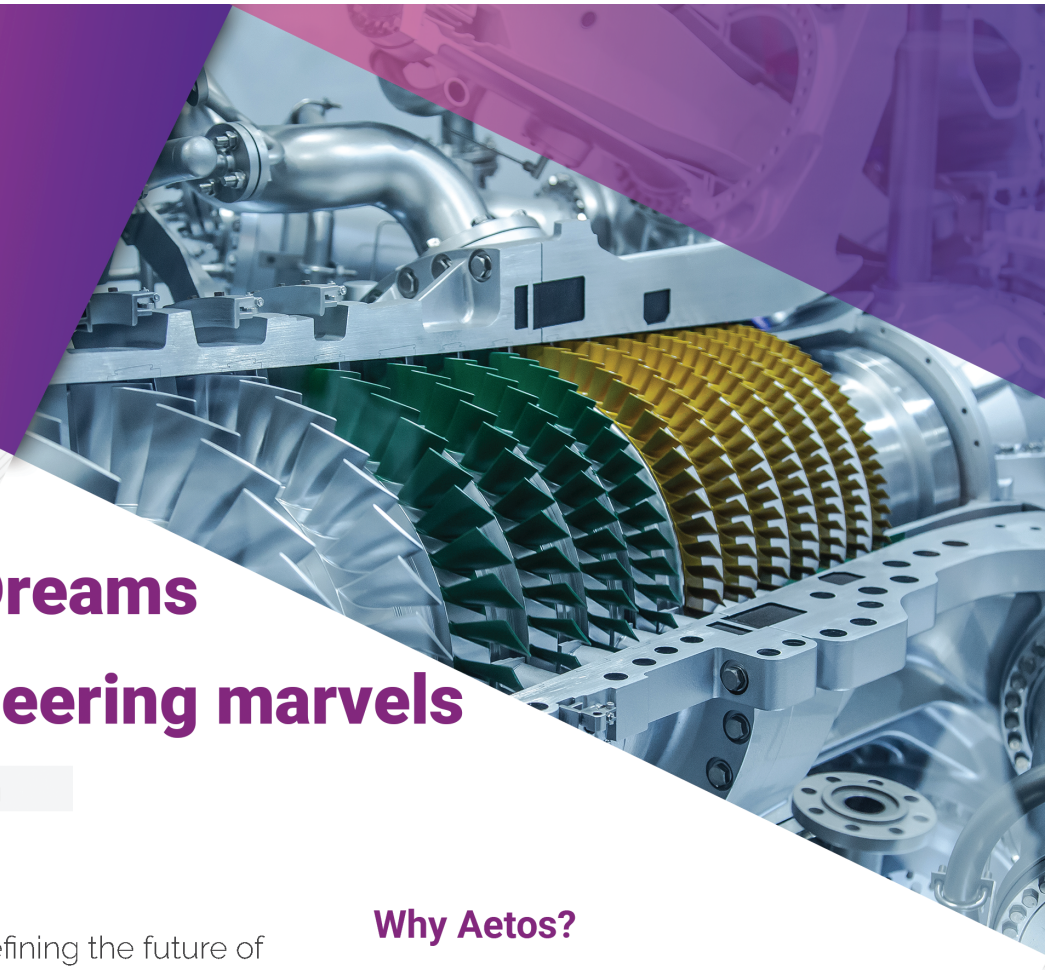
38th YEAR
DRDO ONAM CELEBRATIONS

DRDO 2025 Onam CELEBRATIONS

Onam through the eyes of a child

വിസ്മയം

Crafting Dreams into Engineering marvels

www.aetos.co.in

Who We Are ?

At Aetos, we are redefining the future of engineering by enabling organizations to accelerate innovation through cutting-edge design, simulation and digital twin technologies. With a deep-rooted passion for precision and performance, we partner with industry leaders and research institutions to deliver transformative solutions across aerospace, automotive, defence, and advanced manufacturing sectors.

Why Aetos?

1) Domain Expertise: Deep understanding of aerospace and defence systems.
2) Agile Approach: Fast, flexible and future ready.
3) Innovation-Driven: Constantly evolving with global R&D trends.
4) Client-Centric: Tailored solutions that align with your mission.

Our Capabilities

Multiphysics Simulation

Structural, thermal, fluid, and electromagnetic simulations using industry-leading tools like Altair HyperWorks, Siemens Simcenter

Digital Twin & System Modeling

Real-time system-level modeling and validation for mission-critical applications.

CAD/CAE Integration

Seamless design-to-simulation workflows that reduce development cycles and enhance product reliability

21 ANNIVERSARY

+91-9611110622
+91-9591437561
seema@aetos.co.in
HSR Layout, Bangalore
560102

DRDO 2025 Onam CELEBRATIONS

Patron & Chief Editorial Advisor

Sri C U Hari

Sri K Ramakrishnan

Sri P Srikumar

Editors

Nimesh G

Sreejith P Das

Amal K Chandran

Sub-Editors

Chanjal S Kumar

Noble Philip

Karthika Nimesh

Sibil Kumar

Layout

Karthika Nimesh

Jayaprakash K R

Cover Design

Karthika Nimesh

Publisher: DRDO Onam Celebration Committee, Bangalore - 93

Printers: National Printing Press, Koramangala, Bangalore

We value the readers feedback.

Share us feedback on mail ID: **editor.drdoonam@gmail.com**

ORGANISING COMMITTEE

Shri CU Hari : **Patron**

Shri K. Ramakrishnan : **Patron**

Shri P. Srikumar : **Patron**

Dr Anil Kumar K : **Chairman**

Sasidharan K : **Vice Chairman**

Rahul R S : **Secretary**

Ranjith T : **Joint Secretary**

Gangadharan T : **Treasurer**

Justepher Xavier : **Co- Treasurer**

Dilip Kumar P P : **Organising Secretary**

Competitions

Babitha P
K M Sivadas
Ganesh S
Bijeesh K
Simisha N
Dhanyamol H
Archana S
Vishag Ashokan

Cultural

Ratheesh P
Sujith A S
Sreenidhi K R
Rahul R
Amstrong Enose A
Sreenesh
Vishag Asokan
Sreekumar V
Nithia V P
Rineesh
Saraj S P
Vishnu S
Sreejith S Pillai
Anil P
Sruthi Praveen
Meera Mathew
Shiju
Devika S
Jijosh Abraham
Baiju E
Firoz A K
Bijeesh K
Jayesh P
Bindu Sasi
Sumod N K

Light & Sound

Saraj S P
Jijosh Abraham
Vishnu S
Hashim K
Shinil K
Nived P V

Publication

Nimesh G
Amal K Chandran
Sreejith P Das
Ajith V
Saraj S P
Chanjal S Kumar
Sumesh K M
Karthika Nimesh
Sibil Kumar
Noble Philip

Sports

Celestine Francis
Jeevan Kuriakose
Shobha Ratheesh
Noor Muhammed
Sahil T George
Adarsh S
Vinod K
Amal K Chandran
Chanjal Essave
Akhith V P
Sidharth Girish
Hashim K
Martin Jose
Babitha P
Bindu Sasi
Meera Mathew
Akhina N S
Anish K A
Madhavdas
Anoop K S
Jithin G Nair

Awards

Anish K Achary
Abhijith K P
Harikrishnan T S
Shinil K
Soniya S P
Jeevan Kuriakose
Ganesh
Amstrong Enose A

Reception

Amstrong Enose A
Vindia Prasoon
Jomon Joseph
Vishnu S
Vishakh D G
Aneesh K Achary
Vishag Ashokan
Greeshma M G
Soniya S P
Dhanyamol
Simisha N
Smitha Santhosh
Sruthi Praveen
Sreejisha Viswanathan
Shine O B
Hari Krishnan
Shreesha Sijin Babu
Sreenidhi K R
Archana S
Arpitha Martin
Athira P S

Onasadhya

Vinodh K
Shinoj A P
Sajith SJ
Sivakumar K
Celestin Francis
Ratheesh P
C S Nair
Gopu V
Ajith J
Jeevan Kuriakose
Jijosh Abraham
Amal K Chandran
Shanooj P T
Shinil K
Nithin Raj
Abhijith K P
Chanjal Essave
Akhith V P
Prasad C V

MES & EMU

Vijayakumar S

Venue Management

Prasad C V
Nived P V
Rineesh
Martin Jose
Jithin paul
Vijaya Kumar S
Shanooj P T
Ajith J
Shinoj A P
Jayesh P
Jithin G Nair
Arun Dev
Gireesh Vijayan

Finance

Praveen Kumar P V
Najeeb V I
Sumesh K M
Shibu V K
Dr Benny George
Santhosh K
Azeez P
Binesh Kumar K
Sreejith P Das
Ganesh S
Amstrong Enose A
Jijosh Abraham
Sasidharan V M

Karaoke

Hashim K
Vishnu S
Saraj S P
Sreejith P Das
Martin Jose
Jijosh Abraham

PRO & Media

TP Abdul Razak

Photo & Videography

Sreekumar V
Anish K Achary

Internal Auditor

Deepa Ramesh

DRDO 2025 Onam CELEBRATIONS

We cordially invite you to attend

DRDO ONAM CELEBRATIONS 2025

25-26 October 2025

DRDO COMMUNITY HALL

C.V. RAMAN NAGAR, BENGALURU 560 093

25th October - DAY 1

17:30 Hrs	:	**DRDO Onam Inaugural Function**
		Welcome Address
		Lighting the Lamp
		Presidential Address by: **Dr. Anil Kumar K.** (Scientist G. Chairman DRDO Onam)
		Address by Chief Guest: **Dr. K Rajalakshmi Menon** (Distinguished Scientist & DG (AERO))
		Special Guest: **Shri. Murukan Kattakada** (Malayalam Poet, Director Malayalam Mission)
		Guest of Honour: **Smt. Indu C** (Scientist E, Estate Manager, EMU)
		Souvenir Release
		Awards and Felicitation
		Vote of Thanks
18:30 Hrs	:	**Onanilaavu (Cultural Eve) - Performed by DRDO Talents (Manjadikkoottam)**

26th October - DAY 2

10:30 Hrs	:	Inauguration of Floral Decoration: **Shri C U Hari** (Former Director (Aeronautics) & Secretary (AR & DB), DRDO HQ
11:00 Hrs	:	Inauguration of Onasadhya: **Shri Y Dilip** (Distinguished Scientist, Directorate (ADE) & TAC Chairman)
11:05 Hrs	:	**Onasadhya**
		Karaoke Orchestra, Awards & Prize Distribution
17:30 Hrs	:	Musical Night by: **'Bakery Junction' band with Mridula Warrier**

വിസ്മയത്തിന് പിന്നിൽ

നമ്മുടെ കുഞ്ഞുങ്ങളുടെ കണ്ണുകളിൽ ഒരു തിളക്കം, ഒരു അത്ഭുതം. ഈ ലോകത്തിൽ അതിൽപ്പരം ആനന്ദം വേറെന്തുണ്ട്!

പെരുമഴ പെയ്ത കർക്കിടകം കഴിഞ്ഞ് ഓണവെയിലും ചിങ്ങനിലാവും വിവിധ വർണ്ണങ്ങളിലുള്ള പൂക്കളുമായി അണിഞ്ഞൊരുങ്ങുന്ന പ്രകൃതി. ജീവന്റെ പുതുനാമ്പുകൾ പകരുന്ന മിഴിവാർന്ന ഒരു ഹരിതചിത്രം. തെളിഞ്ഞ ആകാശത്തിന് കീഴെ, പാറിനടക്കുന്ന ഓണത്തുമ്പികൾക്കൊപ്പം ചുവടുവച്ച്, വിടർന്ന കണ്ണുകളോടെ ആ പ്രകൃതിയുടെ വിസ്മയത്തെ തന്നിലേയ്ക്ക് എതിരേൽക്കുന്ന കുഞ്ഞ്.

കുഞ്ഞുങ്ങളോടൊത്ത് ഈ പ്രവാസലോകത്തും ചിലപ്പോൾ നാട്ടിലും നമ്മൾ ആഘോഷിച്ച ഓണം അവരുടെ മനസ്സിൽ ശേഷിപ്പിച്ച പൂക്കളങ്ങളുടെയും പുതു വസ്ത്രങ്ങളുടെയും രുചിക്കൂട്ടുകളുടെയും നിറവും മണവും കൊതിയും. ഒപ്പം, മുത്തശ്ശി പറഞ്ഞ കഥകളിലൂടെ പരിചയപ്പെടുന്ന, തിരുവോണനാളിൽ അവരെ കാണാൻ എഴുന്നള്ളുന്ന മഹാബലിത്തമ്പുരാനും പരിവാരങ്ങളും ചേർന്ന് സൃഷ്ടിക്കുന്ന ഭ്രമാത്മകമായ ഒരു കല്പന:

Onam through the eyes of a child...

ഒരിക്കൽ, ഓണാവധിക്കാലത്ത് അതിരാവിലെ എഴുന്നേറ്റ് തുമ്പയും തുളസിയും മുക്കുറ്റിയും ഇറുക്കാൻ കൂട്ടുകാരോടൊത്ത് തൊടിയിലും അയൽപക്കങ്ങളിലും ഓടി നടന്നിരുന്ന ഒരു കുട്ടി. പൂക്കളവും പൂവടയുമായി മഹാബലിത്തമ്പുരാനെ എതിരേൽക്കാൻ കാത്തിരുന്ന കുട്ടി. കൂട്ടുകാരുമായി ഊഞ്ഞാലാട്ടവും ഓണപ്പാട്ടുകളുമായി ഉല്ലസിച്ചിരുന്ന കുട്ടി.

കവർ പേജിലേക്ക് ഒന്നുകൂടി സൂക്ഷിച്ചു നോക്കൂ. മറഞ്ഞുപോയ ആ ഓണക്കാലത്തിന്റെ ഓർമ്മകളെ, മധുരമൂറുന്ന ഒരു ശർക്കരപുരട്ടി പോലെ മനസ്സിൽ ഇന്നും താലോലിക്കുന്ന ആ കുട്ടി, അത് നിങ്ങൾ തന്നെയല്ലേ?

- ടീം എഡിറ്റോറിയൽ

Message 9
ചെയർമാന്റെ സന്ദേശം 12
എഡിറ്റോറിയൽ 13
സെക്രട്ടറിയുടെ റിപ്പോർട്ട് 15
Glimpses of DRDO ONAM 17
DRDO Onam-Drawing, Elocution & Short Story Winners .. 21
DRDO Onam-Competition Winners 22
DRDO Onam SPORTS 2024 23

പെരുമഴക്കാലം
രഞ്ജിത്ത് ടി. 29

വെള്ളരിപ്രാവ്
ശിവകുമാർ എസ്. 31

The Building
Chanjal S. Kumar 32

The Blazing Fire
Salini Jose 33

സമസ്യ
എം.കെ. ശ്രീഗൗരി 34

ഓന്ത്
എ.കെ. വൽസലൻ 45

Doctor..
Anish K. Achary 50

When the Symbol Talk
Hridya K.S. 51

Heaven
Anagha Anil 52
Palette Tales 55

എം.ടി. ഒരു അനുസ്മരണം
എ.കെ. വൽസലൻ 57

പാട്ടിന്റെ ജയചന്ദ്രിക
ശ്രീജിത്ത് പി. ദാസ് 63

മഞ്ചാടിക്കുട്ടം
ശ്രീനിധി 66
Organising Committee 67

വിരഹശൂന്യത
മഞ്ജുഷ 71

പൗലോസുകുട്ടിയുടെ പെണ്ണ് കാണൽ
ശാന്തി സലീൽ 75

The Foolish Crow
R.G. Raghuram 77

കണ്ടോളൂ, പക്ഷേ നോക്കരുത്!
ശ്രീജിത്ത് പി. ദാസ് 79

Echoes of an Unspoken Voice
Tina V. Benoy 85

മഴ
ഉണ്ണികൃഷ്ണൻ 87

The Rains
Varun Krishna 87

ഇലാമാ പഴം
അനിൽ പി.ബി. 88

വാമനൻ മൂകനോ?
ഭരണിക്കാവ് പി.ആർ. മുരളി 89

കുഞ്ഞിമഴ
അനൂയ 91

The Guilt
Nakul Unnikrishnan 91

വേവ് ലെങ്ത്ത്
സൂര്യ 92

പൂക്കളം പിറക്കുന്നത്
രാമകൃഷ്ണൻ കിനാവൂർ 95

Science & Spirituality - A Journey to the Inner Self
Anil P.B. 97

The Comfort of Shadows
Aarjjav S. Dev 99

മായാത്ത സൗഹൃദം
ബബിത പി. 101

യടകുമാരി യാത്ര
ഫിറോസ് എ.കെ. 103

അരവിന്ദന്റെ സാരങ്ങൾ
എ.കെ. വൽസലൻ 105

മസിനഗുഡി വഴി ഊട്ടി പോലാമാ?
രഞ്ജിത്ത് ടി. 111

Adhoori Kahani
Anish K. Achary 113

Manipulation
Chanjal S. Kumar 115

പതിനഞ്ചിന്റെ മൊഞ്ചിൽ മഞ്ചാടിക്കൂട്ടം
രതീഷ് പി 123

നന്ദി 128

CM's MESSAGE

SIDDARAMAIAH
CHIEF MINISTER

VIDHANA SOUDHA
BENGALURU - 560 001

Date :...29-08-2025

No: CM/PS/511/2025

MESSAGE

I am happy to learn that, the **Malayali families of DRDO Township**, C.V. Ramannagar, Bengaluru are celebrating the **'38th year of DRDO Onam - 2025'** on 25th and 26th October 2025.

Onam is more than just a festival; it is a celebration of brotherhood, prosperity, and the spirit of sharing. This festival is being celebrated with such fervor in Bengaluru, a city known for its progressive outlook and diverse population.

The Defence Research and Development Organisation (DRDO) plays a crucial role in safeguarding our nation, and the contributions of the Malayali families of DRDO township to Karnataka's progress is commendable.

I extend my heartfelt Onam greetings to every member of the DRDO township. I wish that the traditional feast **'Onamsadya'** will reflect the rich culture of Kerala. I hope that the Souvenir will beautifully showcase the rich heritage of Onam.

Siddaramaiah

(SIDDARAMAIAH)

To:-

Sri. Rahul. G.S.
The Secretary of DRDO Onam 2025 Celebrations.
No: 08, Anugraha, 1st Main,
Ankappareddy Layout, Kaggadaspura,
CV Raman Nagar, Bengaluru-560093.

DRDO 2025 Onam CELEBRATIONS

CM's MESSAGE

GOVERNMENT OF KERALA

Pinarayi Vijayan

CHIEF MINISTER

No. 725/Press/CMO/25 13 August, 2025.

MESSAGE

I am happy to note that the Malayali families of DRDO Township, Bangalore, is planning to publish a souvenir as part of the Onam celebrations.

Onam serves as a poignant reminder of our shared heritage and values. It is a time when Malayalees all over the world come together, transcending all barriers, to rejoice in the abundance of nature and the warmth of human connection.

I hope that your Onam celebrations will go a long way in fostering the fraternal bonds among the members and that the souvenir will serve as a means to display their literary and artistic talents.

Happy Onam to all the members of DRDO.

Pinarayi Vijayan

The Secretary
DRDO
E-mail : editor.drdoonam@gmail.com

141, 3rd Floor, North Block, Government Secretariat, Thiruvananthapuram Pin 695001 T 0471 2333241, 2333812, 2333610 F 0471 2333489
E chiefminister@kerala.gov.in facebook.com/cmokerala twitter.com/cmokerala
Residence Cliff House T 0471 2318406, 2314853
www.keralacm.gov.in

ചെയർമാന്റെ സന്ദേശം

പുലരിയുടെ കാറ്റിൽ പുതുമയും പ്രതീക്ഷയും നിറച്ച് വീണ്ടും ഒരിക്കൽ കൂടി നമുക്ക് മുന്നിലെത്തിയിരിക്കുന്നു, 2025-ലെ മുപ്പത്തിയെട്ടാമത് ഡി.ആർ.ഡി.ഒ. ഓണാഘോഷം.

നമ്മുടെ പാരമ്പര്യത്തെയും ഐക്യത്തെയും ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്ന ഈ ഉത്സവം, ജീവിതത്തിൽ സന്തോഷത്തിന്റെ, സഹകരണത്തിന്റെ, പങ്കുവെക്കലിന്റെ പാത തെളിക്കുന്നു. ഇതിലൂടെ മാനുഷിക ഐക്യം, സഹജീവിതം, സത്യസന്ധത, രാജ്യസ്നേഹം എന്നീ കാര്യങ്ങൾ ഉയർത്തിപ്പിടിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ദേശീയ സാമൂഹ്യ പ്രശ്നങ്ങളിൽ, ഓരോ അംഗങ്ങളും തന്നാൽ കഴിയുന്ന സംഭാവനകളും, സഹകരണങ്ങളും നൽകി ഉത്തരവാദിത്വമുള്ള ഒരു രാജ്യസ്നേഹി എന്ന് തെളിയിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ഓണാഘോഷത്തിനോടനുബന്ധിച്ചു നടത്തപ്പെട്ട ചിത്രരചന, ലളിതഗാനം, കഥാരചന എന്നീ വിഭാഗങ്ങളിലും, വിവിധയിനം കായിക മത്സരങ്ങൾ കൂടാതെ ശ്രീ ബാബു മെമ്മോറിയൽ വോളിബോൾ ടൂർണ്ണമെന്റ് എന്നീ പരിപാടികളിലും പ്രശംസനീയമാം വിധത്തിൽ ആളുകൾ പങ്കെടുക്കുകയും വിജയിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു.

ഈ ഓണാഘോഷം വിജയകരമാക്കുന്നതിൽ അതുല്യമായ മനസ്സും പ്രയത്നവും കാണിച്ച എല്ലാ സന്നദ്ധ സേവകരേയും, സംഘാടകരേയും പ്രത്യേകം അഭിനന്ദിക്കുന്നു. നിങ്ങളുടെ ആത്മാർത്ഥ സേവനവും കൂട്ടായ പ്രവർത്തനവും ഈ ആഘോഷത്തിന് യഥാർത്ഥ അർത്ഥം നൽകി. ഒന്നിച്ചുണ്ടായിരുന്ന ഓരോ മനോഹര നിമിഷവും നമ്മുടെ ഐക്യത്തിന്റെയും ആത്മാഭിമാനത്തിന്റെയും പ്രതീകമാണ്.

ഈ കൂട്ടായ്മയെ ഒരു സംഘടിത പ്രസ്ഥാനമായി കൊണ്ടുവരാനും പ്രയത്നം തുടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്.

എല്ലാവർക്കും സ്നേഹം നിറഞ്ഞ ഓണാശംസകൾ!

ഡോ. കെ. അനിൽ കുമാർ
ചെയർമാൻ
ഡി.ആർ.ഡി.ഒ. ഓണോഘോഷം 2025

സാഹോദര്യത്തിന്റെയും കൂട്ടായ്മയുടെയും ഓണഘോഷം

ഔദ്യോഗിക ജീവിതത്തിലെ തിരക്കുകൾ, അപ്രതീക്ഷിതമായി വരുന്ന ഔദ്യോഗിക യാത്രകൾ, നാട്ടിൽ നിന്നും ബന്ധുക്കളിൽ നിന്നും മാറി നിൽക്കുന്നതിന്റെ ചില അസ്വസ്ഥതകളും ദുഃഖങ്ങളും - ഇതൊക്കെ ചേർന്നുകൊണ്ട് ബാംഗ്ലൂർ DRDO മലയാളികളുടെ മറുനാടൻ ജീവിതം മുന്നോട്ട് പോകുമ്പോൾ അതിനിടയിൽ ഓണക്കാലത്തിന്റെ നന്മ തിരിച്ചു പിടിച്ചു ഒത്തു ചേരുവാനും, പാട്ടുകളും കളികളും പങ്കുവെച്ച് മുതിർന്നവരും കുട്ടികളും ഒരുമിച്ച് ആഘോഷിക്കാനും, കൂട്ടായി ചേർന്ന് പഴയ ഓണത്തിന്റെ ഓർമ്മകളെ തിരിച്ചു വിളിക്കാനും, നമുക്കുമുമ്പ് സഞ്ചരിച്ച DRDO മലയാളികൾ സൃഷ്ടിച്ച മനോഹരമായൊരു സങ്കൽപ്പമാണ് ബാംഗ്ലൂർ DRDO മലയാളികളുടെ ഓണാഘോഷം.

ഇന്ന് യാത്രാസൌകര്യങ്ങൾ വികസിച്ചിരിക്കുന്ന ഈ കാലത്ത്, ഓണം നാളുകളിൽ നാട്ടിൽ തിരിച്ചെത്തി ഓണാഘോഷത്തിന്റെയും കുടുംബ-സൗഹൃദബന്ധങ്ങളുടെയും ഭാഗമാകുന്നത് നമുക്കൊന്നും അത്ര ബുദ്ധിമുട്ടുള്ള കാര്യമല്ല. എന്നാൽ കുറച്ച് കാലങ്ങൾക്ക് മുമ്പ് - നാടും റോഡും യാത്രാസൗകര്യങ്ങളും ഇത്ര വികസിച്ചിട്ടില്ലായിരുന്ന കാലത്ത് - നമുക്കുമുമ്പ് ഇവിടെ DRDO-യുടെ ഭാഗമായിരുന്ന മലയാളികൾക്കും മറ്റുള്ള മറുനാടൻ മലയാളികൾക്കും ഓണം നാളുകളിൽ നാട്ടിൽ തിരിച്ചെത്തി ഓണാഘോഷത്തിന്റെ ഭാഗമാകുക അത്ര എളുപ്പമായിരുന്നില്ല.

ഓരോ മറുനാടൻ മലയാളിയും നാടിന്റെ പച്ചപ്പും നന്മയും ഓണക്കാലത്തിന്റെ ഓർമ്മകളും മനസ്സിൽ ചേർത്ത് കൊണ്ടുപോയി ഇടയ്ക്കിടെ താലോലിച്ച് ആശ്വാസം കണ്ടെത്തുന്നത് പോലെ DRDO മലയാളികളും നാട് വിട്ടുപോയപ്പോൾ കൂടെ കൊണ്ടുപോയ ഓണത്തിന്റെ ഓർമ്മകളെ പുറത്തെടുത്ത് ആഘോഷമാക്കി മാറ്റുന്ന അവസരമാണ് നമ്മുടെ ഓണാഘോഷം.

ആഘോഷത്തിനു നാളുകൾക്കുമുമ്പ് തന്നെ ഓരോരുത്തരും അവരവരുടെ ഓർമ്മകളുടെ ഭാണ്ഡം തുറന്ന് ആശയങ്ങളും അഭിപ്രായങ്ങളും പങ്കുവെച്ച്, ഓഫീസിനുള്ളിലെ ഔദ്യോഗിക സ്ഥാനങ്ങളുടെ വേർതിരിവുകൾ മാറ്റിവെച്ച് കൂട്ടമായി ചർച്ച ചെയ്ത് തീരുമാനങ്ങളിലേക്ക് എത്തുമ്പോൾ ആ ആഘോഷത്തിന് ജനാധിപത്യത്തിന്റെയും സമഭാവനയുടെയും മുഖം കൂടി ലഭിക്കുന്നു.

എഡിറ്റോറിയൽ

മലയാളികൾക്ക് 'ഓണം' എന്ന് കേൾക്കുമ്പോൾ തന്നെ മനസ്സിൽ ഊറി വരുന്ന സുപരിചിതമായ സഹോദരൻ അയ്യപ്പന്റെ കവിതയിലെ 'മാവേലി നാട് വാണീടും കാലം' എന്ന വരികൾ പോലെ, 'മാനുഷരെല്ലാവരും ഒന്ന് പോലെ' എന്ന ഓണസങ്കൽപ്പമാണ് ആ ആഘോഷം ഉദ്ദേശിക്കുന്നതും സാക്ഷാത്കരിക്കുന്നതും.

ഓണത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ഓർമ്മകളും കഥകളും കവിതകളും യാത്രാവിവരണങ്ങളും കുട്ടികളുടെ കലാസാഹിത്യരചനകളും ചേർത്ത് വെച്ച്, വീണ്ടുംഒരു നന്മയുടെയും സാഹോദര്യത്തിന്റെയും കൂട്ടായ്മയുടെയും ഓർമ്മപ്പുസ്തകമായി സൂക്ഷിക്കാൻ ഈ souvenir നിങ്ങൾക്കായി സമർപ്പിക്കുന്നു.

- എഡിറ്റോറിയൽ ടീം

Nimesh G

Sreejith P Das

Amal K Chandran

Chanjal S Kumar

Karthika Nimesh

Noble Philip

Sibil Kumar

Sivakumar S

Ajith V

Sumesh K M

മലയാളിയുടെ ഗൃഹാതുരത്വം

ചിങ്ങമാസത്തിലെ തിരുവോണ നാളിൽ മഹാബലി തന്റെ പ്രജകളെ കാണാൻ മലയാള നാട്ടിലെത്തുന്നു എന്നാണ് വിശ്വാസം. എങ്കിലും നമ്മൾ DRDO മലയാളികൾക്ക് അത് ഓണക്കാലത്തിനു ശേഷമുള്ള കന്നിയിലോ തുലാത്തിലോ ആയിരിക്കും. അന്ന് മഹാബലി മന്നനെ നമ്മുടെ ടൗൺഷിപ്പിലെ നൂറുകണക്കിന് മലയാളികൾ വരവേൽക്കും, സ്വീകരിക്കും, ആർപ്പുവിളികളാൽ ആഘോഷിക്കും... കഴിഞ്ഞ 37 വർഷമായി തുടർന്നുവരുന്ന ഈ ആഘോഷം 38-ാം വർഷത്തിലേക്ക് കടന്നിരിക്കുകയാണ്. വ്യത്യസ്ത രാഷ്ട്രീയ-മത-സാമുദായിക പശ്ചാത്തലമുള്ളവർ ഒത്തൊരുമിച്ച് നടത്തുകയും പങ്കെടുക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഈ DRDO ഓണാഘോഷം എല്ലാ അർത്ഥത്തിലും ഓണത്തിന്റെ സന്ദേശം പ്രതിഫലിപ്പിക്കുന്നതാണെന്ന് വീണ്ടും ഓർമ്മപ്പെടുത്തേണ്ടതില്ലല്ലോ?

സെപ്റ്റംബർ 14-ന് നടന്ന കലാസാഹിത്യ മത്സരങ്ങളോടെ DRDO ഓണം-2025-ന് തുടക്കമായി. ചിത്രരചന, കഥാരചന, പ്രസംഗം, മിമിക്രി, കഥപ്രസംഗം, പദ്യപാരായണം, ലളിതഗാനം തുടങ്ങി ഒട്ടേറെ മത്സരങ്ങൾ ഇത്തവണ നടത്തപ്പെടുകയുണ്ടായി. മത്സരം എന്നതിലുപരി പലർക്കും വർഷങ്ങളായി പ്രകടിപ്പിക്കാൻ കഴിയാതിരുന്ന തങ്ങളുടെ കഴിവുകൾ പ്രദർശിപ്പിക്കാനുള്ള വേദികൂടിയായി മാറി. നമ്മുടെ കുട്ടികൾ ഭാഷാപരമായ പ്രാവീണ്യം എത്രത്തോളം സ്വായത്തമാക്കിയിരിക്കുന്നു എന്നതിന്റെ വിളംബരം കൂടിയായിരുന്നു ഓരോ മത്സര ഇനവും.

ഒക്ടോബർ 11-ന് ശ്രീ. ബാബു മെമ്മോറിയൽ വോളിബാൾ ടൂർണമെന്റ് സംഘടിപ്പിക്കുകയുണ്ടായി. ഓണാഘോഷത്തിന്റെ നെടുംതൂണായി പ്രവർത്തിക്കുകയും അകാലത്തിൽ നമ്മെ വിട്ടു പിരിയുകയും ചെയ്ത ബാബു അവർകളുടെ ഓർമ്മ പങ്കുവച്ചുകൊണ്ട് അദ്ദേഹത്തിന്റെ സഹപ്രവർത്തകർ സംസാരിച്ചു. വാശിയും ആവേശവും ഒരുപോലെ സംഗമിച്ച മത്സരത്തിൽ ''മാവേലി കിംഗ്സ് (ADA) ഒന്നാം സമ്മാനവും'', പുലികളി ടൈഗേഴ്സ് (ADE) രണ്ടാം സമ്മാനവും നേടി.

ഒക്ടോബർ 12-ന് നടന്ന വിവിധയിനം കായിക മത്സരങ്ങളിൽ നിരവധിപേർ പങ്കെടുത്തു. കുട്ടികൾക്കും മുതിർന്നവർക്കുമായി നിരവധി മത്സരങ്ങൾ ഏർപ്പെടുത്താൻ ഓണാഘോഷക്കമ്മറ്റി പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിച്ചിരുന്നു. ആവേശവും ഉത്സാഹവും നിറഞ്ഞ അന്തരീക്ഷത്തിൽ നടത്തപ്പെട്ട കായികമത്സരങ്ങൾ മലയാളിക്കൂട്ടായ്മയുടെ മറ്റൊരു ദൃഷ്ടാന്തമായി മാറി.

DRDO ഓണത്തിന്റെ സാംസ്ക്കാരിക കൂട്ടായ്മയായ 'മഞ്ചാടിക്കൂട്ടം' 15-ാം വയസിലേക്ക് കടക്കുന്ന ഒരു വർഷം കൂടിയാണിത്. ഏതാനും യുവതീയുവാക്കളുടെ കൂട്ടായ്മയിൽ നിന്നുദയം ചെയ്ത ഈ കലാസമൂഹം ഇന്ന് ഓണാഘോഷത്തിന്റെ മുഖം തന്നെയാണ്. ഒരു സൗഹൃദക്കൂട്ടായ്മയിൽനിന്ന് ഏറെ ദൂരം അത് സഞ്ചരിച്ചിരിക്കുന്നു. ഈ 15-ാം വർഷത്തിലെ ഒരു ഓർമപോലെ പഴയ ചില കാര്യങ്ങൾ പുനരാവിഷ്കരിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നുണ്ട്. ഒപ്പം എല്ലാ വർഷത്തേയും പോലെത്തന്നെ 'ഓണനിലാവ്' എന്ന കലാസന്ധ്യ ഭംഗിയായി നടത്തപ്പെടുകയും ചെയ്യും. അതിനായുള്ള അക്ഷീണപ്രയത്നത്തിലാണ് മഞ്ചാടിക്കൂട്ടത്തിലെ 'മഞ്ചാടിക്കുരുന്നു'കളും അവരെ പിന്തുണക്കുന്ന കമ്മിറ്റി അംഗങ്ങളും.

സെക്രട്ടറിയുടെ റിപ്പോർട്ട്

ആഘോഷങ്ങളുടെ അവസാനദിവസമായ ഒക്ടോബർ 26-ന് രാവിലെ പൂക്കള മത്സരവും, ഓണസദ്യയും നടത്തും. ശേഷം വൈകുന്നേരം 6 മണി മുതൽ ബേക്കറി ജംഗ്ഷൻ ബാന്റും ഒപ്പം മൃദുല വാര്യരും അവതരിപ്പിക്കുന്ന കലാസന്ധ്യയും അരങ്ങേറുന്നു.

നമുക്കിടയിലെ സാഹിത്യപാടവമുള്ളവർക്ക് അവരുടെ രചനകൾ പ്രകാശിപ്പിക്കാനുള്ള അവസരമാണ് എല്ലാ വർഷവും പുറത്തിറക്കാറുള്ള സുവനീർ.

''വിസ്മയം എന്ന പേരിലുള്ള സുവനീർ, നൻമയുടെ തിരിനാളം അണയാത്ത മനസുകൾ ഇനിയുമുണ്ടെന്ന ഓർമ്മപ്പെടുത്തലാണ്. വർത്തമാനകാല മലയാളി മനസ്സിന്റെ ആകുലതകളും നീറ്റലും പ്രതീക്ഷയുമെല്ലാം നമുക്ക് ഓരോ രചനയിലും വായിച്ചെടുക്കാം.

സാമ്പത്തികവും അല്ലാതെയുമുള്ള സഹായങ്ങൾ കൂടാതെ ഇത്തരത്തിൽ വിപുലമായൊരു ഓണാഘോഷം സാധ്യമല്ലെന്നത് ഏവർക്കും അറിയുമല്ലോ. സുവനീറിൽ പരസ്യം നൽകി സഹായിച്ചവർ, വിവിധ പരിപാടികളും സമ്മാനങ്ങളും സ്പോൺസർ ചെയ്ത വ്യക്തികളും സ്ഥാപനങ്ങളും എന്നിങ്ങനെ എല്ലാവർക്കുമുള്ള നന്ദി രേഖപ്പെടുത്തുന്നു.

ആഘോഷ പരിപാടികൾ ഭംഗിയായി നടത്താൻ സഹായിച്ച TAC, EMU, MES, BSO തുടങ്ങിയവരോടുള്ള കൃതജ്ഞത പറയാവുന്നതിലധികമാണ്. ചിട്ടയായും ഒറ്റക്കെട്ടായും ഒരേ മനസ്സോടെ പ്രവർത്തിച്ച DRDO ഓണാഘോഷക്കമ്മറ്റി അംഗങ്ങൾക്ക് പ്രത്യേകം നന്ദി. നിങ്ങൾ... അല്ല, നമ്മളോരുത്തരും കാഴ്ചവച്ച ആത്മാർത്ഥതയും പ്രതിബദ്ധതയും കൂടിയാണ് ഈ ആഘോഷത്തെ അതുല്യമാക്കി മാറ്റുന്നത്. വിലപ്പെട്ട നിർദ്ദേശങ്ങളാൽ ഞങ്ങളെ വഴികാട്ടുന്ന രക്ഷാധികാരികൾക്ക് നിറഞ്ഞ ആദരവോടെ പ്രത്യേകം നന്ദി.

ഒരു ആഘോഷപരിപാടിയും ജനപങ്കാളിത്തമില്ലെങ്കിൽ പൂർണ്ണമാവുകയില്ല. DRDO ഓണാഘോഷത്തിന്റെ ഊർജ്ജമായ ഓരോ ഓണം കുടുംബാംഗത്തിനും നന്ദി. ഇവിടെ, ഈ കൂട്ടായ്മയിൽ 'നിങ്ങളും ഞങ്ങളു'മില്ല... മറിച്ച് 'നമ്മൾ' മാത്രമേയുള്ളൂ എന്ന് ഓർമ്മിപ്പിക്കട്ടെ.

മുൻവർഷങ്ങളിലെന്നപോലെ 38-ാം DRDO ഓണാഘോഷവും വിജയമാക്കാൻ യത്നിച്ച എല്ലാവർക്കും ഹൃദയത്തിന്റെ ഭാഷയിൽ നന്ദിയും കൃതജ്ഞതയും ഒരിക്കൽക്കൂടി അറിയിക്കുന്നു. എല്ലാ വിഭാഗീയതക്കും അതീതമായി, കൂട്ടായ്മയുടെ ഉണർത്തുപാട്ടായി DRDO ഓണാഘോഷങ്ങൾ വരുംവർഷങ്ങളിലും ഭംഗിയായി നടത്തപ്പെടും എന്ന് നിസ്സംശയം പറയാൻ കഴിയും. അതിന് കഴിയട്ടെ എന്ന് പ്രത്യാശിച്ചുകൊണ്ട്, പ്രതീക്ഷയോടെ, എല്ലാവർക്കും ഓണാശംസകൾ നേർന്നുകൊണ്ട് നിർത്തുന്നു.

രാഹുൽ ആർ.എസ്.
സെക്രട്ടറി
DRDO ഓണാഘോഷം 2025

GLIMPSES OF DRDO ONAM 2024

NEURON
techno solutions
engineering your thoughts

Neuron Techno Solutions is a leading IT Infrastructure Solutions and Services company with over 15+ years of proven expertise. An ISO 9001:2015 certified organization, we have successfully delivered a wide range of projects including command and control centers, modular data centers, HPC, scalable storages, VR/MR solutions, auditoriums, boardrooms, conference rooms, HCI, and VDI solutions.

OUR SOLUTIONS

Server, Storage & Modular Data Centers

Delivering scalable, high-performance server and storage solutions with modular data center designs for seamless expansion and reliability.

Audio-Visual Solution

Transforming collaboration and communication with intelligent AV systems for immersive meetings, digital signage, and smart environments.

AR / VR / MR & IoT

Driving digital innovation with immersive AR/VR/MR experiences and smart IoT integrations for enhanced connectivity and automation.

Virtualization / HCI & VDI

Empowering agile, secure, and efficient IT environments through advanced virtualization, hyper-converged infrastructure, and virtual desktop solutions.

Command & Control Centre

Enabling real-time monitoring and decision-making with integrated command and control centers featuring advanced visualization and analytics.

HPC, AI, On-Prem Cloud & Big Data

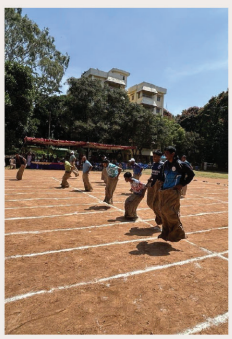
Powering intelligent enterprises with high-performance computing, AI-driven analytics, secure on-prem cloud infrastructure, and scalable big data solutions.

Contact Us: service@neuronts.com +91-80-25214797 +91-9880801530

GLIMPSES OF DRDO ONAM 2025

LDRA 50
1975–2025
A TASKING. Company
EMPOWERING YOUR CODE, PULSE BY PULSE.

ASSURING SOFTWARE QUALITY, SAFETY, AND SECURITY

50 YEARS OF SUPPORTING CRITICAL SOFTWARE INDUSTRY

Providing certified software quality tools and expertise

Reducing critical software development costs and schedule risk

Providing expert training and one-to-one support

www.ldra.com

DRAWING & COLOURING

Group 1	Students upto 1st Std	I	Lidiya VG, D/o Vinu T, CAIR
		II	Saanghvi LS, D/o Sreenesh M, ADE
		III	Deeksha Anand, D/o Anand Krishna, LRDE
Group 2	Students 2nd Std - 4th Std	I	Siya Unnikrishnan, D/o Unnikrishnan, ADE
		II	Pallavi S Nidhi D/o Sreenidhi KR, ADE
		III	Shreya Rajesh, D/o Aswathy S, ADA
Group 3	Students 5th Std -8th Std	I	Anagha Anil, D/o Rajani T, CAIR
		II	Niveditha S Nair, D/o Aparna CG, DEBEL
		III	Hridya KS, D/o Sumesh KM, LRDE
Group 4	Students 9th Std - 12th Std	I	Esha DS, D/o Shibumon Alampatta, CAIR
		II	Nanditha Vinod, D/o Vinod BS, CABS
		II	Ardra Kuniyil, D/o Bijeesh K, GTRE
Group 5	Above 12th Std	I	Arifa Firoz, D/o Firoz AK, LRDE
		II	Jayamohan CB, CABS
		III	Sreenidhi KR, ADE

ELOCUTION

Group 1	Students upto 4th Std	I	Vihaan Jayesh, S/o Jayesh P, GTRE
		II	Jazlin Fathima, D/o Shanooj PT, GTRE
		III	Adhina SS, D/o Shajil PV, ADE
Group 2	Students 5th Std to 8th Std	I	Krishnadev C Nampoothiri, S/o Vishnu OC, LRDE
		II	Karthik Krishna, S/o Shibu VK, LRDE
		III	Hridhya S Nidhi, D/o Sreenidhi KR, ADE
Group 3	Students 9th Std to 12th Std	I	Nanditha Vinod, D/o Vinod BS, CABS

SHORT STORY WRITING

Group	Above 18 Years	I	Ranjith T, ADE
		II	Soniya SP, ADE
		III	Arifa Firoz, D/o Firoz AK, LRDE

Padyaparayanam	Sub Juniors	I	Raghuram RG, S/o Rahul RS, ADE
		II	Dhyan NR S/o Rajesh R, CAIR
		III	Vihaan Jayesh, S/o Jayesh P, GTRE
	Juniors	I	Nanditha Vinod, D/o Vinod BS, CABS
		II	Abhinav Vinod, S/o Vinod BS, CABS
		III	Meenakshi NR, S/o Rajesh R, CAIR
	Seniors	I	Rahul RS, ADE
		I	Ratheesh P, GTRE
		II	Devika, D/o Soniya SP ADE
		III	Vinodh K, DEBEL
Quiz Competitions	Group 1 - (UKG - 2nd Std)	I	Vangmayi Shinoj, D/o Shinoj P, GTRE
		II	Parvana Praveen, D/o Praveen Kumar, ADE
		III	Siya Unnikrishnan, D/o Unnikrishnan, ADE
	Group 2 - (5th - 7th Std)	I	Priyadarsh Praveen, S/o Praveen Kumar, ADE
		II	Abhinav Vinod, S/o Vinod BS, CABS
	Group 3- (8th - 10th Std)	I	Adharv Sajith, S/o Sajith SJ. GTRE
		II	Krishnadev C Nampoothiri, S/o Vishnu OC, LRDE
Light Music	Juniors	I	Nanditha Vinod, D/o Vinod BS, CABS
		II	Abhinav Vinod, S/o Vinod BS, CABS
	Seniors	I	Ratheesh P, GTRE
		II	Rahul RS, ADE
		III	Noble Philip, ADE
Mimicry	Juniors	I	Raghuram RG, S/o Rahul RS, ADE
		II	Adharv SS, S/o Shajil PV, ADE
Onapattu	Juniors	I	Priyadarsh Praveen, S/o Praveen Kumar, ADE
		II	Ameya D, D/o Deepumon, ADE
Kadhaprasangam		I	Adhina SS, D/o Shajil PV, ADE

Events	Category	1st	2nd	3rd
Toffee picking	Nursey	Advika Nithin	Joachim Jithin	Vihaan K
Pyramid Construction	Nursey	Advika Nithin	Vihaan K	Joachim Jithin
Potato Picking	LKG/UKG	Ilan Shameer	Alai	Deeksha Anand
Balancing the ball with cup race	LKG/UKG	Alai	Aaryan	Rayaan Araj
Running Race	1-3 STD Boys	Jacob Martin	Sidharth Rajesh	Bharat & Abhinand
Balancing the cup on hand race	1-3 STD Boys	Gazal Madhav	Aarjav Kuniyil	Abhinand
Running Race	1-3 STD Girls	Siya Unnikrishnan	Aleesha & Shreya Rajesh	Jwala
Balancing the cup on hand race	1-3 STD Girls	Rithu R Menon & Nandika		
Potato Race	4-7 STD Boys	Karthik Krishna	Abhinav Vinod	Edwin Christopher & Vidhik S Vijesh
Balloon Fight	4-7 STD Boys	Vedhik S Vijesh & Mishal	Abhinav Vinod	Karthik Krishna S
Lemon Spoon Race	4-7 STD Girls	Ishal Shameer	Niveedhitha KJ	Nivedita Nair
Balloon Fight	4-7 STD Girls	Janaki J Nair & Tanushree	Oviya	Devapriya
Frog Leap	8-10 STD Boys	Vishwanath	Adharv Sajith	Pranay
Cup Balancing on Thigh	8-10 STD Boys	Krishnadev C	Adharv Sajith	Vishwanath
Lemon Spoon Race	8-10 STD Girls	Darshika K	Meenakshi	Parvana
Cup Balancing on Thigh	8-10 STD Girls	Hridya	Sahithya	Parvana
Bricks Holding	15-40 Gents	Shameer	Vinod	Jeevan
Sack Race	15-40 Gents	Rizwan	Jijosh	Vishwanath
Cup Balancing on Leg and Hand	15-40 Ladies	Faseela Rineesh	Subhashina Subramaniam	Ranjtha Shiju
Biscuit Eating	15-40 Ladies	Nivya Akhith	Sisira Sharath	Sujina Vijesh
Bricks Holding	Above 40 Gents	Martin	Aksajan	Jithesh
Biscuit Eating	Above 40 Gents	Ranjith	Shibu	Sajith
Lemon Spoon Race	Above 40 Ladies	Manju Anil	Sreevidya Dileep	Nisha Vijayakumar
Biscuit Eating	Above 40 Ladies	Shyni Celestine	Binitha Manoj	Dhanya Pramod
Balloon Twin on Head	Couples	Chanjal & Meera	Rineesh & Faseela	Shiju & Ranjtha
Bomb in the city	Above 15 Gents	Ratheesh P	Bijeesh	Sunil
Bomb in the city	Above 15 Ladies	Shyni Celestine	Amrutha Jayamohan	Anu KS
Bomb in the city	Kids	Sriansh	Devananda	Tanushree
Musical Chair	Above 15 Ladies	Nivya Akhith	Privya Shinil	Saranya Pramod

TUG OF WAR - GENTS

Winners	Runners up
Anish Aachary	Jijosh
Rineesh	Eldose
Vinod	Abhijith
Martin	Vishak
Shinoj	Jayesh
Jithin	Vijayakumar
Unni	Firoz
Adarsh	Deepu
Sachin	Anoop

TUG OF WAR - LADIES

Winners	Runners up
Anjali	Archana
Shyni	Arpita
Meera	Ranjitha
Nithia	Neethi
Swapna	Anu
Smitha	Sreevidya
Indu	Faseela
Gayathri	Amrutha
Varsha	Remya
Manju Anil	Geethu

VOLLEYBALL

Winners: ADA	Runners up
Krishna Bhat (Captain)	Manesh K.U. Mandal (Captain)
Ravi Sharma	Ramakrishna
Arnab Gosh	Bablu Nayak
Chetan	Shreekanth
Shiva Prakash	Vignesh D. Naik
Raghul	Sai
Vachan	Anil Kumar
Charan	Ashish KU. Nayak
Anjan Murmu	Shiju C.
	G. Suresh Kumar (Manager)

SRES

SR ENGINEERING SOLUTIONS

Solution Offerings

- Aerospace & Defense Systems Engineering
- Custom Software Development
- Cybersecurity Solutions
- Engineering Analysis & Simulation

Industries we serves

- Aerospace & Defense
- Automotive & Manufacturing
- Cyber Security
- Telecommunications and Electronics

Product Offerings

SRESPL resells and offers several high-performance products, including:

- **SIEMENS CAD/CAM/CAE Software**: Leading software solutions for design, analysis, and manufacturing in various engineering domains.
- **PRODAS Software Suite**: A comprehensive toolset for systems engineering, including modules for structural analysis and guided projectile/rocket design.
- **Customized Engineering Software Solutions:** Tailored software for specific industry requirements such as RCS (Radar Cross Section) analysis and axial fan design.
- **INS, IMU, GPS Systems:** High-performance inertial navigation systems, such as Octantis 2 and POLLUX 2, for precision applications.
- **Cybersecurity Tools:** End-to-end solutions for threat management, including Seceon and aiMSSP™ platforms.

Contact Us

+91 9010203016 www.srespl.com

ARTS
Applied RealTech Systems

Incorporated in 1995, Applied RealTech Systems Pvt. Ltd. (ARTS) is a vibrant and dynamic organization committed to delivering comprehensive solutions in the fields of Digital, Embedded, and RF Design. By collaborating with industry leaders, ARTS brings cutting-edge technology and deep expertise to its customers, ensuring innovative and reliable results across diverse applications.

As an authorized business partner to Keysight we are serving all the customers across Karnataka & Goa regions on their test and measuring equipment and solutions requirement.

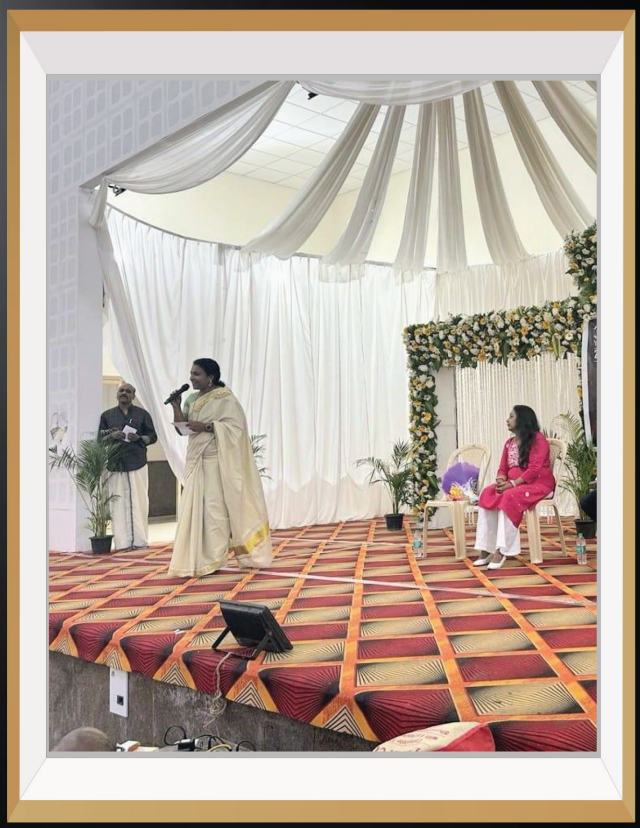

www.arts.com

158-35/3 - Second Floor, | 3rd Main Road | Industrial Town| Rajajinagar | Bangalore – 560 044 -Phone : 080 – 23506121-22-23-24

KEYSIGHT TECHNOLOGIES

GLIMPSES OF DRDO ONAM 2025

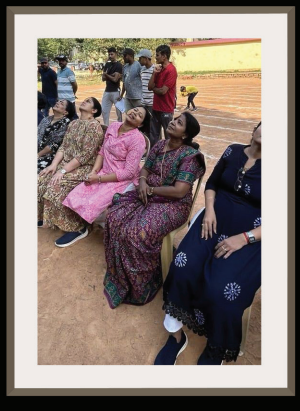

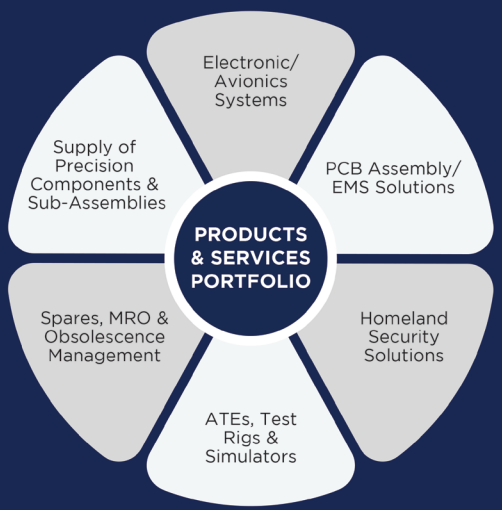

Pinaka
A ZETWERK COMPANY

COMPREHENSIVE AEROSPACE & DEFENSE SOLUTIONS SINCE 2007

90,000 sq ft of Electronics Design, MRO, and Advanced ESS Testing

Team from DRDO, Armed Forces, and DPSUs | 200+ Specialists and Engineers | Equipped for Electronics Warfare Projects, Test Equipment, Missile Systems, and MRO Projects

PRODUCTS & SOLUTIONS

- Airborne LRUs/Cockpit Instruments
- ATE, Testers & Simulators
- Electronic Warfare
- EMS Services
- Data Acquisition Systems
- RF Connectors

SERVICES

- Airborne Rotables MRO
- Gas Turbine Engines, APUs MRO
- Independent V&V, SW Services, Doc Services

QUALITY & COMPLIANCE

- Certified AS9100D | CMMI-5 | ISO9001 | ISO 14001 | ISO 45001 | CEMILAC | DGAQA
- IEEE-12207 | MIL-498 | DO-178B | DO-254 Compliant

www.pinaka.co.in | info@pinaka.co.in | +91-9740022014 | No. 18, KIADB, Hi-Tech Hardware Park, Mahadeva Kodigehalli, Bengaluru, Karnataka - 562149

DRDO 2025 Onam CELEBRATIONS

രഞ്ജിത്ത് ടി.

പെരുമഴക്കാലം

DRDO-യുടെ 2025-ലെ ഓണാഘോഷത്തോടനുബന്ധിച്ച് നടത്തിയ ചെറുകഥാ മത്സരത്തിൽ മികച്ച ചെറുകഥയ്ക്കുള്ള ഒന്നാം സമ്മാനം നേടിയ കൃതി.

കേശവനാശാരി നടക്കുകയാണ്. മഴ പെയ്ത് വഴുതുന്ന പാടവരമ്പിലൂടെ. നേരം നന്നേ ഇരുട്ടിയിരിക്കുന്നു. തവളകളും, ചീവീടുകളും നിർത്താതെ കരഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. കേശവനാശാരിയുടെ മനസ്സിൽ ഒരു കടൽ ഇരുമ്പുകയാണ്. എങ്ങോട്ടേക്ക് പോകണം എന്ന് ഒരു നിശ്ചയവുമില്ല. ഒരു ആവേശപ്പുറത്ത് വീട്ടിൽ നിന്നിറങ്ങി നടന്നതാണ്. അതും അനാവശ്യമായ കാര്യത്തിന് ഭാര്യയുമായി വഴിക്കിട്ടിട്ട്. ഒരുവിധത്തിൽ നോക്കിയാൽ ചെയ്തത് തെറ്റ് തന്നെയായിരുന്നു എന്നയാൾ ചിന്തിച്ചു.

പാടവരമ്പിൽ നിന്ന് ചെമ്മൺ പാതയിലേക്ക് കയറുന്നിടത്തായി ഒരു കറന്റ്പോസ്റ്റ് ചെരിഞ്ഞു വീണിരിക്കുന്നു. ഇന്നലത്തെ കോരിച്ചൊരിയുന്ന മഴയുടെ ഭാഗമാണ്. അങ്ങനത്തെ മഴയായിരുന്നു പെയ്തത്. പാടത്തും പറമ്പിലും ഒക്കെ വെള്ളക്കെട്ട് രൂപപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. പോസ്റ്റിന്റെ ബൾബിൽ നിന്ന് വരുന്ന അരണ്ട വെളിച്ചത്തിൽ ഒരു നീർക്കോലി തന്റെ ഇരയെ വിഴുങ്ങുന്നത് കണ്ടപ്പോഴാണ് തനിക്കും വിശപ്പിന്റെ വിളി വന്നിരിക്കുന്നു എന്ന് കേശവനാശാരി മനസ്സിലാക്കിയത്.

നാരായണന്റെ ചായക്കട നേരത്തെ തന്നെ അടച്ചിരിക്കുന്നു. ഈ പെരുംമഴയത്ത് ആര് വന്ന് ചായ കുടിക്കാനാണ്, എന്ന് കരുതിയാവും. അല്ലേല്ലും സ്വന്തം വീടിന്റെ കോലായിൽ ഒരു കട്ടൻചായയും കുടിച്ച് തോരാത്ത മഴയും നോക്കിയിരിക്കുന്ന സുഖം, ലോകത്ത് വേറെ എവിടെ കിട്ടാനാണ്, അയാൾ തന്നോടായി പറഞ്ഞു.

മൂന്നാല് മാസമായി, നാരായണി പുര മേയുന്ന കാര്യം പറയുന്നു. അന്നതൊന്നും കാര്യമാക്കിയില്ല. അത് മനസ്സിലാവാനുള്ള ബോധം ഉണ്ടായിരുന്നില്ല എന്നതായിരുന്നു സത്യം. ജാനുവിന്റെ ചാരായഷാപ്പിലെ വിഷം കേശവനാശാരിയെ കീഴടക്കിയിരുന്നു. എന്നും നാല് കാലിലാണ് വീട്ടിൽ വന്നു കയറുക. മഴക്കാലം തുടങ്ങിയ നാളുകളിൽ, ചോരുന്ന മേൽക്കൂരയിൽ ഓലക്കീറും, ഉറ്റിറ്റു വീഴുന്ന തുള്ളികൾ ചെറിയ പാത്രങ്ങളിൽ പിടിച്ച് നാരായണി വീട് നനയാതെ കാത്തു. പക്ഷേ ഇന്നലത്തെ നശിച്ച മഴയിൽ എല്ലാം തകർന്നു. മേൽക്കൂരയുടെ ഒരുവശം തന്നെ പൊളിഞ്ഞു പോയിരിക്കുന്നു. തലേ ദിവസം ബോധം ഇല്ലാതിരുന്ന കേശവനാശാരി പിറ്റേന്ന് രാവിലെ ആണ് കാര്യമറിഞ്ഞത്. മഴ നനഞ്ഞ് കൊണ്ട് ഒരു മൂലയിൽ നിയന്ത്രണം നഷ്ടപ്പെട്ട ഒരു ഭ്രാന്തിയെപ്പോലെ

നാരായണി ഇരിക്കുന്ന കാഴ്ചയായിരുന്നു അയാളുടെ കണ്ണി. അപ്പോൾ തുടങ്ങിയ വഴക്കാണ് ഉച്ചവരെ നീണ്ടത്. വഴിക്കിനിടയിൽ വന്ന ദേഷ്യത്തിൽ അയാൾ കൈവീശി നാരായണിയെ അടിച്ചു. അവളുടെ ശകാരവും പ്രാക്കും സഹിക്കാനാകാതെ ഇറങ്ങി അയാൾ നടന്നു.

ജാനുവിന്റെ ചാരായഷാപ്പിലിരുന്നു മൂക്കറ്റം കുടിച്ചു. എപ്പോഴോ ഇറങ്ങി നടന്നു. ഇരുട്ടുവീണു തുടങ്ങിയ വഴിയിലൂടെ എവിടേക്കോ.

വിശപ്പാണെങ്കിൽ സഹിക്കാൻ വയ്യ. ചാരായത്തിന്റെ ആലസ്യം പതിയെ മാറിയിരിക്കുന്നു. ഒടുക്കത്തെ മഴയാണെങ്കിൽ തോരുന്നുമില്ല. നാരായണന്റെ ചായക്കടയുടെ കോലായിൽ നിന്ന് അയാൾ വിറച്ചു. പീടികക്കോലായിലെ ചുമരിൽ നിന്ന് കിട്ടിയ ഒരു ദിനേശ് ബീഡി അയാൾ കത്തിച്ചു വലിച്ചു. വലിച്ചു വലിച്ചു തീരാറായ കുറ്റിയിൽ നിന്ന് കൈ പൊള്ളിയപ്പോൾ അയാളത് മുറ്റത്തേക്ക് വലിച്ചെറിഞ്ഞു. ഇനിയെങ്ങോട്ട് പോകണം എന്ന ചിന്ത അയാളെ അലട്ടി. ജാനുവിന്റെ ചാരായഷാപ്പ് അടച്ച് കാണുമോ. പോയി ഒരു അര വാങ്ങിയാലോ എന്ന് അയാളുടെ മനസ്സ് മന്ത്രിച്ചു.

'അല്ലേൽ വേണ്ട. ഇനിയങ്ങോട്ട് പോകുന്നില്ല. കേശവനാശാരി ഇന്നുമുതൽ നന്നാവാൻ പോവുകയാണ്. പുര മേയണം.. വീടൊന്ന് ശരിയാക്കണം. നാരായണിയെ പൊന്നുപോലെ നോക്കണം. അയാൾ മനസ്സിൽ ഉറപ്പിച്ചു.

കോരിച്ചൊരിയുന്ന മഴയെ വക വയ്ക്കാതെ അയാൾ പീടികയിൽ നിന്നിറങ്ങി നടന്നു. രാഘവന്റെ വീടിന് മുന്നിലെ തോട് നിറഞ്ഞ് ഒഴുകുന്നുണ്ടായിരുന്നു. അയാൾ അതിൽ ഇറങ്ങി നടന്നു. നടത്തത്തിനിടയിൽ അയാളുടെ ചെരുപ്പ് ഒഴുകിപ്പോയി. എങ്ങനെ ഒക്കെയോ ഇരുട്ടത്ത് തപ്പിത്തടഞ്ഞ് അയാൾ വീട്ടിലെത്തി.

കോലായിലെ അയയിൽ കിടന്ന തോർത്ത് മുണ്ടെടുത്ത് അയാൾ തല തോർത്തി. തലേന്നത്തെ മഴയിൽ പൊളിഞ്ഞുപോയ വീടിന്റെ ഭാഗം നോക്കി അയാൾ നെടുവീർപ്പിട്ടു. തിരിഞ്ഞു നോക്കിയപ്പോൾ വീടിന്റെ ചോരാത്ത ഭാഗത്ത് ഒരു മണ്ണെണ്ണ വിളക്കിന്റെ വെളിച്ചത്തിൽ ചോറുകലവും കറിയുമായി നാരായണി ഇരിക്കുന്നു. അയാളുടെ മനസ്സിൽ കുറ്റബോധം തോന്നി.

ചൂട് ചോറും, ഉണക്കമീനും, ചമ്മന്തിയും കൂട്ടി കഴിക്കുമ്പോൾ കേശവനാശാരിക്ക് വല്ലാത്ത ഒരു രുചി തോന്നി. നാരായണിയുടെ ചോറിനും കറിക്കും ഇത്രയും രുചിയുണ്ടായിരുന്നോ? ജാനുവിന്റെ ഷാപ്പിലെ എരിവും പുളിപ്പും തിന്ന് തന്റെ രുചിമുകുളങ്ങൾ നശിച്ചു പോയിരുന്നോ എന്നയാൾക്ക് തോന്നി. അയാൾ ഉണ്ണുന്നത് സ്നേഹത്തോടെ നാരായണി നോക്കിയിരുന്നു. കേശവനാശാരി ഒരു ഉരുള കുഴച്ച് നാരായണിക്ക് നേര നീട്ടി.

'ഇതെന്ത് കൂത്താണ് എന്റെ ദൈവങ്ങളെ' എന്ന് പറഞ്ഞ് നാരായണി അത് വാങ്ങി കഴിച്ചു.

ചോറൂണ് കഴിഞ്ഞ്, കൈ കഴുകിയ അയാൾ ഒരു ദിനേശ് ബീഡിയെടുത്ത് കത്തിച്ചു. പുറത്ത് മഴ നിർത്താതെ പെയ്യുന്നുണ്ടായിരുന്നു.

ചോറ്റുകലവും ചട്ടിയും കഴുകിവച്ചശേഷം നാരായണി വന്ന് അയാളുടെ അടുത്ത് നിന്നു.

'അടുത്ത ആച്ചിന് നമുക്ക് വീടൊന്ന് ശരിയാക്കണം' അവൾ പതുക്കെ പറഞ്ഞു.

ഒരു കുറ്റബോധത്തോടെ 'ഉം' എന്ന് മൂളി അയാൾ അവളെ ചേർത്ത് പിടിച്ചു.

പെട്ടെന്ന് ഒരു വെള്ളിടി വെട്ടി. നാരായണി പേടിച്ച് അയാളുടെ നെഞ്ചിലേക്കമർന്നു. ഒരു നിമിഷം രണ്ടുപേരും വർഷങ്ങൾ പിന്നിലോട്ട് പോയി.

'രായ്ക്ക് രാമാനം ഗോപാലൻ നായരുടെ മകളെയും കൊണ്ട് നാടുവിട്ട ആ പെരുമഴക്കാലത്തേക്ക്..

വെള്ളരിപ്രാവ്

ശിവകുമാർ എസ്.

വെള്ളരിപ്രാവുകൾ
സമാധാനത്തിന്റെ
സന്ദേശ വാഹകർ.

തൂവെള്ള പ്രാവുകൾ
ബന്ധനങ്ങളില്ലാതെ
പറന്നു നടന്നിരുന്നൊരു കാലം.

സമാധാനത്തിന്റെ
വെള്ള കുപ്പായവുമണിഞ്ഞ്
അതിരുകളില്ലാതെ, ഭൂതലങ്ങളിലെല്ലാം
അവ ജീവിച്ചിരുന്നു.

മഹാ യുദ്ധങ്ങളുടെ
തീജ്വാലകളേറ്റ് ചിറകടർന്നെങ്കിലും
കാലത്തിന്റെ തലോടലിൽ
പുതു ജീവനിൽ അവ
പിന്നേയും പിന്നേയും തിരിച്ചെത്തി.

പ്രാവുകളുടെ കാനേഷുമാരിയിൽ
ഞെട്ടിപ്പിക്കുന്ന കണക്കുകൾ
എണ്ണം തുലോം കുറഞ്ഞിരിക്കുന്നു!

ഇറാനിലും ഇറാക്കിലും ഉക്രയിനിലും
പലസ്തീനിലും ഗാസയിലും
ഇസ്രയേലിലും റഷ്യയിലും
പ്രാവുകൾ ഇല്ലത്രെ...

സമാധാനപുനഃസ്ഥാപിതാർത്ഥം
ലക്ഷണമൊത്ത ഒന്നിനെ
ആഘോഷപൂർവ്വം പറത്തി.
താഴെ വീണ അതിന്റെ കാലിൽ
കെട്ടുകളുണ്ടായിരുന്നത്രെ.

ബന്ധനങ്ങളിൽ നിന്ന്
മോചിതനായി പ്രഖ്യാപിക്കപ്പെട്ട പ്രാവ്
പറന്നും ചിറകടിച്ചും കിതച്ചും
താഴെ വീണ് മരിച്ചു.
പോസ്റ്റുമോർട്ടത്തിന് ഉത്തരവ്.

പോസ്റ്റ്മാർട്ടം റിപ്പോർട്ട് വന്നു.
ചിറക്കുകൾക്കടിയിലെ
ഹൃത്തടത്തിൽ
ചുവന്ന പുള്ളിക്കുത്തുകൾ
റിപ്പോർട്ട് ചെയ്യപ്പെട്ടു.
മരിച്ചത് വെള്ളരിപ്രാവല്ലെന്നും.

അത്ഭുതം കൂടികൂടി വന്നു.
ചരിത്രഗവേഷകന്മാരെത്തി.
ഡാർവിന്റെ പരിണാമ സിദ്ധാന്തം വരെ
ചർച്ചചെയ്യപ്പെട്ടു.

സമാധാനസന്ദേശവാഹകർ
പരിണാമത്തിന്റെ തീജ്വാലകൾ
ഏറ്റുവാങ്ങിയിരിക്കുന്നത്രെ!

ഭരണകൂടം സടകുടഞ്ഞെഴുന്നേറ്റു.
ഉച്ചകോടിക്ക് ആഹ്വാനം.
നേതാക്കൾ പറന്നെത്തി.
അത്താഴവിരുന്നും പ്രഖ്യാപനങ്ങളും.
ചാനൽ ചർച്ചകൾക്ക്
ഒരു വിഷയം കൂടി.

ഇതറിയാത്ത
രണ്ടിണപ്രാവുകൾ
ഇരുമ്പഴിയിട്ട കവാടത്തിനുള്ളിൽ
ചിറകൊച്ച മുഴക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു.

വിതറിയ അരിമണികൾ
വെയിലേറ്റു പൊള്ളിക്കിടക്കുന്നു
വെടിയൊച്ചകളില്ലാത്തിടം തേടി
അവ പറന്നകന്നിരിക്കുന്നുവോ?

കാലം ഇനിയും
വെള്ളരിപ്രാവുകൾക്ക്
വരുവാനൊരിടം
നൽകുമായിരിക്കാം!...

Short Story

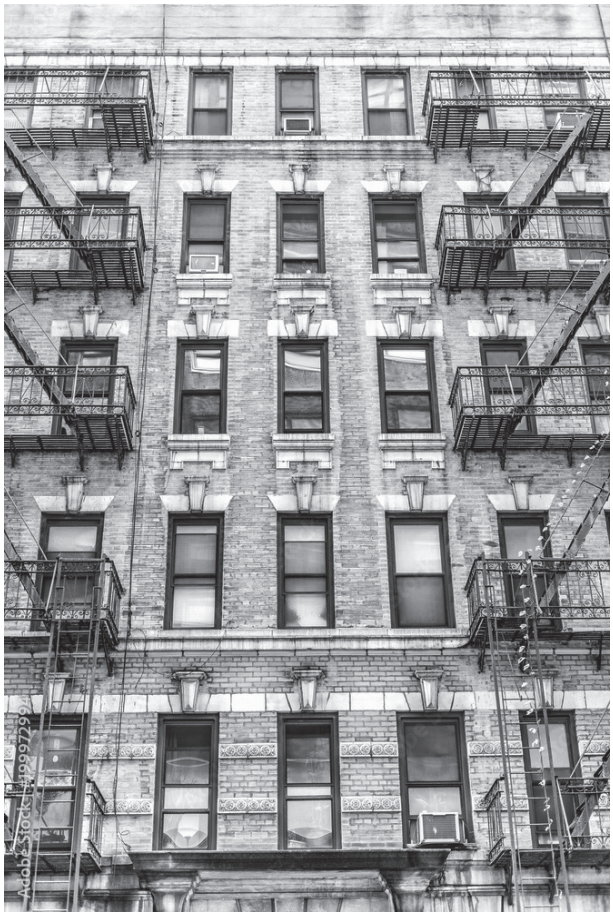
The Building

Chanjal S. Kumar

Afletown was busy, as always. The sun was setting on the faraway horizon, and the city lights twinkled like stars on earth. On the outskirts of town stood a five-floor building due for maintenance. Mould crept up to the top, and the off-white paint cracked along every edge and window. Dust added uneven shades of off-white and brown, blending the building perfectly into the neighbourhood and reflecting the working-class surroundings.

Almost all the windows in this building were lit. On the fifth floor, the rightmost window glowed a dull yellow. The apartment belonged to Maria. The baby was crying in the crib, and the kettle whistled as the water boiled. Maria juggled between the kitchen and the baby to prepare formula milk. After feeding the baby, she put her to sleep and returned to her laptop, sighing silently. “No mails,” she muttered, looking at the screen, dejected. Slowly, she glanced at the sleeping baby beside her. “I can’t give up!” she whispered to herself, returning to the screen with renewed energy as she applied for jobs everywhere.

The window next to hers belonged to Gregory. The main door was directly opposite the window. It slammed open as a tired Gregory walked almost lifelessly into the room. As the door closed and locked itself with the hydraulic mechanism, Gregory fell onto the bed and soon drifted into a deep slumber. His ambition to become an actor demanded every ounce of his energy. Multiple jobs, theatre, and auditions — 24 hours a day never seemed enough, though his body struggled to keep up.

Next to Gregory’s window was a bright little room where Mr. and Mrs. Pepps had made a cosy home for themselves. For years, they had done their best to keep each day pleasant, brushing aside money worries and other troubles. Mr. Pepps flipped through TV channels while Mrs. Pepps rocked gently in her chair, knitting scarves and sweaters with a quiet smile. Their pensions barely covered the bills, but they didn’t seem to mind. What mattered to them were the small moments they shared together.

Just below their window was a now-vacant room that had belonged to Cathy. Its window was closed, and the room lay dark. She was one of those people forced to fight the world while carrying childhood traumas and a string of bad choices. Alcohol, drugs, and a shady life pulled her deeper into darkness. Convinced that no ray of hope would reach her, she chose to end her life. A few days earlier, she had taken a handful of sleeping pills. The room was now vacant, but the darkness

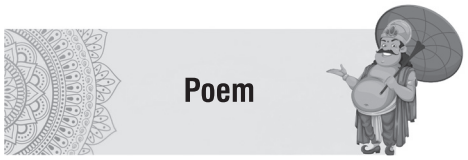
visible through the window felt eerily loud.

The window next to it was open, and the smell of roses drifted in with the breeze. Candles flickered, music played softly in the background, and rose petals lay scattered around — the room was set for a quiet celebration. In one corner, Scott and Megan sat across a small round table, looking into each other's eyes and smiling as if falling in love for the first time all over again. It was their wedding anniversary, one year since they had promised to choose each other for life. They had met at work, a spark from the very beginning — love at first sight. To anyone else, they were easy to miss, but together they were quietly perfect.

The window to Steve's room was next. The door slammed open, and he kissed a stranger as they pushed their way inside. She undressed slowly, while Steve did the same. They carried on on the bed. For Steve, life was meant to be free — no strings attached, just the fun he desired. Women, alcohol, and a carefree routine were all he cared about. He gave no thought to the future. Maybe his immaturity kept him from realizing how closely he was walking on Cathy's path.

With all the screams and moans from the next window, Tom grew annoyed; he couldn't concentrate on his studies at all. Frustrated, he shut his window and returned to his books, determined to prepare for a brighter future. He had to clear the University Entrance Exam. His family was poor, and he was determined to break the chain. Scholarships were his only way forward, and he believed that, with enough hard work, he could become the kind of genius he needed to be.

After Tom's window was a number of other windows where different, unrelated people lived. Some seemed to walk straight into darkness, while others held on tight to the glimmer of hope they still believed in. Some cherished every moment they had, while others struggled with every inch to make life better. Different windows, different people, different stories — only they knew them. Every window had its own story: some just beginning, others already ended.

The Blazing Fire

Salini Jose

Oh! the blazing fire, how scorching is your heat,
How deep your crimson…
You are the one who makes our food so wholesome.
Yet your flares engulf the poor in their hungry nights…
You are the drive ...a learner's mind long for the depths of knowledge.
Yet you burn the desperate heart when loneliness hits so hard…
You ignite a lover's heart for an unquenched longing.
You make the sportsman surpass his limits, to fetch the glory of victory...
You gave warmth to the cozy winter nights…
Yet you dare to kill the forest... to wipe off those trees like they never existed.
You make the stars twinkle,
And also Purifies the Gold to shine so bright…
For the weary travelers' thoughts ... you lead them to their destiny.
The one who give light to our days,
The one who engulfs the pity body,
When it loses its divine soul….
You are the prayer of a devotee in the flickering lamp.
From majestic stars to sparkling eyes of an infant…
I see you oh fire! who lights ups our hearts…
May you light me right... may you ignite my soul…
To fetch the immortal and not the mortal.

സമസ്യ

എം.കെ. ശ്രീഗൗരി

അപ്രതീക്ഷിതമായ ഒരു ട്രെയിൻ യാത്രയ്ക്കിടെയാണ് രഘുവിനെ വീണ്ടും കാണുന്നത്. വർഷങ്ങളോളം ഒന്നിച്ചു ജോലി ചെയ്തിരുന്നവരെങ്കിലും തമ്മിലുള്ള കോണ്ടാക്ട് വിട്ടു പോയിരുന്നു. വർഷങ്ങൾക്ക് ശേഷമുള്ള കണ്ടുമുട്ടലിൽ ഭാര്യയും കുഞ്ഞുങ്ങളുമായി മുന്നിൽ വന്നു നിൽക്കുമ്പോൾ മനസ്സിലായില്ല. പത്തനംതിട്ടക്കാരായ ഫാമിലി. എനിക്കു എറണാകുളത്തിനും അവർക്കു പത്തനംതിട്ടയ്ക്കുമായിരുന്നു യാത്ര. ഒത്തിരി നേരത്തെ പരസ്പരമുള്ള സംശയാസ്പദമായ വീക്ഷണങ്ങൾക്കൊടുവിൽ

''സീതേച്ചീ, എന്നെ മനസ്സിലായോ? ഞാൻ രഘു. ഇത് ജോയ്സി. ഇതെന്റെ മക്കൾ. എനിക്കു ചേച്ചിയെ കണ്ടപ്പഴേ മനസ്സിലായി കേട്ടോ.'' ജോയ്സി കയ്യിൽ പിടിച്ചു കൊണ്ടു വന്നു പറഞ്ഞു.

''ചേച്ചിക്ക് ഞങ്ങളെ മനസ്സിലായിരുന്നോ?''

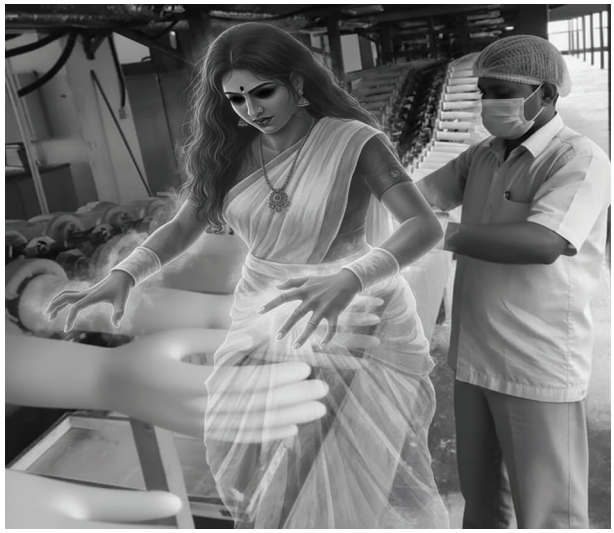
എന്തോ ഒരു സംശയം തോന്നി. എവിടെയോ കണ്ടു പരിചയമുള്ളത് പോലെ. ഏയ്, അതൊരു തോന്നലാവാമെന്ന് കരുതി.

''ചേച്ചിക്ക് ഞങ്ങളെ ഓർമ്മയുണ്ടാകുമോ എന്നുവരെ ഒരു നിമിഷം ഞാൻ ശങ്കിച്ചു.''

''ഓ, നിങ്ങളെയൊക്കെ എങ്ങനെ മറക്കും മക്കളെ? ജീവിതം ഇങ്ങനെയൊക്കെയാണെന്ന് അനുഭവം കൊണ്ട് പഠിക്കുകയല്ലേ.''

ജീവിത തിരക്കുകൾക്കിടയിൽ പാർശ്വവൽക്കരിക്കപ്പെട്ട് പോകുന്ന ഓർമ്മകൾ.

എല്ലാ വർഷവും മെയ് ഒന്നിന് കമ്പനി ഗെറ്റ് ടുഗദർ നടത്താറുള്ളത് കമ്പനി ലോക്കൗട്ട് ആയതിന് ശേഷവും തുടർന്നിരുന്നു. യൂണിയൻ നേതാവായിരുന്ന സജീവിന്റെ മരണശേഷം അത് ഭാഗികമായി അവസാനിച്ചെങ്കിലും തിരക്കുകൾ ഇല്ലാത്തവർ മാത്രം ഒത്തു കൂടുന്നു. കുറച്ചു പേരുടെയൊക്കെ ഫോൺ നമ്പറിൽ ഇടയ്ക്കിടെ ഒരു വിളിയും കുശലവും. അതിലൊതുങ്ങി എല്ലാം. സംസാരത്തിനി

ടയിൽ ജിജ്ഞാസയോടെ സ്റ്റേഷൻ എണ്ണിക്കൊണ്ടിരുന്നു. ഇറങ്ങാനുള്ള സ്റ്റേഷൻ ആവല്ലേ എന്നായി മനസ്സ്. കമ്പനി ഓണർ ആയിരുന്ന ശിവജിയെക്കുറിച്ചായി ഒടുവിൽ സംസാരം.

''ചേച്ചി അറിഞ്ഞോ, ശിവജിയ്ക്കിപ്പോൾ മറ്റൊരു കുട്ടി കൂടിയുണ്ട്.''

''ങ്ങേ?'' സാകൂതം ജോയ്സിയെ നോക്കി.

''സാറിന് പിന്നെ ഒരു കുഞ്ഞ്... അതെങ്ങനെ?''

ഭാര്യ വിനോദിനി മാം ഡോക്ടറല്ലേ, അത് സാധിച്ചു. ഇപ്പോഴത്തെ കുഞ്ഞ് അപ്പുവിനെ മാതിരി തന്നെയുണ്ട്. പക്ഷേ പെൺകുട്ടിയാണ്.

അപ്പു എന്ന് കേട്ടതും ആയിരം കൊള്ളിയാൻ ഒന്നിച്ചു നെഞ്ചിലും തലയിലുമായി പെയ്തിറങ്ങി.

കാലം കരിക്കാത്ത വടുക്കളില്ല എന്ന് പറയുന്നത് വെറുതെയല്ല.

തുടർച്ചയെന്നോണം മറ്റെന്തൊക്കെയോ അവർ പറഞ്ഞു. പക്ഷേ ഒന്നും തന്നെ കേൾക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നില്ല. മനസ്സിൽ മാറാല മൂടിയ ഓർമ്മക്കൂട്ടിൽ നിന്നും പുറത്തിറങ്ങാൻ വെമ്പുന്ന അപ്പു. വീണ്ടും കാണാമെന്നും വിളിക്കാമെന്നും പറഞ്ഞു ഫോൺ

നമ്പർ കൈമാറുമ്പോൾ മനസ്സിൽ നെരിപ്പോടെരിയുകയായിരുന്നു.

മറവിയുടെ കടലെടുക്കാതെ പോയ വിങ്ങുന്ന ഓർമ്മകൾ.

ഗ്ലൗസ് ഫാക്ടറി.

ടൂ ലൈൻ മിഷനറിയുള്ള, വളരെ നല്ല രീതിയിൽ എക്സ്പോർട്ട് ഉള്ള കമ്പനി.

ഫസ്റ്റ് പ്രൊഡക്ഷൻ മുതൽ ക്യൂ എ എന്ന നിലയിൽ കമ്പനിയുടെ ഭാഗമാകാൻ സാധിച്ചു.

ഇടയ്ക്കിടെ പ്ലാന്റ് സന്ദർശനത്തിന് വരുന്ന ശിവജിയുടെ കൂടെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കുഞ്ഞ് അപ്പുവും ഉണ്ടാകാറുണ്ട്. മൂന്ന് വയസ്സുള്ള കുഞ്ഞ്, പ്രായത്തിൽ കവിഞ്ഞ വളർച്ച ഉള്ളതെങ്കിലും ആരും ഒന്ന് എടുക്കാൻ കൊതിച്ചു പോകുന്നത്ര മിടുക്കൻ. പ്ലാന്റിലെ കുട്ടികൾ പലരും ഒന്നെടുക്കാൻ ശ്രമിച്ചു പരാജയമടഞ്ഞു. പ്രൊഡക്ഷൻ ഇല്ലാത്ത ദിവസം ശിവജിയും കുഞ്ഞും റോന്ത് ചുറ്റുമ്പോൾ പ്ലാന്റിലെ ലേഡീസ് വന്നു പറഞ്ഞു.

''ചേച്ചീ ഒന്ന് ശ്രമിച്ചു നോക്കു. ഞങ്ങൾ നോക്കീട്ട് നടക്കുന്നില്ല. അപ്പുക്കുട്ടനെ ഒന്നെടുക്കാൻ. ഞങ്ങൾ കൈ നീട്ടിയിട്ട് കുഞ്ഞ് വരുന്നില്ല. നിങ്ങൾക്കും ആ പ്രായത്തിലുള്ള ഒരു കുഞ്ഞുള്ളതല്ലേ, ഒന്നു ശ്രമിച്ചു നോക്കുന്നോ?''

ശിവജിയുടെ മുന്നിൽ ചെന്ന് നിന്ന് കൈ നീട്ടാനൽപ്പം മടിയുണ്ടായെങ്കിലും ഒരു വെല്ലുവിളി സ്വീകരിച്ചിട്ടെന്ന മട്ടിൽ സാവകാശം കുഞ്ഞിന് നേരെ കൈ നീട്ടി. അത്ഭുതം എന്നോണം കുഞ്ഞു കയ്യിലേക്ക് ചാടി. കുഞ്ഞ് ചിരിച്ചു കൊണ്ട് ദീർഘനാളത്തെ പരിചയമുള്ളത് പോലെ നെഞ്ചിൽ ചേർന്നിരുന്നു. അന്ന് മുതൽ ഞങ്ങൾ നല്ല കമ്പനിയായി. ഹോട്ട് പ്ലാന്റെങ്കിലും കുട്ടി വന്നാലുടനെ അടുത്തേയ്ക്ക് ഓടി വന്ന് ക്യൂ എ ടേബിളിന് ചുറ്റും ആയി അവന്റെ കളി. പലരും ഗ്ലൗസ് ബലൂൺ പോലെ വീർപ്പിച്ചു കെട്ടിക്കൊടുക്കും. മൂന്ന് വയസുകാരൻ അപ്പുവിന്റെ ആയ പതിമൂന്ന് വയസുകാരി നന്ദിനി എന്ന ആന്ധ്ര സ്വദേശിനി ആരിലും കൗതുകമുണർത്തും. നന്ദിനി വളരെ പക്വതയേറിയ മാതാവായി കുഞ്ഞിനെ ഊട്ടുന്നത് അത്ഭുതാതിരേകത്തോടെ നോക്കി നിന്നു പോകും. അവർ തമ്മിൽ വളരെ ആഴമേറിയ ബന്ധമായിരുന്നു.

ഓണം നിലാവൊരുക്കാൻ തുടങ്ങുമ്പോൾ ഒരു കറുത്തവാവു കൂടി പൂരാടമായി കടന്നുവരും. അപ്പു.

സ്കൂൾ വിദ്യാർത്ഥിയായിരിക്കുമ്പോഴും അപ്പുവുമായി അടുപ്പം തുടർന്നു. പതുക്കെ പതുക്കെ പഴയ കളിയും ചിരിയും കുറഞ്ഞു തുടങ്ങി. പ്ലാന്റിൽ വന്നാൽ നിറയെ സംശയങ്ങളായിരിക്കും. കൊയാഗുലന്റ് ടാങ്ക് സെറ്റ് ചെയ്തിരിക്കുന്നതെന്തിനാണ്, ആസിഡ് ടാങ്കിന്റെ ഉപയോഗം, ടെമ്പറേച്ചർ, ഓവനകത്തുള്ള മിനിമം മാക്സിമം ടെമ്പറേച്ചർ, പിന്നെ പിന്നെ ശിവജിയെപ്പോലെ ''ഇസ് എവെരിതിങ്ങ് ഓകെ?'' എന്ന് ചോദിച്ചായി വരവ്. ശിവജിയെപ്പോലെ ആണ് ചിരിയും സംസാരവുമെങ്കിലും അൽപം സീരിയസ് ആയി പ്രൊഡക്ഷനെ കണ്ടുതുടങ്ങിയിരുന്നു കുഞ്ഞ്. അതുകണ്ട് കൊല്ലംകാരൻ രമേശൻ പറഞ്ഞു: ''യെവൻ ആൾ പുലിയാണ് കേട്ടാ, സൂക്ഷിക്കണം.''

ഇതിനിടയിൽ ഋതുക്കൾ പലതും വന്നുപോയി. ഓണവും വിഷുവും ക്രിസ്മസും റംസാനും ആഘോഷങ്ങളും മിഠായി പൊതികളുമായി കുഞ്ഞപ്പു വന്നു പന്ത്രണ്ട് പതിമൂന്ന് വയസ്സുള്ള കുഞ്ഞായി. ശബ്ദമാറ്റം സംഭവിച്ചു തുടങ്ങിയിരുന്ന അപ്പുവിന് പതിനെട്ട് വയസ്സിന്റെ വളർച്ചയുണ്ടായിരുന്നു.

പതിവുപോലെ ഓണ ബോണസ് ചർച്ച തുടങ്ങുകയായി. ചർച്ചകൾ മാസങ്ങൾക്ക് മുമ്പേ തുടങ്ങിയാലും ഓണത്തിന് രണ്ട് ദിവസം മുന്നേ എന്ന പതിവ് പല്ലവി തന്നെ ആവർത്തിക്കപ്പെടുന്നു. ഇരു ഭാഗത്ത് നിന്നുമുള്ള ചില ഗോപ്യമായ കളികൾ.

''നിങ്ങൾ ഇന്നത്തെ ചർച്ചയിൽ പങ്കെടുക്കണം. നമ്മളുടെ യൂണിയനെ പ്രതിനിധാനം ചെയ്യ്.'' നേതാവ് സജീവ്. നെഞ്ചിൽ ഇടിത്തീ മിന്നി.

കരിങ്കാലി എന്ന വിളി കേൾക്കണ്ടല്ലോ എന്ന് കരുതി മനസ്സില്ലാ മനസ്സോടെ ആ ചർച്ചയിലേക്ക്. ശിവജി നേർത്ത പുഞ്ചിരിയോടെ ഒന്നു നോക്കി. ബ്രൂട്ടസെ, നീയും? അതായിരുന്നു ധ്വനി. പിറ്റേന്ന് ഡ്യൂട്ടിക്ക് എത്തിയത് ഇരു യൂണിയനുകളും തമ്മിലുള്ള വാക് പോർ കേട്ടുകൊണ്ടാണ്. മറ്റു കമ്പനികളിലെതു പോലെ നമുക്കും കിട്ടണം. അതിനനുസരിച്ചുള്ള ഓർഡറും പ്രൊഡക്ഷനും നമുക്ക് ഉണ്ടായിരുന്നു. നല്ല രീതിയിൽ ഷിപ്മെന്റും ഉണ്ടായിരുന്നില്ലേ? പിന്നെന്താ നമ്മൾ ചോദിക്കുന്നത് തന്നാൽ?

''ദുർമന്ത്രവാദം നടത്താൻ കമ്പനിക്ക് പൈസയുണ്ട്, തൊഴിലാളികളുടെ ന്യായമായ അവകാശം തരാൻ പൈസയില്ല. അതെവിടത്തെ ന്യായം?'' രമേശനിലൂടെ മാർക്സ് സംസാരിച്ചു.

''ദുർമന്ത്രവാദമോ അതെന്താ?'' അതുവരെ മൌനിയായിരുന്ന താൻ ചോദിച്ചു.

''ആ, നിങ്ങൾ ഇതൊന്നും അറിഞ്ഞില്ലേ? സമയത്തും കാലത്തുമൊക്കെ പഞ്ച് ചെയ്യു ജോലിക്ക് കയറണം. എന്നാലേ ഇതൊക്കെ അറിയൂ.'' ശിവലാലിന്റെ പരിഹാസചിരിയിലെ അർത്ഥം മനസ്സിലാകാത്ത വിധത്തിൽ പ്ലാന്റിലേക്ക് തിരിച്ചു നടന്നു.

''അന്ന് അച്ഛായനെ ഉറക്കത്തിൽ ആരോ തോണ്ടി

വിളിച്ചു എന്ന് പറഞ്ഞത് നിങ്ങൾ അറിഞ്ഞിരുന്നോ? അതിനാണ് മന്ത്രവാദം. മന്ത്രവാദം അല്ല, പൂജ.''

ഇരുന്നു ഉറങ്ങുന്ന സെക്യൂരിറ്റി അച്ചായനെ ഒരു സ്ത്രീ തോണ്ടി വിളിച്ചു കുടിവെള്ളം ആവശ്യപ്പെട്ടത്? പുള്ളിക്കാരൻ പൈപ്പ് ചൂണ്ടിക്കാട്ടി കൊടുത്തു കഴിഞ്ഞപ്പോഴാണ്, നൈറ്റ് ഷിഫ്റ്റിൽ ജെൻസ് മാത്രമാണ് ഉള്ളത്, പിന്നെ ലേഡി എങ്ങനെ എത്തി എന്ന ചിന്ത ഉദിച്ചത്. അച്ചായൻ ഉറക്കച്ചടവ് മാറി വന്നു നോക്കുമ്പോൾ അവിടെ ആരും ഇല്ലായിരുന്നു. പിറ്റേന്ന് പുള്ളി പനിച്ചു വിറച്ച് ലീവെടുത്ത് കിടപ്പായി. ലീവിന് ശേഷം നീണ്ട കൊന്ത കഴുത്തിലും കുഞ്ഞ് കൊന്ത കയ്യിലുമായി നടന്നിരുന്ന അച്ചായനെ ഓർത്തു. വർക്കേഴ്സിന്റെ പരിഹാസച്ചിരികൾക്കിടയിൽ അച്ചായൻ കോമാളി വേഷം പൂണ്ടു.

പിറ്റേന്ന് പുരുഷ സഹപ്രവർത്തകരിൽ ആരോ വന്നു പറഞ്ഞു: ''നിങ്ങൾ ലാബിലേക്ക് പോകുന്നത് സൂക്ഷിച്ചു വേണം, അവിടെ എന്തൊക്കെയോ കുഴപ്പങ്ങൾ ഉണ്ടെന്ന്.''

തനിച്ചു പോകരുത്. ലാബിനോട് ചേർന്നാണ് പൂജാമുറി. പ്ലാന്റിൽ നിന്ന് ഒതുങ്ങി അൽപ്പം ഇരുട്ട് നിറഞ്ഞ ഇടനാഴിയിലൂടെ കടന്ന് പൂജാമുറിയോട് ചേർന്നാണ് ലാബ്. കസ്റ്റമേഴ്സിന്റെ അളവുകൾ കൃത്യത പാലിക്കപ്പെടുന്നത് ആ ലാബിലൂടെ.

ചിരിച്ചു തള്ളിയെങ്കിലും രഹസ്യമായി രമേശൻ വന്നു പറഞ്ഞു: ''അവിടെ പല വെച്ചുസേവയും ഉള്ളതാണ്. നിങ്ങൾ സൂക്ഷിക്കണം.'' തലേന്നത്തെ അച്ചായൻ കഥകൾ സത്യമായിരുന്നു എന്നും ഒറ്റയ്ക്ക് ലാബിൽ പോകരുത് എന്നും. മനസ്സിൽ നേരിയ ഭയം ഉടലെടുത്തെങ്കിലും ജീവിച്ചിരിക്കുന്ന മനുഷ്യരേക്കാൾ സത്യസന്ധരായിക്കും മൂർത്തികൾ, നമ്മൾ അവരെ ദ്രോഹിക്കുന്നില്ലല്ലോ, ഞാനെന്റെ ജോലിയല്ലേ ചെയ്യുന്നത് എന്ന് പറഞ്ഞു ഒഴിഞ്ഞു. ഉറച്ച ഈശ്വര വിശ്വാസിയാണ് ഞാൻ. എനിക്ക് ഒന്നും സംഭവിക്കില്ല എന്ന് പറഞ്ഞുവെങ്കിലും ലാബിലേക്ക് കടക്കുമ്പോഴെല്ലാം, ഇതെന്റെ ജോലിയുടെ ഭാഗമാണ്, നിങ്ങളെ ദ്രോഹിക്കാനല്ല കേട്ടോ എന്ന് നെഞ്ചിൽ കൈവച്ചു പ്രാർഥിച്ചു കടന്നു പോകും. ഒരുപക്ഷേ,

'കണ്ടീടൊല്ലാ മൂർഖരെ വല്ലേടത്തും കണ്ടീടിൽ ഒട്ട് വസിച്ചീടൊല്ലാ, വസിച്ചീടിൽ അവനോട് ചേർന്നീടണം' എന്ന കവി വാക്യം ചെലുത്തിയ സ്വാധീനമാവാം കാരണം. പിന്നെ തുടരെ തുടരെ ഓരോ ന്യൂസ് വരാൻ തുടങ്ങി. പ്ലാന്റിലെ കുട്ടികൾ, രതിയും ലീലയും വന്നു ചോദിച്ചു. ചേച്ചി അറിഞ്ഞോ, ഇന്നലെ വെളുപ്പിന് പ്ലാന്റിൽ വെച്ച് ഗോപനെയും ആരോ കുലുക്കി വിളിച്ചു.

''അത് കൂടെ ഉള്ളവന്മാരായിരിക്കും. അവൻ ഒരു പാലക്കാടൻ കുട്ടിയല്ലേ. അതിനെ അവർ പേടിപ്പിച്ചതായിരിക്കും, പാവം കുട്ടി.''

''ഏയ് അതൊന്നുമല്ല. നിജമാ അക്ക, നിജമാ.'' പുതുതായി വന്നു ചേർന്ന തമിഴത്തി കുട്ടി. ഈശ്വരാ ഇന്നലെ വന്ന ഈ കുട്ടിക്ക് കൂടി എല്ലാ നിജങ്ങളും അറിയാം. ഞാനിതെവിടെയാണ്? സ്വയം ചോദിച്ചു.

ശരി. ബി.ബി.സി.യെ തന്നെ സമീപിക്കാം. ചായക്കാരി സതി. ലോകത്തുള്ളത് മാത്രമല്ല ചിന്തിച്ചതും ചിന്തിക്കാത്തതും ചിന്തിക്കാനിരിക്കുന്നതും എല്ലാം ഒരു അഭ്രപാളിയിലെന്ന പോലെ വേണ്ടിടത്ത് ആവശ്യമായ ഭാവമികവോടെ അവതരിപ്പിക്കാൻ കഴിവുള്ള ഏക വ്യക്തി.

തിരക്കാണ്, ഉച്ചയ്ക്ക് ക്യാന്റീനിൽ കാണാം എന്ന് സതിച്ചേച്ചി പറഞ്ഞു. വാക്ക് പാലിച്ചുകൊണ്ട് ഉച്ചയ്ക്ക് ഉണ്ണാൻ ഇരിക്കുമ്പോൾ ഞങ്ങളൊന്നിച്ച് ഒരു മൂലയിലേക്ക് ഒഴിഞ്ഞിരുന്നു.

''അതേയ്, അന്ന് അച്ചായൻ പറഞ്ഞത് നേരാ. പ്രേതബാധയുണ്ട്. തമ്പി സാർ പ്രശ്നം വെച്ച് നോക്കിച്ചു. പക്ഷെ പോകില്ല. തൊഴിലാളികൾക്കൊപ്പം സ്നേഹത്തിൽ ആണെന്ന്. ഒരു ദ്രോഹവും ചെയ്യില്ല. കമ്പനിയ്ക്ക് നല്ലതേ ചെയ്യൂ എന്നാണ് പറയുന്നത്.''

''എന്താ സതിച്ചേച്ചി?''

''അതേടി കൊച്ചെ ഞാനും അത് വിശ്വസിച്ചില്ല. സാറന്മാരുടെ ഓരോ മുറിയിലും ചായയുമായി ചെന്ന് കംപ്ലീറ്റ് ന്യൂസും ഞാൻ പിടിച്ചു. അങ്ങനെയാണ് ഞാനും വിശ്വസിച്ചത്.''

''ആ എന്നിട്ട്, പറ.''

''അതേയ്, അന്ന് അച്ചായൻ പേടിച്ച് അടുത്ത ദിവസങ്ങളിലാണ് രമേശനും ഗോപനും പേടിച്ചത്.''

ചേച്ചി പറഞ്ഞു തുടങ്ങി.

തേഡ് ഷിഫ്റ്റിൽ രമേശനും ടീമും ഗ്ലൗസ് സ്ട്രിപ്പ് ചെയ്തപ്പോൾ ഉറങ്ങിപ്പോയി. ഡബിൾ ട്രിപ്പിൾ അങ്ങനെ പല ട്രിപ്പ് മോൾഡ് മുങ്ങി. ഒടുവിൽ അവർ ബൈപാസ് ചെയ്തു. എല്ലാം ശരിയാക്കി വീണ്ടും പ്രൊഡക്ഷൻ സ്റ്റാർട്ട് ചെയ്തു.

വീണ്ടും പ്രൊഡക്ഷൻ തുടങ്ങി കുറച്ചു കഴിഞ്ഞപ്പോൾ രമേശൻ ഉറങ്ങി. സ്ട്രിപ്പ് ചെയ്യാതെ കണ്ണു തുറക്കുമ്പോൾ ഷിഫ്റ്റ് ഇൽ ഇല്ലായിരുന്ന ആരോ വളരെ ഭംഗിയായി ഗ്ലൗസ് സ്ട്രിപ്പ് ചെയ്യുന്നു. പെട്ടന്ന് സ്ഥലകാല ബോധം വന്ന രമേശന് ഓപ്പോസിറ്റ് ഇരുന്നവരോട് പറയണം എന്നുണ്ടായിരുന്നു. പക്ഷേ മിണ്ടാൻ സാധിക്കുന്നില്ല. രമേശനിലെ പേടി പ്പെടുത്തുന്ന മാറ്റം കണ്ട് എല്ലാവരും വീണ്ടും വീ

ണ്ടും ചോദിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു എങ്കിലും രമേശൻ പ്രത്യേക ഭാവത്തോടെ രണ്ടു പേര് ഒരുമിച്ചു ചെയ്യേണ്ട ജോലി വളരെ ലാഘവത്തോടെ ചെയ്യുന്നു. മുഖത്തും കണ്ണിലും തെളിയുന്ന ഭീതിയുടെ പൊരുൾ തേടി എല്ലാവരും. പക്ഷേ രമേശൻ മിണ്ടുന്നില്ല. പേടി പ്പെടുത്തുന്ന ശബ്ദ കോലാഹലങ്ങളുമായി വീണ്ടും പ്രൊഡക്ഷൻ ബൈപാസ് ചെയ്തു. മറ്റുള്ളവർ ചേർന്ന് വെള്ളം തളിച്ചും വെള്ളം കുടിപ്പിച്ചും വീണ്ടും അത് പറയിപ്പിച്ചു. പേടിച്ച് കരഞ്ഞു പറഞ്ഞു തീർന്നപ്പോൾ ചുറ്റിലും പാമ്പ് എന്ന് പറഞ്ഞു രമേശൻ ജനൽകമ്പി കളിൽ വലിഞ്ഞു കയറി അള്ളിപ്പിടിച്ചു ഇരിപ്പായി. ആരെന്തു പറഞ്ഞിട്ടും താഴെ ഇറങ്ങുന്നില്ല. അതാണ് അന്ന് രാവിലെ രമേശൻ ജനലിൽ കയറി ഇരുന്നി രുന്നത്. രമേശന്റെ സ്വഭാവം അങ്ങനെയായിരുന്നത് കൊണ്ട് നമ്മൾ ആരും കാര്യമാക്കിയില്ല.

ശരിയാണ്. കർക്കിടകമഴ പോലെ രമേശന്റെ സംസാരം. ആവശ്യത്തിനും അനാവശ്യത്തിനും മനസ്സിൽ തോന്നിയത് വിളിച്ചു പറയും. അതുകൊണ്ട് ആരും കാര്യമാക്കിയില്ല. സംഭവം ലേഡീസ് അറി യാതിരിക്കാൻ കമ്പനി ചട്ടം കെട്ടി. ടീ ബ്രേക്കിന് ജെൻസ് പലരും കളിയാക്കാറുണ്ടെങ്കിലും അത് സാധാരണം എന്ന് വിചാരിച്ചു.

അടുത്ത ദിവസം.

ഗോപൻ ഡ്രയർ ഓപ്പറേറ്റ് ചെയ്യാനിട്ടിട്ട് വന്നു കി ടന്നുറങ്ങി. പത്ത് മിനിറ്റ് കഴിഞ്ഞു മെഷീൻ അലാം അടിച്ചു. ഗോപൻ അറിഞ്ഞില്ല. പ്രൊഡക്ഷൻ കംപ്ലൈന്റ് കൊണ്ട് ബൈപാസ് ചെയ്തിരിക്കുകയായി രുന്നു. ഡ്രയറിനോട് ചേർന്ന് പലക കഷണങ്ങൾ നി രത്തിയായിരുന്നു ഗോപൻ കിടന്നിരുന്നത്. വീണ്ടും വീണ്ടും അലാം അടിക്കാൻ തുടങ്ങി. ഗോപൻ അറി ഞ്ഞില്ല. പ്രൊഡക്ഷൻ ഇല്ലാത്തത് കൊണ്ട് വെളുപ്പി ന് മൂന്നുമണി സമയം ആയിരുന്നു. പെട്ടന്ന് ഗോപനെ ആരോ തോണ്ടി വിളിച്ചു. ഗോപൻ കൈ തട്ടി കളഞ്ഞു. വീണ്ടും തോണ്ടി വിളിച്ചു. കണ്ണ് തുറന്നപ്പോൾ ഒരു സ്ത്രീ രൂപം മുടി കോതി കൊണ്ട് നില്ക്കുന്നു.

''അലാം അടിക്കുന്നത് കേട്ടില്ലേ? അത് ഓഫ് ആക്ക്.''

തിരിഞ്ഞു കിടക്കാൻ തുടങ്ങിയ ഗോപനോട്

''ഇനി ഇവിടെ കിടന്നാൽ ഞാൻ ഇതെല്ലാം ഇടിച്ചു പൊളിക്കും.'' എന്ന് പറയുന്നുണ്ടെങ്കിലും ഗാഢനി ദ്ര യിലായിരുന്ന മനസ്സിന് അത് തിരിച്ചറിയാൻ കഴി യുന്നില്ല.

വീണ്ടും തിരിഞ്ഞു കിടന്നുറങ്ങാൻ ആരംഭിച്ചു ഗോപൻ. പെട്ടന്ന് കമ്പനി മുഴുവൻ ഇടിഞ്ഞു പൊളി ഞ്ഞു വീഴുന്ന ശബ്ദം. എന്തൊക്കെയോ ദേഹത്ത് വന്നു പതിക്കുമ്പോലെ പേടിച്ചു കരഞ്ഞുകൊണ്ട് ഗോപൻ എഴുന്നേറ്റു. സംസാരിക്കാൻ ആവുന്നില്ലായി രുന്നു. പറയാൻ അടുത്തെങ്ങും ആരും ഉണ്ടായിരുന്നി ല്ല താനും.

അടുത്ത ദിവസങ്ങളിൽ നാട്ടിലേക്ക് പോയി ചരടും ജപിച്ചു കെട്ടി വന്നു. ഇതും പുരുഷ വിഭാഗത്തിന്റെ ഇടയിൽ മാത്രം ഒതുങ്ങി.

അടുത്ത് അറിയാവുന്ന ആളായതുകൊണ്ട് ഗോപനോട് ഒരിക്കൽ നേരിട്ട് ചോദിച്ചു.

''സത്യമാണ് ചേച്ചീ. ആരോടും പറയരുത്. മാനേജ്മെന്റ് ആരോടും പറയരുത്, ഉടനെ പ്രശ്നം പരി ഹരിക്കാം എന്നാണ് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്.''

അങ്ങനെ നിരവധി സംഭവങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നി രിക്കാം. അതും രഹസ്യ അജണ്ടകളിൽ ഇടം പിടിച്ചി രുന്നിരിക്കാം.

''അതുകൊണ്ട് ഉടനെ പൂജയുണ്ട്. ശിവജി മൂന്ന് ദി വസം രാത്രി ഒരു മണിക്ക് ശേഷം പൂജയ്ക്ക് ഇരിക്കണം എന്നാണ് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. പുള്ളി പക്ഷെ സമ്മതി ച്ചിട്ടില്ല. തമ്പി സാർ നിർബന്ധിക്കുന്നുണ്ട്. ഒരിക്കൽ ഹോമവും യാഗവും നടത്തിയതാണത്രെ. നമ്മൾ ഇതൊന്നും അറിഞ്ഞില്ലല്ലോടി കൊച്ചെ. അവർ പോകില്ലാ ന്നു പറഞ്ഞെന്ന്.

ഉപദ്രവത്തിനല്ല കമ്പനിക്ക് ഉപകാരത്തിനാണ് ഇരിക്കുന്നതെന്ന്.

ഒഴിപ്പിക്കരുത്, തൊഴിലാളികളുമായി അത്രയ്ക്ക് അടുത്തുപോയി എന്ന് പറഞ്ഞത്രേ. പിന്നീടുള്ള മൂന്ന് ദിവസത്തെ പൂജയിൽ വീണ്ടും പറഞ്ഞുവത്രെ പറഞ്ഞു വിടരുതെന്ന്. നിർബന്ധിച്ചു പറഞ്ഞു വി ട്ടാൽ പാഠം പഠിപ്പിക്കുമെന്ന്.''

''ഇതൊക്കെ ആര് പറയുന്നു?''

''ശിവജിയെക്കൊണ്ട് പറയിപ്പിക്കുന്നു.''

''ആര്? ചുമ്മാ ഓരോന്ന് പറഞ്ഞുണ്ടാക്കുന്നതാ.''

''അല്ല മോളേ ഇതിലെന്തോ പന്തികേടുണ്ട്. ഞാൻ പറഞ്ഞുന്നു നീ ആരോടും പറയേണ്ട കേട്ടോ.''

ഇതൊന്നും യാഥാർഥ്യമല്ലെന്നും, ജ്യോത്സ്യനും തന്ത്രി കൾക്കും പണം പിടുങ്ങാനുള്ള തന്ത്രമാണെന്നുമുള്ള ധാരണയിൽ രഹസ്യങ്ങൾ അറിഞ്ഞവരും അത്ര കാര്യമാക്കിയില്ലായിരുന്നിരിക്കാം.

പൂജ അവസാനിച്ചതിന്റെ പിറ്റേന്ന് മുതൽ ഒരു അജ്ഞാത ശക്തിയുടെ ടച്ച് കമ്പനിയിൽ കണ്ട് തുടങ്ങി.

കൊച്ചേ, നീ എന്താ ചായയ്ക്കിറങ്ങുന്നില്ലേ എന്ന ചോദ്യവുമായി സതിച്ചേച്ചി വീണ്ടും.

''നീയറിഞ്ഞോ, സണ്ണി സാറിന്റെ കയ്യൊടിഞ്ഞു. ആക്സിഡന്റ് ആരുന്നു.''

''തുടങ്ങി. ഈ ചേച്ചിയെ കൊണ്ട് തോറ്റു.''

''നേരാ മോളെ, കമ്പനി വാൻ ഇടിച്ചൂന്നു. എന്തിനാ കള്ളം പറയുന്നത്? സത്യമാ.''

റീട്ടെയിൽ സെയിൽസിന് പോയ കമ്പനി വണ്ടി ഇടിച്ചു. പ്ലാന്റ് മാനേജർ സണ്ണി സാറിന്റെ ചെറുവിരൽ നഷ്ടപ്പെട്ടു. കൂട്ടി യോജിപ്പിക്കാനാവാത്ത വിധം ചതഞ്ഞു പോയിരുന്നു. നിമിഷങ്ങൾക്കകം ന്യൂസ് കമ്പനി നിറഞ്ഞു.

വണ്ടി, നന്നാക്കാൻ ആവാത്ത വിധത്തിൽ നാശമായി.

തുടർന്നുള്ള മീറ്റിംഗുകളിൽ, ബിസിനസ് അങ്ങനെയാടൊ, ഉയർച്ച താഴ്ചകൾ സ്വാഭാവികം എന്നും പറഞ്ഞു കൈപ്പത്തി തടവി ഇരുന്നു സണ്ണി സാർ.

''കളി തുടങ്ങീ!''

ഭയം കലർന്ന പരിഹാസ സ്വരത്തിൽ പറഞ്ഞുകൊണ്ട് രമേശൻ കടന്നു പോയി.

എക്സ്പോർട്ടിൽ നിന്നുള്ള വരുമാനം കൂടാതെ പുതിയ മാനേജരുടെ സംഭാവന ആയിരുന്നു റീട്ടെയിൽ സെയിൽസ്. അതുകൊണ്ട് തൊഴിലാളികൾക്കുള്ള സാലറിയും ഓടിയും തന്നു കഴിഞ്ഞാൽ ഷിപ്മെന്റിലെ തുകയെല്ലാം കമ്പനിയ്ക്ക്. നല്ല രീതിയിൽ എന്നല്ല, കമ്പനി കുതിക്കുകയായിരുന്നു.

ഒച്ചപ്പാടും ബഹളങ്ങളും തടഞ്ഞു വെയ്ക്കലുകളും എല്ലാമായി മുപ്പത് ശതമാനം ബോണസ് എന്നത് സാധിച്ചെടുത്തു. വാദ്യ സിംഫണി പോലെ, വിളംബ കാലത്തിൽ താഴ്ന്ന ശ്രുതിയിൽ തുടങ്ങി മന്ദം മന്ദം മധ്യകാലത്തിലൂടെ കയറി കയറി അതി ദ്രുതത്തിൽ കൊട്ടി തിമിർത്ത് വീണ്ടും താഴോട്ടിറങ്ങി അതി വിളംബ കാലം പൂകുന്ന വാദ്യ സിംഫണി പോലെ. പൂരാടത്തിന്റെ നാൾ വൈകിട്ട് 6 മണി മുതൽ ബോണസ്.

പൂരാടം നാൾ ഇഴയുകയല്ല. അതിലും പതുക്കെയാണ് സമയം നീങ്ങുന്നത് എന്ന് തോന്നി. ഒടുവിൽ നാലു മുതൽ ബോണസ് വിതരണം എന്ന് നോട്ടീസ്. നാലുമണിയാവാൻ മനസ്സ് വെമ്പി. ഇന്ന് തന്നെ എല്ലാ സാധനങ്ങളും ഒരുക്കി വെയ്ക്കണം. നാളെ ഉത്രാടപ്പാച്ചിൽ വേണ്ടെന്ന് മനസ്സിൽ ഉറച്ചു. ഓരോ സെക്ഷൻ ആയി ഓഫീസിലേക്ക് ബോണസിനായി പൊയ്ക്കൊണ്ടിരുന്നു. രണ്ടാമത് പോയവരാരും തിരിച്ചു വരുന്നത് കാണുന്നില്ലല്ലോ. ഇത്രയും വൈകേണ്ട കാര്യമില്ല. മലേഷ്യയിൽ നിന്ന് വരുത്തിച്ച പുതിയ മോൾഡ് ഉപയോഗിച്ചുള്ള ടെസ്റ്റ് നടക്കുന്നതിനാൽ പ്ലാന്റിൽ നിന്ന് മാറാൻ നിവൃത്തിയില്ല. അഞ്ചുമണിക്ക് പ്രൊഡക്ഷൻ നിർത്തുമെന്നാണ് പറഞ്ഞിരുന്നത്. സെക്കന്റ് ഷിഫ്റ്റും തേഡ് ഷിഫ്റ്റും ക്ലീനിങ്ങും കഴിഞ്ഞു കമ്പനി അടച്ചിടാൻ. മൂന്ന് ദിവസത്തെ ഓണാവധി.

പെട്ടെന്നാണ് പോയവരൊക്കെ തിരിച്ചു ഓടുന്നത് കണ്ടത്. മുഖം വിളറി വെളുത്ത് സജീവ് ഓടിവന്നു പറഞ്ഞു. ശിവജിയുടെ കുഞ്ഞിന് എന്തോ പറ്റി. ബോണസ് നിർത്തിവെച്ചു. ഓഫീസിലെ എല്ലാവരും അങ്ങോട്ടേക്ക് പോയി. ഉണ്ണി പോയിട്ടുണ്ട്. ആരും പോകരുത്. വിവരം അറിഞ്ഞിട്ട് പോകാം. ഉണ്ണി വിളിക്കാമെന്ന് പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. അറിഞ്ഞവർ ഓരോരുത്തരായി എന്താ സംഭവിച്ചേ എന്ന് ചോദിച്ചു വന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. പ്രൊഡക്ഷൻ നടക്കുന്ന ഇടത്ത് നിന്ന് അനങ്ങാൻ പറ്റാതെ ഞങ്ങൾ കുറച്ചുപേർ മാത്രം. ഊഹാപോഹങ്ങൾ. എന്തോ ആക്സിഡന്റ് എന്നാണ് കേട്ടത്. ഏയ്, എന്തോ അസുഖമാണെന്നാണ്. അതിനിടയിൽ ആരോ അടക്കിപ്പിടിച്ച് പറഞ്ഞു. അല്ല മരിച്ചുവെന്ന് കേൾക്കുന്നു.

''വെറുതെ തോന്ന്യാസം പറയരുത്.'' ചിന്താ വീക്ഷുബ്ധ ഹൃദയയായ തന്നിലെ അമ്മ മനസ്സിന്റെ വേപഥു ശകാര രൂപത്തിൽ പുറത്തു വന്നു. ''മരണം പോലും. ആലോചിക്കാതെ ഓരോന്ന് പറഞ്ഞേക്കുവാ. എങ്ങനെ ഇങ്ങനെയൊക്കെ സംസാരിക്കാൻ സാധിക്കുന്നു കുട്ടികളേ.''

''വെറുതെയല്ല ചേച്ചീ. സത്യമാണെന്നാണ് അറിയാൻ കഴിഞ്ഞത്. ഉണ്ണി വിളിച്ചിരുന്നു.'' ശിവലാലാണ്.

പിന്നീടുള്ള കാര്യങ്ങൾ ഛടുതിയിൽ ആയിരുന്നു. ശിവജിയുടെ വീട്ടിലേക്ക് പോകാനുള്ളവരുടെ കണക്കെടുത്തുകൊണ്ട് ഓടി നടക്കുന്ന ശിവലാൽ. സജീവ് അന്ന് ലൈനിലാണ്. ഞങ്ങൾ കുറച്ചുപേർ അടുത്ത ട്രിപ്പിൽ പോകാമെന്ന് തീരുമാനിക്കുന്നു. എല്ലാവരും അവരവരുടെ വീടുകളിൽ അറിയിച്ച് ശിവജിയുടെ വീട്ടിലേക്ക് ഉള്ള യാത്രയ്ക്കൊരുങ്ങി.

മരണത്തിന്റെ മണമുള്ള മൗനം ഉറഞ്ഞു കൂടിയ വണ്ടിയിൽ നിശബ്ദ യാത്ര. ചെന്നെത്തുന്നതുവരെ ആരും ശബ്ദിച്ചില്ല. രമേശൻ പോലും.

ഭൂമിയുടെ ആദിമ വിശുദ്ധി പോലെ മഞ്ഞ് വീഴുന്ന മലനിരകൾക്ക് നടുവിൽ വണ്ടി നിന്നു.

മനസ്സ് ശബ്ദമില്ലാതെ സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. വൃക്ഷ നിബിഡമായപ്രദേശം. സൂര്യൻ അസ്തമിച്ചെങ്കിലും അൽപം നാട്ടു വെളിച്ചം ഉണ്ടായിരുന്നു. വീട് അടുക്കുംതോറും പാദങ്ങൾ ചലിക്കാതായിത്തുടങ്ങി.

''ഉണ്ണി തമ്പ്രാ, നങ്ങ രാസാവേ, നങ്ങ രാസാവേ...'' എന്ന അലമുറ കേട്ടുകൊണ്ടാണ് കടന്നു ചെല്ലുന്നത്. ''അവരുടെ അടിയാന്മാരാണ്.'' രഘു.

ജന്മിത്തമൊക്കെ അവസാനിച്ചെങ്കിലും അവരിപ്പോഴും മുറ തെറ്റിക്കുന്നില്ല. കുടുംബ മഹിമയും അപ്പനപ്പൂപ്പന്മാരുടെ മഹിമയും ചേർത്ത് അപ്പുക്കുട്ടനെ വാഴ്ത്തുന്നു, പതം പറയുന്നു,

കരയുന്നു, ആർത്തലയ്ക്കുന്നു.

കാഴ്ച മങ്ങുന്നു. അടുക്കാനാവാത്ത വിധം ജനങ്ങൾ തിങ്ങി നിറഞ്ഞിരുന്നു. കരഞ്ഞു വീർത്ത മുഖവുമായി തളർന്നു നിൽക്കുന്നു പലരും. ബന്ധുക്കളും ആശ്രിതരും ആയിരുന്നിരിക്കണം. നേർത്ത വെളിച്ചത്തിൽ അടിയാത്തികളുടെ പതം പറച്ചിലും നിലവിളിയും മാത്രം കേൾക്കാം. ഹൃദയം ശിഥിലമാക്കുന്ന ഒപ്പാരി പാട്ടിന്റെ ശീലുകൾക്കിടയിലൂടെ അപ്പുവിന്റെ അടുത്തേയ്ക്ക്.

ആൾക്കൂട്ടത്തിനിടയിൽ പൂർണ വളർച്ചയെത്തിയ പുരുഷനായി അപ്പുക്കുട്ടൻ നീണ്ടു നിവർന്നു കിടക്കുന്നു. മഹാഭാരത കഥയിലെ അഭിമന്യുവിനെ ഓർമ്മപ്പിക്കുമാറ് പതിനാറാം വയസ്സിൽ കത്തി പടർന്നു കയറി അസ്തമയം വരെ വെട്ടിത്തിളങ്ങി ചക്രവ്യൂഹത്തിൽ നിന്ന് പുറത്തുകടക്കാനാവാതെ ദുശ്ശാസനപുത്രന്റെ പിന്നിൽ നിന്നുള്ള ഗദാഘാതം ഏറ്റു വീണ് സ്വർലോകം പൂകിയ അഭിമന്യു. കാഴ്ച മറയുന്നു. കണ്ണെ മടങ്ങുക.

ആരൊക്കെയോ ചേർന്ന്, അപ്പുവിന്റെ അമ്മ വിനോദിനി ഡോക്ടറെ പിടിച്ചു കൊണ്ട് വന്നു.

''അപ്പൂ ഞാനിനി നിന്നെ എന്ന് കാണും?

അയ്യപ്പാ (അപ്പുവിന്റെ അനിയൻ), ചേട്ടൻ ഉമ്മ കൊടുത്ത് യാത്രയയ്ക്ക്.''

വെട്ടിയിട്ട പോലെ ശിവജിയുടെ കയ്യിലേക്ക് ഡോക്ടർ ബോധം മറഞ്ഞു വീഴുമ്പോൾ കണ്ടുനില്ക്കാനാവാതെ പലരും പിൻവാങ്ങി.

പിടിച്ചു നിൽക്കാനായില്ല. വീണ്ടും ആരൊക്കെയോ എണ്ണിപ്പെറുക്കുന്നുണ്ട്.

കരച്ചിലിനിടയിൽ പ്രായമായ സ്ത്രീകൾ കുശുകുശുക്കുന്നത് വ്യക്തമായി കേൾക്കാമായിരുന്നു.

''ദാ പ്പോ കാര്യായെ. നമ്മളൊക്കെ എത്ര കുട്യോളെ വളത്തീർക്കുണു ജാന്വേ. ഇപ്പോളള്ള അവറ്റകൾക്ക് ഒന്നും രണ്ടും ഉള്ളതിനെ നോക്കാൻ സമയില്യാത്രേ. അച്ഛനേം അമ്മേം മാറി മാറി വിളിച്ചൂത്രെ. ഓർ വരാതെ കുട്ടിയെ സ്കൂളിന്നു വിട്ടില്യ. കുട്ടികൾ അല്ലേ, എന്തേലും കുരുത്തക്കേട് കാട്ടിയിരിക്കും. ഓർക്ക് കുട്ടിയ്ക്ക് വേണ്ടിട്ട് ചെലവാക്കാൻ സമയില്യാത്രേ. ഇതല്ലേ കാര്യായെ. എല്ലാർക്കും ഇരുപത്തിനാല് മണിക്കൂറന്യല്ലേള്ളൂ. ഓരോന്നിനും പ്രത്യേകം പ്രത്യേകം സമയാർക്കാള്ളെ, ശിവ ശിവ! ആരേലും ഉണ്ടായാച്ചാ ഇങ്ങനൊന്നും സംഭവിക്കില്ല്യാർന്നു. സുകൃതക്ഷയം!''

പാതി കലർന്ന വള്ളുവനാടൻ ശൈലിയിൽ പിന്നെയും അവർ എന്തൊക്കെയോ പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നു. എല്ലാവരും ശ്രദ്ധിക്കുന്നു എന്നായപ്പോൾ അടുത്തിരുന്ന സ്ത്രീ, നിങ്ങളൊന്നടങ്ങ് എന്ന് പറഞ്ഞു അകത്തേക്ക് കൂട്ടിക്കൊണ്ടു പോയി.

പ്രായമേറി കിടപ്പിലായാൽ ശേഷമുള്ള മരണം അനിവാര്യതയാണ്. ചിത അടങ്ങിയാൽ ചുറ്റുമുള്ള ജീവിതം സാധാരണ പോലെ. പക്ഷെ ഇത്...

''നമുക്ക് മടങ്ങാം. ഇനി ഇവിടെ നിന്നാൽ ശരിയാവില്ല. സജീവ് വന്നു പറഞ്ഞു. പ്രശ്നം വഷളാകുന്നതിന് മുന്നേ മടങ്ങാം.''

എല്ലാവരും ചോദ്യഭാവത്തിൽ സജീവിനെ നോക്കി. തളർന്നു നിൽക്കുന്നവരോടായി:

''നിങ്ങളോട് പറഞ്ഞത് മനസ്സിലായില്ലേ?''

ശബ്ദം കനക്കുന്നതറിഞ്ഞു പലരും പിൻവാങ്ങി. നടക്കുന്നതിനിടയിൽ ഒന്നുകൂടി തിരിഞ്ഞു നോക്കി. എന്റെ കുഞ്ഞ്. ഭഗവാൻ ആ ആത്മാവിന് നിത്യശാന്തി നൽകട്ടെ.

തിരിഞ്ഞു നടക്കുമ്പോൾ ഉദിച്ചു പൊങ്ങിയ നിലാവിൽ കാലംതെറ്റിപ്പൂത്ത കൊന്നയും വാകയും മങ്ങി നിന്നിരുന്നു. അപ്പുവിന്റെ അമ്മയുടെ നിർജ്ജീവമായ മിഴികളും തളർന്ന ശരീരവും മനസ്സിനെ പിടിച്ചു വലിച്ചു.

നടക്കാൻ തുടങ്ങുമ്പോൾ വലിയ അലമുറയോടെ എന്തോ വന്നു വീഴുന്ന ശബ്ദം. അപ്പുവിനെ കാണാനെത്തിയ ആയ നന്ദിനി വെട്ടിയിട്ട പോലെ വീണു കിടക്കുന്നു. ഇടയ്ക്ക് തെലുങ്കിൽ എന്തൊക്കെയോ പറയുന്നുണ്ട്.

തെലുങ്ക് അറിയില്ലെങ്കിലും നന്ദിനി പറയുന്നതെല്ലാം മനസ്സ് പരിഭാഷപ്പെടുത്തി കൊണ്ടിരുന്നു.

''എട്ടൊമ്പത് കൊല്ലം വളർത്തിയതല്ലേ, സങ്കടം ണ്ടാവും.'' ആരോ പറഞ്ഞു.

''അതിനെന്താ, ഓര് പണ്ടവും പണവും കൊടുത്ത് മംഗലം കഴിച്ചയച്ചുല്ലോ. ഓർ ഓളെ നന്നായി നോക്കണൂണ്ട്.''

കൂടുതൽ കേൾക്കാൻ നിന്നില്ല. സജീവ് ധൃതി പിടിച്ചതുകൊണ്ട് എല്ലാരും വേഗം മടങ്ങി.

''കുറച്ചു കഴിഞ്ഞു പോന്നാൽ മതിയായിരുന്നു.''

''എന്നാൽ പോരേണ്ടി വരില്ല.'' സജീവ് പറഞ്ഞു.

''ശിവജിയുടെ കുഞ്ഞ് സ്കൂളിൽ എന്തോ ഇഷ്യൂ ഉണ്ടായിട്ട്, വീട്ടിൽ നിന്ന് പേരന്റ്സ് വരാതെ വിടില്ല എന്ന് പറഞ്ഞു അവർ പിടിച്ചു വെച്ചു. ഡോക്ടർക്ക് അന്ന് ഓപ്പറേഷൻ ഡേ ആയിരുന്നു. ഉച്ചയ്ക്ക് രണ്ടുമണി മുതൽ സ്കൂൾ അധികൃതരും കുഞ്ഞും മാറി മാറി വിളിച്ചു. ആരും ഫോൺ എടുത്തില്ല. ഒടുവിൽ അഞ്ചു മണി കഴിഞ്ഞ് സ്കൂളിൽ നിന്നും കുട്ടിയെ വീ

ട്ടിൽ പറഞ്ഞു വിട്ടു. കുട്ടി വന്നപാടെ കുളിമുറിയിൽ കയറി എന്നാണ് ജോലിക്കാരി പറഞ്ഞത്. ഭക്ഷണം എടുത്തു വെച്ചിട്ട് വേലക്കാരി അവരുടെ വീട്ടിൽ പോയി വന്നപ്പോൾ ഏഴുമണിക്ക് ശേഷവും ഭക്ഷണം അവിടെ ഇരിപ്പുണ്ട്. കുളിമുറി ലോക്കുമായിരുന്നു. അടുത്തുള്ള സെക്യൂരിറ്റിയെ വിളിച്ചെങ്കിലും ശിവജിയോ ഡോക്ടറോ വരട്ടെ എന്നായി അയാൾ. ഒടുവിൽ ശിവജി വന്നതിന് ശേഷം സെക്യൂരിറ്റി വാതിൽ ചവിട്ടിപ്പൊളിച്ച് അകത്ത് കടക്കുമ്പോൾ ജനലഴിയിൽ തൂങ്ങി നിൽക്കുന്നു കുഞ്ഞ്. എടുക്കാനാവാത്ത വിധം വലിപ്പമുള്ള കുഞ്ഞിനെ വലിച്ചിഴച്ചാണ് വണ്ടിയിൽ കയറ്റി ഡോക്ടറുടെ ഹോസ്പിറ്റലിൽ എത്തിച്ചത്. വിനോദിനി ഡോക്ടർ തന്നെയാണ് പരിശോധിച്ചത്. മരിച്ചു എന്ന് മനസ്സിലാക്കിയ ഡോക്ടർ ബോധം കെട്ട് വീണു. കുഞ്ഞ് വിളിച്ച സമയം നമ്മൾ ശിവജിയെ തടഞ്ഞു വെച്ചിരിക്കുകയായിരുന്നു.''

മൂന്ന് മണിക്ക് വീട്ടിലേക്ക് മടങ്ങാറുള്ള ശിവജി അന്നു മടങ്ങിയത് ഏഴ് മണിക്ക്. കുട്ടിയ്ക്കുണ്ടായ വിഷമം പരിഹരിക്കാൻ അവിടെ ആരുമില്ലായിരുന്നു. ആരെങ്കിലും ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ ഇങ്ങനെ സംഭവിക്കില്ലായിരുന്നു എന്നൊക്കെ അവിടെ കൂടിയിരുന്നവരിൽ നിന്നും മനസ്സിലാക്കിയ രഘു ആണ് എത്രയും പെട്ടന്ന് ലേഡി സിനെയും കൊണ്ട് തിരിച്ചുപോകാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടത്.

സജീവ് പറഞ്ഞു തീർത്തപ്പോൾ മരിക്കാതെ മരിച്ച ആത്മാക്കളായി തരിച്ചു നിന്നു ഞങ്ങൾ.

ഡോക്ടർ, സ്വയം സൃഷ്ടിച്ച ഏകാന്തതയുടെ തുരുത്തിലേക്ക് നിശബ്ദമായി പിൻവാങ്ങി.

ചില മൗനങ്ങൾ അവഗണനയുടെ സൂചനയല്ല. ആഴത്തിൽ മുറിവേറ്റ ഹൃദയത്തിന്റെ അടക്കിപ്പിടിച്ച വിങ്ങലുകളല്ലേ? ആർക്കും ഷെയർ ചെയ്യാതെ സ്വയം എരിച്ചു തീർക്കുന്ന വേദന. ഒടുവിൽ സ്ഥലത്തെ മികച്ച മാനസികാരോഗ്യ കേന്ദ്രത്തിൽ അഭയം.

ശിവജി കമ്പനിയിൽ വരാതെയായി. കമ്പനിയുടെ ഓർഡറുകൾ സമയ ക്ലിപ്തത പാലിക്കാനാവാതെ റദ്ദാക്കപ്പെട്ടു. മാനേജർമാർ നെട്ടോട്ടമോടാൻ തുടങ്ങി. ഒടുവിൽ കമ്പനി ലേ ഓഫിലേക്ക്. കാര്യത്തിന്റെ തീവ്രത മനസ്സിലാക്കാത്തവർ ലേ ഓഫിന് സ്തുതി പാടി. കമ്പനി സകല കലകളുടെയും കളിയരങ്ങായി. ഡ്യൂട്ടി ടൈമിൽ പഞ്ച് ചെയ്തു കയറി, കളിതമാശകൾ നടക്കുമ്പോഴും ഉള്ളുരുകുന്നത് പുറമറിയാതെ അവരുടെ കൂടെ കൂടി. തുടർന്നങ്ങോട്ട് അഞ്ചു വർഷത്തോളം മാറി വന്ന മാനേജ്മെന്റിന് കീഴിൽ ജോലി ചെയ്തപ്പോൾ മനസ്സിലായ മാമ്പഴക്കാലം. ഇതിനിടയിൽ പ്രൊഡക്ഷൻ മാനേജരായിരുന്ന സണ്ണി സാറിന്റെ ആക്സിഡന്റും മരണവും.

കമ്പനി പിന്നീട് ഒരിക്കൽപ്പോലും പഴയപോലെ ആയില്ല. ഒടുവിൽ ശിവജി തന്നെ ഇടപെട്ട് തൊഴിലാളികളുടെ സകല ആനുകൂല്യങ്ങളും തന്ന് കമ്പനി ലോക്കൗട്ടിലേക്ക്. നെഞ്ച് നുറുങ്ങുന്ന വേദനയിൽ റിസൈൻ ചെയ്ത് ഇറങ്ങി. അറിഞ്ഞോ അറിയാതെയോ ചെയ്ത തെറ്റിന് പ്രായശ്ചിത്തം എന്ന പോലെ.

ഗതകാലപ്രതാപത്തിന്റെ സ്മൃതിമണ്ഡപം പോലെ ഇന്ന് മറ്റു കമ്പനികളുടെ ഗോഡൗൺ ആയി മാറിയ ഞങ്ങളുടെ ലക്ഷ്മി കോം.

ശിവജിയ്ക്കും കുടുംബത്തിനും അതിജീവനത്തിനുള്ള ആവേശം പകരാൻ ഇനി ആർക്ക് കഴിയും? ജന്മദുഃഖങ്ങളെ കാൽക്കീഴിൽ അമർത്തി ആത്മാവിനെ ദൃഢപ്പെടുത്താൻ നമ്മൾ പോകേണ്ടത് മഹാനദികളുടെ തടങ്ങളിലേയ്ക്കല്ല, മാർത്യാനുഭവങ്ങളുടെ സവിധത്തിലേയ്ക്കാണ്. ആരോ കോറിയിട്ട വരികൾ ഓർമ്മകളിലേക്ക്. വിരഹാഗ്നിയിൽ എരിയുന്ന അമ്മ മനസ്സിനെ ആശ്വസിപ്പിക്കാൻ സാക്ഷാൽ ഈശ്വരൻ പോലും സാധിക്കില്ല. പിന്നെയാണ്.

എന്നാലും ഇന്നും പിന്തുടരുന്ന സമസ്യ.

സംഭവിച്ചതെല്ലാം സത്യമോ മിഥ്യയോ?

പാഠം പഠിപ്പിക്കുമെന്ന് ശിവജിയെക്കൊണ്ട് പറയിപ്പിച്ചത് ഇതായിരുന്നോ?

യക്ഷിക്കഥകളാൽ സമ്പന്നമായ കേരളം. വിശ്വസനീയമോ അവിശ്വസനീയമോ? കള്ളിയംകാട്ട് നീലി, കാഞ്ഞിരക്കോട് ചിരുതേയി എന്നറിയപ്പെടുന്ന ശ്രീദേവി, പല കാലങ്ങളിൽ മരണപ്പെട്ടു പിന്നീട് കഥാപാത്രവൈശിഷ്ട്യത്താൽ മിത്തുകളായവർ. ഒരുപക്ഷേ, കിങ്കിരന്മാർ ചതിച്ചു കൊന്ന കൊങ്കൻ, കണ്ടൻകുന്ന് മുത്തപ്പനായി തിരിച്ചു വന്നതുപോലെ മേലാള കീഴാള ഭേദമില്ലാതെ ഉപരിവർഗ്ഗത്തിന്റെ പൊങ്ങച്ചംകൂടലുകളെയും പീഡനപർവ്വങ്ങളെയും പട്ടിണിയും ദാരിദ്ര്യവും അവജ്ഞയും അവഹേളനവും അവഗണനയും താണ്ടി,

അതിജീവന പാതയിലേക്കുള്ള പ്രയാണത്തിൽ തിറയും കോലവും ഒന്നും ആവാതെ ചരിത്രത്തിൽ പ്രതിഷ്ഠ നേടാനാവാതെ, പേരില്ലാതെ, മുഖമില്ലാതെ എരിഞ്ഞെരിഞ്ഞു തീർന്ന ഒരായിരം മനുഷ്യരെ ഓർമ്മിപ്പിക്കുവാൻ കൂടി വേണ്ടിയുള്ളതായിരുന്നോ ഇതെല്ലാം?

മിത്തുകളാകാൻ കഴിയാതെ പോയവർ.

VESHAD AND COMPANY

About VESHAD

We started our Journey & registered in 2020 , **VESHAD AND COMPANY** has gained immense expertise in offering various products to clients needs. We are located in Bengaluru & providing

1. Seamless Inconel Hypodermic Tubes.
2. Client specific rechargeable batteries to the clients & BMS.
3. Class 1 - Thermocouple various sizes & Class A - RTDs Probes,
4. Reliable access to obsolete & rare Inte grated Circuits.
5. Brass & Stainless Steel Ferrules & Ferrule Compression Fittings.
6. MIL Grade connectors.
7. Pannel mount waterproof connectors.

Our commitment to quality, timely delivery and precision makes us a trusted vendor with our clients.

*" May the colour & light of **ONAM** fill happiness and prosperity in your homes.*

May King Mahabali bless you with good health & happiness.

Wish you all Happy ONAM..."

-Capt. Kumaresh
CEO

We Offer Marketing and Consulting Products for Businesses

Our Products includes:

01 Seamless Hypodermic Tubes / Sensing Tubes
- Tubes Fully Annealed Condition from 1.6mm dia.
- Inconel 600 or 718 Alloy (As Per ASTM B-167).

02 Rechargeable Batteries & Battery Packs
- Client Specific Rechargeable Batteries
- Battery Monitoring System

03 Thermocouple Sensors & RTD
- Suppliers of Class 1 Thermocouple,
- Supplies Class A-RTD Sensors of various size.

04 Brass & SS Ferrules
Engine Ferrules & Seals Provide An Ideal Sealing Of Fluid Passages Between A Cylinder Head & An Engine Block.

05 Electronics Components
- Supplier Of MIL Grade & Commercial Grade Components & Connectors.
- Sourcing Of IC Chips, Active & Passive Components

06 Waterproof Connectors Pannel Mount
- USB or C Type Pannel Mount
- Ethernet Interface Connectors

Business Address :
2876, 1st Main Kodihalli, HAL 2nd Stage, Bangalore 560008, India
Phone: +91-80-35550915 / +91-8317368522 / 9611355110
Email: admin@veshad.com / veshad.blr@gmail.com
GST No: 29DXRPS1061J1ZS / TIN NUMBER - 29621185205

MISTRAL
Engineering the Intelligent Edge

HAPPY
Onam

Mistral Wishes Everyone a Happy and Prosperous Onam!

Mistral Solutions Pvt. Limited

60, Adarsh Reent, 100 Feet Ring Road, Domlur Extension, Bangalore - 560 071.
Tel: +91-80-4562-1100 | Fax: +91-80-2535-6444 | E-mail: sales@mistralsolutions.com

GLIMPSES OF DRDO ONAM 2025

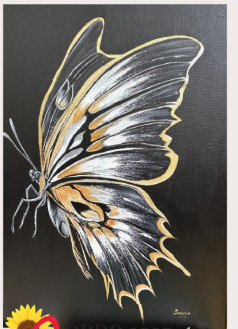

CENTUM
TEAM WORK | TECHNOLOGY | TRUST

Founded in 1994, Centum Electronics Limited (Centum) is one of the largest Electronics System Design and Manufacturing (ESDM) companies in India.

We offer entire spectrum of design services and manufacturing of systems, subsystems for mission critical products in Defence, Space, Aerospace, Industrial, Transportation and Medical sectors.

World-class design & manufacturing facilities across North America, Europe and India, with cutting edge infrastructure as well as a global supply chain capable of delivering products with high quality and reliability anywhere in the world.

CENTUM ELECTRONICS
Unlocking the Cosmos

PAYLOADS
- ELINT/EW
- SAR Imaging
- Hyperspectral Imaging
- IoT

TECHNOLOGIES
- RF/Microwave
- Intersatellite Link
- Digital & Signal Processing
- Power Conditioning
- Inertial Sensors

ONBOARD NOTABLE MISSIONS
Mangalyaan, Chandrayaan , EMISAT, GSAT series, IRNSS Series, RISAT Series

OVER 20 YEARS OF CREDIBLE SPACE HERITAGE

Presence in Launchers
50+ Launchers

Space Journey
24+ Years

Centum in Space

Presence in Satellites
50+ Satellites

Space Manpower
2000+ Man-Years

Modules/subsystems in Space
100K+

Spaceborne Payloads
(EW, Radar Imaging, Earth Observation)

Integration Capabilities

Radar TR Modules

+91 80414 36000 sales@centumelectronics.com www.centumelectronics.com

DRDO 2025 Onam CELEBRATIONS

ഓന്ത്

എ.കെ. വൽസലൻ

വളരെ നാളത്തെ, എന്ന് പറഞ്ഞാൽ, മനുഷ്യനായി ജനിച്ച് അറിവ് വെച്ച മുതൽ എന്ന് പറയുന്നതാകും ശരി, ഏതെങ്കിലും ഒരു ജീവിയായി കുറച്ചു ദിവസങ്ങൾ മാത്രം ജീവിക്കാനുള്ള ആഗ്രഹം മനസ്സിൽ ഒട്ടി നിൽക്കുന്നതാണ്. ജീവികൾക്ക് പഠിക്കണ്ട, ജോലിക്ക് അപേക്ഷിച്ച് തിരഞ്ഞു നടക്കേണ്ട, ജോലി കിട്ടി പ്രമോഷൻ കിട്ടാത്തതിൽ വിഷമിക്കേണ്ട, പൈസ മുടക്കി കല്ല്യാണം കഴിക്കണ്ട, ഭാര്യയുമായി പിണങ്ങണ്ട, വീട് വേണ്ട, ലോൺ എടുക്കണ്ട അങ്ങനെ സന്തോഷത്തിന്റെ അനന്തസാധ്യതകൾ. കുറച്ചു ദിവസമെങ്കിലും, ഒരു ജീവിയായി ആ സ്വാതന്ത്ര്യം അനുഭവിക്കണം.

തപസ്സ് ചെയ്ത് ദൈവത്തിൽ നിന്നും വരം വാങ്ങി എന്തും ആകാം എന്ന അനേകം കഥ കേട്ടിട്ടുണ്ട്. പണ്ട്, എന്റെ കുട്ടിക്കാലത്ത്, കാവി വസ്ത്രധാരികളായ സന്യാസിമാർ വീട്ടിൽ വന്ന്, ഭിക്ഷയെടുത്ത് കാശിയിൽ പോയി തപസ്സിരിക്കാനാണന്ന് അവർ പറഞ്ഞ അറിവ്. അങ്ങനെ തപസ്സ് ചെയ്യാൻ തന്നെ തീരുമാനിച്ചു. ഇപ്പോൾ ഫാസ്റ്റ് ഫുഡിന്റെ കാലമല്ലേ, തപസ്സ് ചെയ്തും പെട്ടെന്ന് ദൈവം പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടാൽ ഏത് ജീവിയാകണം എന്ന് ചോദിച്ചാൽ ഏത് ജീവിയാകും? അത് വല്ലാത്തൊരു പ്രശ്നമായി മനസ്സിൽ വന്നു.

പശു ആയാൽ പ്രശ്നമാണ്. ഒരു രാഷ്ട്രീയ കക്ഷിയുടെ ഭാഗമായി മറ്റുള്ളവരുടെ ശത്രു ആകും. അത് വേണ്ട. കോഴിയും വേണ്ട. കോഴി സമൂഹത്തിൽ മറ്റൊരു പര്യായം ഉണ്ട്, മാത്രമല്ല വിശേഷ ദിവസങ്ങളിൽ ആരെങ്കിലും പിടിച്ച് അറക്കും.

ആടും അത് പോലെ തന്നെ. പോത്ത്, കഴുത അതെല്ലാം വിവരമില്ലാത്തവനെ വിളിക്കുന്ന പേരാണ്. യഥാർത്ഥ Scientist അല്ലങ്കിലും, DRDO-യിൽ Scientist എന്ന വിളിപേരിൽ അറിയപ്പെടുന്ന ഞാൻ അങ്ങനെ വിളിക്കപ്പെടാൻ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നില്ല.

നായ വേണ്ട. തെരുവ് 'നായ്ക്കളുടെ ശല്ല്യം' എന്ന തലക്കെട്ടിൽ, എന്നും പത്രത്തിലും സാമൂഹ്യ മാധ്യമങ്ങളിലും വരുന്ന വാർത്തകളും മറ്റും വായിക്കുമ്പോൾ, ഞാൻ മനുഷ്യനായിട്ട് പോലും, ഭൂമി മനുഷ്യരുടെത് മാത്രമാണോ എന്ന ചിന്തയും ചോദ്യവും ബഷീറിനെ പോലെ മനസ്സിൽ വരാറുണ്ട്. നായകൂടി ആയാൽ പിന്നെ ശരിക്കും ദ്വേഷ്യം വന്ന് പത്രം കൊണ്ട് പോകുന്നവരെ പോലും കടിക്കാൻ തോന്നും. അപ്പോൾ ആരെങ്കിലും അടിച്ച് കൊല്ലും. ഇല്ലങ്കിൽ പേ പിടിച്ച് ഓടി നടക്കേണ്ടി വരും. 'നായ ചാവുന്ന പോലെ ചാവുക' എന്ന ചൊല്ല് ഓർമ്മ വന്നു.

തൽക്കാലം വളർത്തു മൃഗങ്ങൾ ആവണ്ട. പക്ഷികൾ ആകാം. നല്ല ഭംഗിയുള്ള പക്ഷിയെ മനുഷ്യർ പിടിച്ചു കൂട്ടിലിടും. എന്നാൽ ഭംഗിയില്ലാത്ത കാക്ക

ആയാലോ? ബലിച്ചോറ് തിന്നുന്ന ആത്മാക്കളായി കാണും.

ഇഴജീവിയാണങ്കിൽ പാമ്പ് ആവണം. അപ്പോൾ ചില അന്ധവിശ്വാസികൾ എന്നെ ദൈവമാക്കി പൂജിക്കും. അതിനോട് ഒട്ടും യോജിപ്പില്ല. പാമ്പിന്റെ സ്വഭാവം ഉൾക്കൊണ്ട് കുട്ടികളെയോ മറ്റോ കടിച്ച് അവർ മരിച്ചാൽ പിന്നെ കുട്ടികളെ ഏറെ ഇഷ്ടപ്പെടുന്ന എനിക്ക് വല്ലാത്ത വിഷമമാകും. അതും വേണ്ട.

സിംഹം, പുലി, കരടി അവയെല്ലാം ദുഷ്ട മൃഗങ്ങളായി കണക്കാക്കും. ഒരു ദുഷ്ടനായി അറിയപ്പെടാൻ ഒരിക്കലും ഞാൻ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നില്ല. ആന ഒരിക്കലും വേണ്ട. എല്ലാം ഉത്സവത്തിനും പെരുന്നാളിനും പ്രകടനത്തിനും മറ്റും തീരെ ഇഷ്ടമില്ലാത്ത നെറ്റിപട്ടം എല്ലാം കെട്ടി, അല്ലെങ്കിൽ തന്നെ ചെറിയ കണ്ണ് അതും മറച്ച്, പൊരി വെയിലത്ത് വെള്ളം പോലും തരാതെ നിർത്തി കാതടപ്പിക്കുന്ന ചെണ്ടകൊട്ടും വെടിക്കെട്ടും നടത്തി കൊല്ലാതെ കൊല്ലും.

ഒരു ജീവിയുടെ സ്വാതന്ത്ര്യം അറിയില്ല. അഥവാ സ്വാതന്ത്ര്യം അനുഭവിച്ചാൽ അരിക്കൊമ്പന്റെ ഗതിയാകും. ആന നല്ല രസമുള്ള മൃഗമാണങ്കിലും ദൂഷ്യവശങ്ങൾ ഏറെയാണ്.

മാൻ നല്ലതായിരുന്നു. പക്ഷേ പുലിയും സിംഹവും ഓടിച്ചിട്ട് പിടിച്ചു തിന്നും.

പെട്ടെന്നാണ് മനസ്സിലേക്ക് ഓന്ത് കടന്നു വന്നത്. നല്ല വസ്ത്രങ്ങൾ ഒരു ദൗർബല്യമായ, ഇഷ്ടത്തിൽ അനുസരിച്ച് വിലകൂടിയ ബ്രാൻഡ് വസ്ത്രങ്ങൾ ധരിക്കാൻ ഇഷ്ടപ്പെടുന്ന എനിക്ക് എന്ത് കൊണ്ടും യോജിച്ചത് 'ഓന്ത്' തന്നെയാണ്. പലതരം വർണ്ണങ്ങൾ ഒരു പൈസ ചിലവില്ലാതെ മാറി മാറി സ്വീകരിക്കാം.

പിന്നീട് ഞാൻ കൂടുതലായി ഓന്തിന്റെ ദൃഷ്യവശങ്ങളെ ചിന്തിച്ചില്ല. കാരണം കൂടുതൽ ചിന്തിച്ചാൽ ഇത് നടന്നില്ലന്ന് വരും. എന്റെ ആഗ്രഹം നടക്കാതെ പോകും. കുറച്ചു ദിവസം ഓന്തായി ജീവിക്കുക. തീരുമാനം പെട്ടെന്ന് ആയിരുന്നു. അത് പോലെ തന്നെ, തപസ്സ് ചെയ്യേണ്ടി വന്നില്ല. ദൈവം മുന്നിൽ വന്നു.

ടിവിയിലും സിനിമയിലും കാണുന്ന പോലെ തന്നെ ചോദിക്കുന്നു ''വത്സാ, നിനക്ക് എന്ത് വരമാണ് വേണ്ടത്?''

ടിവിയിൽ കണ്ട് പഠിച്ച പോലെ, അതെ ട്യൂണിൽ ഞാനും ഉത്തരം പറഞ്ഞു. ''എനിക്ക് ഓന്തായി ജീവിക്കണം പ്രഭോ. അതിന് ഒരു വരം തരണം.''

ദൈവം: ''ഇനിയുള്ള കാലമത്രയും ഓന്തായി ജീവിക്കണമോ?''

ഞാൻ ഞെട്ടി കൊണ്ട് പറഞ്ഞു, ''അത് വേണ്ട, കുറച്ചു ദിവസത്തേക്ക് മാത്രം മതി''

''ഒരു Scientist ആയ എനിക്ക് ജീവികളുടെ ജീവിതം പഠിപ്പിക്കാൻ ഒരു ആഗ്രഹം.''

ദൈവം പറഞ്ഞു ''ഞാൻ രണ്ട് മന്ത്രം പറയാം. ആദ്യത്തെ മന്ത്രം ചൊല്ലിയാൽ, വത്സാ, നീ ഓന്താകും. രണ്ടാമത്തെ മന്ത്രം ചൊല്ലിയാൽ നീ വീണ്ടും മനുഷ്യനാകും.''

ദൈവം മന്ത്രം പറയുമ്പോൾ, ഞാൻ ദൈവം അറിയാതെ മൊബൈലിൽ റിക്കോർഡ് ചെയ്തു.

ദൈവം ഇരുളിലേക്ക് മാഞ്ഞു.

മൊബൈലിൽ പകർത്തിയ മന്ത്രം മന:പാഠമാക്കി. കാരണം ഓന്തായാൽ പിന്നെ മൊബൈൽ ഉപയോഗിക്കാൻ പറ്റില്ലല്ലോ.

ആദ്യത്തെ മന്ത്രം ദൈവം പറഞ്ഞത് പോലെ ഒറ്റ കാലിൽ നിന്ന് കണ്ണടച്ച് ചൊല്ലിയതും ഞാൻ ഓന്തായി.

രാത്രി ഓന്തിന് കണ്ണ് കാണില്ല എന്ന് പറയുന്നത് തെറ്റാണെന്ന് മനസ്സിലായി. തുറന്നിട്ട ജനലിലൂടെ പുറത്തേക്കു ചാടി മുറ്റത്തെ മാവിൽ കയറി, മുകളിൽ പോയി ആദ്യം വീട് നോക്കി. വളരെ സന്തോഷമായി.

മരത്തിൽ നിന്നും മരത്തിലേക്ക് ചാടി എന്റെ നാട് മുഴുവനും കാണണം. ഏതായാലും നേരം വെളുക്കട്ടെ. നേരം വെളുത്തു.

ഭാര്യ ഫോണിൽ ആരോടെല്ലാമോ സംസാരിക്കുന്നു. ''ഇന്നലെ ഒരു പത്ത് മണിയ്ക്ക്, ഞാൻ സീരിയൽ കണ്ട് പോയി കിടക്കുമ്പോൾ, സാധാരണ പോലെ എന്തോ വായിക്കുന്നത് കണ്ടിട്ടതാണ്. ഇന്ന് രാവിലെ എഴുന്നേറ്റ്, ആറ് മണിയായിട്ടും ആളെ കാണാതായപ്പോൾ റൂമിൽ ചെന്ന് നോക്കി. ആളില്ല. വീട് തുറന്നിട്ടില്ല.

രണ്ട് set key-യും ഇവിടെ ഉണ്ട്. എങ്ങോട്ട് പോയി എന്നറിയില്ല. ബാംഗ്ലൂരിലെ മകനെ തുടങ്ങി പലർക്കും വിളിച്ച് പറഞ്ഞു. നേരം വെളുത്തതൊടെ മുറ്റത്തും ഗേറ്റിലും ജനം. എന്റെ പരിചയക്കാർ, കോളനി നിവാസികൾ. ഇന്നലെ പറഞ്ഞു പിരിയുമ്പോൾ ഞാൻ പറഞ്ഞ അവസാന വാക്ക് ഓർത്തു എടുത്തവർ.

ഞാൻ ഇന്നലെ കിടക്കാൻ പോകുമ്പോൾ... സീരിയൽ കണ്ടത് മറച്ചു വെച്ചു ഭാര്യ, എന്നെ കണ്ട അവസാന നിമിഷത്തെ കുറിച്ച്, വരുന്ന ഓരോരുത്തരോടും ആവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത് എത്രാമത്തെ തവണയാണന്നറിയില്ല.

ഞാൻ മാവിന്റെ മുകളിൽ ഇരുന്ന്, ചിരിക്കു പകരം നാവ് നീട്ടി. ഭാര്യയെ നോക്കി. ഞാൻ വിചാരിച്ചത്

പോലെ തന്നെ, ഞാൻ പോയതിൽ വലിയ ദുഃഖമൊന്നും ഭാര്യയുടെ മുഖത്ത് കാണുന്നില്ല. ആരും ഈ ലോകത്തിന് അത്യാവശ്യമല്ല എന്ന് ഒരു വേള ചിന്തിച്ചു പോയി.

പോലീസ്, പോലീസ് സ്റ്റേഷനിൽ അപേക്ഷ, പല പേപ്പറിൽ ഒപ്പിടൽ, അവസാനത്തെ മൊബൈൽ ഉപയോഗിച്ച ടവർ, അവസാനം പറഞ്ഞ വാക്കിലുള്ള സൂചന.... ജനങ്ങളുടെ അനേകം നിർദ്ദേശങ്ങൾ, ഉപദേശങ്ങൾ, ഭാര്യ കേട്ടു നിന്നു. നാളത്തെ പേപ്പറിൽ ഒരു വാർത്ത.

WhatsApp -ൽ എന്റെ ഫോട്ടോയും വെച്ച് അനേകം forward-കൾ. നാളെ സുഹൃത്തുക്കളുടെ ഫോൺ കോളിൽ എന്റെ കഥ നിറഞ്ഞു നിൽക്കും. അതെല്ലാം ഒരു ദിവസം കൊണ്ട് അവസാനിക്കും.

വീണ്ടും മനുഷ്യനായി ഞാൻ വന്നാൽ, ഓന്തായ കഥ ആരും വിശ്വസിക്കില്ല. പകരം അവർ എരിവും പുളിയും ചേർത്ത് ഒരു കഥ മെനയും. ട്രോൾ കൊണ്ട് സോഷ്യൽ മീഡിയ നിറയും. ചിലർ പരിഹാസം ഉള്ളിൽ ഒതുക്കി interview ന് മൈക്കും ക്യാമറയുമായി വരും.

അതെ കുറിച്ച് അപ്പോൾ ചിന്തിക്കാം. ഞാൻ മരത്തിൽ നിന്നും മരത്തിലേക്ക് ചാടി. കോളനിയിൽ നിന്നും റെയിൽവേ സ്റ്റേഷനിൽ എത്തി, നിറം മാറി. കന്യാകുമാരി ട്രെയിനിൽ കയറി പഴയ ഓർമ്മകൾ ഉറങ്ങുന്ന ബാംഗ്ലൂരിലെ, കൃഷ്ണരാജപുരത്ത് എത്തി. ട്രെയിൻ ലേറ്റായത് കൊണ്ട് നേരെ പോയത് പണ്ട് ജോലി ചെയ്ത DRDO ലാബിലേക്കാണ്. ഞാൻ വീണ്ടും നിറം മാറി. പഴയ സെക്യൂരിറ്റി മാറിയിരിക്കുന്നു. കാർഡ് പഞ്ച് ചെയ്യാതെ ഉള്ളിൽ കടന്നു. അങ്ങനെ കടന്നപ്പോൾ ഒരു സന്തോഷം തോന്നി. വലിയ ഒരു സ്വാതന്ത്ര്യം അനുഭവിച്ചു. സെക്യൂരിറ്റിയെ നോക്കി, ചിരിയുടെ അടയാളമായി നാവ് നീട്ടി. പവിത്രേട്ടൻ എന്ന സുന്ദരനായ സെക്യൂരിറ്റി ഓഫിസർ ഇരുന്ന കസേരയിൽ ഉണങ്ങിയ വാഴയില പോലെ ഒരു ഹിന്ദി സംസാരിക്കുന്ന മനുഷ്യൻ ഇരിക്കുന്നു. അയാൾ എന്നല്ല ആരും ശ്രദ്ധിച്ചില്ല.

പലയിടത്തും കറങ്ങി. കൂട്ടുകാർ ആരുമില്ല. മലയാളമോ, തമിഴോ പറയുന്ന ആരെയും കണ്ടില്ല. എല്ലാം ഹിന്ദി ഭാഷ പറയുന്നവർ. ''കന്നഡതല്ലി മാത്തിഡു'' എന്ന് ആക്രോശിച്ച കന്നഡ ഭാഷാ ഭ്രാന്തന്മാർ പോലും കഷ്ടപ്പെട്ട് ഹിന്ദി പറയുന്നത് കേട്ടപ്പോൾ ഞാൻ നാവ് കഴിയുന്നത്ര നീട്ടി ചിരിച്ചു.

Production നടക്കുന്ന Work Shop-ൽ ചുറ്റി നടന്നു. അധിക മെഷീനിലും വർക്ക് ഇല്ലാത്ത കാരണം മില്ലിങ്ങ് മെഷ്യനിൽ നിന്നും ലേത്തിലേക്ക് അവിടെ നിന്നും NC മെഷീനിലേക്ക് ചാടി ചാടി നടക്കുമ്പോൾ പരിചയമുള്ള മുഖങ്ങൾ ഒന്നും കണ്ടില്ല. പഴയ ജോലി സ്ഥലമായ ജിഗ്ഗ്ബോറിങ്ങ് സെക്ഷനിൽ കയറിയില്ല. കാരണം അത് പെട്ടെന്ന് അടച്ചു പോയാൽ, രക്ഷപ്പെടാൻ വഴിയില്ലാതെ അതിൽ ഞാൻ കുടുങ്ങി പോകും.

അസംബ്ലിയിൽ എത്തിയപ്പോൾ വലിയ എഞ്ചിൻ ചെറിയതായിരിക്കുന്നു. വലിയ എഞ്ചിന്റെ മുട്ടയാണോ എന്ന് തോന്നി പോയി. കാന്റീനിൽ പോയപ്പോൾ പണ്ട് ഭക്ഷണത്തിന് ക്യൂവിൽ നിന്നതും ആകാശത്തിന് ചുവട്ടിൽ ഉള്ള എല്ലാറ്റിനേയും കുറിച്ച് ചർച്ച ചെയ്തതും തർക്കിച്ചതും ഓർമ്മ വന്നു.

പിന്നെ നേരെ പോയത് DRDO കമ്മ്യൂണിറ്റി ഹാളിലേക്കാണ്. റോഡ് വഴി പോകുമ്പേൾ വളരെ ശ്രദ്ധിക്കണം. കാരണം പണ്ടത്തെ കാലമല്ല, എല്ലാവർക്കും വണ്ടിയാണ്. ചീറി പായുന്ന വണ്ടിക്കടിയിൽ പെട്ടാൽ ഒരു ഓന്ത് വണ്ടിക്ക് കുടുങ്ങി എന്നെ പറയുള്ളു. അതൊരു മനുഷ്യനാണന്ന് ആരും അറിയില്ല.

അങ്ങനെ പുതിയ DRDO Hall എത്തി. അവിടെ DRDO യിലെ ആരുടെയോ മക്കളുടെ കല്യാണമാണോ അതോ ഓണാഘോഷമാണോ എന്ന് തിരിച്ചറിയാൻ കുറച്ചു സമയമെടുത്തു. കാരണം ഒരേ മുഖങ്ങളും ദാസിന്റെ സദ്യയുമാണ് എപ്പോഴും.

പണ്ട് ഞാൻ ഉണ്ടാക്കുന്ന സ്റ്റേജല്ല. ഇപ്പോൾ ഒരു കറുത്ത പ്രതലം മാത്രമാണ്. അത് ഡിജിറ്റൽ സ്ക്രീൻ ആണ് പോലും. അതിൽ ഉറുമ്പ് മുതൽ ആന വരെ, കുടിൽ മുതൽ കൊട്ടാരം വരെ, കല്ല് മുതൽ മലകൾ വരെ ഗ്രാമം മുതൽ യു.എസ് വരെ ഒരു നിമിഷം കൊണ്ട് കാണിക്കാം പോലും.

സ്റ്റേജിന്റെ രണ്ട് ഭാഗങ്ങളായി രണ്ടാൾ പൊക്കത്തിൽ അടുക്കി കൂട്ടി വെച്ച സ്പീക്കർ സെറ്റിന്റെ മുകളിലേക്ക് ഞാൻ ചാടി കയറി. ഒരു വിഹഗ വീക്ഷണം നടത്തി.

അതാ വരുന്നു രാമേട്ടൻ, ശ്രീകുമാർ സാർ, ശ്രീലാൽ സാർ, റസാഖ്, നരേന്ദ്രൻ, സി.എസ് നായർ, ബാഗുമായി ഗംഗാധരൻ, മൈക്കുമായി അനിൽ കുമാർ, കാരോക്കെയുടെ തയ്യാറുടുപ്പുമായി ശ്രീകുമാർ, EMU ഭാരവുമായി ദ്വിലീപ്, സോവനീറുമായി അജിത്ത്, പാടാൻ മുട്ടി നിൽക്കുന്ന ഹാഷിം, മാവേലിയാകാൻ പ്രവീൺ, പലതും നിഷേധിച്ചു കൊണ്ട് ശശി, തലകുലുക്കി ശരിവെച്ചു കൊണ്ട് മറ്റൊരു ശശി ഇനിയുമുണ്ടല്ലോ പലരും അവരെല്ലാം വരുമായിരിക്കും. ഇവരെയെല്ലാം നാളെ, ഇത്രയും കാലം പ്രവർത്തിച്ചതിന് പെൻഷൻ വേണം എന്ന് പറഞ്ഞ് കേസ് കൊടുക്കുമോ? അവോ?

ഒരിടത്ത് കുറെ കാലം ജോലി ചെയ്താൽ പെൻഷൻ

അർഹതയുണ്ടെന്ന് പെൻഷനേഴ്സ് അസോസി യേഷൻ ഭാരവാഹികൾ വാശി പിടിക്കും. അതെല്ലാം ആലോചിച്ച് ഞാൻ നാവ് നീട്ടി ചിരിച്ചു.

യുവാക്കളുടെ പ്രായം തെറ്റി, കണ്ണട വെച്ച, നരയും വയസ്സും ബാധിച്ച ഒരു കൂട്ടം ആളുകൾ നടന്നു വരുന്നു. അവരെ തിരിച്ചറിഞ്ഞതും നാവ് മുകളിലേക്ക് പൊക്കി ഞാൻ പൊട്ടി ചിരിച്ചു പോയി. അത് പഴയ മഞ്ചാടിക്കൂട്ടം പിള്ളേരാണ്. പാവങ്ങൾ പെണ്ണ് കെട്ടി വലിയ കുട്ടികളുമായി, ഇപ്പോഴും കുട്ടികളാണന്ന നി ലയിൽ നടന്നു വരുന്നു.

സ്ത്രീകൾ എല്ലാം കേരളാസാരിയിൽ ആയതിനാൽ ആരേയും തിരിച്ചറിയുന്നില്ല. ഈ കേരളാ സാരി കണ്ട് മടുത്തു. പണ്ട് കേരള സാരി ഒരു ഭംഗി ആയിരുന്നു. ഇപ്പം എപ്പോഴും കണ്ട് കണ്ട് മടുത്തു പോയിരിക്കുന്നു.

ഞാൻ മന്ത്രിയായാൽ കേരള സാരി കുറച്ചു കാലത്തേക്ക് നിർത്തിവെക്കും എന്ന് സ്വയം പറഞ്ഞു ചിരിച്ചു. എന്തായാലും ഇത് DRDO-ക്കാരുടെ കല്ല്യാണമല്ല.

ഓണാഘോഷം തന്നെയാണ്. പക്ഷേ ദാസിന്റെ സദ്യയില്ലല്ലോ. ഏതോ കണ്ണൂരിൽ നിന്നും വന്ന പൊതുവാളോ, സ്വകാര്യ വാളോ ആണ്. പൂക്കളം കണ്ടതോടെ എന്റെ സംശയം മാറി, ഓണാഘോഷം ആണന്ന് മനസ്സിലായി. പൂക്കളത്തിന് ചുറ്റും മാർക്ക് ഇടാൻ ഭാസ്കരനും നമ്പൂതിരിയും നടക്കുന്നത് കൂടി കണ്ടപ്പോൾ ഓണാഘോഷം എന്ന് വ്യക്തമായി.

ഞാൻ ചാടി നിലത്തിറങ്ങി നടന്നു. എല്ലാം പരി ചയമുള്ള മുഖങ്ങൾ, സുഹൃത്തുക്കൾ. പക്ഷേ ആരും എന്നെ തിരിച്ചറിയുന്നില്ല എന്നതിൽ ഒരു സങ്കടം തോന്നി. നാട്ടിലെ വിശേഷങ്ങൾ, തമാശകൾ പറഞ്ഞു ചിരിക്കാൻ കഴിയാത്തതിലുള്ള ദുഃഖം.

സദ്യയുടെ ആളും മാറിയിരിക്കുന്നു. കിച്ചൺ വഴി പോയി തിളക്കുന്ന കറിയിലോ പായസത്തിലോ ഞാൻ വീണാൽ, പാവം വലിയ പേര് കേട്ട പുതി യ പാചകക്കാരൻ പൊതുവാളിന്റെ നാൽപ്പത് കൊല്ലത്തെ പാരമ്പര്യം പോയി കിട്ടും എന്നതിനാൽ അവിടേക്ക് പോയില്ല.

നാളെ വൈകിട്ടത്തെ DRDO പരിപാടി കാണാൻ വരാം. അപ്പോൾ എല്ലാവരും ജുബ്ബയും മുണ്ടും കേരളസാരിയും എല്ലാം മാറി നല്ല ഡ്രസ്സിൽ വരും അപ്പോൾ കാണാം. അവിടെ നിന്ന് നേരെ പഴയകാല സ്മരണകളുമായി ദൂരവാണി കേരള സമാജത്തിന്റെ ഓണാഘോഷത്തിലേക്കാണ് പോയത്. അവിടെയും ഒരേ മുഖങ്ങളും, പൂക്കളവും സ്റ്റേജിൽ കലാപരിപാടി കളും.

ഏത് പാട്ടിനും യോജിക്കുന്ന യോഗ എക്സൈസ് പോലെ, അരകൊണ്ടുള്ള അഭ്യാസം പോലെയുള്ള ഡാൻസു തന്നെ മിക്കവയും. വളഞ്ഞു പുളഞ്ഞു നീ ണ്ടു കിടക്കുന്ന മനുഷ്യരുടെ ക്യൂവിൽ നിൽക്കുന്ന ആളുകളെ പേടിപ്പിച്ച് കൊണ്ട് ഞാൻ അവരുടെ കാലി ന്നിടയിലൂടെ, ക്യൂവിന്റെ നീളം അളക്കാൻ പാഞ്ഞു. അയ്യോ ഓന്ത് എന്ന സ്ത്രീകളുടെ നിലവിളി കേട്ട് ചിരി ച്ചു, ചിരിച്ചു ഞാൻ കിതച്ചു നാവ് നീട്ടി ആശ്വസിച്ചു.

ഞാൻ ഓടിയപ്പോൾ ഇളകി മാറിയ ക്യൂവിലേക്കു കൌശലക്കാരായ ചിലർ കയറി പറ്റി. ഫ്രീ ശാപ്പാട് സ്വപ്നമായി മാറാൻ സാദ്ധ്യതയുണ്ടായിരുന്ന അവർക്ക് ശാപ്പാട് കിട്ടുമെന്ന ഉറപ്പ് നൽകിയതിൽ എനിക്ക് അവർ മനസ്സിൽ നന്ദി പറയുന്നത് ഞാൻ കേട്ടു.

രാത്രി പരിപാടിയിൽ പലരും സുബോധം നഷ്ടപ്പെട്ടവരായതിനാൽ പെട്ടെന്ന് ഞാൻ മരത്തി ലേക്ക് ചാടിക്കയറി. മ്യൂസിക് ട്രൂപ്പ്, ഡ്രം അടിച്ചു പൊളിച്ചു കൊണ്ടുള്ള പാട്ടുകൾക്ക് ആണും പെണ്ണും വെളിച്ചപ്പാട് പോലെ താളബോധമില്ലാതെ ഉറഞ്ഞു തുള്ളുന്നത് കണ്ട്, പഴയകാല ഓണ ഓർമ്മകളിലേക്ക് ഉറങ്ങി വീണു.

കണ്ണ് മിഴിച്ചപ്പോൾ പുലർന്നിരിക്കുന്നു. പഴയകാല വലിയ ഓർമ്മകളെ പുതുക്കാൻ ജൂബിലി സ്കൂളി ലേക്ക് പോയത് വലിയ അബദ്ധമായി പോയി. കുറെ കുട്ടികൾ എന്നെ ഓടിച്ചിട്ട് പിടിച്ചു. വാലിൽ ചരട് കെട്ടി. ഓടി പോകാതിരിക്കാൻ ചരടിന്റെ അറ്റത്ത് ഒരു കല്ല് കെട്ടി. മുന്നോട്ട് ഓടുന്ന എന്നെ പിന്നിലോട്ടു വലിച്ച്, ഓടി അവർ രസിച്ചു ചിരിച്ചു.

കുട്ടികളെ ഏറ്റവും ഇഷ്ടപ്പെടുന്ന ഞാൻ ആദ്യമായി കുട്ടികളെ വെറുത്ത നിമിഷങ്ങൾ. അരണ വർഗ്ഗത്തിൽ പെട്ട ഞാൻ വീണ്ടും മനുഷ്യനാകാനുള്ള മന്ത്രം മറന്നു പോയി. തല വെച്ചിടത്ത് വാൽ എത്തുമ്പോൾ മറന്നു പോകുന്ന അരണയുടെ ഓർമ്മയില്ലായ്മ, ഓന്താകുന്നതിന് മുമ്പ് ഞാൻ ഓർക്കേണ്ടതായി രുന്നു. അഥവാ മന്ത്രം ഓർമ്മ വന്നാലും നാല് കാലുള്ള ഞാൻ എങ്ങനെ ഒറ്റ കാലിൽ നിന്നു മന്ത്രം ചൊല്ലും?

എനിക്ക് എരിക്കിന്റേയോ പാലയുടെയോ പാൽ തന്ന് ഓന്തിനെ കൊന്നാൽ പുണ്യം കിട്ടുമെന്ന് കുട്ടി കൾ പരസ്പരം പറയുന്നു. അയ്യോ, അവർ എന്നെ കൊല്ലുമോ? ഒരു അന്ധവിശ്വാസത്തിന്റെ ഫലം ഞാൻ അനുഭവിക്കാൻ പോകുന്നു.

എല്ലാ വിശ്വാസത്തെയും പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്ന കാലമായത് കൊണ്ട് വിശ്വാസത്തെ തിരുത്താൻ ആരും വരില്ലന്നറിയാം. ഭാഗ്യം എന്റെ സുഹൃത്തായ സമാജം സെക്രട്ടറി സ്കൂളിലേക്ക് വന്നത് എന്റെ ഭാഗ്യം. സുഹൃത്തിനെ നോക്കി ഞാൻ നാവ് നീ

ട്ടി. സുഹൃത്ത് എന്നെ നോക്കി പാവം ജീവി എന്ന് പറഞ്ഞു.

പിന്നിട് കുട്ടികളോട് എന്തിനാണ് ഇങ്ങനെ ചെയ്യുന്നത് എന്ന് ചോദിച്ചപ്പോൾ അവർ പറയാൻ തുടങ്ങി. സാർ, ഓന്ത് നമ്മളെ നോക്കി, നമ്മുടെ രക്തം കുടിക്കും. ഞാൻ ഞെട്ടി. മറ്റൊരു കുട്ടി ഇടക്ക് കയറി പറഞ്ഞു, ഓന്തിനെ കൊന്നാൽ പുണ്യം കിട്ടും, സാർ, 'ആരാണ് ഈ വിഡ്ഢിത്തമെല്ലാം പറഞ്ഞു തരുന്നതെന്ന്' സുഹൃത്ത് സെക്രട്ടറി, കുട്ടികളോട് ദ്വേഷ്യ ഭാവത്തിൽ ചോദിച്ചു.

അതിന്റെ കെട്ടഴിച്ചു വിടാൻ പറഞ്ഞതും കുട്ടികൾ എന്നെ വിട്ട് ഓടി പോകാൻ തയ്യാറായി. കുട്ടികളെ പിടിച്ചു നിർത്തി, സെക്രട്ടറി, കുട്ടികളോട് ഇങ്ങനെയുള്ള അന്ധവിശ്വാസം വളർത്തരുതെന്നും, ഭൂമിയുടെ അവകാശികളെ കുറിച്ച് ബഷീർ പറഞ്ഞതുമെല്ലാം വിശദമായി പറഞ്ഞു മനസ്സിലാക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു.

ഞാൻ, വാലിൽ കെട്ടിയ കല്ലിന്റെ ഭാരവും വലിച്ച് മതിലരുകിലേക്ക് നീങ്ങി. അപ്പോഴേക്കും സ്കൂൾ ബല്ലടിച്ച് കുട്ടികൾ കൂട്ടത്തോടെ വെളിയിലേക്ക് പോകുമ്പോൾ, എന്റെ വാലിൽ ചരട് കെട്ടിയവൻ എന്നെ തിരയുന്ന ഉണ്ടായിരുന്നു. ഞാൻ നിറം മാറി മണ്ണിന്റെ നിറം സ്വീകരിച്ചു കിടന്നു. കുട്ടികൾ എല്ലാം പോയി, ഞാൻ വെളിയിലേക്ക് കടന്നു.

പെട്ടെന്ന് ആരോ എന്നെ പിടിച്ചു പൊക്കി ഉയർത്തുന്നു. എന്റെ വയറിൽ സൂചി പോലെ എന്തോ കുത്തിയിറക്കുന്നു. ഞാൻ തല തിരിച്ചു മുകളിലേക്ക് നോക്കി. വെള്ള മേൽത്തട്ടുള്ള ഒരു മഞ്ചൽ. അല്ല, അതൊരു പരുന്തായിരുന്നു. എന്നെ റാഞ്ചി പറന്നുയരുകയാണ്.

എവിടെയെങ്കിലും വെച്ച് എന്നെ കൊത്തി വലിച്ച് തിന്നും. എന്റെ വാലിൽ കെട്ടി തൂക്കിയ കല്ല് ആടുന്നത് കൊണ്ട് പരുന്തിന് പല തവണ ബാലൻസ് തെറ്റുന്നു. അതനുസരിച്ച്, എന്റെ വയറിലേക്ക് നഖങ്ങൾ കൂടുതൽ അമരുന്നു. എന്റെ രക്തം ആകാശത്ത് നിന്നും തുള്ളി തുള്ളിയായി, പിന്നെ ധാരധാരയായി ഭൂമിയിലേക്ക് പതിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

വാലിൽ കെട്ടിയ കല്ല് ശക്തിയായി ആടാൻ തുടങ്ങി. അസഹ്യമായ വേദന. എന്റെ വാൽ പൊട്ടി പോകുമെന്ന് തോന്നി തുടങ്ങി. പരുന്തിന്റെ പിടുത്തവും അയഞ്ഞു കൊണ്ടിരുന്നു. ഞാൻ ആ നഖങ്ങളുടെ പിടുത്തത്തിൽ നിന്നും തെന്നി തെന്നി വരുന്നത് ശരിക്കും എനിക്ക് മനസ്സിലായി.

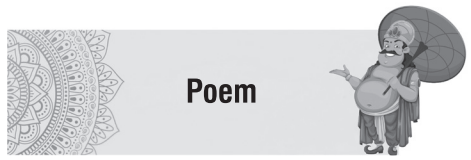
പെട്ടെന്ന് ഞാൻ ഒന്നു പിടഞ്ഞു. പരുന്തിന്റെ പിടുത്തം വിട്ടു. ഞാൻ താഴെക്കു, കല്ലിന്റെ കൂടി ഘനം കൊണ്ട് പെട്ടെന്ന് നിലം പതിച്ചു. ഒരു ഐസ് മലയുടെ മുകളിൽ..... തണുത്തു വിറങ്ങലിച്ച ആ ഐസ് മലയുടെ മുകളിൽ എന്നെ തിരഞ്ഞ് പരുന്ത് വട്ടമിട്ട് പറക്കുന്നു. ഞാൻ നിറം മാറി ഐസിൽ ഒളിച്ചു.

മനുഷ്യനാകാനുള്ള മന്ത്രം ഓർക്കാൻ കഴിയാതെ തലതല്ലി. മനുഷ്യന്റെ നല്ല ജീവിതത്തെ കുറിച്ച് ചിന്തിച്ചു വല്ലാതെ ദുഃഖിച്ചു. ആത്മഹത്യ ചെയ്യുന്നവർക്കും അവസാന നിമിഷം ഇങ്ങനെ തോന്നിയിരിക്കും. സംശയമില്ല.

പെട്ടെന്ന് ഞാൻ നാക്ക് നീട്ടി വളച്ചു. മനുഷ്യനാകുള്ള മന്ത്രം നാവിൻ തുമ്പിലൂടെ വരുന്ന പോലെ. തൊണ്ടയിൽ നിന്നും ശബ്ദം പുറത്തു വന്നു. ഒരു ഐസ് കട്ടയിൽ പിടിച്ച് കുത്തനെ നിന്നു. ഒരു കാൽ പൊക്കി. ഒറ്റക്കാലിൽ നിന്നു. മന്ത്രം ഓന്തിന്റെ ഭാഷയിൽ പുറത്ത് വന്നു. എന്റെ കാലും കയ്യും നീളുന്നത് ഞാൻ നോക്കി. തല വലുതായി. ദേഹം വണ്ണം വെച്ചു. ഞാൻ തലയാട്ടി, തിരിച്ചും മറിച്ചും നോക്കി. അതെ ഞാൻ മനുഷ്യ രൂപം പ്രാപിച്ചിരിക്കുന്നു.

ഈ മനുഷ്യ ജീവിതം എത്ര സുന്ദരമാണ്. ജീവികളായാൽ സുഖമാണന്ന് ഇടക്കിടെ മനുഷ്യർ പറയുന്നത് എന്ന് വിഡ്ഢിത്തമാണ്. ഈ മനുഷ്യ ജീവിതം എത്ര സുന്ദരമാണ്. മനുഷ്യ ജീവിതത്തോളം സുന്ദരമായ മറ്റൊന്നില്ല. ആത്മഹത്യ ചെയ്യുന്നത് എത്രമാത്രം വിഡ്ഢിത്തമാണ്. ഞാൻ വിളിച്ചു പറഞ്ഞു, ഞാൻ മനുഷ്യനായി, ഞാൻ മനുഷ്യനായി.

''ഇതെന്താ താഴെ കിടക്കുന്നേ? കട്ടിലിൽ നിന്നും വീണല്ലെ?'' അതാണ് ഞാൻ ഒരു ശബ്ദം കേട്ടത്? ഭാര്യയുടെ ശബ്ദം കേട്ട് ഞെട്ടി ഉണർന്നു. ടൈൽസിന്റെ തണുപ്പിൽ ശരിരം മരവിച്ചത് പോലെ.

Doctor..

Anish K. Achary

They were bleeding, head to toe..
Who stabbed them, friend or foe ?
Obliged with my duty,
To save them.. I'm a Doctor.

Old men say, I'm a bridge,
Between God and Devil's ridge.
With tethers of thy beliefs,
Live in strife.. I'm a Doctor.

Dead lay my Love and
Cold lays my Heart,
In shock and disbelief,
My soul feels the dart.

Those gone are my blood,
My Ma and my Pa.
They say men can't weep.
Yes I do... I'm a Doctor.

Best Compliments

Fresh Sea Foods From

Dolphin Sea Foods

Near Railway Cross, Kaggadasapura, Bangalore.

25 Years of Glorious Service Completed.

Phone: 9448335226 / 8921388018

Short Story

When the Symbol Talk

Hridya K.S.

Once there was a quiet and peaceful town on the edge of a city named Riverton. It was a place where every child, elder, and other townsfolk lived happily. No one seemed to worry, and no one seemed lonely. Everything was great—except for one child, Violet. She was known for her respectfulness, kindness, and determination. She had a mark on her forehead resembling a constellation.

Violet knew something was off. She had been seeing strange dreams filled with symbols and signs she had never seen before. One night, while lying in bed with her eyes wide open, she heard a knock on her window. With trembling hands, she opened it. Through the open window, she saw a neatly placed envelope outside her main door. She raced down the stairs, and in a few seconds, the envelope was in her hands. She opened it with great interest. Inside the letter, were the exact symbols from her dreams—except one, which was in a different colour.

Suddenly, Violet felt the urge to go to the abandoned library in the corner of town. She quickly dressed and went there. The ever-closed library was magically open that day. As she stepped inside, a voice howled, "Violet… You'll never leave." The eerie voice could scare anyone who heard it.

Violet realized this was much more mysterious than she expected. She ventured deeper into the library and found an antique book. It had a unique symbol on it along with a cherry blossom picture. As she tried to lift the book, it echoes the words, "Are you ready?"

Violet shouted, "Yes!" The book vanished, and the ground beneath her shifted into a never-ending staircase.

She descended until she could no longer walk and eventually slipped, tumbling down until she landed on a plain surface. After being unconscious for a while, she woke up to find herself in a snowy white room. A light reached out to her and said, "Get up now, you'll be OK. It's you who should solve this now."

Violet asked, "Will you help me?" to which the light replied, "Sure."

A trunk appeared before her. Inside, was a note: "Make the books alive." Violet didn't understand at first, but later realized it meant restoring the library to its former glory. The echo spoke again: "We didn't mean to scare you. We just wanted to see ourselves like before."

"Who are you?" Violet asked.

"I'm a child like you," the voice replied. "I loved this library. Once, while reading the book you found, I tried a spell that caused all this. I want everything to be like before. Please help me."

"I'll for sure," Violet promised.

She returned home, wrote everything in her diary, and began planning. The next day, she hired professional cleaners to clean the library and its surroundings. Every book was taken out and cleaned. Though it cost

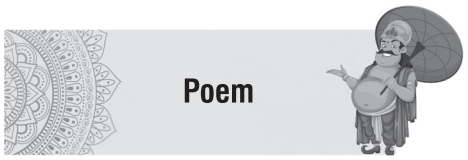
a lot, the library looked better. Painters, gardeners, and electricians followed. By the third day, the library looked its best.

That night, Violet dreamed again. The echo said, "You helped us feel alive, but we aren't alive."

Violet woke up suddenly and spoke to her friend Collet from a nearby town called Heavenland. The next day, Collet visited the new library. Children returned, and Riverton's people were once again began to read books happily.

Violet came to the library every day—to read, to help others, and to keep the spirit of the place alive. And the child ghost? Still guarding the library, enjoying everyone's love for books.

Once again, everything was fine and peaceful in the beautiful town of Riverton.

Heaven

Anagha Anil

She woke up one fine day,
To the sun shining brighter than ever,
almost too bright.
The breeze was hitting the curtains,
Making them flow like the sea.

It was very peaceful,
almost too peaceful…
Not the noise of cars honking,
Not the voice of people talking,
not a sound at all.

The atmosphere was mysterious.
She looked out the window,
The sight was shocking,
Not a building, not a car,
not anything at all.

Just the trees and some grass,
and a little white cat
across the window.
It was like a feather,
Shining in the sun
Almost like an angel who came
down from heaven.

'Or maybe it was me'
She wondered
'who came to heaven'
Is this what it feels like to not be around
It was beautiful and peaceful
nothing like now.

But then she suddenly woke up
in her hospital bed.
It was all a dream...
all from the start.

Specialized Solutions

Rug-Rel
Commitment Towards Technology & Quality Services

Anti Drone Radar Computer
It is a compact 3U 5-slot UPX system for Anti-Drone D4 Program, meeting MIL-STD-461E & MIL-STD-810G Standards

WCS & SNS - DDR Cabinets
Weapon control system & SNS DDR cabinets utilized in ICS program feature a 6U back plan, a robust server, a rugged ethernet switch & 6U rug-rel power supplky

Navigation Radar Computer
3U VPX system used in ICS program, along with navigation tactical display that complies with Military Standards

Rugged Consoles
We provide design & Manufacturing services for customized consoles tailored to meet specific requirements, ensuring compliance with military standards while addressing the evolving needs of the market

Rugged Power Supplies
We Provide AC-DC & DC-DC PSU with multiple wattages, including VPX, Airborne,Multi-ouput & Hard Mount Options

Manpack Antenna Control Unit
Compact Design with built in controller unit & modem unit with a capacitive touch display used in SATCOM terminal.

Business Verticals

- Integrated Solutions
- Embedded Solutions
- Value Added Solutions
- Power & Interconnectivity Solutions
- Software Solutions

SERVICES

- System & Mech Design
- Multi-Layer, VPX, VME, High Speed PCB Designing
- Proto Type Manufacturing
- Production Planning
- System Integration
- Customized Wire Harnesses
- Indigenous Product Development

Delivering Mission-Critical Embedded,Interconnect & Power Supply Solutions

abu.hazim@rugrel.com
www.rugrel.com
+91 7019926676

arya

(Augmented Research Youth Aeronautical)

Electronics Pvt. Ltd.

ISO 9001: 2015 & NSIC Certified Company

Mancha Road, Nedumangad. P.O,
Trivandrum, Kerala - 695 541
0472-2802577, 9447904371, 08547372577,
09544229101, 09387829683.
aryaelectronicsndd@yahoo.co.in, aryaelectronicsndd@gmail.com
aryaelectronics@mail.com
www.aryaelectronicsindia.org

Defence/Space Qualified Electro Mechanical Products (Package, Harnessing, PCB Wiring and Consol Manufacturing and Testing) and Services as per Customer requirement.

arya

Electronics

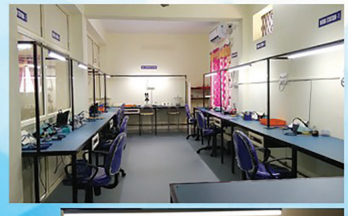
ISO 9001: 2015 & NSIC Certified Company

Mancha Road, Nedumangad. P.O,
Trivandrum, Kerala - 695 541

0472-2172577, 09387829683,
08547372577, 09544229101

aryaelectronicsndd@yahoo.co.in,
aryaelectronicsndd@gmail.com
aryaelectronics@mail.com

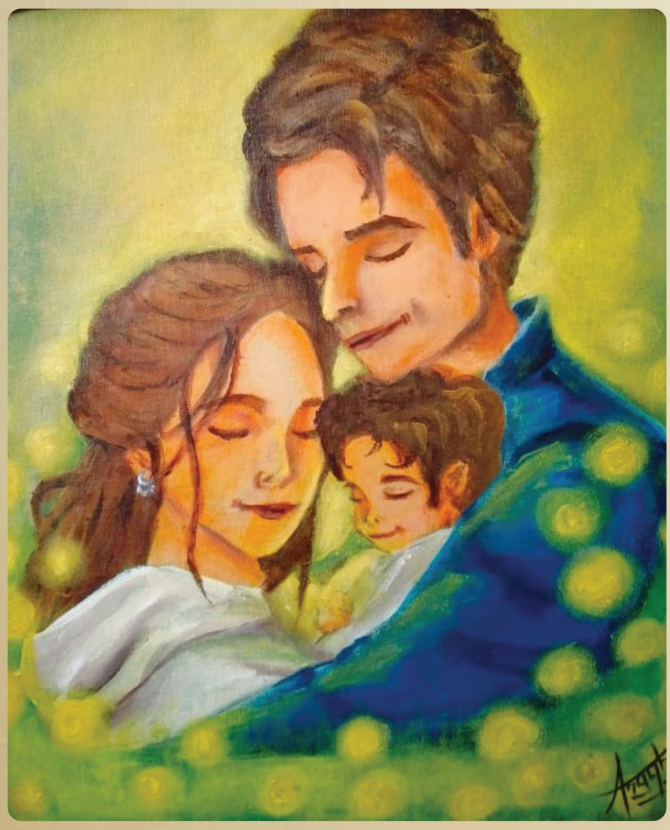
www.aryaelectronicsindia.org

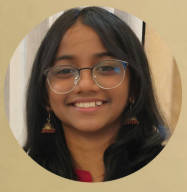

Defence/Space Qualified Electro Mechanical Products (Package, Harnessing, PCB Wiring and Consol Manufacturing and Testing) and Services as per Customer requirement.

PALETTE TALES

Anagha Anil

Ardra Kuniyil

Deeksha Anand

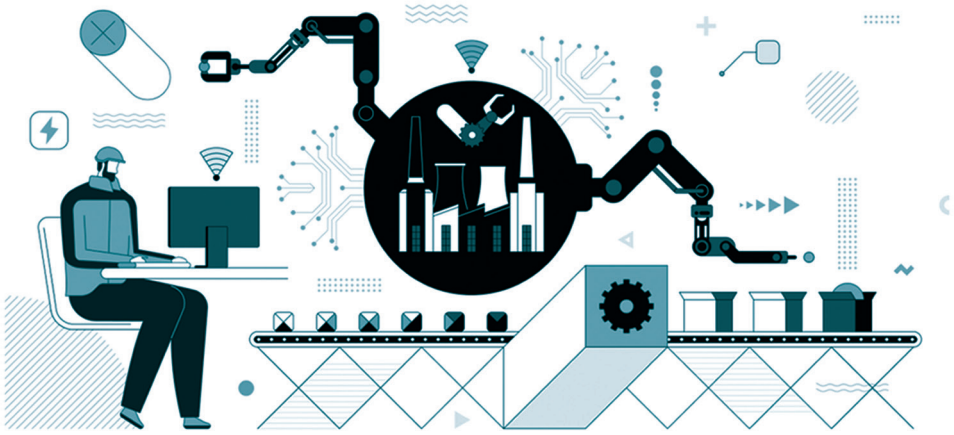
Ishal Shameer

MBRIDGE

Prototype to Production

VMC and CNC Turning Center

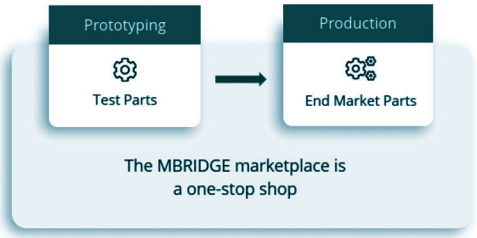
ABOUT US

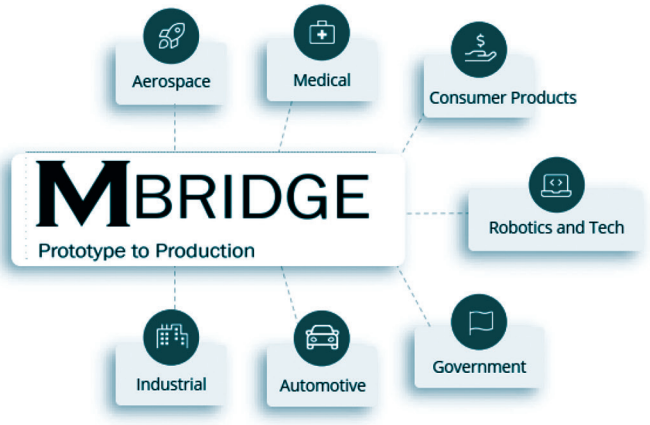
MBRIDGE is a one-stop solution for manufacturing custom parts, allowing customers to source components seamlessly, whether for prototyping or production.

We specialize in precision component manufacturing with in-house machining and assembly capabilities, complemented by a network of suppliers to meet customer requirements.

Industries We Work

MBRIDGE marketplace supports major industries and manufacturing processes.

Mbridge Enterprises

1363, Sunkadakatte, Magadi Main Road, Bangalore - 560 091. Ph: +91 7337743815

Email Id: contact@mbridge.in / mbridge.enterprises@gmail.com Website: https://www.mbridge.in/

എം.ടി. ഒരു അനുസ്മരണം

എ.കെ. വൽസലൻ

2010-ലെ ഓണാഘോഷം ഒരു ഗാന്ധിജയന്തി ദിവസത്തിൽ ആയിരുന്നു. അന്നത്തെ ചീഫ് ഗസ്റ്റ് ആരായിരിക്കണം എന്ന് കമ്മിറ്റിയുടെ തീരുമാനത്തിൽ ശ്രീ എം.ടി. വാസുദേവൻ നായരെ കിട്ടിയാൽ അത് ഒരു അനുഭവമാകും എന്നും നമുക്ക് അഭിമാനിക്കാൻ പറ്റുന്ന ഒരു വലിയ ഓർമ്മയായിരിക്കുമെന്ന അഭിപ്രായം ഉയരുകയും അത് ഒരു സ്വപ്നം പോലെ സംഭവിക്കുകയും ചെയ്തു. എം.ടി. യെ ക്ഷണിച്ചു കൊണ്ടു വരാനുള്ള ചുമതല ശ്രീ പ്രവീണിനു ആയിരുന്നു.

മാതൃഭൂമിയിൽ എം.ടി. പ്രവർത്തിക്കുന്ന കാലത്ത് ഇന്ന് കാണുന്ന വലിയ സാഹിത്യകാരന്മാർ ആദ്യമായി എഴുതിയ കഥയും കവിതയും മറ്റും മാതൃഭൂമിക്ക് അയക്കുമ്പോൾ അതിനുള്ള മറുപടി കൃത്യമായി എഴുത്തുകാരൻ എം.ടി. സ്വന്തം കൈപ്പടയിൽ എഴുതി അയച്ച കഥകൾ പലരും പറഞ്ഞു കേട്ടിട്ടുണ്ട്. അത് പോലെ ഡി.ആർ.ഡി.ഒ. ഓണാഘോഷത്തിൽ പങ്കെടുക്കാമെന്നു, എം.ടി. സ്വന്തം കൈപ്പടയിൽ എഴുതി കത്ത്, നമ്മുടെ 2010-ലെ സോവനീറിൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്.

അന്ന് ഓപ്പണേർ തിയേറ്ററിൽ ഒരു അമ്പലം, മുസ്ലിം പള്ളി, ക്രിസ്ത്യൻ പള്ളി എല്ലാം ചേർത്ത് ഒരു സ്റ്റേജ് ചെയ്തിരുന്നു. അമ്പലത്തിന് മുമ്പിലുള്ള കൽവിളക്കും ബലിക്കല്ലും തെർമോകോളിൽ ചെയ്തതാണന്ന് എം.ടി.യോട് പറഞ്ഞപ്പോൾ നന്നായിട്ടുണ്ട്, ഒരു ഒറിജിനാലിറ്റി ഉണ്ട് എന്ന് പറഞ്ഞു. അത് പോലെ എം.ടിയുടെ രണ്ടാമൂഴത്തിൽ നിന്നും പ്രവീൺ, ഒരു ഭാഗമെടുത്ത് നാടകമാക്കി അത് കണ്ടപ്പോഴും എംടി വളരെ നന്നായിട്ടുണ്ട് എന്ന് പറഞ്ഞത് നമുക്ക് കിട്ടിയ ഒരു വലിയ അവാർഡ് തന്നെയാണ്. കാരണം എം.ടിയുടെ നാവിൽ നിന്നും അങ്ങനെയുള്ള വാക്കുകൾ വളരെ അപൂർവ്വമായിട്ടെ വരാറുള്ളു.

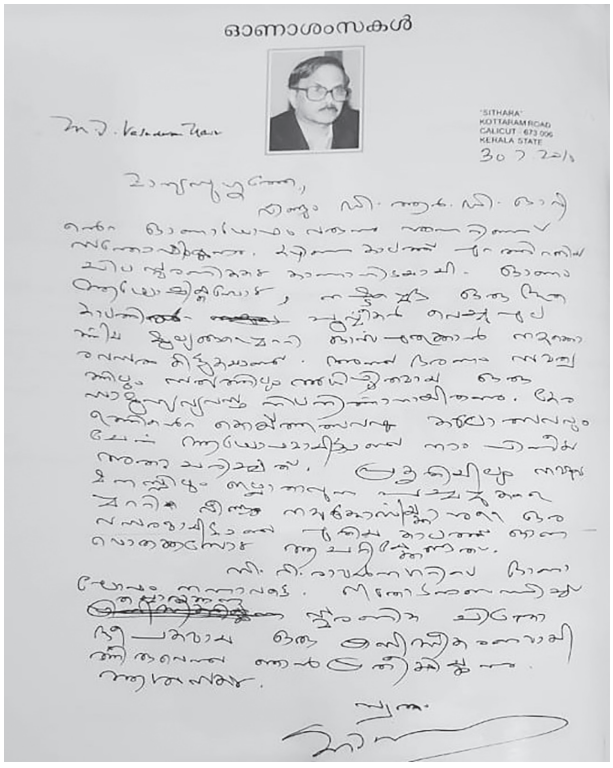
എം.ടിയെക്കുറിച്ച് മഹാരഥന്മാരായ എഴുത്തുകാരും പ്രഭാഷകരും എഴുതിയും പറഞ്ഞും കഴിഞ്ഞു. അതിൽ കൂടുതലായി ഈ ചെറിയ വായനക്കാരനായ ഞാൻ എന്ത് എഴുതാനാണ്.

മലയാള അക്ഷരങ്ങൾ ഭംഗിയായി ഉപയോഗിച്ച മഹാപ്രതിഭ. മനുഷ്യ സ്നേഹത്തെ, പ്രണയത്തെ ഇത്രയും മനോഹരമായി ചിത്രീകരിച്ച മറ്റൊരു എഴുത്തുകാരൻ മലയാളത്തിൽ ഇല്ല എന്ന് പറഞ്ഞാൽ അത് ഒരു അതിശയോക്തി ആയിരിക്കില്ല.

സ്നേഹത്തിലൂടെയുള്ള ചൂഷണവും, സ്നേഹം നല്കുന്ന വേദനയും, സന്തോഷവും തന്റെ കഥകളിലൂടെയും സിനിമയിലൂടെയും എം.ടി എത്ര സുന്ദരമാണ് പറഞ്ഞതെന്ന് വിവരിക്കാൻ വലിയൊരു പുസ്തകം തന്നെ വേണ്ടി വരും.

എം.ടി. ഒരേയൊരു നാടകം മാത്രമേ രചിച്ചിട്ടുള്ളു.

ഗോപുര നടയിൽ എന്ന ഒരു നാടകം. അതിൽ രാജാവ് ജനങ്ങളുടെ വിഷമങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കാൻ വേഷം മാറി ഒരു പിച്ചക്കാരനായി അമ്പല നടയിൽ എത്തുന്നു. ഒരു വൃദ്ധയായ പിച്ചക്കാരിയുമായി സംസാരിക്കുന്നു. രാജാവിന് പിച്ചക്കാരുടെ ഭാഷ അറിയില്ല.

രാജാവിന്റെ വർത്തമാനം കേട്ട് വൃദ്ധ ചോദിക്കുന്നു. ''ഭ്രാന്താണല്ലെ, ചെറിയ ഭ്രാന്ത് നല്ലതാണ്. കൂടാതെ നോക്കണം'' എന്ന് ആ വൃദ്ധ ഉപദേശിക്കുന്നു.

ബേപ്പൂർ സുൽത്താന് ഭ്രാന്ത് വന്നാൽ എം.ടി യും ഫോട്ടോഗ്രാഫറായ പുനലൂർ രാജനും ഓടി യെത്തുന്നത് ബഷീർ തന്നെ എഴുതിയിട്ടുണ്ട്.

ബഷീറിന്റെ 'നൂലൻവാസു' ആയിരുന്നു എം.ടി.

കോഴിക്കോട് അന്ന് വലിയ സാഹിത്യകാരന്മാരുടെ സങ്കേതം തന്നെ ഉണ്ടായിരുന്നു. സാഹിത്യ നഗരം എന്ന് കോഴിക്കോടിന് പേര് വരാൻ തന്നെ കാരണം എസ്.കെയും, കെ.ടിയും, എംടിയും, ബഷീർ, കക്കാട്, യു.എ ഖാദർ, തിക്കോടിയനുമെല്ലാം ഉള്ളത് കൊണ്ടാണ്.

എംടിയുടെ ഓരോ കഥയിലേയും ഓരോ രംഗങ്ങളും മനസ്സിൽ കോറിയിട്ടിട്ടുണ്ട്.

എം.ടിയുടെ രചനകളിൽ കാലവും മഞ്ഞും എനിക്ക് പ്രിയപ്പെട്ട കഥകളാണ്.

അറുപതുകളിലെ പുരാതന നായർ തറവാടിന്റെ ദാരിദ്ര്യത്തിന്റെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ എഴുതിയ കാലം നോവലിൽ കേന്ദ്ര കഥാപാത്രം ആണ് സേതു മാധവൻ. ഒരിക്കലും സംതൃപ്തിയില്ലാതെ അലയുന്ന ഒരു മനസിന്റെ അസ്വസ്ഥതകൾ ആണ് നോവലിൽ ഉടനീളം.

സുമിത്ര ഇപ്പോഴും ഏകാകിനിയായി കുന്നിൻ ചെരുവിലുള്ള വീട്ടിൽ ഇടയ്ക്കിടെ മാനസിക വൈകല്യവുമായി കഴിയുന്നതും സേതു അറിയുന്നു.. തുടർന്ന് സഹായം എന്തെങ്കിലും ചെയ്യണോ എന്ന് സുമിത്രയോട് ചോദിക്കാൻ ചെല്ലുന്ന രംഗത്ത്, സേതുവിനെന്നും സേതുവിനോട് മാത്രമേ സ്നേഹമുണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ എന്ന സുമിത്രയുടെ മറുപടി കേട്ട് സേതു വീണ്ടും പട്ടണത്തിലേക്ക് മടങ്ങി പോകുന്നിടത്ത് നോവൽ അവസാനിക്കുന്നു...

.....ചാണകം മെഴുകിയ മുറ്റത്തു ചവിട്ടിയപ്പോൾ പരി ഭ്രമം തോന്നിയില്ല. ഒഴിഞ്ഞ കോലായിലേക്ക് പി ന്നിലെ ചാരിയിട്ട വാതിൽ നോക്കി നിന്നപ്പോൾ വി ളിക്കാനാഗ്രഹിച്ചു. പിന്നിൽ കാൽ പെരുമാറ്റം കേട്ടു നടുങ്ങിത്തിരിഞ്ഞു നോക്കി.. സുമിത്ര!!

അവളുടെ നീലനിറം കലർന്ന ചുണ്ടുകൾ നി ശ്ശബ്ദമായി എന്തോ പിറുപിറുത്തു. നെറ്റിയിൽ വീതി യുള്ള ഭസ്മക്കുറി. ജട പിടിച്ച മുടി ഉച്ചിയിൽ കെട്ടി വെച്ചിരിക്കുന്നു അവയിൽ നിന്നൂർന്നു വീഴുന്ന ജലത്തുള്ളികൾ. കറുത്ത നിഴൽപ്പാടുകൾക്ക് മുകളി ലെ വലിയ കണ്ണുകളിൽ പകൽ വെളിച്ചത്തിൽ മുനി ഞ്ഞു നില്ക്കുന്ന അന്തിത്തിരിയുടെ വിളറിയ പ്രകാശം ബാക്കി നില്ക്കുന്നു... ''സുമിത്രേ നീയിവിടെ തനി ച്ചാണോ?''

''ഭഗവാനുണ്ട്''

''അതല്ല നിനക്കിവിടെ സഹായത്തിന്..?''

''..ഭഗവാനുണ്ട്''

''നിനക്കെന്നോട് വെറുപ്പുണ്ടോ?'' അപ്പോൾ സുമി ത്ര ചിരിച്ചു. വർഷങ്ങൾക്കപ്പുറത്തുള്ള ഒരു ചിരിയുടെ മാറ്റൊലി മനസ്സിൽ ഒരു നിമിഷം ഒഴുകി നടന്നു..

''സുമിത്രേ....എനിക്ക്.. എനിക്ക് നിന്നെ ഇഷ്ടമായി രുന്നു....''

സുമിത്ര വികൃതമായി ചിരിച്ചു.. ''ഇഷ്ടം..... സേതുന് എന്നും ഒരാളോട് മാത്രമേ ഇഷ്ടമുണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ.. സേതുനോട് മാത്രം''

അയാൾ മറുപടി പറഞ്ഞില്ല.....

സ്നേഹസങ്കൽപ്പങ്ങൾ മഞ്ഞിലെ വിമലയിൽ വ്യത്യസ്തമാണ്. പ്രണയതീരുമാനത്തെയും വിമല വില കൽപ്പിക്കുന്നു. വരും വരാതിരിക്കില്ല... എന്നു ചൊല്ലി കാലത്തെ തോൽപ്പിക്കുന്ന സ്നേഹസാഗരങ്ങൾ ഭൂമി യിലുണ്ട് എന്ന ഓർമ്മയാണ് 'മഞ്ഞ്'. ഏത് യുഗത്തി ലും ഇത്തരം മനുഷ്യരുണ്ട്. വിമല, അവരിൽ ഒരാളായി.

ഇനിയും 'മഞ്ഞെല്ലാം വായിക്കപ്പെടും.'

സാരികൾ നിറഞ്ഞ മുറിയിൽ ജാലകം തുറന്നിട്ട്, ഗി രിശൃംഗങ്ങളുടെ ശബ്ദനിശബ്ദതകൾക്ക് കാതോർത്തു ക്കൊണ്ട് വിമല നൈനിറ്റാളിലുണ്ടാകും..

എം.ടിയുടെ മഞ്ഞിൽ ഒരു വാചകമുണ്ട്. അത് ഇതാണ്

''കാലത്തിന്റെ നടപ്പാതയിൽ ഈ നിമിഷം പണ്ടേ സ്ഥാനം പിടിച്ചതായിരുന്നു''

''ഓടിക്കിതച്ചും കാലിടറിയും അവസാനം നിങ്ങൾ ഇതിന്നു സമീപം എത്തിയിരുന്നു''

യുഗങ്ങൾക്കുമുമ്പേ നിങ്ങൾക്കുവേണ്ടി രേഖപ്പെടു ത്തിയ നിമിഷം, ഇതും കടന്നു പോകും. എനിക്ക് ദുഃ ഖം വരുമ്പോഴും സന്തോഷം വരുമ്പോഴും ഞാൻ ഓർക്കുന്ന വരികളാണ് ഇത്.

എംടിയുടെ സന്തതസഹചാരിയായ ഡോ.കെ. ശ്രീ കുമാർ എഴുതി എംടി യുടെ പൂർണ്ണ ജീവചരിത്രം, മാതൃഭൂമി ഇയ്യിടെ എം.ടി. വാസുദേവൻ നായർ എന്ന പേരിൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു.

എം.ടിയുടെ ഭൗതിക ശരീരം ഈ ഭൂമിയിൽ ഇല്ലാതായി. പക്ഷേ ഈ വാക്കുകളെല്ലാം കാലത്തെ അതിജീവിച്ച് കൊണ്ട് ഇവിടെ ഉണ്ടാകും. കാരണം മനുഷ്യ ജീവിതം ഒരു ആവർത്തനം മാത്രമാണ്.

ജനിച്ച് മരണം എന്ന വരയിലേക്ക് ഓടിയെത്തി വീ ഴുക എന്ന ആവർത്തനം.

മലയാളത്തിന്റെ വലിയ എഴുത്തുകാരനായ എംടിക്ക് ആദരാഞ്ജലികൾ അർപ്പിച്ചു കൊണ്ട്...

എ.കെ. വത്സലൻ

AeroCaliph
Manufacturers of Aviation Hardware

AEROCALIPH COMPONENTS PRIVATE LIMITED

We are the Certified Aerospace Manufacturers

www.aerocaliph.com I info@aerocaliph.com

Contact: +91 471-2707076, +91 9496471846

DATA PATTERNS

World Class Infrastructure in Chennai under one roof

- Established in 1985, Data Patterns is a Public listed Company specializing in Defence & Aerospace Systems with 100% In-house Design and Manufacturing.

- More than 1000 Engineers in Design and Engineering, more than 1700+ employees.

- Only Indian Company in Defence & Aerospace offering "Building Blocks to End Systems.

- Large Systems Integration Hangar
- Radars & EW , UAV Integration
- Multi-Ton material handling
- Environmental Test Infrastructure
- Clean Room for Satellite Integration
- Anechoic chambers for EMI / EMC measurements

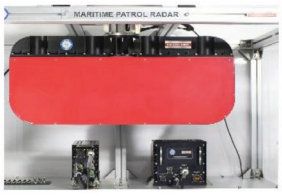
Business Domains

-Radars & Seekers

Fire Control Radars, Surveillance Radars, Tracking Radars, Seekers, Weather Radars

Transportable PAR

Maritime Patrol Radar

X Band CSR

205MHz Wind Profiler Radar

- Electronic Warfare

Jammer POD, Communication Intelligence (COMINT), Electronic Intelligence (ELINT),

Airborne Direction Finder

HF Band Receiver

Software Defined Radio

IFF Transponder

- Automated Test Equipment

CCA and Box Built Test Systems

ATE for Sea KING MK42B Helicopter

Digital Flight Control Computer

3U VPX Intel 9th Gen SBC

6U VPX Intel 5th Gen 12 Core SBC

- Cockpit displays & Avionics

Large Area Displays, Smart Multi Functional Displays, 3 ATI, Data Interface Units, Flight control computers, Mission computers.

Large Area Display (6"X8")

SMFD (6"X8")

3"X3" ATI

Data Interface Unit

DRDO 2025 Onam CELEBRATIONS

WINTRO
WINTRO VENTURES PVT LTD
STAMPING
ADVANCED MATERIALS
MOLDING
CASTING
PRECISION MACHINING
MANUFACTURING SERVICES
INDUSTRIAL PRODUCT/ PROCESS INNOVATION
DOMESTIC PRODUCT/ PROCESS INNOVATION
PUBLIC DOMAIN PRODUCT/ PROCESS INNOVATION
PRODUCT/PROCESS INNOVATION
3D PRINTING
POST PROCESSING
3D SCANNING
PROTOTYPING
WINTRO
CONNECTORS
ADHESIVE TAPE & SHIELDING MATERIALS
SALES AND DISTRIBUTION
COUPLINGS & VALVES
DESIGN ENGINEERING SERVICES
PRODUCT DESIGN
ENGINEERING DESIGN
VALUE ENGINEERING
PROJECT MANAGEMENT SOLUTIONS
ADVANCED TIME MANAGEME NT SYSTEM
Procurement & Supply Chain Solutions
End-to-End Supply Chain Management.
Global Sourcing & Vendor Management.
Inventory Optimization.
Defence & Aerospace Applications
Mission-Critical Support
Rapid Prototyping & Customization:
Sustainability Focus:.
Drone Solutions:
Custom Drone Development : Providing cutting-edge drone solutions for defence, surveillance, and reconnaissance missions.
End-to-End Drone Supply Chain : Managing the entire lifecycle of drone components, from sourcing to final assembly and testing.
AI-Enhanced Drone Capabilities : Incorporating AI and machine learning for enhanced drone navigation, target recognition, and data analysis.
Manufacturing Expertise:
Precision Engineering : Specializing in high-quality, precision-engineered components for defence and aerospace systems.
Advanced Materials : Expertise in working with advanced, lightweight materials such as composites and high-grade alloys.
REG. OFFICE : 64/3122, SECOND FLOOR, JOSEPH COTTAGE, ERNAKULAM, KERALA- 682017
BRANCH OFFICE : #677, FIRST FLOOR, SUITE NUMBER- 447, 27th MAIN, 13th CROSS , HSR LAYOUT, SECTOR-1, BENGALURU KARNATAKA-560102
CONTACT NUMBER : 9656844777 / 9946147777
info@wintroglobal.com

Electrowing Technologies Pvt Ltd

Home About us Services Quality Policy Contact

Rugged & Embeded

EWT currently work with various partners to address various market segments as below:
Industrial & Rugged IPC, display, panel PC, Box Computer, Note Books etc.
Industrial & Rugged Power Supply on VME,...

Read more

Industrial Automation

Rugged and Commercial Off the Shelf Digital Mass Flow Controller and Meters with standard and Customized interface software to host machine and flow related instruments.
High-performance automation solutions .....

Read more

Scientific Research

Lock-In Amplifiers: Multichannel Dual Phase DSP Lock-in Amplifier, The first and only multiple input Dual Phase DSP Lock-in Amplifier. Each unit can be configured with multiples of 4 inputs up to 32 inputs.....

Read more

Renewable Energy

Production is a process of combining various material inputs and immaterial inputs (plans, know-how) in order to make something for

പാട്ടിന്റെ ജയചന്ദ്രിക

ശ്രീജിത്ത് പി. ദാസ്

മോഹൻലാൽ - മമ്മൂട്ടി.

സച്ചിൻ - ദ്രാവിഡ്.

അതുപോലെ യേശുദാസ് - ജയചന്ദ്രൻ.

ഓരോരോ തട്ടകത്തിലും നമ്മൾ പ്രേക്ഷകർ/കാണികൾ/ശ്രോതാക്കൾ ആഘോഷിക്കുന്ന ദ്വന്ദങ്ങൾ.

നമ്മൾ കുറച്ചുപേർ കൂടിയിരുന്നു സംസാരിക്കുന്ന അവസരങ്ങളിൽ, പ്രത്യേകിച്ചും പാനോപചാര സദസ്സുകളിൽ, അവിചാരിതമായി കയറിവരുന്ന തർക്ക വാഗ്വാദങ്ങളിൽ മിക്കവാറും ഉണ്ടാവാറുള്ള വിഷയങ്ങളാണ് ഇത് മൂന്നും.

അപാരമായ, അനുപമമായ ജന്മസിദ്ധി കൊണ്ട് അനുഗൃഹീതരായവരാണ് ആദ്യത്തെ പേരുകാർ. അവരുടെ അർപ്പണത്തിന് മുന്നിൽ തൊഴുകൈകളോടെ നിന്നുകൊണ്ടു തന്നെ പറയട്ടെ, അവരുടെ പക്ഷം പിടിക്കാനാണ് എളുപ്പം.

പക്ഷേ, ഞാൻ മിക്കവാറും രണ്ടാമന്മാരുടെ പക്ഷത്തായിരുന്നു. തോൽക്കുന്നവരുടെ, തോൽക്കാൻ സാധ്യതയുള്ളവരുടെ പക്ഷം.

ആദ്യത്തെവർ അവരുടെ മൈതാനം നിറഞ്ഞു വളർന്ന് പടർന്നു പന്തലിച്ചു തണൽ പരത്തി നിൽക്കുന്ന വടവൃക്ഷങ്ങളാണെങ്കിൽ, അവരേക്കാൾ വളരെ പിന്നിൽ അല്ലാതെ, സ്വന്തം കഴിവുകളുടെ ബുദ്ധിപരമായ ഉപയോഗം കൊണ്ട് മേൽപ്പറഞ്ഞ തണലിനെ കീറിമുറിച്ച് വളർന്നു കയറിയവരുടെ ഗണത്തിൽ രണ്ടാം പേരുകാരെ പ്രതിഷ്ഠിക്കാൻ ഞാൻ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നു.

''ഒന്നിനി, ശ്രുതി താഴ്ത്തി, പാടുക പൂങ്കുയിലേ,
എന്നോമലുറക്കമായ്, ഉണർത്തരുതേ...''

ഞങ്ങൾ 90's കിഡ്സിന് ദൂരദർശനോടുള്ള നൊസ്റ്റാൾജിയ കലർന്ന പ്രണയത്തിൽ ഉൾചേർന്നിരിക്കുന്ന പ്രിയപ്പെട്ട പാട്ട്. ഈ പാട്ടാണ് ജയചന്ദ്രൻ എന്ന ഗായകനെ ഞങ്ങളുടെ മനസ്സിൽ ഒരുപക്ഷേ ആദ്യമായി അടയാളപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളത്. ഒ.എൻ.വി.

രചിച്ച് ദേവരാജൻ മാസ്റ്റർ ദൂരദർശനുവേണ്ടി ചിട്ടപ്പെടുത്തിയ പാട്ട്. തന്റെ മടിയിൽ ഉറങ്ങുന്ന പ്രിയതമയെ ഉണർത്താതിരിക്കാൻ വേണ്ടി, പ്രണയാർദ്രമായി പാടുന്ന കുയിലിനോട് പോലും ശ്രുതി താഴ്ത്താൻ ആവശ്യപ്പെടുന്ന കാമുക ഹൃദയം! മഴ പെയ്തു തോർന്ന് തണുത്ത രാത്രിയിൽ, ജനാലകൾ തുറന്നിട്ട് ഈ പാട്ടു വച്ച് ഉറങ്ങാൻ കിടക്കണം. ആഹാ, അന്തസ്സ്!

ശബ്ദത്തിന്റെ സൗകുമാര്യം കൊണ്ട്, ഭാവ തീവ്രത കൊണ്ട് വിസ്മയിപ്പിച്ച ഗായകൻ.

എന്നും ആ ശബ്ദത്തിന് മധുരപ്പതിനേഴ് ആയിരുന്നു.

ഇപ്പോഴത്തെ തലമുറയ്ക്ക് പ്രിയപ്പെട്ട ചില പാട്ടുകൾ അദ്ദേഹം ഏതു പ്രായത്തിലാണ് പാടിയിരിക്കുന്നത് എന്ന് ഒന്ന് നോക്കിയാലോ?

പ്രായം നമ്മിൽ മോഹം നല്കി - 55 വയസ്സ്

ആലിലത്താലിയുമായ് വരൂ നീ, വിരൽ തൊട്ടാൽ വിരിയുന്ന പെൺപൂവേ - 58 വയസ്സ്

നീയൊരു പുഴയായ് - 59 വയസ്സ്

ഒലഞ്ഞാലി കുരുവി - 70

ശാരദാംബരം ചാരു ചന്ദ്രികാ - 71

പ്രായം നമ്മിൽ മോഹം നല്കി എന്ന ഗാനം. ബിച്ചു തി

രുമലയുടെ വരികൾക്ക് വിദ്യാജി ഈണം പകർന്ന സ്വീറ്റ് മേലോഡിയസ് ഫാസ്റ്റ് നമ്പർ. എത്ര മനോഹരമായിട്ടാണ് ഒരു കോളേജുകുമാരന്റെ ശബ്ദമായി അത് നമ്മളിലേയ്ക്കെത്തിയത്? റിലീസ് ആയതിനു ശേഷം ഒരു അഞ്ചാറ് വർഷം കൂടിയെങ്കിലും, അന്നത്തെ യുവതയെ ആടാൻ, ആഘോഷിക്കാൻ പ്രേരിപ്പിച്ച ആനന്ദഭൈരവി.

''മഞ്ഞലയിൽ മുങ്ങിത്തോർത്തി
ധനുമാസ ചന്ദ്രിക വന്നു...''

അദ്ദേഹത്തിന്റെ റിലീസ് ആയ ആദ്യത്തെ പാട്ട്, 1966 ഇൽ പുറത്തിറങ്ങിയ കളിത്തോഴൻ എന്ന ചിത്രത്തിന് വേണ്ടി ഭാസ്കരൻ മാസ്റ്റർ രചിച്ച്, ദേവരാജൻ മാസ്റ്റർ ഈണം പകർന്ന മോഹന രാഗത്തിലെ മനോഹരമായ ഗാനം. പ്രണയവും വിരഹവും ഇഴ ചേർന്നിരിക്കുന്ന ഈ ഗാനത്തിലെ ദേവരാജൻ മാസ്റ്ററുടെ സിഗ്നേച്ചർ സംഗതികൾ എത്ര അയത് നലളിതമായിട്ടാണ് ജയേട്ടൻ പാടിയിരിക്കുന്നത്?

ചരണത്തിലെ വേദന തൻ ഓടക്കുഴലാൽ... എന്ന വരിയിലെ വേദന എന്ന വാക്കിന് കൊടുത്തിരിക്കുന്ന ഭാവം ശ്രദ്ധിക്കുക. അതിനേക്കാൾ വേദനയോടു കൂടി വേദന എന്ന വാക്ക് ആർക്കെങ്കിലും ഉച്ചരിക്കാൻ ആവുമെന്ന് ഞാൻ കരുതുന്നില്ല. ഇപ്പോൾ വീണ്ടും കേൾക്കുമ്പോൾ വേദനയിലെ ആ വേദന ഇത്തിരി കുറയ്ക്കാമായിരുന്നു എന്നുപോലും തോന്നിപ്പോകുന്നു.

ശബ്ദത്തിലെ ലാളിത്യവും സൗകുമാര്യവും ഈ പാട്ടിലൂടെ ഒരു നീണ്ട യാത്രയ്ക്ക് തുടക്കം കുറിക്കുകയായിരുന്നു. അതുവരെ ഗാനങ്ങളിൽ ഇല്ലാതിരുന്ന ശബ്ദത്തിലെ പുതുമയെ മലയാളികൾ നെഞ്ചിലേറ്റി.

അവിടെ നിന്ന് എത്രയെത്ര ഗാനങ്ങൾ.

'പണി തീരാത്ത വീടി'ലെ വയലാർ രചിച്ച് എം.എസ്. വി. സംഗീതം നല്കിയ നീലഗിരിയുടെ സഖികളേ... അദ്ദേഹത്തിന് 1972-ൽ മികച്ച ഗായകനുള്ള ആദ്യത്തെ സംസ്ഥാന അവാർഡ് നേടിക്കൊടുത്തു. തനിക്ക് ലഭിച്ച 5 സംസ്ഥാന അവാർഡുകൾ ആദ്യത്തേത്. സ്റ്റേറ്റ് അവാർഡിന് അർഹമായ മറ്റു ഗാനങ്ങൾ: രാഗം ശ്രീരാഗം, പ്രായം നമ്മിൽ മോഹം നല്കി, നീയൊരു പുഴയായ്, ശാരദാംബരം. ശ്രീനാരായണ ഗുരു സിനിമയിൽ ശിവശങ്കര സർവ്വ ശരണ്യ വിഭോ എന്ന ഗാനത്തിന് നാഷണൽ അവാർഡ്.

അക്കാലത്തെ പ്രഗത്ഭരായ എല്ലാ മ്യൂസിക് ഡയറക്ടർമാരുടെ കൂടെയും അദ്ദേഹം ഗാനങ്ങൾ ചെയ്തു. എം.എസ്.വി., ദേവരാജൻ മാസ്റ്റർ, ദക്ഷിണാമൂർത്തി സ്വാമി, രാഘവൻ മാഷ്, അർജ്ജുനൻ മാസ്റ്റർ, ബാബുരാജ്, ചിദംബരനാഥ്, ആർ.കെ. ശേഖർ, ജോൺസൺ, രവീന്ദ്രൻ, രഘുകുമാർ, കീരവാണി, എം. ജയചന്ദ്രൻ, വിദ്യാസാഗർ, മോഹൻ സിതാര, ഔസേപ്പച്ചൻ.... ആ പട്ടിക അങ്ങനെ നീളുന്നു.

മറ്റു പല മഹദ് വ്യക്തികളുടെയും അനുഭവങ്ങളിൽ നിന്ന് വ്യത്യസ്തമായി സമൃദ്ധി നിറഞ്ഞ ഒരു ബാല്യകാലം. പഠനത്തിന്റെ കാര്യത്തിൽ കർക്കശക്കാരിയെങ്കിലും സിനിമകൾ ഇഷ്ടം പോലെ കാണാൻ അനുവദിച്ചിരുന്ന അമ്മ. ഉത്സവപ്പറമ്പുകളിൽ നിന്നും ഉത്സവപ്പറമ്പുകളിലേക്ക് സംഗീതം മാത്രം തേടി ഒരു ഭിക്ഷാംദേഹിയെപ്പോലെ അലഞ്ഞ അച്ഛൻ. പാടാനുള്ള കഴിവ് മനസ്സിലാക്കി പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ച ഇരിങ്ങാലക്കുട നാഷണൽ സ്കൂളിലെ രാമനാഥൻ മാഷ്.

കൂടൽമാണിക്യ ക്ഷേത്രത്തിലെ പഞ്ചാരി മേളത്തിൽ നിന്നും വിരലുകളിലേയ്ക്കും അവിടെ നിന്ന് ഹൃദയത്തിലേക്കും ഒഴുകിയെത്തി അലിഞ്ഞിറങ്ങിയ താളബോധം. 1958-ൽ നടന്ന സ്കൂൾ യുവജനോത്സവത്തിൽ മൃദംഗത്തിന് ഒന്നാം സ്ഥാനവും ലളിതഗാനത്തിന് രണ്ടാം സ്ഥാനവും ലഭിച്ചു. മത്സരശേഷമുള്ള അവതരണത്തിൽ, ലളിതഗാനത്തിലെ ഒന്നാം സ്ഥാനക്കാരനായ യേശുദാസിന് മൃദംഗത്തിലെ ഒന്നാമൻ അകമ്പടിയായി.

കോളേജ് പഠനം കഴിഞ്ഞ് ജോലി തേടി മദ്രാസിൽ. ജോലിയോടൊപ്പം പാട്ടും കൂടി നടക്കില്ല എന്ന് വന്നപ്പോൾ ജോലി ഉപേക്ഷിച്ച് മുഴുവൻ സമയവും പാട്ടിലേക്ക് തിരിഞ്ഞു. അച്ഛനെപ്പോലെ തന്നെ സംഗീതവും തേടി ഒരു അവധൂതനെപ്പോലെ റെക്കോർഡിംഗ് സ്റ്റുഡിയോകൾ കയറിയിറങ്ങി നടന്നു. പാടാൻ ചാൻസ് ചോദിച്ചല്ല, പാട്ടുകൾ കേട്ട് ആസ്വദിക്കാൻ മാത്രം! ദാസേട്ടന്റെയും ജാനകിയമ്മയുടെയും സുശീലാമ്മയുടെയും പാട്ടുകൾ!

ശാസ്ത്രീയ സംഗീതം അഭ്യസിക്കാത്ത ഗായകൻ. ഒരിക്കൽ ദേവരാജൻ മാസ്റ്റർ അദ്ദേഹത്തോട് പറഞ്ഞു, ശാസ്ത്രീയ സംഗീതം അഭ്യസിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ തന്റെ കൂടുതൽ പാട്ടുകൾ പാടാൻ അവസരം കൊടുക്കുമായിരുന്നു എന്ന്. മാസ്റ്ററുടെ ഉപദേശം അനുസരിച്ച് ശാസ്ത്രീയ സംഗീതം പഠിക്കാൻ തുടങ്ങിയെങ്കിലും തുടരാൻ സാധിച്ചില്ല.

സത്യത്തിൽ ഈ ഉർവശീ ശാപം അദ്ദേഹത്തിന് ഉപകാരമായി ഭവിക്കുകയാണ് ഉണ്ടായത്. ശാസ്ത്രീയ സംഗീതത്തിന്റെ പരമ്പരാഗതമായ ചിട്ടവട്ടങ്ങൾക്ക് അപ്പുറത്ത് കടന്നു നിന്നുകൊണ്ട്, ഒരു ഗാനത്തിന്റെ ഭാവതലങ്ങളെ വളരെ പെട്ടന്ന് സ്വാംശീകരിക്കാനും തന്റെ സ്വതസിദ്ധമായ ലാളിത്യത്തിൽ ഊന്നി നിന്നുകൊണ്ട് എന്നാൽ എല്ലാ ഗരിമയോടും കൂടി ആ

ഭാവത്തെ പ്രകാശിപ്പിക്കുവാനും അദ്ദേഹത്തിന് കഴിഞ്ഞു. രാഗം ശ്രീരാഗം എന്ന സെമി ക്ലാസിക്കൽ ഗാനത്തിന് സ്റ്റേറ്റ് അവാർഡ് വാങ്ങിയത് പ്രത്യേകം സ്മരണീയം.

''കരിമുകിൽ കാട്ടിലെ
രജനി തൻ വീട്ടിലെ
കനകാംബരങ്ങൾ വാടി...''

കള്ളിച്ചെല്ലമ്മ എന്ന ചിത്രത്തിന് വേണ്ടി ഭാസ്കരൻ മാഷ് രചിച്ച് രാഘവൻ മാഷ് ഈണം പകർന്ന മോഹന രാഗത്തിലെ ശോകഗാനം. സ്വതവേ പ്രണയാർദ്രമായ, ഉല്ലാസം തുളുമ്പുന്ന ശബ്ദത്തെ ശോകത്തിലേക്ക് ചേർത്തുകെട്ടിയ സംഗീതസംവിധാനം. ചരണത്തിന് മുമ്പുള്ള ചക്രവാളമാകേ നിന്റെ ഗൽഗദം മുഴങ്ങീടുന്നു... എന്ന വരിയിൽ ശബ്ദവും ഒബോയുടെ (ഷെഹനായിയോട് സാമ്യമുള്ള വാദ്യം) തേങ്ങലും കൂടിച്ചേർന്ന് സൃഷ്ടിക്കുന്ന ശോകസാന്ദ്രത ശ്രദ്ധിക്കുക.

യേശുദാസ് കത്തി നിൽക്കുന്ന കാലത്തും വളരെ വ്യത്യസ്തമായ ഒട്ടനവധി നല്ല ഗാനങ്ങളുടെ ഭാഗമാവാൻ അദ്ദേഹത്തിന് കഴിഞ്ഞു. ബാബുക്കയുടെ അനുരാഗഗാനം പോലെ, സ്വാമിയുടെ ഹർഷബാഷ്പം തൂകി, സന്ധ്യക്കെന്തിനു സിന്ദൂരം, എം.എസ്.വിയുടെ നീലഗിരിയുടെ സഖികളേ, രാജീവനയനേ നീയുറങ്ങൂ, സ്വർണഗോപുര നർത്തകീ ശില്പം, അർജുനൻ മാസ്റ്ററുടെ നിൻ മണിയറയിലെ, ദേവരാജൻ മാസ്റ്ററുടെ മലയാള ഭാഷ തൻ മാദക ഭംഗി നിൻ, എം.ബി.എസിന്റെ രാഗം ശ്രീരാഗം, സലിൽ ചൗധരിയുടെ പൊന്നുഷസ്സിൻ ഉപവനങ്ങൾ പൂവിടും, ബോംബെ രവിയുടെ കേവല മർത്യഭാഷ കേൾക്കാത്ത, ചുവരില്ലാതെ ചായങ്ങളില്ലാതെ, ജോൺസന്റെ ഒന്നു തൊടാനുള്ളിൽ തീരാ മോഹം, രവീന്ദ്രന്റെ ആലിലത്താലിയുമായ്, ആരും ആരും കാണാതെ ചുണ്ടത്തെ, വിദ്യാസാഗറിന്റെ ആരാരും കാണാതെ ആരോമൽ തയ്മുല്ല, എന്തേ ഇന്നും വന്നീലാ എന്നോടൊന്നും മിണ്ടീലാ, മറന്നിട്ടുമെന്തിനോ മനസ്സിൽ തുളുമ്പുന്നു, എം ജയചന്ദ്രന്റെ ഉറങ്ങാതെ രാവുറങ്ങീ ഞാൻ, ബിജിബാലിന്റെ പ്രേമിക്കുമ്പോൾ നീയും ഞാനും... അങ്ങനെ നീളുന്ന ലിസ്റ്റ്.

അന്നത്തെ ലീഡിങ് ഫീമെയിൽ സിങ്ങേഴ്സ് ആയ സുശീലാമ്മയോടും ജാനകിയമ്മയോടും കൂടി ഒരുപിടി യുഗ്മഗാനങ്ങൾ. സുശീലാമ്മയുടെ കൂടെ മണിവർണ്ണനില്ലാത്ത വൃന്ദാവനം, മകരം പോയിട്ടും മാടമുണർന്നിട്ടും, സീതാദേവി സ്വയംവരം ചെയ്തൊരു ത്രേതായുഗത്തിലെ ശ്രീരാമൻ തുടങ്ങിയവ.

ജാനകിയമ്മയുടെ കൂടെ യദുകുല രതിദേവനെവിടെ, പിന്നെയും ഇണക്കുയിൽ പിണങ്ങിയല്ലോ തുടങ്ങിയവ. ചിത്രയുടെ കൂടെ ശിശിരകാല മേഘ മിഥുന, കണ്ണിൽ കണ്ണിൽ മിന്നും കണ്ണാടിയിൽ, സുജാതയുടെ കൂടെ വെള്ളാരം കിളികൾ വലം വെച്ച് പറക്കും, കല്ലായി കടവത്തെ.... അങ്ങനെയങ്ങനെ.

ജാനകിയമ്മയുടെ ശബ്ദം, തെളിഞ്ഞു ശാന്തമായ നിള പോലെയാണെങ്കിൽ സുശീലാമ്മയുടേത് ആർത്തലച്ചു ഒഴുകുന്ന പെരിയാർ പോലെയാണെന്ന് അദ്ദേഹത്തിന്റെ നിരീക്ഷണം.

തമിഴിൽ ധാരാളം ഗാനങ്ങൾ. ഇളയരാജയുടെയും എം.എസ്.വിയുടെയും എ.ആർ. റഹ്മാന്റെയും കൂടെ നല്ല നല്ല ഗാനങ്ങൾ. രാസാത്തി ഒന്ന കാണാതെ നെഞ്ച്, കാളിദാസൻ കണ്ണദാസൻ, ഒരു ദൈവം തന്ത പൂവേ, കറ്റ്റാഴം കാട്ടുവഴി... നാല് തവണ തമിഴ്നാട് സംസ്ഥാന പുരസ്കാരം.

തമിഴ്നാട് സർക്കാരിന്റെ ഏറ്റവും വലിയ സിവിലിയൻ ബഹുമതിയായ കലൈമാമണി പുരസ്കാരവും, മലയാള സിനിമയിലെ ഏറ്റവും ഉയർന്ന ബഹുമതിയായ ജെ.സി.ഡാനിയേൽ പുരസ്കാരവും നേടി.

അദ്ദേഹത്തിന്റെ അധികം അങ്ങനെ കേട്ടിട്ടില്ലാത്ത ചില പാട്ടുകൾ കൂടി ശ്രദ്ധയിൽപ്പെട്ടു: സ്വാമിയുടെ മരുഭൂമിയിൽ മലർ വിരിയുകയോ, വിലാസലോലുപയായി വസന്ത കൗമുദി വന്നു, അർജുനൻ മാഷിന്റെ പകൽവിളക്കണയുന്നു, കാറ്റിലോളങ്ങൾ കെസ്സ് പാടും കല്ലായിപ്പുഴയിൽ, മംഗലപ്പാല തൻ പൂമണമൊഴുകി, ദേവരാജൻ മാസ്റ്ററുടെ ഹൃദയേശ്വരി നിന് നെടുവീർപ്പിൽ ഞാനൊരു മധുര സംഗീതം കേട്ടു, നഖക്ഷതങ്ങളിലെ വ്രീളാ ഭരിതയായ് വീണ്ടുമൊരു പുലർവേള, ശ്യാമിന്റെ കാട്ടു കുറിഞ്ഞിപൂവും ചൂടി സ്വപ്നം കണ്ടുമയങ്ങും പെണ്ണ്, രഘുകുമാറിന്റെ പതിരുള്ള നാഴൂരി നെല്ലുമായെന്നമ്മ പടി കേറിയെത്തുന്ന സായന്തനം, രവീന്ദ്രന്റെ ഏകാകിയാം നിന്റെ സ്വപ്നങ്ങൾക്കൊക്കെയും ഏഴു സ്വരങ്ങൾ ചിറകു നൽകി, സമയ രഥങ്ങളിൽ ഞങ്ങൾ മറുകര തേടുന്നു...

ഒരു യഥാർത്ഥ സംഗീതാസ്വാദകൻ ആയിരുന്നു അദ്ദേഹം. സുഹൃദ് സദസ്സുകളിൽ ആരാധകർ പാടാൻ ആവശ്യപ്പെടുമ്പോൾ അദ്ദേഹം പാടാറുള്ളത് മുഹമ്മദ് റാഫിയുടെയും ദാസേട്ടന്റെയും ഒക്കെ പാട്ടുകൾ. സ്വന്തം പാട്ടുകൾ പാടാത്തതെന്ത് എന്ന് ചോദിക്കുമ്പോൾ എന്റെ പാട്ടുകൾ നിങ്ങൾക്ക് പാടാനുള്ളതാണ്, ഞാൻ എന്നെ വിസ്മയിപ്പിച്ച പാട്ടുകൾ പാടട്ടെ എന്നാവും മറുപടി. റഫി സാബിന്റെ അദ്ദേഹം പാടിയ ചില പാട്ടുകൾ യൂട്യൂബിലെ ചില ഇന്റർവ്യൂകളിൽ ഉണ്ട്. ചാഹൂംഗാ മേ തുഝേ സാഞ്ച് സവേരേ, സിന്ദഗി ഭർ നഹീ ഭൂലേഗീ, കഭി ന കഭി

കഹി ന കഹി, ആയേ ബഹാർ ബന് കേ തുടങ്ങിയവ ശ്രദ്ധിക്കുക. മനസ്സിൽ ഗുരുവായൂരപ്പന് തുല്യമായി ദൈവമായിട്ടാണ് റഫി സാബിനെ കാണുന്നത് എന്ന് പറയുമായിരുന്നു.

ദാസേട്ടന്റെ താമസമെന്തേ വരുവാൻ എന്ന ഗാനം അദ്ദേഹം കൈരളിയിൽ ജോൺ ബ്രിട്ടാസുമായുള്ള ഇന്റർവ്യൂയിൽ ദാസേട്ടന് ഡെഡിക്കേറ്റ് ചെയ്തു പാടിയിരിക്കുന്നത് ശ്രദ്ധിക്കുക.

പ്രണയത്തിന്റെ, വിരഹത്തിന്റെ, ശോകത്തിന്റെ, ഉല്ലാസത്തിന്റെ വിവിധ നിറത്തിലും രൂപത്തിലുമുള്ള ഗാനരത്നങ്ങൾ നമുക്ക് വാരി വിതറി നല്കിക്കൊണ്ട് ആ ദേവഗായകൻ സമയരഥത്തിലേറി ചക്രവാളത്തിനപ്പുറം കടന്നു. ആ നാദപ്രവാഹിനിയിൽ മുങ്ങിനിവർന്ന് ഈ അനുവാചകഹൃദയരാക്കിളി അഞ്ജലീബദ്ധനായി നില്ക്കുന്നു.

''കരയുന്ന രാക്കിളിയെ
തിരിഞ്ഞൊന്നു നോക്കീടാതെ
മധുമാസ ചന്ദ്രലേഖ
മടങ്ങുന്നു പള്ളിത്തേരിൽ...''

.....

മഞ്ചാടിക്കൂട്ടം

ശ്രീനിധി

മലയാളപ്പെരുമ നറുമലയാള തനിമ
മായാതെ കാത്തിടും മറുനാട്ടിലും
അനുപമമനിതര സൗഹൃദസംഘമിതാ..
മഞ്ചാടിക്കൂട്ടം ഇത് മഞ്ചാടിക്കൂട്ടം.

കൊഞ്ചും കിളിതന്റെ ചെഞ്ചുണ്ടിനഴകോലും
മധുരമലയാള മാണിക്യമണികളായ്
ഉതിർന്ന് വീഴുമ്പൊഴും മണ്ണിന്റെ മാറിൽ
അലങ്കാരമായിടാൻ എന്നും കൊതിപ്പവർ..
മഞ്ചാടിക്കൂട്ടം ഇത് മഞ്ചാടിക്കൂട്ടം.

കളിവിളക്കിൻ ശോണശോഭയിലൊഴുകുന്ന
നിളതൻ നെറുകയിൽ തിലകമായീടുവോൻ
സഹ്യാദ്രി ഉയിരേകുമരുണ സൂര്യൻ മഞ്ഞ്
തുള്ളികളിൽ തൻമുഖം ചേർത്തപോലെ...
മഞ്ചാടിക്കൂട്ടം ഇത് മഞ്ചാടിക്കൂട്ടം.

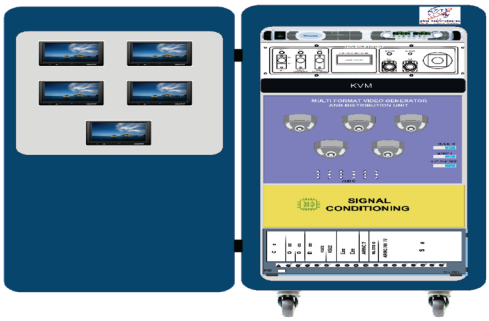
ORGANISING COMMITTEE

DRDO ONAM 2025

Zing Technologies
The Rays of Future Technology

OUR LOCATIONS

HEAD OFFICE :
ZING TECHNOLOGIES
A4, 3rd Floor, Technomark, NGEF Ancillary Industrial Estate,
Graphite India Road, Mahadevapura, Bengaluru -560048 Ph: 080 2523 6609

R&D CENTRE :
ZING TECHNOLOGIES
411, High Street, Commercial space
Brigade Cornerstone Utopia.
Behind Eden E Block Tower,
Varthur, Bangalore - 560 087
Ph : 080 4091 2987

CHENNAI OFFICE :
ZING TECHNOLOGIES
#F2, 11/9, First Floor,
Mukthamji Street,
Alandur, Chennai, India-600016.
Ph: 044 3501 1919

HYDERABAD OFFICE :
ZING TECHNOLOGIES
4-9-24, Street No:1, Hmt Nagar,
Nacharam, Uppal (M), Malkajgiri (D),
Hyderabad - 500076.
Ph: +91 784 266 2740

NEW DELHI OFFICE
ZING TECHNOLOGIES
5A31, S-1 Tower, Cloud 9, Sector-1,
Vaishali, Ghaziabad -201010
M : 99111 44026,
Ph : 0120 - 4097038

www.zingtec.com | sales@zingtec.com

Millennium

Millennium Aero Dynamics Private Limited (MADPL)

Has been operating as a trustworthy Service Provider to the Indian Aviation, Mining, Marine and Medical Industries for over three decades and has successfully transformed itself into a sophisticated end-to-end Solutions Provider.

MADPLoffers its customers with sound expertise and a diverse portfolio of aviation products such as **Ground Support Equipment, Airport Infrastructure Equipment, Aviation Fueling, IT Automation Systems, Aircraft Engineering &Tooling Systems, Aviation Consultancy Services, and Comprehensive Product Life Cycle Support**

MADPL also undertaken lot of outsourcing activities with various divisions of HAL which includes Painting of Mirage 2000, SU-30, Jaguar, Hawk, ALH and Dornier Aircraft. MADPL is also carrying out lot of Annual Maintenance of Ground Support Equipment at HAL Aircraft and Overhaul Division.

Millennium Aero Dynamics Pvt. Ltd.
Mumbai (Operations Headquarters)
1404, Parinee Crescenzo
Next to the American Consulate
C 38-39, G Block, BKC, Bandra East
Mumbai- 400 051
Tel : +91 22 49185737,
+91 22 26531747 / +91 22 26535747
Fax : +91 22 49185747
somakumar@millennium.in
info@millennium.in

Mumbai New Delhi Bengaluru Chennai
Hyderabad Kolkata Ahmedabad
Thiruvananthapuram Kochi Visakhapatnam
www.millennium.in

Millennium Aero Dynamics Private Limited, B-28, 3rd Cross, ITI Industrial Estate, Mahadevapura, Bangalore, Karnataka – 560048

DDC

Optimised high-reliability Data Bus & Network Solutions
Complete Power Control - Boards & PDUs
High Performance Position Feedback Solutions

POWER DEVICE CORPORATION

Connectivity - 1553/ARINC 429/TSN

- USB/PCI/PCIe/miniPCIe Bus Analyzers & Simulators
- Embedded & Flight Worthy PMC & XMC boards
- Lab Grade & Rugged Embedded Avionics Interface Modules

Power

-Solid State Power Controller Boards & Power Distribution Units

Motion Feedback

-Synchro/Resolver to Digital Converters and Simulators

RTips Technologies

Exclusive Authorised Rep for Boards & Software

211, 2nd Floor, Maruti Complex, Maruti Nagar,
Bhadrappa Layout, Outer Ring Road, Bangalore - 560 094
www.rtipsonline.com | +91-80-23416947 | sales@rtipsonline.com

Aerospace Engineers Private Limited™

Beyond The Horizon

MANUFACTURER OF AEROSPACE AND DEFENCE PRODUCTS & ASSEMBLIES

One Roof, Endless Possibilities

Standard Parts

Metallic Parts & Hose Assy

Rubber & Composite Parts

Approvals & Certifications

- AS9100D
- ISO14001 & ISO45001
- NADCAP – Elastomer Seals & Fluid Distribution System
- NADCAP – Heat Treatment & Chemical Processing
- ASQMS Certification from HAL Various Division
- NABL Accredited Testing Lab as per ISO/IEC 17025

UNIT-I (HEAD OFFICE)
The Salem Aeropark,
Salem, Tamil Nadu, India
Ph : +91 427 – 2422232
Fax : +91 91427 – 2422432
www.thesalemaeropark.com

UNIT-II
SIPCOT Phase – II,
Hosur, Tamil Nadu, India
Ph : +91 04344 – 245805
mktg@thesalemaeropark.com

Best Compliments

NISARGA HORTICULTURE & GENERAL SERVICES

17/A, Parvati Heights, Opp Purohit Hospital,
S. No. 37/4, Shrinagar, Dhankawadi, Pune - 411 043

Phone: 98906 59073

Behind the Curtain

It's not just a celebration, it's a beautiful mess that we call teamwork

Powered by Tea and Unniyappam: the real heroes that held our spirits

വിരഹശൂന്യത

മഞ്ജുഷ

കൊല്ല പരീക്ഷയാണ്. ഒരു വർഷത്തെ പഠനവും അതിലുപരി കൂട്ടുകാരുടെ കൂടെ ചിലവഴിച്ച കുറെ നല്ല നാളുകളും ഈ കൊല്ല പരീക്ഷ കഴിയുന്നതോടെ ഒരു താൽക്കാലിക വിരാമം ആവുകയാണ്. കളിക്കളവും സ്കൂളിനടുത്ത് കൂടെ ഒഴുകുന്ന അരുവിയും സ്നേഹിക്കാൻ മാത്രം അറിയുന്ന അധ്യാപകരെയും അടുത്ത രണ്ടു മാസം കാലില്ലല്ലോ എന്നോർത്തപ്പോൾ അറിയാതെ ഉള്ളിൽ നിന്നും ഒരു ഏങ്ങൽ വന്നു.

സുനിത ജനലിലൂടെ പുറത്തേക്ക് നോക്കിയിരിക്കുകയാണ്. അങ്ങ് ദൂരെ ഏതോ നായയുടെ കൂരതുടർച്ചയായി കേൾക്കുന്നു. നാളെ കണക്കു പരീക്ഷയാണ്. പുസ്തകത്താളുകൾ തിരിച്ചും മറിച്ചും നോക്കി ഓരോ പ്രശ്നവും വീണ്ടും മനസ്സിലാക്കാനുള്ള പ്രയത്നത്തിലാണ് സുനിത. തന്റെ കൂട്ടുകാരി റബീസാ ഇത്തവണത്തെ കൊല്ലാവധിക്ക് എവിടെയും പോകുന്നില്ല. ഓളുടെ വാപ്പ ഗൾഫിൽ നിന്നും വരുന്നുണ്ട് അത്രേ. ഇത്തവണ അവധി വാപ്പയുടെ കൂടെ എല്ലാവരും ഒരുമിച്ച് നാട്ടിൽ തന്നെ നിൽക്കും. റബീസ അങ്ങനെയാണ് വാപ്പയെ അവൾക്ക് വലിയ ഇഷ്ടമാണ്. വാപ്പ നാട്ടിൽ വരുമ്പോൾ അവൾക്ക് കൊണ്ടുവരുന്ന സാധനങ്ങളുടെ ഒരു നീണ്ട പട്ടിക തന്നെ നിരത്താറുണ്ട്. ലൈറ്റ് ഓഫ് ചെയ്തു സുനിത കിടന്നു. ദൈവമേ.. നാളത്തെ കണക്ക് പരീക്ഷ അധികം കഷ്ടപ്പെടുത്തരുതേ...

രാവിലെ അമ്മ വന്നു വിളിച്ചപ്പോഴാണ് സുനിത കണ്ണ് തുറന്നത്. ഈ പെണ്ണിന് ഇന്ന് പരീക്ഷയല്ലേ കിടന്നുറങ്ങുന്നത് കണ്ടോ.. അമ്മയുടെ വക ഒരു വഴക്കും. പെട്ടെന്ന് തന്നെ എഴുന്നേറ്റു പ്രഭാതകൃത്യങ്ങൾ ഒക്കെ ചെയ്തു. പ്രാതൽ കഴിച്ച് സ്കൂളിലേക്ക് നടന്നു. പോകുന്ന വഴി റബീസയെയും വിളിച്ചു. റബീസയുടെ വീട് കുറെ താഴെയാണ്. സ്കൂളിനോട് അടുത്ത്

ഏതാണ്ട് ഒരു സമതല പ്രദേശത്താണ് അവളുടെ വീട് ഇരിക്കുന്നത്. എനിക്കാണെങ്കിൽ രണ്ട് കിലോമീറ്ററോളം കുത്തായ വഴിയിലൂടെ കയറി വേണം വീട്ടിലേക്ക് വരാൻ. രണ്ടാളും ഇന്നു വരാൻ സാധ്യതയുള്ള കണക്കു പ്രശ്നങ്ങളെക്കുറിച്ച് സംസാരിച്ചുകൊണ്ട് സ്കൂളിൽ എത്തി. പരീക്ഷ അത്ര എളുപ്പമല്ലായിരുന്നു. എങ്കിലും ഒരുമാതിരി സംതൃപ്തിയോടെ എഴുതി ഉത്തരക്കടലാസ് കൊടുത്ത് പുറത്തിറങ്ങി തിരിച്ചു രണ്ടാളും കൂടി വീട്ടിലേക്ക് നടന്നു. ഈ പരീക്ഷയോടെ സ്കൂൾ രണ്ടുമാസത്തേക്ക് അവധിയാണ്. അങ്ങനെ എല്ലാവരോടും യാത്രയൊക്കെ പറഞ്ഞ് വീട്ടിലേക്ക് തിരിച്ചു.

രണ്ടുമാസം കഴിഞ്ഞതറിഞ്ഞില്ല. ജൂൺ ഒന്നാം തീയതി സ്കൂളിൽ ചെല്ലുമ്പോൾ റബീസയും അന്ന് തന്നെ വന്നിരുന്നു. രണ്ടാൾക്കും ഏഴാം ക്ലാസിലേക്ക് സ്ഥാനക്കയറ്റം കിട്ടിയിട്ടുണ്ട്. ഏഴാം ക്ലാസിൽ ബി ഡിവിഷനിൽ ചെന്ന് അടുത്തടുത്ത് തന്നെ ഇരുന്നു. ആറാം ക്ലാസിൽ കൂടെയുണ്ടായിരുന്ന കൂട്ടുകാർ രണ്ടാളൊഴിച്ച് എല്ലാവരും ഏഴാം ക്ലാസിൽ വന്നിട്ടുണ്ട്. കൂടാതെ രണ്ടു പുതിയ കുട്ടികളും ചേർന്നിട്ടുണ്ട്. പതിവുപോലെ കളിയും ചിരിയുമായി സ്കൂൾ ജീവിതം മുന്നോട്ടു പോയി.

റബീസയുടെ വാപ്പ ഇനിയും ഗൾഫിലേക്ക് തിരിച്ചു പോയിട്ടില്ലത്രെ. രണ്ടുമാസം കൂടി അവധി നീട്ടി. റബീസയ്ക്ക് വാപ്പയെ കുറിച്ച് എത്ര പറഞ്ഞാലും തീരില്ല. അവളോട് ഭയങ്കര ഇഷ്ടമാണ് അവൾക്കും അങ്ങനെയാണ്.

തണുപ്പ് മഴക്കാലം തുടങ്ങി. തൊടിയിലും പുഴയിലും എല്ലാം വെള്ളം കുത്തിയൊഴുകി തുടങ്ങി മഴ തുടങ്ങിയാൽ ഇങ്ങനെയാണ്. എവിടെ നോക്കിയാലും നീർച്ചാലും വെള്ളക്കെട്ടും ആയിരിക്കും. ശരീരത്തിലേക്ക് അരിച്ചിറങ്ങാൻ തുടങ്ങി ഇനി നാട്ടിൽ പനിയും ചുമയും പടർന്നു പിടിക്കും. മഴ കാണാനും വെള്ളത്തിൽ കളിക്കാനും നല്ല രസമാണ്. പക്ഷേ അതുപോലെ അപകടങ്ങളും സർവ്വസാധാരണമാണ്.

മഴ ആർത്തരമ്പി പെയ്യുന്ന ശബ്ദം... അതിനോടൊപ്പം ഇടയ്ക്കിടെ മുഴങ്ങുന്ന ഇടി നാദം. ആകപ്പാടെ ഒരു ഭീതി ഉളവാക്കുന്നു. സുനിത ജനാല വലിച്ചടച്ച് ഉറങ്ങാൻ കിടന്നു. രാവിലെ എഴുന്നേറ്റു. അന്ന് ഞായറാഴ്ച, സ്കൂളിൽ പോകണ്ട. പുറത്തിറങ്ങി നോക്കിയപ്പോൾ അങ്ങ് താഴെ സ്കൂളിനടുത്ത് കൂടെ ഒഴുകുന്ന അരുവി കണ്ടു. അതിലൂടെ വെള്ളം കുത്തിയൊലിച്ചൊഴുകുന്നത് കണ്ടാൽ പേടി തോന്നുന്നു. എന്താണാവോ റബീസയുടെ വീടിന്റെ സ്ഥിതി? മഴ പെയ്യുന്നതിനാൽ എവിടെയും വിടില്ല. പോയി നോക്കണമെന്നുണ്ട്. അമ്മ പിറ്റേ ദിവസം പറഞ്ഞപ്പോഴാണ് അറിയുന്നത്.

അന്നൊരു തിങ്കളാഴ്ചയായിരുന്നു. മഴ തോരാതെ പെയ്യുകയാണ്. എപ്പോൾ തുടങ്ങിയതാണ് ഇത് അവസാനിക്കുകയില്ലേ. പുഴയും തൊടികളും കുളങ്ങളും എല്ലാം നിറഞ്ഞൊഴുകുകയാണ്. സ്കൂളിന്റെ അടുത്തുകൂടെ ഒഴുകുന്ന അരുവിയിലും വെള്ളം കൂടിയിട്ടുണ്ട് പകൽ സ്കൂളിന്റെ വരാന്തയിൽ നിന്നും പുഴയെ നോക്കിയപ്പോൾ വിഷമം തോന്നി. കൂട്ടുകാരോടൊപ്പം ഇരുന്ന് കളി തമാശകൾ പറയുന്ന ആ ചെറിയ പാറക്കൂട്ടുകൾ ഒന്നും കാണുന്നില്ല. എല്ലാം വെള്ളത്തിൽ മുങ്ങിപ്പോയി വൈകുന്നേരം വീട്ടിലേക്ക് തിരികെ വരുമ്പോൾ വഴിയെല്ലാം ചെളിപൂണ്ട് വഴുക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു രണ്ടുപേരും കൈകൂട്ടിപ്പിടിച്ച് വീഴാതെ നോക്കിയാണ് നടന്നത്. റബീസയുടെ വീട് എത്തിയപ്പോൾ അവളുടെ വാപ്പ പറഞ്ഞു, മോളെ ഇപ്പോൾ പോകണ്ട മഴ കഴിഞ്ഞു പോകാം. റബീസയുടെ വീട്ടിൽ കുറച്ച് സമയം ഇരുന്നു. അവളുടെ വാപ്പ കുറെ കാര്യങ്ങൾ പറയുന്നുണ്ടായിരുന്നു. ഭാവിയിൽ എന്തുചെയ്യണമെന്നും ഗൾഫിലെ വിശേഷങ്ങളും അങ്ങനെ പലതും. സമയം പോയതറിഞ്ഞില്ല. റബീസ എത്ര ഭാഗ്യമുള്ളവളാണ് എത്ര സ്നേഹമുള്ള ഒരു വാപ്പയാണ്. മഴ തോർന്നപ്പോൾ അവരോട് യാത്ര പറഞ്ഞു വീട്ടിലേക്ക് നടന്നു. പകുതിയായപ്പോൾ വീണ്ടും മഴ തുടങ്ങി പിന്നെ ഒരു ഓട്ടം ആയിരുന്നു വീട് വരെ വീട്ടിലെത്തിയപ്പോഴേക്ക് മഴ ശക്തിയോടെ പെയ്തു തുടങ്ങി. അമ്മ തന്ന കാപ്പിയും കുടിച്ച് വരാന്തയിൽ മഴയും നോക്കിയിരുന്നു. ടിവിയിൽ മഴക്കെടുതിയും റെഡ് അലർട്ടിനെ കുറിച്ചും വാർത്തകൾ വന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഭീതി തോന്നുന്ന ഒരു അന്തരീക്ഷമാണ് എല്ലായിടത്തും. രാത്രി ഭക്ഷണം കഴിഞ്ഞ് എല്ലാവരും ഒരുമിച്ചിരുന്ന് കുറച്ചുനേരം ടിവി കണ്ടു ഉറങ്ങാൻ കിടന്നു.

പെട്ടെന്നൊരു ശബ്ദം കേട്ടുകൊണ്ടാണ് കണ്ണുതുറന്നത്. അച്ഛനും അമ്മയും എല്ലാവരും കട്ടിലിൽ ഇരിക്കുകയാണ് ആർക്കും ഒന്നും മനസ്സിലാകുന്നില്ല. എന്താണ് സംഭവിക്കുന്നത് എന്ന്. ആകാശത്തിൽ നിന്നോ അല്ല വളരെ ദൂരത്തുനിന്നോ വലിയ മുഴക്കം കേൾക്കുന്നു. സാധാരണ കേൾക്കുന്ന ശബ്ദങ്ങളുമായി ഒരു സാദൃശ്യവും ഇല്ല വീടും പരിസരവും മൊത്തം കുലുങ്ങുകയാണ്. ഭൂമികുലുക്കം ആണോ അതോ അടുത്ത് എവിടെയെങ്കിലും മരം കടപുഴകി വീണതാണോ... ആകെപ്പാടെ ഒരു മരവിപ്പ് ഒന്നും സംസാരിക്കാൻ പറ്റുന്നില്ല അച്ഛനെയും അമ്മയെയും നോക്കിയപ്പോൾ അവരും സംഭിച്ചിരിക്കുകയാണ്. അച്ഛൻ ആരെയൊക്കെയോ ഫോണിലൂടെ ബന്ധപ്പെടാൻ ശ്രമിക്കുന്നുണ്ട് പേടിച്ചോടിപ്പോയി അമ്മയുടെ അടുത്തിരുന്നു. അച്ഛൻ പെട്ടെന്ന് തന്നെ ഫോൺ കട്ട് ചെയ്ത് എല്ലാവരോടും ഉച്ചത്തിൽ പറഞ്ഞു പെട്ടെന്ന് തന്നെ വീട് വിട്ടു

പോകണമെന്ന്. ആ സ്വരം പതറുന്നുണ്ടായിരുന്നു. എന്തോ സംഭവിക്കാൻ പോകുന്നതായി അച്ഛന്റെ സംസാരത്തിൽ പ്രതിഫലിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. എല്ലാവരും പെട്ടെന്ന് പുറത്തിറങ്ങി മുകളിലേക്ക് നടക്കാൻ തുടങ്ങി. പുറത്ത് വഴിയിൽ പല ആളുകളും കുടുംബാംഗങ്ങളോടൊപ്പം നടക്കുന്ന ദൃശ്യങ്ങളാണ് എല്ലായിടത്തും. അപ്പോഴാണ് ആരോ പറയുന്നത് കേട്ടത് മലവെള്ളപ്പാച്ചിൽ ആണത്രേ.. ഉരുൾപൊട്ടൽ മേഘവിസ്ഫോടനം ആളുകൾ എന്തൊക്കെയോ വിളിച്ചു പറയുന്നുണ്ട്. ഒന്നും മനസ്സിലാകുന്നില്ല. എല്ലായിടത്തും കുറ്റാക്കൂരിരുട്ട് ഒന്നും കാണുന്നില്ല. അമ്മയുടെ കൈയും പിടിച്ച് ഓടുന്നത് മാത്രം ഓർമ്മയുണ്ട് മുകളിൽ ആരുടെയോ വീട്ടിൽ ആളുകളെല്ലാം ഒത്തുകൂടിയിട്ടുണ്ട്. എല്ലാവരും ഭയന്ന് വിറക്കുകയാണ്. ആർക്കും ഒന്നും മനസ്സിലാകുന്നില്ല എന്താണ് സംഭവിക്കുന്നതെന്ന്. കനത്ത മഴയും പിന്നെ താഴ്വരയിൽ നിന്നും ഭയങ്കരമായ മുഴക്കവും തുടർച്ചയായി കേൾക്കുന്നു.

നേരം വെളുപ്പിച്ചു ഭയന്നുവിറച്ച് എല്ലാവരും ഒരു കണക്കിന്. ജീവിതാവസാനം ആണോ? ഭൂമി പിളർന്ന് എല്ലാവരും അതിനകത്തേക്ക് താഴ്ത്തപ്പെടുകയാണോ? നേരം വെളുത്തു കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അച്ഛനും കുറച്ച് ആളുകളും താഴത്തേക്ക് പോയി, എന്താണെന്നറിയുന്നതിന് വേണ്ടി കുറച്ചു കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അവർ തിരിച്ചുവന്നു. അപ്പോഴാണ് അറിയുന്നത് മലയിടിച്ചിലാണ്. താഴ്വരയിലുള്ള കെട്ടിടങ്ങളും ആളുകളും എല്ലാവരും മണ്ണിനടിയിൽ ആണെന്നെല്ലാം. പിന്നെ അവർ കുറെ ആളുകൾ രക്ഷാപ്രവർത്തനത്തിനായി താഴ്വാരത്തേക്ക് വീണ്ടും പോയി. മനസ്സിലാകെ പേടി തോന്നുന്നു. എന്റെ കൂട്ടുകാരും അവരുടെ കുടുംബാംഗങ്ങളുമായി നിറയെ ആളുകൾ താഴ്വാരയിൽ ഉണ്ട്. ആർക്കൊക്കെ എന്തൊക്കെ സംഭവിച്ചു കാണും. വൈകുന്നേരം അച്ഛന്റെ കൂടെ ഞാനും ധൈര്യം സംഭരിച്ച് താഴ്വാരത്തേക്ക് പോയി കണ്ട കാഴ്ച അതിഭീകരം ആയിരുന്നു. എന്റെ പ്രിയപ്പെട്ട സ്കൂൾ, അതിൽ മണ്ണും മരങ്ങളും വന്ന് നിറഞ്ഞ് ഏത് സമയത്തും നിലം പൊത്താം എന്ന് തോന്നിക്കുന്ന വിധത്തിൽ നിൽക്കുകയാണ്. കരയാൻ തുടങ്ങിയപ്പോൾ അച്ഛൻ ഒരുവിധത്തിൽ സമാധാനിപ്പിച്ചു. ഏറെ പരിചയമുള്ള സ്ഥലങ്ങളെല്ലാം ചെളിയും മണ്ണും മരങ്ങളും കൊണ്ട് മൂടപെട്ട് ഒരു ഭീകരാന്തരീക്ഷം സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുകയാണ്. പെട്ടെന്ന് കൂട്ടുകാരിയുടെ വീടിനെക്കുറിച്ച് ഓർമ്മ വന്നു. അച്ഛനോട് ചോദിച്ചപ്പോൾ എന്നെയും കൂട്ടി ആ ഭാഗത്തേക്ക് നടന്നു. വീടുള്ള സ്ഥലത്തെത്തിയപ്പോൾ അവിടെയെല്ലാം ത്വരിതഗതിയിൽ രക്ഷാപ്രവർത്തനം നടക്കുകയാണ്. റബീസയുടെ വീട് ഉള്ള സ്ഥലത്ത് കുറെ വലിയ പാറകളും മണ്ണ് കൂമ്പാരവും അവിടെ ഒരു വീട് ഉള്ളതായി ഒരു ലക്ഷണവും ഇല്ല രക്ഷാപ്രവർത്തനത്തിൽ ഏർപ്പെട്ട ഒരാൾ പറയുന്നുണ്ടായിരുന്നു ആ സ്ഥലത്തുള്ള വീടും അതിലുള്ള വീട്ടുകാരും എല്ലാവരും മണ്ണിനടിയിൽ ആണത്രേ. കേട്ടപ്പോൾ കണ്ണിൽ ഇരുട്ട് കയറുന്ന പോലെ തോന്നി. നിൽക്കുന്ന ഇടം താഴ്ന്നു പോകുന്നത് പോലെ സങ്കടം സഹിക്കാൻ വയ്യ. അവളുടെ വാപ്പയും മണ്ണിനടിയിൽ ആണോ.. അലറി കരഞ്ഞുകൊണ്ട് താഴെയിരുന്നു. എന്റെ പ്രിയപ്പെട്ട കൂട്ടുകാരി നീ എവിടെയാണ്.. പെട്ടെന്ന് പുറത്തേക്ക് വാ.. കരച്ചിൽ സഹിക്കാൻ പറ്റുന്നില്ല. അച്ഛൻ സുനിതയെ സമാധാനിപ്പിച്ചു വേഗം മുകളിലുള്ള വീട്ടിലെത്തിച്ചു. അമ്മയെ കണ്ടതും വീണ്ടും പൊട്ടിക്കരഞ്ഞു.

നാല് ദിവസം കഴിഞ്ഞപ്പോഴാണ് അവളുടെ കുടുംബാംഗങ്ങളുടെയെല്ലാം മൃതശരീരങ്ങൾ പുറത്തെടുത്തത്. എന്റെ കൂട്ടുകാരി നീയില്ലാതെ എങ്ങനെ ഞാൻ സ്കൂളിൽ പോകും.. നീ സമ്മാനിച്ച ഈ ശൂന്യത എങ്ങനെ ഞാൻ സഹിക്കും...

ഇനി എപ്പോഴാണ് സ്കൂൾ തുറന്ന് പഠനം ആരംഭിക്കുന്നത്. തുറന്നാലും കൂട്ടുകാർ എല്ലാവരും വരുമോ ആർക്കൊക്കെ എന്തൊക്കെ സംഭവിച്ചു കാണും.. ദൈവത്തോട് അങ്ങനെയൊന്നും സംഭവിക്കരുതേ എന്ന് പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ട് അമ്മയെ കെട്ടിപ്പിടിച്ചിരുന്നപ്പോൾ മനസ്സിനുള്ളിൽ സുരക്ഷിതത്വത്തിന്റെ ഒരു പുതുജീവൻ തുടിക്കുന്ന പോലെ തോന്നി....

Remember the Name Elkay if you are in search of
Amplifiers, Terminations, Adapters, Filters, Circulators and Isolators
Couplers , Power dividers , Attenuators
Switches , MMICS, Synthesizers, Waveguide Components
Laminates , Frequency Extender Modules , UpDown converters
Sliprings, Antennas, Motors, EMI filters , Oscillators

ELKAY
Electromech India Pvt. Ltd.

Contact;
https://elkayindia.com/
+91 80-46897200

Our Principals

പൗലോസുകുട്ടിയുടെ പെണ്ണ് കാണൽ

ശാന്തി സലീൽ

ഞാൻ ആനി തോമസ് - കളത്തിൽ തൊമ്മിച്ചന്റെയും റോസമ്മയുടേയും ഇളയ മകൾ. പാരമ്പര്യമായി കർഷക കുടുംബം ആണെങ്കിലും എന്റെ അപ്പന് വീട്ടിലെ റബ്ബറും വാഴയുമൊന്നും നോക്കാൻ സമയം കിട്ടാറില്ല. അപ്പൻ തിരക്കുള്ള ഒരു രാഷ്ട്രീ യ പ്രവർത്തകനാണ്. അപ്പൻ ഇവിടെയൊന്നും നിൽക്കേണ്ട ആളല്ലെന്ന് എനിക്ക് പലപ്പോഴും തോന്നിയിട്ടുണ്ട്. അതിന് കാരണമുണ്ട് കേട്ടോ. കഴി ഞ്ഞ പഞ്ചായത്ത് തിരഞ്ഞെടുപ്പിൽ അപ്പനും മത്സരി ച്ചു. സ്വതന്ത്ര സ്ഥാനാർത്ഥിയായിരുന്നു. കെട്ടിവെച്ച കാശ് പോയി എന്ന് മാത്രമല്ല നാട്ടുകാർക്ക് പറഞ്ഞു ചിരിക്കാൻ ഒരു വകയുമായി. അപ്പന് ആകെ കി ട്ടിയത് നാലു വോട്ടാണ്. അത് ഞങ്ങൾ വീട്ടുകാർ നാലുപേരുടെ അല്ല എന്നതാണ് അപ്പനെ കൂടുതൽ മഹാനാക്കുന്നത്. എന്റെ വോട്ട് ഭർത്താവിന്റെ പഞ്ചായത്തിലാണ്. അമ്മച്ചിയാണെങ്കിൽ അപ്പന് വോട്ട് ചെയ്യാനുള്ള സാധ്യത കുറവാണ്. ചേട്ടനും സ്വന്തം വോട്ട് പാഴാക്കാൻ വഴിയില്ല. പിന്നെ അപ്പന്റെ സ്വന്തം വോട്ട് - അത് വോട്ട് ചെയ്ത ഉടനെ ബാലറ്റ് പേപ്പർ പൊക്കി കാണിച്ചപ്പോഴേ അസാധു ആയി രുന്നല്ലോ. നാട്ടുകാരുടെ ആരുടെയോ നാലു വോട്ട് അബദ്ധത്തിൽ അപ്പന് കിട്ടിയത് കൊണ്ട് അമ്മച്ചിയും ചേട്ടനും രക്ഷപ്പെട്ടു. കാര്യങ്ങൾ ഇങ്ങനെയൊക്കെ ആണെങ്കിലും അപ്പൻ പിന്നോട്ടില്ല. പാർട്ടികൾ മാറി മാറി അപ്പൻ തന്റെ പോരാട്ടം തുടർന്നുകൊണ്ടി രിക്കുന്നു.

കഴിഞ്ഞദിവസം ഞാൻ വീട്ടിൽ ചെന്നപ്പോൾ തൊഴി ലുറപ്പിന് വന്ന ലിസി ചേച്ചി എന്നെ കണ്ടു ഉറക്കെ വി ളിച്ചു പറഞ്ഞു: ''അന്നക്കുട്ടീ, വല്യപ്പച്ചന് ഞങ്ങളുടെ വക ഹാപ്പി ബർത്ത് ഡേ പറഞ്ഞേക്ക്. ലഡു ഒക്കെ കിട്ടി'' ഇത് പറഞ്ഞു ലിസി ചേച്ചി അടക്കിച്ചിരിച്ചു. നോക്കുമ്പോൾ തൊഴിലുറപ്പിന് പത്തു നാൽപ്പത് പേരുണ്ട്. പോരാത്തതിന് അയൽവക്കത്തുകാരും വേലിക്കൽ നിൽക്കുന്നുണ്ട്. എല്ലാവരും ലഡ്ഡു തി ന്നോണ്ട് നിന്ന് ചിരിക്കുന്നു. കാര്യം മനസ്സിലാകാതെ ഞാൻ പിള്ളേരെയും കൂട്ടി വീട്ടിലേക്ക് കയറി. ഇതേതാ ഇന്ന് ബർത്ത് ഡേ ഉള്ള വല്യപ്പച്ചൻ? നോക്കുമ്പോൾ അപ്പൻ ഒരു ബക്കറ്റിൽ ലഡ്ഡുവുമായി വരുന്നു. ബക്കറ്റ് എന്റെ നേരെ നീട്ടിക്കൊണ്ട് അപ്പൻ പറഞ്ഞു ''ഇന്ന് മോദിജിയുടെ ബർത്ത് ഡേ ആണ്. ഞാൻ എല്ലാവർക്കും ലഡു കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്.'' അപ്പന്റെ മുഖത്തെ അഭിമാനവും സന്തോഷവും കണ്ടാൽ തോന്നും ചേട്ടൻ സിവിൽ സർവ്വീസ് പരീ ക്ഷയിൽ ഉയർന്ന റാങ്ക് കിട്ടി എന്ന്. പണ്ട് എന്റെ ബർത്ത് ഡേയ്ക്ക് സ്കൂളിൽ കൊണ്ടുപോകാൻ മി ഠായി വാങ്ങി തരാൻ പറഞ്ഞതിന് വഴക്കു പറഞ്ഞ അപ്പൻ തന്നെയാണോ ഇത് എന്ന് ആലോചിച്ച് അടുക്കളയിലേക്ക് ചെന്നപ്പോൾ അമ്മച്ചി പറഞ്ഞു ''ഇന്ന് പിള്ളേരൊക്കെ വരുവല്ലേ, രാവിലെ ഇച്ചിരി ഇറച്ചി വാങ്ങാൻ പറഞ്ഞിട്ട് സമയമില്ലെന്ന് പറഞ്ഞ മനുഷ്യനാ... ഇപ്പോ നാട്ടുകാർക്ക് ലഡു വാങ്ങിച്ചു കൊടുക്കാൻ സമയോം ണ്ട് കാശും ണ്ട്. കാണിക്കണ കണ്ടോ തോന്നും മോദി നേരിട്ട് വിളിച്ച് ക്യാബിനറ്റ് മന്ത്രി ആക്കുന്ന്! ഈ മനുഷ്യനെ കൊണ്ട് തോറ്റു. വെറുതെ നാട്ടുകാരെക്കൊണ്ട് പറയിക്കാൻ'' അമ്മച്ചി പിറുപിറുത്തുകൊണ്ട് കപ്പ നുറുക്കി. അപ്പന് ഒരു മാറ്റവുമില്ലെന്ന് എനിക്ക് മനസ്സിലായി. അപ്പന്റെ

ഈ ഗുണഗണങ്ങൾ എല്ലാം കിട്ടിയിരിക്കുന്നത് മൂത്തമകൻ പൗലോസ് തോമസിനാണ്. അതായത് എന്റെ ചേട്ടൻ. എന്നെ വീട്ടുകാരും നാട്ടുകാരും എല്ലാം അന്നക്കുട്ടി എന്ന് വിളിക്കുന്നത് പോലെ അവനെ എല്ലാവരും പൗലോസുകുട്ടി എന്നാണ് വിളിക്കുന്നത്. അവലോസുകുട്ടി എന്ന് വിളിക്കുന്ന പിള്ളേരും നാട്ടിലുണ്ട്. ഇപ്പോഴും പിള്ളേരുടെ കൂടെ കളിക്കാൻ പോയി വഴക്കുണ്ടാക്കി വരുന്ന അവനെ പിള്ളേർ അങ്ങനെ വിളിച്ചില്ലെങ്കിലേ അത്ഭുതമുള്ളൂ.

പൗലോസുകുട്ടി എന്നേക്കാൾ രണ്ടു വയസ്സിന് മൂത്തതാണെങ്കിലും അവന്റെ കല്ല്യാണം ഇതുവരെ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. വാട്ട്സ്ആപ്പ് ഫോർവേർഡുകൾ ചറപറ നിറഞ്ഞ സമയത്തായിരുന്നു എന്റെ കല്ല്യാണം ഉറപ്പിച്ചത്. അന്ന് പൗലോസുകുട്ടി ഫോർവേർഡ് ചെയ്യുന്ന മെസ്സേജുകൾ കണ്ടാൽ വാട്ട്സ്ആപ്പ് അമ്മാവന്മാർ വരെ മൂക്കത്ത് വിരൽ വയ്ക്കും. ഒരു ദിവസം ഞാൻ അവനോട് ചോദിച്ചു നിനക്ക് ഇതൊക്കെ എവിടുന്ന് കിട്ടുന്നു? നീ ഇത് വേറെ വല്ലവർക്കു മൊക്കെ അയച്ചു കൊടുക്കാറുണ്ടോ? എന്ന്. അതിനവൻ അഭിമാനത്തോടെ പറഞ്ഞ മറുപടി കേട്ട് ഞാൻ ഞെട്ടിപ്പോയി. അളിയന്!

കർത്താവിന്റ കൃപകൊണ്ട് എന്റെ കല്യാണം മുടങ്ങിയില്ല. ''നിന്റെ ചേട്ടൻ ഭയങ്കര ഇന്നസെന്റ് ആണല്ലോ'' എന്ന് മാത്രമേ അങ്ങേർ എന്നോട് ചോദിച്ചുള്ളൂ. എന്റെ കല്ല്യാണവും കഴിഞ്ഞ് രണ്ടു കുട്ടികളുമായി എന്നിട്ടും പൗലോസുകുട്ടിയുടെ കുട്ടിക്കളി മാറിയിട്ടില്ല. ഒരുപാട് പെണ്ണുകണ്ടു, ഒന്നും ശരിയായില്ല. ഇവന് പെണ്ണിനെ ഇഷ്ടപ്പെടുമ്പോൾ പെണ്ണിനും പെണ്ണു വീട്ടുകാർക്കും ഇവനെ ഇഷ്ടമാവില്ല. അവർക്ക് ഇഷ്ടമാകുമ്പോൾ ഇവന് പെണ്ണിനെ പിടിക്കില്ല. അങ്ങനെ ഓരോന്ന് പറഞ്ഞു എല്ലാ കല്ല്യാണങ്ങളും മുടങ്ങിപ്പോകും. കഴിഞ്ഞതവണ ഇവന്റെ കല്ല്യാണാലോചന മുടങ്ങിപ്പോയ കഥ പറയാം.

ഞങ്ങളുടെ വീട് നാട്ടിമ്പുറത്തായതുകൊണ്ട് പെണ്ണുകാണാൻ പോകുന്നത് തന്നെ ഒരു കല്ല്യാണ നിശ്ചയത്തിനുള്ള അത്ര ആളുകളാണ്. നാട്ടുകാരും ബന്ധുക്കളും വീട്ടുകാരേക്കാൾ മുമ്പേ ഉണ്ടാകും. പെണ്ണുകാണൽ ദിവസം രാവിലെ തന്നെ ഞാനും ഭർത്താവും വീട്ടിലെത്തി. വീട്ടിൽ ഒരു പെരുന്നാളിനുള്ള ആളുണ്ട്. പെണ്ണുകാണാൻ പോകുന്നവരും അവർക്ക് സപ്പോർട്ട് കൊടുക്കാൻ വന്നവരുമായി വീട് നിറയെ ആളുകൾ. എല്ലാവരും പഴയ പെണ്ണുകാണലുകളിലെ തമാശകൾ പറഞ്ഞ് ചിരിച്ചുമറിയുന്നു. തീന്മേശയിലിരുന്ന് അപ്പവും താറാവും കഴിച്ച് അമ്മച്ചിക്ക് സപ്പോർട്ട് കൊടുക്കുന്ന ആൾക്കാർ അത്രയും അപ്പന് വോട്ട് ചെയ്തിരുന്നെങ്കിൽ എന്നാലോചിച്ചുപോയി ഞാൻ. ഇറങ്ങാനുള്ള സമയമായി. ''കർത്താവേ എന്റെ കൊച്ചിന് ഈ ആലോചനയെങ്കിലും നടക്കണേ'' അമ്മച്ചി കർത്താവിന്റെ മുമ്പിൽ തിരിവച്ച് കുരിശുവരച്ചിറങ്ങി. രണ്ടു വണ്ടിക്കുള്ള ആൾക്കാർ അപ്പന്റെ പുരാവസ്തു ജീപ്പിൽ തള്ളിക്കയറി. എന്നത്തേയും പോലെ വണ്ടി സ്റ്റാർട്ട് ആകുന്നില്ല. വണ്ടിയിൽ ഉള്ളവർ ഇറങ്ങിത്തള്ളാമെന്നുവച്ചാൽ 'പറക്കും തളിക' സിനിമയിൽ റോഡരികിൽ നിന്ന കന്യാസ്ത്രീമാരുടെ അവസ്ഥയാകും. അവസാനം കാണാൻ നിന്നവരൊക്കെ വണ്ടി തള്ളി സ്റ്റാർട്ട് ആക്കി തന്നു. വീണ്ടും എല്ലാവരുംതിങ്ങി ഞെരിഞ്ഞ് വണ്ടിയിൽ കയറി. ഭർത്താവിന്റെ മടിയിലെങ്കിലും ഇരിക്കാൻ ഇടം കിട്ടിയതിൽ ഞാൻ സന്തോഷിച്ചു. പോകും വഴി പൗലോസുകുട്ടിയെ അപ്പൻ ഉപദേശിച്ചു: ''നീ അവിടെ ചെന്ന് അബദ്ധം ഒന്നും കാണിക്കരുത്. നോക്കിയും കണ്ടും സംസാരിക്കണം അവനെ വെറുതെ പേടിപ്പിക്കാതെ'' അമ്മച്ചി ആശ്വസിപ്പിച്ചു.

പെണ്ണിന്റെ വീട് ഹൈറേഞ്ചിൽ ആണ്. റോഡിൽ നിന്നും കുറച്ച് ഉള്ളിലേക്ക് കയറ്റം കയറി പോകണം. അങ്ങോട്ട് നല്ല ജീപ്പ് മാത്രമേ പോകൂ. അതും പരിചയം ഉള്ള ആളുകൾക്കേ ഓടിക്കാൻ പറ്റൂ. ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ അപ്പന്റെ വണ്ടി പോകില്ല. റോഡ് കഴിയുമ്പോൾ വിളിക്കാൻ പെണ്ണിന്റെ അപ്പൻ പറഞ്ഞിരുന്നു. അവർ വണ്ടി അയക്കാം എന്നു പറഞ്ഞു. എല്ലാവരും വണ്ടി വരുന്നതും നോക്കി നിൽക്കെ അതാ ജീപ്പ് വരുന്നു. വണ്ടി ഓടിക്കുന്ന ആളെ കണ്ട് എല്ലാവരും അത്ഭുതപ്പെട്ടു. ഒരു സുന്ദരി പെൺകുട്ടി. അവൾ സ്വയം പരിചയപ്പെടുത്തി: ''ഞാൻ ജോയിയുടെ മകൾ നാൻസി. എല്ലാവരെയും കൂട്ടിക്കൊണ്ട് ചെല്ലാൻ പപ്പ പറഞ്ഞുവിട്ടതാ. കേറിക്കോളൂ.'' അവൾ വളരെ മനോഹരമായി സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ആ വഴിയിലൂടെ എത്ര ഭംഗിയായിട്ടാണ് അവൾ വണ്ടി ഓടിക്കുന്നത്. ''നല്ല മിടുക്കി കുട്ടി. പൗലോസുകുട്ടിയുടെ ഭാഗ്യം'' എല്ലാവരും അടക്കം പറഞ്ഞു. പൗലോസുകുട്ടിയെ കണ്ണുകൊണ്ട് അതറിയിക്കുകയും ചെയ്തു. പൗലോസുകുട്ടിക്കും പെൺകുട്ടിയെ നന്നായി ബോധിച്ചു. പെൺകുട്ടിയെ എല്ലാവർക്കും ഇഷ്ടമായ സ്ഥിതിക്ക് ഇനി അവിടെ ചെന്ന് എല്ലാം ഉറപ്പിക്കുകയേ വേണ്ടൂ എന്ന മട്ടായി എല്ലാവർക്കും.

എല്ലാവരും സന്തോഷത്തോടെ വീട്ടിനുള്ളിൽ കയറിയിരുന്നു. മേശപ്പുറത്ത് ചായയും പലഹാരങ്ങളും നിരന്നു. പെണ്ണിന്റെ പപ്പ ജോയി ചായ കൊണ്ടുവന്ന പെൺകുട്ടിയെ പരിചയപ്പെടുത്തി - ഇതാണ് എന്റെ മകൾ ആൻസി, മൂത്തവൾ. ഇത് അവളുടെ അനിയത്തി നാൻസി, അത് അവരുടെ മമ്മി മേഴ്സി. ആൻസി അനിയത്തിയെ പോലെയല്ല. കുറച്ച് ഒതുങ്ങിയ പ്രകൃതം, നാൻസിയെക്കാൾ വണ്ണവും ഉണ്ട്.

ഇത്രയുമൊക്കെ ആയപ്പോഴേക്കും വന്നവർക്കെല്ലാം പറ്റിയ അബദ്ധം മനസ്സിലായി - നമ്മൾ കാണാൻ വന്നിരിക്കുന്ന പെൺകുട്ടിയാണ് ആൻസി. നാൻസി പഠിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന അവളുടെ അനിയത്തി യാണ്. എല്ലാവരും കാര്യങ്ങൾ പരസ്പരം ചോദി ച്ചു. ആൻസിയുടെ ജോലി, നാൻസിയുടെ പഠിപ്പ് എല്ലാം സംസാരിക്കുന്നതിനിടയിൽ ആൻസിയുടെ പപ്പ അവളെ പൗലോസുകുട്ടിയുടെ അടുത്തുള്ള കസേരയിൽ ഇരുത്തി. അടുത്തിരുന്ന ആൻസി യോട് എന്തെങ്കിലും ചോദിച്ചേക്കാം എന്ന് കരുതി പൗലോസുകുട്ടി വളരെ ഉത്തരവാദിത്വത്തോടെ ആ ചോദ്യം ചോദിച്ചു:

''ഇയാളെ എവിടെയാ കെട്ടിച്ചു വിട്ടേക്കുന്നെ?''

അവിടെ ഇരുന്നിരുന്ന എല്ലാവരും ഒരുപോലെ ഞെട്ടി. പൗലോസുകുട്ടിക്ക് മാത്രം ഇതുവരെ കാര്യങ്ങൾ തിരി ഞ്ഞില്ലായിരുന്നു. അവൻ മാത്രം ഇപ്പോഴും നാൻസി തന്റെ പെണ്ണ് എന്ന് കരുതിയിരിക്കുകയായിരുന്നു.

''കെട്ടിച്ചുവിട്ടതാണെങ്കിൽ തന്റെ മുമ്പിൽ വന്നു നിൽക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ലല്ലോ?'' ആൻസിയുടെ മുഖം ചുവന്നു. അവൾ ദേഷ്യത്തോടെ എഴുന്നേറ്റ് അകത്തേക്ക് പോയി. കൂടെ അന്ധാളിപ്പുമാറാതെ അവളുടെ മമ്മിയും അനിയത്തിയും. 'തോമസുകുട്ടീ വിട്ടോടാ' എന്ന പ്രയോഗം ശരിക്കും ചേരുന്ന ഒരു സന്ദർഭം ആയിരുന്നു അത്. പിന്നെ എങ്ങി നെയൊക്കെയോ അവരുടെ പപ്പയോടും വീ ട്ടുകാരോടും ക്ഷമ ചോദിച്ച് ഞങ്ങൾ അവിടെ നിന്നും ഇറങ്ങി. അടി കിട്ടാത്തത് തന്നെ ഭാഗ്യം എന്ന് കരുതി ഞങ്ങൾ പോന്നു. അങ്ങനെ നാട്ടുകാർക്ക് പറഞ്ഞു ചി രിക്കാൻ ഒരു കഥ കൂടി എന്റെ വീട്ടിൽ നിന്നും കിട്ടി.

.....

Story

The Foolish Crow

R.G. Raghuram

Once, there lived a falcon who flew very fast through the skies. One day, he spotted a small, fluffy pigeon with his sharp vision. He spread his wings, ready to attack the pigeon. He dived towards the pigeon who had no chance of escaping. Using his sharp talons, he grabbed its neck and killed it. He then perched on a tree branch and started feasting on it.

The falcon spoted a crow who was watching all this. So, the falcon flew to the crow and said, "Hey crow, you should try hunting like me." saying so, he flew away. What the crow did not realize was that the falcon knew the crow would not be able to kill the prey like the falcon did, but crash and die instead. It was actually a plan to trick the crow to try and die and later to feast on its carcass.

So the next day, the crow spotted a small sparrow sitting on a rock. The crow spread his wings, ready to attack the sparrow. He dived towards the sparrow, expecting to catch it, but the sparrow swiftly flew away before the crow caught him. And just like that, the crow missed, crashed onto the rock, and died. The falcon, who was watching all this happen, was happy that his plan had worked. The Falcon happily ate the dead crow for the rest of the day.

LE

LUCKY
ENTERPRISES

Engineers & Contractors

#606, 80 Feet Road, 7th Block,
2nd Phase Banashankari 3rd Stage, Banglore - 560085
Mob: 9496051326

No 19, (LOTUS) Kushal Layout,kaggadasapura
C.V. Raman Nagar Post, Bangalore 560 093
Tel: 25345249, Mob: 9538802063

കണ്ടോളൂ, പക്ഷേ നോക്കരുത്!

ഒരു പുണ്യാളന്റെ കഥ

ശ്രീജിത്ത് പി. ദാസ്

നിയമപ്രകാരമുള്ള മുന്നറിയിപ്പ്: ചില കൗമാരവിചാരങ്ങളിലൂടെ ഒരു യാത്ര. നിങ്ങളുടെ പതിനാറാം വയസ്സിലേയ്ക്ക് ടൈം ട്രാവൽ ചെയ്യുന്നതിനു ശേഷം മാത്രം തുടർന്നു വായിക്കുക.

''മോനെ, ഇങ്ങോട്ടൊന്ന് വന്നേടാ...''

തേക്കേതിലെ മത്തായിച്ചേട്ടൻ ഉറക്കെ വിളിക്കുന്നുണ്ട്.

മത്തായിച്ചേട്ടന് വയസ്സ് അറുപത്തി അഞ്ച് കഴിഞ്ഞെങ്കിലും ആള് ഉഷാറാണ്. റബറുവെട്ടും തെങ്ങുകയറ്റവും പശുനെ നോട്ടവും ഒക്കെയായി പകലു മുഴുവൻ എല്ലുമുറിയെ പണിയെടുക്കും. പണി കഴിഞ്ഞ് വൈകിട്ട് ഷാപ്പിൽ കേറി ഒന്ന് മിനുങ്ങും. പിന്നെ, തെങ്ങിന് തായ്പ്പിൽ കെട്ടിയ തോർത്ത് അഴിച്ചു തലയിൽ കെട്ടി, ഒന്ന് മുറുക്കി ചുവപ്പിച്ച്, ചെറിയ ഒരു സൈഡ് വലിവോടു കൂടി വീട്ടിലേക്കൊരു നടത്തം.

ഏതാണ്ട് ആ നേരത്താണ് ഞാൻ പ്ലസ് ടൂ ക്ലാസും ട്യൂഷനും കഴിഞ്ഞുവന്ന് ബസ്സിറങ്ങുന്നത്. മിക്കവാറും വീട്ടിലേക്കുള്ള നടത്തം ഞങ്ങൾ ഒന്നിച്ചാണ്.

ഞങ്ങളുടെ വീടുകൾ തമ്മിൽ വല്യ ദൂരമില്ല. വിളികേട്ട് ഞാൻ ഓടിച്ചെന്നു.

''നാളെ വൈകിട്ട് നീ കല്യാണത്തിന് പോണില്ലേ?''

''ഇല്ലത്തേക്കല്ലേ? ഒണ്ട്. കല്യാണം മറ്റന്നാളാ.''

''നീ പോകുമ്പോ ഇതുവഴി വന്നേരെ. ഒരുമിച്ചു പോകാം.''

''അതെന്നാ, അപ്പോ അന്നമ്മച്ചേടത്തി വരുന്നില്ലേ?''

''ഓ, അവൾക്കെങ്ങും കഴിയുകേല. നമ്മക്ക് പോയേച്ച് പോരാം.''

''ആട്ടെ.''

''എടാ, അവനു നിന്നേക്കാളും രണ്ടു വയസ്സിന്റെ മൂപ്പല്ലേ ഉള്ളൂ? കണ്ടു പഠി.''

''വിനീതിനോ? രണ്ടോ? ബാക്കി എവിടെ പോയി? ആറു മിച്ചം ഉണ്ട്.''

''എന്നതാണേലും അവനും പെണ്ണ് കിട്ടി!''

മത്തായി ചേട്ടൻ വെറുതെ ഒരോളത്തിന് പറഞ്ഞതായിരിക്കും. സാധാരണ നമ്മളെ അങ്ങനെ കുത്താറില്ല.

അല്ലെങ്കിൽ തന്നെ ഈ ഇരുപത്തി മൂന്നാം വയസ്സിൽ ഒടിപ്പിടിച്ച് പെണ്ണ് കെട്ടെണ്ട കാര്യം അവനുണ്ടാരുന്നോ?

''എന്റെ ചേട്ടാ, അവനൊക്കെ വല്ലോം നോക്കണോ? ഒരു പണിക്കും പോയില്ലേലും ചെലവിനൊള്ളത് പറമ്പീന്നു കിട്ടും. നമ്മൾ അതുപോലാണോ? പഠിച്ച് ഒരു ലെവലായിട്ട് വേണം.''

കാര്യ ഗൗരവത്തിൽ ഉള്ള ആ ഡയലോഗ് മത്തായി ചേട്ടന് പിടിച്ചു.

''അതല്ലെടാ, കാര്യങ്ങളൊക്കെ എത്രേം നേരത്തെ നടത്തുന്നതാ അതിന്റെ ശരി. വൈകിയാ പിന്നെ പാടാ.''

ഡബിൾ മീനിങ്ങാണോ. എന്താ പുള്ളീടെ മുഖത്ത് ഒരു ചിരി. ഞാനിപ്പഴും ഒന്നുമറി

യാത്ത ശിശുവാന്നാ വിചാരം. അങ്ങനെ തന്നെ ഇരിക്കട്ടെ.

അങ്ങനെ കാര്യങ്ങളൊക്കെ വൈകി, പാടുപെട്ട ആളല്ല മത്തായിച്ചേട്ടൻ. മകൻ ജോണിക്കുട്ടിക്ക് വയസ്സ് നാൽപ്പതിനോട് അടുക്കുന്നു. ജെന്നി ചേച്ചിക്കും മുപ്പത്താറിൽ കുറയുകേല. അപ്പോ ഒരു ഇരുപത്തി അഞ്ചിന് മുമ്പ് മത്തായിച്ചേട്ടന്റെ കാര്യങ്ങൾ കഴിഞ്ഞു കാണണം.

കാര്യങ്ങളൊക്കെ ഓരോന്നായി ക്ലാസ്സിലെ 'ഗുരുക്കന്മാരിൽ' നിന്ന് മനസ്സിലാക്കി വരുന്ന പ്രായം. ഞാൻ ഇപ്പഴേ ഇതിനെപ്പറ്റി ഒന്നും തല പുകയ്ക്കേണ്ടതില്ല. എന്തായാലും വൈകും!

''ആട്ടെ. നാളെ കാണാം.''

തിരിച്ചു നടന്നപ്പോ വെറുതെ വിനീതിനെ ഓർത്തു.

പ്രായത്തിൽ മൂത്തതായിരുന്നു എങ്കിലും ഞങ്ങൾ കളിക്കൂട്ടുകാർ ആയിരുന്നു. അവന്റെ ഏജ് ഗ്രൂപ്പിൽ ഉള്ള ആരും ആ പരിസരത്ത് ഇല്ലായിരുന്നതു കൊണ്ട് ഞങ്ങളുടെ കൂടെയായി. മുഖത്ത് അങ്ങനെ ആർഭാടമായി ഒന്നും കിളിർക്കാത്തതു കൊണ്ട് ഇപ്പഴും അവനു ഞങ്ങളുടെ പ്രായമേ തോന്നുള്ളൂ. മത്തായിച്ചേട്ടൻ തെറ്റിദ്ധരിച്ചതിൽ ഒന്നും പറയാനില്ല.

ആൾ ചുള്ളനാണ്. അത്യാവശ്യം ഊടായിപ്പും കയ്യിലുണ്ട്. പലയിടത്തും കൊളുത്തി പറന്നു നടന്നപ്പോ ഒരിടത്ത് കുടുങ്ങിയതായിരിക്കണം. അല്ലെങ്കിൽ അവന്റെ സ്വഭാവം വെച്ച് ഇത്ര പെട്ടന്ന് കല്യാണം കഴിക്കാൻ ഒരു ചാൻസും കാണുന്നില്ല.

കാലം എത്ര പെട്ടന്നാണ് കടന്നു പോകുന്നത്. ഞങ്ങളുടെ കൂടെ കളിച്ചു നടന്നവൻ പെട്ടന്നൊരു ദിവസം കല്യാണ ചെക്കനായി!

പിറ്റേ ദിവസം.

വീട്ടിൽ നിന്ന് എല്ലാവരും സന്ധ്യക്ക് മുന്നേ ഇല്ലത്തേക്ക് പോയിക്കഴിഞ്ഞു. ഞാൻ മത്തായിച്ചേട്ടനേം കാത്ത് തേക്കേതിൽ ഇരിക്കാൻ തുടങ്ങീട്ട് നേരം കുറെ ആയി.

''ഇങ്ങേരു ഇനീം വൈകും ന്നാ തോന്നുന്നേ. ഇനി, കല്യാണത്തിന്റ കാര്യം മറന്നു പോയി കാണുമോ? അന്നമ്മച്ചേടത്തിക്ക് കൺഫ്യൂഷൻ.

''നാരായണേട്ടനും ഇട്ടൂപ്പിനും ഇല്ലത്തൂന്ന് ക്ഷണം ഉണ്ടോ?'' ഞാൻ തിരിച്ചു ചോദിച്ചു.

''ഉണ്ടെന്നാ പറഞ്ഞെ.''

''എന്നാ ചേടത്തി ടെൻഷൻ ആവണ്ട. ചേട്ടൻ മറക്കത്തില്ല.''

നാരായണേട്ടനും ഇട്ടൂപ്പും. മത്തായിച്ചേട്ടന്റെ അന്തിക്കള്ള് ചങ്ക്സ്. അവർ ഒരുമിച്ച് വരാൻ ആയിരിക്കും. അതാണ് ഷാപ്പിന്ന് ലേറ്റ് ആകുന്നെ.

ദൂരെ നിന്ന് ഒരു ചൂട്ടുവെട്ടം ആടിയാടി വരുന്നുണ്ട്.

''നീ കുറെ നേരം ആയോ വന്നിട്ട്?'' ചൂട്ടുകറ്റ കുത്തിക്കെടുത്തി മത്തായിച്ചേട്ടൻ കേറി വന്നു.

''പിന്നല്ലാതെ? അവിടെ പരിപാടികളെല്ലാം പകുതി ആയിക്കാണും. പോരുന്നുണ്ടോ, അതോ ഇവിടെത്തന്നെ കൂടുവാണോ?''

''ഇല്ലെടാ, പോണം. ഇട്ടൂപ്പും നാരായണനും അങ്ങോട്ട് പോയേക്കുവാ. ഒരഞ്ചു മിനിറ്റ്. ഞാൻ ഒന്ന് കുളിച്ചേച്ച് വരാം.''

ഇത് സത്യത്തിൽ ഇത്തിരി അക്രമം ആയിപ്പോയി.

പരിപാടികൾ കുറേ മിസ്സായത് മാത്രമല്ല:

ഇല്ലത്തേക്ക് ഉള്ള വഴി. ഇച്ചിരി പ്രശ്നം ആണ് രാത്രിയിൽ.

പത്തുപന്ത്രണ്ട് ഏക്കർ റബ്ബർ തോട്ടം, യക്ഷിപ്പാല, കാവ്, പിന്നെ ഒരു കപ്പത്തോട്ടം. ഇതിലെ എല്ലാം നടക്കാൻ ഒരു ഒറ്റയടിപ്പാത. എല്ലാം ഇല്ലം വക.

നല്ലത് നാലെണ്ണം വീശിയേക്കണ കാരണം അങ്ങേർക്ക് ധൈര്യത്തിന് പ്രശ്നമില്ല. വെളിവുണ്ടെങ്കിലല്ലെ? എന്റെ കാര്യം അതാണോ?

വയസ്സ് പത്തു പതിനേഴ് ആയി എന്നത് നേരാണ്. പക്ഷേ രാത്രിയിൽ ഒരു കരിയിലയോ വാഴക്കച്ചിയോ അനങ്ങിയാൽ ഉള്ളിൽ ഒരു ആന്തലാ. ഏതു നേരത്താണോ ഇങ്ങേർക്ക് കൂട്ട് പോകാം ന്നു ഏൽക്കാൻ തോന്നിയത്.

''ഇന്നാടാ, പിടി.''

കെട്ടിയ ചൂട്ടുകറ്റ കത്തിച്ച് എന്റെ കയ്യിൽ തന്നിട്ട് മത്തായിച്ചേട്ടൻ മുമ്പേ നടന്നു.

അത്യാവശ്യം നിലാവെളിച്ചം ഉണ്ടെങ്കിലും റബർ മരങ്ങളുടെ ഇലകളെ തോൽപ്പിക്കാൻ മാത്രം ഇല്ല. ചൂട്ട് ഒരു സൈഡിലേക്ക് നീട്ടിപ്പിടിച്ച് ഞാൻ പുള്ളിയെ ടൈറ്റ് ആയി ഫോളോ ചെയ്തു.

''ഇന്ന് അവിടെ എന്നാടാ ശരിക്കും പരിപാടി?''

''കല്യാണത്തലേന്ന് അല്ലേ ചേട്ടാ, ബന്ധുക്കാരെല്ലാം വന്നിട്ടുണ്ട്. അന്തർജനത്തിന്റെ പിള്ളേരുടെ തിരുവാതിര, കഥകളി, വിനോദ് ചേട്ടന്റെ ഓട്ടൻ തുള്ളൽ, പിന്നെ മനോജ് ചേട്ടന്റെ ഗാനമേള...

''അപ്പം ഇന്ന് നേരം വെളുക്കും. കടിച്ചു വലിക്കാൻ വല്ലതും കിട്ടുമോ?''

''അടിപൊളി. ഇല്ലത്തോ?''

''എടാ, ഇല്ലം ആയാലും മാപ്പിള തറവാട് ആയാലും, കല്യാണത്തലേന്ന് ന്നു പറഞ്ഞാ, കള്ളും കപ്പോം കൊഴീം. അതാ അതിന്റെ ഒരിത്. ഇല്ലം ആയതുകൊണ്ട് അവിടെ നേരിട്ട് വിളമ്പത്തില്ല. പക്ഷേ ചുറ്റുവട്ടത്ത് എവിടെയേലും കാണും. നീ ഒന്ന് വേഗം നടന്നേ.''

ആ പറഞ്ഞത് ശരി ആയിരിക്കും. ഇതാണ് ഈ നാടിന്റെ ദേശീയ ഭക്ഷണം. ഇതുവരെ ഇവിടെ കൂടിയ എല്ലാ കല്യാണത്തിനും തലേന്ന് ഈ മൂന്നു സാധനവും ഒളിഞ്ഞും തെളിഞ്ഞും വിളമ്പണത് കണ്ടിട്ടുണ്ട്.

മത്തായിച്ചേട്ടന്റെ നോട്ടം അങ്ങോട്ടാണെങ്കിലും ഞാൻ വേഗം നടക്കുന്നതിന് പിന്നിൽ ഉള്ള ഉദ്ദേശം വേറെ ആണ്.

തിരുവാതിര! നീതു എസ് നായർ!

കണ്ണ്, മൂക്ക്, ചുണ്ട്, മുടി! അത്രേം മതി, ഒരു രക്ഷേമില്ല! ഞങ്ങളുടെ പ്ലസ് ടു ക്ലാസ്സിലെ ഒട്ടു മിക്ക പൊടിമീശക്കാരന്മാരുടെയും സ്വപ്നറാണി. അന്തർജനത്തിന്റെ പ്രിയ ശിഷ്യ. തിരുവാതിരയുടെ ഡ്രസ്സിൽ അവൾ പൊളി ആയിരിക്കും!

നമുക്കുള്ളതല്ല. ഒരേ ക്ലാസ്സിൽ ആയിട്ടും ഇതുവരെ മിണ്ടിയിട്ട് പോലും ഇല്ല. ഇവളോട് എന്നല്ല, ഒരു പെൺകുട്ടിയോടും അങ്ങനെ മിണ്ടാറില്ല. അതിനുള്ള ഗട്സ് ആയിട്ടില്ല. അല്ലെങ്കിലും സ്കൂളിൽ പോകുന്നത് പഠിക്കാനല്ലേ, അവിടത്തെ പെണ്ണുങ്ങളോട് സൊള്ളാൻ അല്ലല്ലോ.

എന്നാലും അതുപോലെ ഒരാളെ സ്വപ്നം കാണുന്നതും ഒരു സുഖമാണ്. ഞങ്ങൾ തനി നാട്ടിമ്പുറത്തെ ആൺപിള്ളേരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, സെറ്റുമുണ്ടുടുത്ത് മുടിയിൽ മുല്ലപ്പൂവും ചൂടി വരുന്ന ശാലീന സുന്ദരിയായിരിക്കും ഞങ്ങളുടെ സ്വപ്നം. ആ സ്വപ്നത്തിലേയ്ക്കു തുറക്കാൻ വെമ്പിനിൽക്കുന്ന കിളിവാതിലാണ് തിരുവാതിര.

ദർശനേ പുണ്യം. അല്ലെങ്കിലും സ്വപ്നം കാണാൻ ടാക്സ് ഒന്നും കൊടുക്കണ്ടല്ലോ!

അവളെ പറ്റി ആലോചിച്ചു നടന്നപ്പോഴേക്കും നല്ല പാലപ്പൂമണം മൂക്കിലേക്ക് അടിച്ചു കയറി. ഫുൾ റൊമാന്റിക് മൂഡ്!

അമ്മേ!

യക്ഷിപ്പാല! മുമ്പേ നടന്ന മത്തായിച്ചേട്ടനെ കാണാനില്ല!!

ചൂട്ടു കറ്റ കയ്യിൽ നിന്ന് താഴെ വീണു. ഉള്ളിൽ നിന്ന് എന്തോ ഒരു സാധനം മോളിലോട്ട് പോയി!

''മത്തായിച്ചേട്ടാ! മത്തായിച്ചേട്ടാ!''

''എന്നാ ടാ ചെറുക്കാ?''

''എവിടെ പോയി?''

''ഞാൻ ഒന്ന് മുള്ളാൻ ഇരുന്നതല്ലെ, നിന്നോട് പറഞ്ഞാരുന്നല്ലോ, കേട്ടില്ലാരുന്നോ?''

ഇങ്ങേര് ശരിക്കും പറഞ്ഞാരുന്നോ? ആ!

നിലത്തുനിന്നു ചൂട്ടുകറ്റയും പെറുക്കി വീണ്ടും മത്തായിച്ചേട്ടന്റെ പിറകേ വച്ചുപിടിച്ചു. യക്ഷിപ്പാലയും കാവും കഴിഞ്ഞ് കപ്പത്തോട്ടത്തിൽ എത്തിയപ്പോഴാണ് ശ്വാസം നേരെ വീണത്.

കപ്പയിലകൾക്കിടയിലൂടെ നിലാവ് സാമാന്യം നന്നായി മണ്ണിലേക്ക് വീഴുന്നുണ്ട്. തോട്ടത്തിൽ അൽപം അകലെ ഒരു ഭാഗത്ത് നിന്നും ഒരു അഞ്ചാറ് മൂട് കപ്പ പറിച്ചു മാറ്റിയിട്ടുണ്ട്. അവിടെ ആരോ അടക്കിപ്പിടിച്ച് സംസാരിക്കുന്നുണ്ടല്ലോ?

''ആരാ, ദിവാകരനാണോടാ?''

''ആ മത്തായിച്ചേട്ടാ, കപ്പ പറിച്ചേച്ച് ഒന്നിരുന്നതാ.''

കൂടെ ഉള്ളത് വിജയൻ ചേട്ടന്റെ ഭാര്യ അമ്മിണിച്ചേച്ചി ആണ്. രണ്ടുപേരും കൂടി വൈകിട്ടത്തെ ദേശീയ ഭക്ഷണത്തിനുള്ള കപ്പ പറിച്ചു വെച്ചിട്ട് റെസ്റ്റ് എടുക്കുകയാണ്.

കപ്പ പറിച്ചെങ്കിൽ അവർക്ക് അതും എടുത്തോണ്ട് ഇല്ലത്തേയ്ക്ക് പോയാൽ പോരേ? എന്തിനാണ് അവർ രണ്ടുപേർ മാത്രമായി അവിടെത്തന്നെ ഇരുന്നു വർത്തമാനം പറയുന്നത്? ആ ഇരിപ്പ് അത്ര ശരിയല്ലല്ലോ?

എന്തായാലും മത്തായിച്ചേട്ടന് ആശ്വാസമായി. സാധനം ഉണ്ട്. കപ്പോം കോഴീം കള്ളും!

ഇല്ലത്ത് ചെന്നു കയറിയപ്പോഴേക്കും തിരുവാതിര തുടങ്ങിക്കഴിഞ്ഞിരുന്നു. ഞാൻ എന്റെ ലക്ഷ്യത്തിലേക്കും, മത്തായിച്ചേട്ടൻ ഇട്ടൂപ്പിനെയും നാരായണേട്ടനെയും കൂട്ടി തന്റെ ലക്ഷ്യത്തിലേക്കും രണ്ടായി പിരിഞ്ഞു.

''നാളീക ലോചനമാരേ നാം വ്രീള കളഞ്ഞു വിവിധമോരോ

കേളികളാടി മുദരാഗ മാലകൾ പാടി കരം കൊട്ടി ചാലവേ ചാടി

തിരുമുന്നിൽ താളത്തൊടു മേളത്തൊടു മേളിച്ചനു കൂലത്തൊടു-

മാളികളേ നടനം ചെയ്യേണം,

നല്ല കേളി ജഗത്തിൽ വളർത്തേണം...''

ഞാൻ ചുറ്റും നോക്കി. ഭാഗ്യം. നമ്മുടെ ക്ലാസ്സിൽ ഉള്ള

ഒരുത്തനും ഇല്ല സ്റ്റേജിന്റെ പരിസരത്ത്. എന്നാൽ നമ്മുടെ പ്രായത്തിൽ ഉള്ള, ഞാൻ അറിയുന്നതും അറിയാത്തതുമായ ചില ഭൈമീകാമുകന്മാർ അവിടിവിടെയായി സ്റ്റേജിലേക്കും നോക്കി ഇരിപ്പുണ്ട്. അവർക്ക് പിടി കൊടുക്കാതിരിക്കാൻ, നല്ല പയ്യൻ എന്ന എന്റെ ഇമേജിന് കോട്ടം തട്ടാതിരിക്കാൻ, ഞാൻ കുറച്ചു തല മുതിർന്ന ആളുകളുടെ ഇടയിൽ കണ്ട ഒരു കസേരയിൽ ഇരിപ്പുറപ്പിച്ചു. വളരെ ഗഹനമായി തിരുവാതിര ആസ്വദിക്കുകയാണ് എന്ന മട്ടിൽ ഇടയ്ക്ക് പാട്ടിന്റെ താളത്തിനൊത്ത് തല ആട്ടിക്കൊണ്ടിരുന്നു.

സത്യത്തിൽ, ഞാൻ എന്തിനാണ് ഇത്ര എഫർട്ട് എടുത്ത് ഇവളെ, നീതുവിനെ നോക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നത്? എനിക്ക് ഇവളോട് ഇപ്പോൾ തോന്നുന്ന വികാരം ആണോ പ്രണയം? അതിനു ഞാൻ ഇവളെ എപ്പോഴും ഓർക്കാറില്ലല്ലോ? ഒരു ക്ലാസിൽ പഠിക്കാൻ തുടങ്ങിയിട്ട് കൊല്ലം ഒന്നായെങ്കിലും ഇതുവരെ ഒന്നു മിണ്ടിയിട്ടു പോലും ഇല്ലല്ലോ?

നീതുവിന്റെ തിരുവാതിരയും കണ്ട് വായും പൊളിച്ചിരിക്കുമ്പോ, പുറകിൽ നിന്നാരോ തോണ്ടി വിളിച്ചു. വിനീതാണ്.

കല്യാണത്തലേന്നത്തെ പൂജയും ചടങ്ങുകളും കഴിഞ്ഞ് കല്യാണച്ചെറുക്കൻ ഇപ്പോഴാണ് ഫ്രീ ആയതെന്നു തോന്നുന്നു. അവന്റെ കൂടെ മുറിയിലേക്ക് പോയി.

''എടാ, നിന്നെ ഒരു കാര്യം ഏൽപ്പിക്കാനുണ്ട്. കല്യാണമാല രണ്ടെണ്ണം കവലയിലെ കടയിൽ ഓർഡർ ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. നാളെ രാവിലെ അതൊന്ന് കലക്ട് ചെയ്ത് ഇങ്ങോട്ട് എത്തിക്കണം.''

''ആയിക്കോട്ടെ.''

പല കാര്യങ്ങളും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതിനിടയിൽ അവനെ ഒന്ന് ചൊറിയാൻ തീരുമാനിച്ചു.

''വിനീതേ...''

''എന്നാടാ?''

''നിന്റെ കല്യാണമാണല്ലേ നാളെ!''

''ങ്ങേ?''

''ഞാൻ വിചാരിച്ചു, നീ ഗായത്രിയെ കെട്ടുമായിരിക്കുംന്നു. നിങ്ങൾ തമ്മിൽ...''

''ഞങ്ങൾ തമ്മിൽ??''

''നിങ്ങൾ ലൈൻ അല്ലാരുന്നോ?''

''നിന്നോടിതാര് പറഞ്ഞു?''

''അല്ല, ഞാൻ നിങ്ങളെ പലയിടത്തും വച്ച് കണ്ടിട്ടുണ്ട്.''

''അതിന്? പോടാ, അവൾ എന്റെ നല്ല ഫ്രണ്ടാണ്.''

''എനിക്ക് അങ്ങനെ തോന്നി...''

''പോടാ, പോടാ...''

''അപ്പോ ദീപയോ?''

''അവളും എന്റെ ഫ്രണ്ടാടാ! എടാ മണ്ടാ, എനിക്ക് മനസ്സിലായി. നിനക്ക് പെണ്ണുങ്ങളോട് ഇടപെടാൻ അറിയത്തില്ല. അത്രന്നെ. വേറെ എന്തൊക്കെ അറിയണം നിനക്ക്??''

''വേറെ ഒന്നൂല്ല. എന്നാ പിന്നെ പോട്ടേ, മാല രാവിലെ എത്തിച്ചേക്കാം.'' അവിടുന്ന് പതുക്കെ തല വലിച്ചു.

കല്യാണം പ്രമാണിച്ച് ഇനി ഇവൻ പുണ്യാളൻ ആയതാണോ?

ഹും. കണ്ട പെണ്ണുങ്ങളോട് വഴിയിൽ മിണ്ടീം പറഞ്ഞും നടന്ന്, അവരെ ബൈക്കിലും കേറ്റിക്കൊണ്ട് നടന്നവൻ പുണ്യാളനും, ഈ പ്ലസ് ടൂ വരെയുള്ള കാലത്തിനിടയ്ക്ക് ഒരു പെണ്ണിനോടുപോലും അനാവശ്യമായി മിണ്ടുകയോ, തൊടുകയോ, ഒരു ചീത്തപ്പേര് കേൾപ്പിക്കുകയോ ചെയ്യാത്ത ഞാൻ മണ്ടനും ആകുന്നതെങ്ങനെയാണ്?

അതോ, ഇനി അവൻ പറഞ്ഞതാണോ സത്യം?

പത്തു വരെ ബോയ്സ് സ്കൂളിൽ പഠിച്ചിട്ട് പ്ലസ് ടൂവിന് മിക്സ്ഡ് ക്ലാസ്സിൽ എത്തിയതിന്റെ ആയിരിക്കുമോ?

അനാവശ്യം എന്ന് കരുതി ഞാൻ വേണ്ടന്നു വെച്ച കാര്യങ്ങൾ സത്യത്തിൽ ആവശ്യവും അത്യാവശ്യവും ആയിരുന്നോ? ആകെ മൊത്തം ഒരു കൺഫ്യൂഷൻ.

വീണ്ടും സ്റ്റേജിന്റെ അടുത്തെത്തിയപ്പോഴേയ്ക്കും കൺഫ്യൂഷൻ തലയിൽ നിന്ന് പോയി.

സ്റ്റേജിൽ മനോജ് ചേട്ടന്റെ ഗാനമേള നടക്കുന്നു. ഞാൻ അതും കേട്ട് മത്തായിച്ചേട്ടനെ തപ്പി നടന്നു.

ദൂരെ, കപ്പത്തോട്ടത്തിനകത്ത് ഒരു വെളിച്ചം കാണാം. വെളിച്ചത്തിന് ചുറ്റും കുറച്ചു പേർ കൂടിയിരിപ്പുണ്ട്. ഞാൻ അടുത്തേയ്ക്ക് ചെന്നു. അടുപ്പത്ത്, ഒരു ചെമ്പിൽ കപ്പപ്പുഴുക്ക്. ഒരു വലിയ ഉരുളിയിൽ കോഴിക്കറി. അടുക്കി വെച്ചിരിക്കുന്ന കുറെ കള്ള് കന്നാസുകളും, അതിനു കണ്ണു കിട്ടാതിരിക്കാൻ വേണ്ടി ആണെന്ന് തോന്നുന്നു, ഒരു ചക്കപ്പഴവും. ദിവാകരേട്ടനും അമ്മിണിച്ചേച്ചിയും ആണ് കാര്യക്കാർ.

''ഒമ്പതാം ദിവസം ആണ് ശാന്തി മുഹൂർത്തം.'' കല്യാണത്തിന്റെ പൂജ ചെയ്യാൻ വന്ന തിരുമേനിയുടെ ശിങ്കിടി കാര്യങ്ങൾ വിശദീകരിക്കുകയാണ്.

മൂർത്തിയെക്കാളും വലിയ ശാന്തി!

നാരായണേട്ടൻ ഒരു കോഴിക്കാൽ വായ കൊണ്ട് വൃത്തിയാക്കുന്നതിനിടയിൽ, ശാന്തി മുഹൂർത്തത്തിൽ കയറിപ്പിടിച്ചു.

''അതേതാ, ആ മുഹൂർത്തം?''

''അതിപ്പോ, മുഷിയില്യാച്ചാൽ പറയാം.'' ശിങ്കിടി.

''ആവാം.'' നാരായണേട്ടൻ.

''ഈ, കല്യാണത്തിന്റെ താലി കെട്ടിന് നിങ്ങൾ മുഹൂർത്തം നോക്കാറില്ലേ?.''

''ഉവ്വ്..''

''ഒരു കുഞ്ഞ് ഉണ്ടാകുമ്പോ, ആ സമയം നിങ്ങൾ നോക്കി വെയ്ക്കാറില്ലേ?''

''ഉവ്വ്.''

''ന്നാല് ഒരു കുഞ്ഞ് ഉണ്ടാവാൻ അനുഷ്ഠിക്കുന്ന പ്രക്രിയയ്ക്ക്, നിങ്ങൾ സമയം നോക്കാറുണ്ടോ?''

''ഇല്യ!''

''ന്നാ നോക്കണം. അതാണ് ശാന്തിമുഹൂർത്തം! ആണും പെണ്ണും ആദ്യായി ഒന്നാവണ സമയം!''

''എന്നു പറയുമ്പോ, കല്യാണം കഴിഞ്ഞിട്ട് ഒമ്പത് ദിവസം കാക്കണം ന്നോ!! അതിത്തിരി അക്രമല്ലേ?'' നാരായണേട്ടന് അത് അത്ര പ്രായോഗികമായി തോന്നിയില്ല.

''മോനേ, അതിങ്ങ് എടുത്തേടാ...'' മാത്തായിച്ചേട്ടൻ കള്ളു കന്നാസിന് അടുത്തിരുന്ന ചക്കപ്പഴം ചൂണ്ടി എന്നോടു പറഞ്ഞു.

ഇതിയാന് ഈ നേരത്ത് എന്തിനാണ് ചക്കപ്പഴം? കള്ളും കപ്പയും കോഴിയും മതിയായില്ലേ?

എടുത്തു കൊടുത്തതും അടുത്തിരുന്ന കത്തി എടുത്ത് ചക്കപ്പഴം രണ്ടായി മുറിക്കലും ഒപ്പം കഴിഞ്ഞു. അതിൽ നിന്ന് ഒരു ചുള എടുത്ത് ചവച്ചുകൊണ്ട് ആരോടെന്നില്ലാതെ പറഞ്ഞു:

''ചക്കപ്പഴം കിട്ടിയാ അപ്പോ തന്നെ തീർത്തേക്കണം. വെച്ചോണ്ടിരുന്നാ പിന്നെ ചീഞ്ഞു പോകും.''

ഓ, അപ്പോ അതാണ്. ഡബിൾ മീനിങ്!

അതും പറഞ്ഞു അങ്ങേരു ശിങ്കിടിക്ക് ക്ലാസ്സെടുക്കാൻ തുടങ്ങി:

''ഇതൊക്കെ നിങ്ങൾ ഹിന്ദുക്കൾ ഞങ്ങളെ കണ്ട് പഠിക്കണം. ഞങ്ങക്ക് ഏതു മുഹൂർത്തവും ശാന്തി മുഹൂർത്താ...

''താലികെട്ടിനും ഗൃഹപ്രവേശത്തിനും കുഞ്ഞ് ജനിക്കുമ്പോഴും സമയം നോക്കാമെങ്കിൽ, ജനിപ്പിക്കാനും സമയം നോക്കാം.'' ശിങ്കിടി തിരിച്ചടിച്ചു.

കളി വലിയവരുടെ തട്ടകത്തിലേക്ക് മാറുന്നത് കണ്ട്, ഞാൻ എന്റെ കപ്പ ഫിനിഷ് ചെയ്തിട്ട് സ്റ്റേജിന്റെ ഭാഗത്തേയ്ക്ക് തിരിച്ചു നടന്നു. അവിടെ ഓട്ടൻ തുള്ളൽ നടക്കുന്നു. വീണ്ടും ഒരു കസേരയിൽ സ്ഥാനം പിടിച്ചു.

പെട്ടന്നാണ് മുന്നിൽ ഇരിക്കുന്ന ആളെ ശ്രദ്ധിച്ചത്. ഗായത്രി! വല്യ സന്തോഷത്തിൽ ആണല്ലോ ഇരിപ്പ്? അപ്പോ വിനീത് പറഞ്ഞത് നേരാണോ? അവനും ഇവളും നല്ല ഫ്രണ്ട്സ് മാത്രമാണെന്ന്? അല്ലായിരുന്നെങ്കിൽ ഇവൾ ഇന്ന് ഇവിടെ വരുമായിരുന്നില്ലല്ലോ? മുഖത്ത് ഈ സന്തോഷം കാണുമായിരുന്നില്ലല്ലോ?

അങ്ങനെ ഓരോന്ന് ചിന്തിച്ചിരുന്നപ്പോ, ഒരാൾ എന്റെ നേർക്ക് വരുന്നു.

ഈശ്വരാ, നീതു!

ഇവൾ ഇത് എന്ത് ഭാവിച്ചാണ് എന്റെ അടുത്തേയ്ക്ക് വരുന്നത്? അവളുടെ പുറകെ രണ്ടു മൂന്നു പേർ കൂടി ഉണ്ടല്ലോ? നേരത്തെ ഞാൻ തിരുവാതിര കണ്ടതിന്റെ ആഫ്റ്റർ ഇഫക്ട് ആയിരിക്കുമോ? ഇനി ദേഹോപദ്രവം വല്ലതും??

''അച്ഛാ, ഞങ്ങൾ ഒരു ക്ലാസ്സിലാ.'' എന്നെ അവൾ പുറകെ വന്ന അവളുടെ അച്ഛനും അമ്മയ്ക്കും അനിയനും പരിചയപ്പെടുത്തി.

''ഇവൻ വല്യ പഠിപ്പിസ്റ്റാ, ഞങ്ങളോടൊന്നും മിണ്ടുക പോലുമില്ല.'' അവളുടെ കമന്റ്.

പഠിപ്പിസ്റ്റ് എന്ന് കേട്ടപ്പോൾ മനസ്സിൽ വന്നുകയറിയ ഒരു ഗമ, ഇവളോടും മറ്റു പെൺകുട്ടികളോടും മിണ്ടാത്തത് പഠിപ്പിസ്റ്റ് ആയതുകൊണ്ടല്ല എന്ന തിരിച്ചറിവിൽ, വന്നതുപോലെ തന്നെ മാഞ്ഞുപോയി.

പറഞ്ഞു വന്നപ്പോ, എന്റെ അച്ഛനേയും അമ്മയേയും ഞങ്ങളുടെ വീടും ഒക്കെ അവളുടെ അച്ഛൻ അറിയുന്നതാണ്.

''ഇവൻ നിന്റെ കൂടെ ആണ് പഠിക്കുന്നതെന്നു ഇത്രേം കാലമായിട്ടും നീ പറഞ്ഞിട്ടില്ലല്ലോ?'' അച്ഛൻ അവളോട് ചോദിച്ചു.

''അതിന്, ഇവന്റെ ഡീറ്റെയിൽസ് ഇപ്പളല്ലേ അറിഞ്ഞുള്ളൂ? ഞങ്ങൾ ആദ്യമായിട്ടാണ് മിണ്ടുന്നത് തന്നെ!''

പിന്നെയും അവൾ എന്തൊക്കെയോ പറഞ്ഞു ചിരിച്ചു.

ഞാൻ ഇപ്പോഴാണ് ശ്രദ്ധിച്ചത്: എന്റെ മുമ്പിൽ

നിൽക്കുന്ന ഈ പെൺകുട്ടിയെ കാണുമ്പോൾ ഞാൻ നേരത്തെ പറഞ്ഞ കണ്ണും ചുണ്ടും പല്ലും മുടിയുമൊന്നും കാണുന്നില്ല. പച്ചയ്ക്ക് പറഞ്ഞാൽ ഒരു പാർട്ടും പ്രത്യേകമായി കാണാൻ കഴിയുന്നില്ല!

എന്റെ മുന്നിൽ നിൽക്കുന്നത് എന്നെപ്പോലെ തന്നെ ഒരാളാണ്. എന്റെ ക്ലാസ്സിൽ പഠിക്കുന്ന, എന്നെപ്പോലെ തന്നെ അച്ഛനും അമ്മയും അനിയനും ഒക്കെ ഉള്ള ഒരാൾ! വേറെ ഒരു മനുഷ്യൻ!

നമ്മൾ ചില ചിത്രങ്ങളിൽ കാണാറില്ലേ, ചോറും കറിയും പ്രത്യേകമായി തിരിച്ചു വിളമ്പാൾ പാകത്തിനു കള്ളികൾ ഉള്ള ഒരു പ്ലേറ്റ് കമഴ്ത്തി വച്ചിരിക്കുന്നു. കുറച്ചു നേരം ആ ചിത്രത്തിലേയ്ക്ക് നോക്കിയിരിക്കുമ്പോൾ, അത്രയും നേരം കമഴ്ന്നിരുന്ന ആ പ്ലേറ്റ് മലർന്നിരിക്കുന്നതായി കാണുന്നു. അതിന് ശേഷം, അത് ഒരിക്കലും കമഴ്ന്ന് ഇരിക്കുന്നതായി കാണാൻ പറ്റുന്നില്ല!!

അതുപോലെ ഒരു മറിമായം!

അതെന്ത് അത്ഭുതമാണ്? നമ്മൾ അടുത്തറിയാത്ത ഒരു പെൺകുട്ടിയെ നോക്കുമ്പോൾ ഉള്ള കൗതുകം, പ്രണയഭാവം, അല്ലെങ്കിൽ മറ്റെന്തൊക്കെയോ വികാരവിചാരങ്ങൾ, അവളോട് അടുത്ത് ഇടപഴകുമ്പോഴേയ്ക്കും അലിഞ്ഞ് ഇല്ലാതാകുന്നു. തിരത്തെ മണലിൽ കോറിയിട്ട അക്ഷരങ്ങൾ തിര വരുമ്പോൾ മാഞ്ഞ്, വീണ്ടും ഒരു പുതിയ തീരം തെളിയുന്നത് പോലെ!

എന്തൊക്കെയോ ആലോചിച്ച് അങ്ങനെ നിന്നപ്പോഴേയ്ക്കും അവളും കുടുംബവും എന്നെ കടന്നു പോയിരുന്നു.

''എന്നടാ മോനേ നിലാവത്ത് അഴിച്ചുവിട്ട കോഴിയെപ്പോലെ നിൽക്കുന്നെ? എവിടെയേലും കൊളുത്തിയോ?''

എത്രയെണ്ണം എണ്ണിയും എണ്ണാതെയും മാട്ടിയിട്ടും മത്തായിച്ചേട്ടൻ ദേ, പയറുപോലെ നില്ക്കുന്നു!

''ഒന്ന് പോ മത്തായിച്ചേട്ടാ...''

''എന്നാടാ, ഒരു കല്യാണം കഴിച്ചാൽ കൊള്ളാമെന്ന് തോന്നുന്നുണ്ടോ? ഉണ്ടേൽ വേഗം ആകട്ടെ. വൈകിയാൽ പിന്നെ പാടാ!''

ദേ, ഇങ്ങേർ പിന്നേം ഡബിൾ മീനിങ്ങിൽ ഉള്ള കളിയാണോ?

''അതെന്നാ ചേട്ടാ, ഇന്നലേം പറഞ്ഞല്ലോ, വൈകിയാൽ പിന്നെ പാടാണെന്നു. വൈകിയാൽ എന്തു പാടാണെന്നാ?''

''നേരത്തും കാലത്തും കല്യാണം കഴിച്ചാൽ നിന്റെ പിള്ളേർക്കൊക്കെ ജോലി കിട്ടി, അവരുടെ കൂടെ കുറച്ച് കാലം ആരോഗ്യത്തോടെ ലാ ലാ ലാ പാടി നടക്കാം. വൈകിയാൽ നീ പെൻഷൻ പറ്റി വീട്ടിലിരിക്കുമ്പഴും നിന്റെ പിള്ളേർ സ്കൂളിൽ പൊയ്ക്കൊണ്ടിരിക്കും. അത്ര തന്നെ!''

''ങ്ങേ!''

ഇങ്ങേരും പെട്ടന്ന് പുണ്യാളൻ ആയോ? അതോ, ഇത് തന്നെയാണോ ഇങ്ങേരു ഇന്നലെയും പറഞ്ഞത്? പിന്നേം കൺഫ്യൂഷൻ ആയല്ലോ?

ആ കൺഫ്യൂഷന്റെ പുറത്ത് മനസ്സ്, ബോയ്സ് സ്കൂളിൽ നിന്നും മിക്സ്ഡ് പ്ലസ് വൺ ക്ലാസ്സിലേയ്ക്കുള്ള ട്രാൻസിഷൻ പീരിയഡിൽ നടന്ന സെക്സ് എജ്യൂക്കേഷൻ ക്ലാസ്സിലെത്തി.

ചില ആൺകുട്ടികൾ പെൺകുട്ടികളെ നോക്കുന്നത്, ''നുള്ള് പോലും കളയാനില്ല അളിയാ എന്ന ഭാവത്തിൽ ആണെന്നും, അങ്ങനെ ചെയ്യരുതെന്നും, പെൺകുട്ടികളെ കണ്ടോളൂ പക്ഷേ അങ്ങനെ നോക്കരുത് എന്നും പഠിപ്പിച്ച അധ്യാപകൻ. ഒരു ആണ് ആണാകേണ്ടത് അവന്റെ പെണ്ണിന്റെ മുന്നിൽ മാത്രമാണെന്നും, വേറെ ഏതൊരു പെൺകുട്ടിയും അവന് മറ്റാരേയും പോലെ ഒരു വ്യക്തി മാത്രമാണെന്നും പഠിപ്പിച്ച അധ്യാപകൻ. അന്ന് അതൊന്നും തലയിൽ കയറിയില്ലെങ്കിലും ഇപ്പോൾ എനിക്ക് മനസ്സിലാകുന്നു!

നീതു ഇനിയും തിരുവാതിര കളിക്കട്ടെ. ദിവാകരേട്ടനും അമ്മിണിച്ചേച്ചിയും എപ്പോൾ വേണമെങ്കിലും, എത്ര നേരം വേണമെങ്കിലും വർത്തമാനം പറഞ്ഞു കപ്പത്തോട്ടത്തിൽ ഇരിക്കട്ടെ. ഗായത്രി ഇനിയും വിനീതിന്റെ ബൈക്കിന്റെ പുറകിൽ കയറട്ടെ. ഞാൻ കാണുന്ന ഏതൊരു പെൺകുട്ടിയും എന്നെപ്പോലെ തന്നെ വേറൊരാൾ മാത്രമാണ്. പ്രണയമൊക്കെ പിന്നീട് വരുന്നെങ്കിൽ വന്നോട്ടെ!

അങ്ങനെ ഞാനുമൊരു പുണ്യാളനായി. പണ്ട് ജറുസലേമിലെ പുൽക്കൂട്ടിലേയ്ക്ക് രാജാക്കന്മാർക്ക് വഴി കാട്ടിയ നക്ഷത്രത്തെപ്പോലെ, ചൂട്ടുവെട്ടം പുണ്യാളന് മുമ്പേ ആടിയാടി ഇല്ലത്തുനിന്നും കപ്പത്തോട്ടത്തിലേയ്ക്ക് തിരിച്ചു നടന്നു.

- ശുഭം -

Poem

Echoes of an Unspoken Voice

Tina V. Benoy

What Does It Feel Like to Be Heard?
I wonder.
The deep wails that echo in your throat,
The conversations you make up in your head,
The problems you wish you'd tackled differently —
The quiet hope that your mind's voice
might finally speak to someone real.

I wonder what it's like to have someone truly hear you.
To finally speak the thoughts that only lived in your mind.
What a pure joy it must be
To cry when it's too much,
To cry when your heart aches,
To cry out loud even in a room full of people,
To be yourself — truly,
To finally stop suppressing it,
To show your real feelings, not just the merry.

My mind lingers between gratitude and unmet needs,
Caught in the quiet war between helplessness and guilt.

But deep down, I am buried —
Fighting battles only I understand.
Is it right to fight alone?
Will I succumb to it?
What if I'm all wrong?

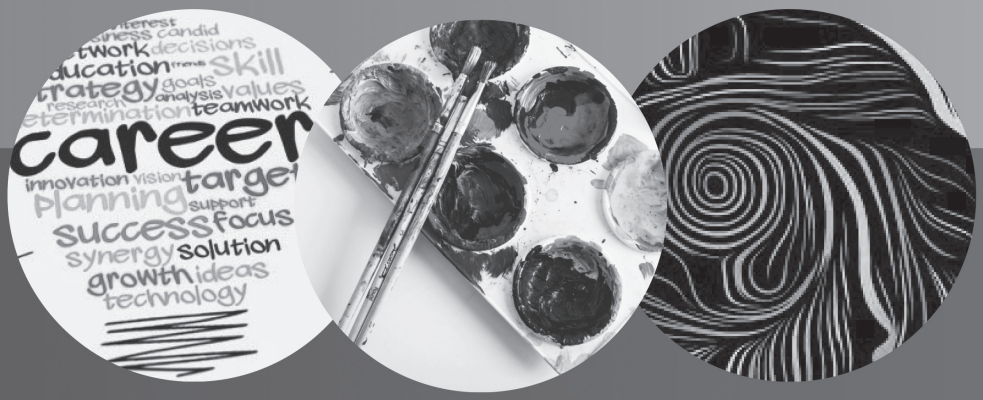
Answers I seek only within me,
Conversations I still only have in my head.
Will I ever let the world hear them?
Will I ever let my feelings reflect who I am?
Will I ever quiet the voices?
My voice deserves to exist.

Sometimes, I wish my mind were void.
Just to be the child I once was, if only for a while.
I wonder —
What does it feel like
To be heard?
What does it feel like to finally breathe a little lighter?

RE IGNITE™
SCHOOL OF PASSION

ADMISSION OPEN

Domlur | DRDO | New Thippasandra

Art-as-a **CAREER** | Art-as-a **PASSION** | Art-as-a **REMEDY**

Mandala Art (NEW) | Minimalist Art (NEW) | Color Pencils | Pen Work | Charcoal | Ink Art

Oil Pastels | Pencil Shading | Spatial Study (NEW) | Oil Painting | Water Color | Pointillism (NEW)

Clay Modelling on Canvas (NEW) | Colored Charcoal | Knife Painting (NEW) | Poster Color | Acrylic

Portraits | Human Anatomy | Cartoon

ART
CLASSES FOR ALL AGE GROUPS

ReIGNITE EDTECH P LTD

+91 90360 28724 / 28136

175, 1ST MAIN, 2ND A CROSS, DOMLUR 2ND STAGE, BENGALURU 560071

www.reigniteschool.in | sholemadhu@reigniteschool.in

കവിത

മഴ

ഉണ്ണികൃഷ്ണൻ

മീന ചൂടിലാകെ പുതുമണ്ണും പൊള്ളുമ്പോൾ,
ചൂടു കാറ്റിലാടി വൻമരവും ഇളകുമ്പോൾ,
മഴയായി പുതുമഴയായി വന്നകലെ നിൽക്കുമ്പോൾ,
ഒരു പൊൻ മാരുതനു മഴയിതെളെകിയ പുതുമഴയെ
മണ്ണിൻ ഇണയാമെൻ മഴയെ.

നീർച്ചാലിലാകെ മണ്ണുകൂനകൾ നിറയുമ്പോൾ,
നീറും ചുടുകാട്ടിൽ നീർച്ചാലുകൾ നീറുമ്പോൾ,
മഴയായി, പുതുമഴയായി വന്നകലെ നിൽക്കുമ്പോൾ,
ഒരു പൊൻ മാരുതനു മഴയിതെളെകിയ പുതുമഴയെ
മണ്ണിൻ ഇണയാമെൻ മഴയെ.

Poem

The Rains

Varun Krishna

There started the rain,
And then the memory train.
As you see through the glass pane,
And you walk down the memory lane.
It pours on and on,
The rain and the yester years.
Things have gone vague,
Time playing its part,
Like waves erasing what's on the sand;
Nevertheless,
There's enchantment.
With a hot tea warming my hand,
A lingering confluence of emotions,
In the blurriness of past,
And torridness of the present.

ഇലാമാ പഴം

അനിൽ പി.ബി.

ജനിച്ചു വീഴുമ്പോളേ
ഇലാമാ പഴത്തിന്റെ
ഇച്ചിരി ചാറൊഴിക്കും,
കുഞ്ഞിന്റെ വായിലേക്ക്.

അവന്റെയറിവിന്റെ
ഇന്ദ്രിയങ്ങളിൽ
ആ നിമിഷം മുതൽ
അശരീരി പോലെ ചേക്കേറിടുന്നു.

സ്വർഗ്ഗരാജ്യം കനിഞ്ഞരുളിയ
ഇലാമാ പഴം
പൊട്ടിമുളച്ചതിന്റെയും
തളിർത്തതിന്റെയും
കായ്ച്ചതിന്റെയും
കഥകൾ.

പൊഴിഞ്ഞതും പിറന്നതും
പിറക്കാനിരിക്കുന്നതുമായ
ലക്ഷക്കണക്കിനാളുകളിൽ
''ഇലാമാ പഴത്തിന്റെ
ചാറ് കുടിച്ചവർ മാത്രം''
പവിത്രവും
ശ്രേഷ്ഠവും
കുലമഹിമയുള്ളവരു-
മായതിന്റെ വീരഗാഥകൾ!

കുടിക്കാത്ത
ഇരുകാലികളെല്ലാം
തന്നേക്കാൾ താഴെയാണെന്ന
മൂല്യബോധം
തുള്ളികളായി ഇറ്റിച്ച്
നുണഞ്ഞതിന്റെ കഥകൾ!
കെട്ടിച്ചമച്ച കഥകൾ!
കെട്ടു പൊട്ടിച്ചു പുറത്തിറക്കിയ
കഥകൾ.

കൈകാലുകൾ വളർന്ന്
പുരുഷനും സ്ത്രീയും
ആയിത്തീരുമ്പേഴേക്കും,
പൊട്ടിച്ചെറിയാനാവാത്ത വിധം
മനസ്സിനെ
വരിഞ്ഞു മുറുക്കുന്ന
വീര്യമേറിയ വിശുദ്ധ ലിപികൾ!

സ്നേഹമെന്ന
ചെമ്പനീർ പൂവിന്റെ സുഗന്ധം
എത്രയൊക്കെ പെയ്തിറങ്ങിയാലും,
ഇരുൾ വീണ വീഥിയിൽ
വെട്ടമേന്തി
മഹാത്മാക്കളെത്ര
വന്നുപോയാലും,
അവയെല്ലാം അതിജീവിച്ച്
കാലത്തെ വെല്ലുവിളിച്ച്
യാത്ര തുടരുമീ മാറ്റൊലികൾ.

നൂറ്റാണ്ടുകളായി
മനസ്സിൽ നട്ടുവളർത്തുന്ന
ഇലാമാ പഴത്തിന്റെ
മധുവും മണവുമൂറുന്ന
വാക്കുകളുടെ കാലൊച്ചകൾ!!

വാമനൻ മൂകനോ?

ഭരണിക്കാവ് പി.ആർ. മുരളി

അകമലിലവതീർണ്ണനായ് വാമനാ, നീ-
അഖിലമിപ്പാതാളഹൃദയം തളയ്ക്കുവാൻ!
മനമളക്കും മഹാചൈതന്യ ചേവടികൾ
മനമടക്കും ധ്യാനമേടയ്ക്കു പൊൻപടികൾ!
''അസുരഭരണാദേശ മദനപൂവാടികൾ,
സരകമതിൽ ജീവിതം വാടുന്ന മേടുകൾ
സഹവസിതമൂകമൃഗമാംസഭോഗത്താൽ
മഹിതലേ സ്വർഗ്ഗം രുചിച്ച ബലിശാലകൾ...''
തവ ചുവടുവയ്പുകളിലവ കപ്പമെന്നപോൽ
നവരാജഭരണത്തിലമരുന്ന നേരം,
അവസരനിയോഗങ്ങൾ, പൂർവ്വഗതി പൂകാൻ
അസുരഭാവങ്ങളേ! ദിനമെണ്ണിടുന്നുവോ?
ധരനിയമപാദം തുടരത്തുന്ന വീചികൾ,
തിരികെ വന്നണയില്ലേ? തീരം തകർക്കുവാൻ!
ഹൃദയ തപശാലയ്ക്കു താഴെയാഗർത്തത്തി-
ലധിവസിപ്പൂ നിങ്ങളസുരരാജാക്കളേ...
ഇവിടെയനുവാദം നിഷേധിക്കുമടിമകൾ
അവഹിതാനന്ദാശ തോഴനാം കളവുകൾ!
നിമിഷസുഖ ലാളനത്താലേ മദിക്കുവോർ
ചമയ രാഗങ്ങളിൽ മദനസങ്കാശകർ!
സമതയുടെയോല മിന്നുന്ന കുടചൂടി
അമിതകുതുകങ്ങളാൽ ശ്രാവണനിലാവിൽ
മധുലഹരികൾ തേടിയെത്തുമിപ്പാർത്ഥിവർ
വ്രതവിധികളേവം മുടക്കുന്ന മാനസേ
ലഹരിനുരയുന്നതാം പഠനഷകങ്ങൾ
ഭരണരംഗങ്ങൾക്കു 'കര'മായ്ത്തുണയ്ക്കവെ,
വളരുമൊരു നാടിന്റെ കണ്ണീർക്കണങ്ങളായ്
അടരുന്നു നവ്യമീ യുവദർശനങ്ങളും.
കദന വിഷബീജങ്ങൾ നാളിയിലൊഴുക്കും
തദവസരാന്ധതേ? ജനിയാതിരിക്കു നീ.

കടകളെ, വിസ്മൃതിപ്പടവാളുയർത്തി
കുടിലമോഹങ്ങളേ കുരുതിക്കു നൽകയോ?
ഒരു കൊടിയ കാറ്റുമായെത്തിടുന്നോണമേ
ദുരകളിൽ കരിയുന്നിതാ... കടപ്പാടുകൾ!
മരണവാജിക്കുളമ്പടി തളയ്ക്കാനിന്നു-
ഭരണരംഗങ്ങളിൽ ഖജനാവു ദൈവമോ?
പ്രതിദിവസമാത്മാവു കൂടുവെടിയുമ്പോൾ
ഗതി വരുത്തീടുമോ? ഭുവനഭോഗങ്ങളും
ഭസിതതപജീവിതം പൂവിടാനെത്രനാൾ
വസുമതി പുലർത്തണം ജലധാരയാലെ!
ഇവിടെയടരാടുന്ന കലികാല സൗഖ്യമേ...
ഇവിടെ വിളയാടുന്ന മായാവസന്തമേ...
പുനരിവിടെ ചങ്ങലകൾ പൊട്ടിച്ചു വന്നുവോ?
വിനകളുടെയോണനാൾ വാമനൻ മൂകനോ?

AAYUR™

Solutions for Better Living

AAYUR TECHNOLOGY SOLUTIONS PVT LTD

A Reliable Partner For Deployable Systems

MAKE IN INDIA

Mission Critical Systems

"Command with Confidence : Unleashing Precision through our Rugged Consoles."

" Rugged by Nature, Reliable by Design - Transforming Challenges into Solutions"

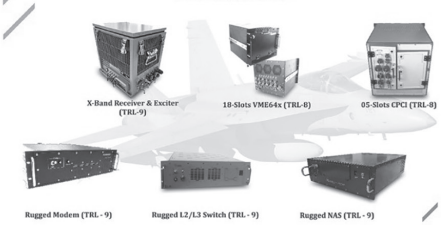
ATR Chassis : Powering Innovation, Engineering Excellence for Every Mission

Conduction-Cooled, Forced - Air Conduction - Cooled, Liquid - Cooled
VPX, VME, CPCI & Standslone
Wide Variety of Input & Output Interface

Unleash Resilience: Elevate your Operations with our Cutting-edge Rugged Systems

From Rugged Systems to RF Proficiency, We've Got Your Technologies Covered

" Tough Challenges, Tougher Solutions - Experience the Power of Rugged Innovation."

" Elevate your Visual Experience : Discover our Innovative Display Products."

Navigate the Extreme with our Rugged System - Where Durability Meets Dependability!"

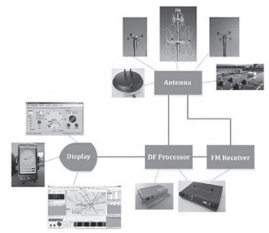
"Instant Integration : Uncover the Potential of COTS FR Modules"

- **Power Dividers / Combiners**
- **Directional Couplers**
- **Multi - Couplers / Distribution Amplifiers**
- **I.F Section Sub Systems**
  - Frequency Range from 10k Hz Through 7000MHz
  - Octave Through Multi - Decade Bandwidths
  - Fractional Bandwidths of 197%
  - Power up to 100W CW
  - The Best Insertion Loss Over Board Frequency Range
  - Power Dividers and Combiners :
  - 2 Thru 128 Way Solutions

" Beyond Boundaries : Embrace the Strength of Our Rugged Technology

" Accurate, Seamless Connectivity : Elevate your Operation with our Advance Radio Direction Finders."

"Precision meets durability – elevate your operations with rugged innovations".

Also we have some OEM representations for the following solutions.

1) DDS- Data Distribution Services from GURUM Networks
2) ARINC – 818 Boards & IP Cores from Performance Embedded
3) RF Modules from IFE & WAVE
4) Radio Direction Finder from DOPPLER SYSTEM
5) Microvave Modules from WAVE
6) XMC/PMC & Standalone Module

Get in touch with us to transform ideas in to reality.

sales@aayurtech.com

+91-8722992007

കവിത

കുഞ്ഞിമഴ

അനുയ

മഴ മഴ മഴ മഴ വന്നു
നാട്ടിൽ മഴ മഴ വന്നു
എന്തുരസമാ മഴ കാണാൻ
നല്ല കുഞ്ഞി മഴ
മഴ മഴ മഴ മഴ വന്നു
നല്ല മണ്ണിൻ മണംവന്നു
നല്ല നല്ല മണം
നല്ല നല്ല മണം
മുറ്റം നിറയെ വെള്ളം നിറഞ്ഞു
ഞാൻ അതിൽ ഓടിക്കളിച്ചു
ഞാൻ അതിൽ ഓടിക്കളിച്ചു.

Legend

The Guilt

Nakul Unnikrishnan

In a great distant land, there used to be a king. The king was rather an odd person. He did not fight with anyone; he had got this habit very long before. When he was a small but powerful prince, he used to attack many kingdoms. He brutally enslaved the men and beheaded the Brahmanas until one day, when it all changed.

It was his usual schedule, and a distant but rather odd kingdom had challenged them for a fight. The king agreed easily. But when they got into the gates, something strange happened. The king just bent to his knees and started pressing his head with his hands. He was screaming the words, “NO… NO… NO!”

The reason was that the king saw men working on the houses while the women stood guard. The king respected women. So this “odd” kingdom made the king’s mind hypnotized. He thought about the countless men and Brahmanas that he had murdered, as if they were women, which was against his core upbringing.

So the king made an oath that he would never attack any kingdom. The king perished in guilt for the rest of his life, and ultimately ended his life in the attack of another kingdom.

വേവ് ലെങ്ത്ത്

സൂര്യ

ഇന്നവിടെ നേരത്തേയെത്തും. എന്നാലും അതാ ഒരു സുഖം. ഒരു സമയം പറഞ്ഞാൽ ആ സമയത്ത് എത്തണം; അര മണിക്കൂർ നേരത്തെ എത്തണം. ചോരയിലുള്ളതാവും ഈ ധൃതി.

പ്രാതലും, ലഞ്ചും, പിന്നെ കുട്ടികൾക്ക് കൊണ്ട് പോവാൻ, പ്രത്യേക ലഞ്ചും (സായിപ്പിനും മദാമ്മയ്ക്കും ഊണ് കഴിക്കാൻ വയ്യല്ലോ!) ഉണ്ടാക്കി വെച്ച്, പ്രാതൽ കഴിച്ചെന്ന് വരുത്തി, വാലിന് തീ പിടിച്ച പോലെ ഓടാൻ നിൽക്കുമ്പോൾ അപ്പുവിന്റെ വാശി - എട്ടാം ക്ളാസ്സിലാണെങ്കിലും ചില സമയത്ത് ഇള്ളക്കുട്ടിയെപ്പോലെയാ - 'അമ്മ തന്നെ സ്കൂളിൽ കൊണ്ടാക്കണം'. പറ്റില്ല. നിന്റെ താളത്തിന് തുള്ളാൻ നിന്നാൽ വണ്ടി അതിന്റെ പാട്ടിന് പോവും. പിന്നെ സ്വന്തം ചിലവിൽ പോവണ്ടി വരും.

അപ്പുവിന്റെ മനസ്സ് വേദനിപ്പിച്ചത് മിച്ചം.

സുപ്രിയ രാഡോർ ആടിപ്പാടി വരുന്നേ ഉള്ളൂ. ആ കുട്ടിക്കറിയാം, എല്ലാരും എത്തിയിട്ടേ വണ്ടി എടുക്കൂ എന്ന്; എനിക്കുമറിയാം എല്ലാരും എത്തിയിട്ടേ വണ്ടി എടുക്കൂ എന്ന്. പക്ഷെ എല്ലാർക്കും നേരത്തെ എത്താമല്ലാ! ജനറേഷൻ ഗാപ്പ്!

എന്നാലും കൂടെ ഒരാളുള്ളത് ഒരു ധൈര്യമാണ്. ജൂനിയറായത് കൊണ്ട് ബഹുമാനമൊക്കെ വേണ്ടുവോളം കിട്ടുന്നുണ്ട്. ഈ എക്സ്പീരിയൻസ്, എക്സ്പീരിയൻസ് എന്ന് പറയുന്നത് ചില്ലറക്കാര്യമല്ല. അതിന്റെ ബലത്തിലൊന്നുകൊണ്ട്മാത്രമാണ്,ഈപുതിയകുട്ടികളുടെ 'മാം' വിളിയും ആസ്വദിച്ച് അർമ്മാദിക്കുന്നത്. ഇരുപത്തിമൂന്ന് കൊല്ലമായി ഗവൺമെന്റ് സർവ്വീസിൽ. എന്തെല്ലാം സംഭാവനകളാണ് മിസിസ് നീലിമ പ്രദീപ്, ഈ കാലയളവിൽ നടത്തിയത് എന്ന് ചോദിച്ചാൽ? അറിയില്ല; എന്തൊക്കെയോ ചെയ്തു, എന്ന് പറയേണ്ടി വരും. എന്നാലും ഈ റിസർച്ച് ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ടിൽ ചേർന്നതിന് ശേഷം പലതും പഠിച്ചു, പലതും ചെയ്തു, ഇനിയും പഠിച്ചുകൊണ്ടേ ഇരിക്കുന്നു, എന്തൊക്കെയോ ചെയ്തു കൊണ്ടേ ഇരിക്കുന്നു.

സാധാരണ നിലക്കാണെങ്കിൽ ഇങ്ങനെയൊരു ഈവന്റിന് പോകുന്നത് ആസ്വദിച്ചേനെ: ഓഫീസിൽ പോകേണ്ട. പിന്നെ, പോകുന്നതോ? റോയൽ ഓർക്കിഡ് ഹോട്ടലിലും. എ.സി. മുറിയിൽ, മൾട്ടി നാഷണൽ കമ്പനിയുടെ പ്രോഡക്ട് പ്രൊമോഷനും കേട്ട് ഉറക്കം തൂങ്ങി ഇരിക്കാം. ഇടക്കൊരു ടീ ബ്രേക്ക് - പ്രമാദമാന ചായ കുടിക്കാം. വീണ്ടും ഉറക്കം തൂങ്ങൽ. അതിനുശേഷം, 5-സ്റ്റാർ ലഞ്ച്. ഇതെല്ലാം കഴിഞ്ഞു പോരുമ്പോൾ, അവർ ഒരു കിറ്റും തരും: 'ഓ! ഇതൊന്നും വേണ്ടായിരുന്നു' എന്ന ഭാവത്തിൽ വാങ്ങും. കിറ്റിൽ, അവർ എന്താണ് തന്നിരിക്കുന്നത് എന്ന്, അറിയുന്നത് വരെ ഒരു കൈ തരിപ്പാണ്. ഹോട്ടലിൽ നിന്ന് ഇറങ്ങിയ വഴി ആർത്തി പിടിച്ച് പരതിനോക്കും. കാര്യമായിട്ടെന്തെങ്കിലും ഇലക്ട്രോണിക്സ് ഐറ്റം തടയും.

DRDO 2025 Onam CELEBRATIONS

പക്ഷെ, ഈ ആസ്വാദനം ഒന്നും ഇന്ന് പറ്റുമെന്ന് തോന്നുന്നില്ല. അമ്മാതിരി ഉത്തരവാദിത്തം അല്ലേ അങ്ങോര് തന്നുവിട്ടിരിക്കുന്നത്. "You have to actively participate in the event. ഇത് അവരുടെ പുതിയ സോഫ്റ്റ്വെയർ ടൂളിന്റെ പ്രൊമോഷന് വേണ്ടിയിട്ടാണ്. എന്നാലും, ചോദ്യങ്ങൾ ചോദിക്കൂ.... ഒപ്പം, നമ്മൾ അഭിമുഖീകരിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഇപ്പോഴത്തെ ഈ പർട്ടിക്കുലർ പ്രോബ്ലത്തിന്, അവർ ഒരു സൊല്യൂഷൻ തരുമോ എന്ന് നോക്കാമല്ലോ. നമ്മുടെ കയ്യിൽ ഒരു സൊല്യൂഷൻ ഉണ്ട് ഇപ്പൊൾ - നമ്മൾ എല്ലാവരും ചേർന്ന് കണ്ടെത്തിയത് തന്നെ. എന്നാലും, ഇതിനെ വലിയൊരു പ്രശ്നമായി അവതരിപ്പിച്ച്, അവരോട് ചോദിക്കൂ, ഒരു സൊല്യൂഷൻ അവരുടെ ടൂൾ മുഖാന്തിരം തരാത്തത് എന്തെ എന്ന്. അവർക്ക് ഒരു ചുക്കും അറിയില്ല എന്ന് എനിക്കറിയാം. അവർക്കതിന് ആവതില്ല. എന്നാലും, അവരെ ചോദ്യങ്ങൾ ചോദിച്ചു കുഴപ്പിക്കണം... നോക്കട്ടെ, എന്നിട്ട് അയക്കാം തന്റെ കോൺഫിഡൻഷ്യൽ റിപ്പോർട്ട്. കൂടെ സുപ്രിയയെയും കൊണ്ട് പോകൂ..."

"ഓ! ശരി സാർ..."

പക്ഷെ, അതിനുമാത്രം എന്ത് പ്രശ്നങ്ങളാണ് ഉള്ളത്? അതങ്ങോട്ട്... എനിക്കങ്ങോട്ട്... ശരിക്കങ്ങോട്ട് ...

കൂടുതൽ ചോദിച്ച് മനസ്സിലാക്കിക്കൂടെ എന്ന് ചോദിച്ചാൽ? എത്രയെന്നു വെച്ചാ ചോദിക്കുക? പറഞ്ഞ് തന്നിട്ടുമുണ്ട്, മതിയാവോളം - പക്ഷെ ചിലത് അങ്ങനെയാ; തലമണ്ടയിൽ ഒരു വലിയ ചുമർ പോലെ എന്തോ ഉണ്ട് - അതിൽ തട്ടി വീഴും പല കാര്യങ്ങളും. ഉള്ളിലോട്ട് പോകില്ല.

"നാളെ, ഈവന്റിന് പോണം" എന്ന് പറഞ്ഞു കേട്ടപ്പോൾ തോന്നിയ സന്തോഷം, ഇത് കേട്ടതോടെ മുളയിലേ കത്തിപ്പിടിച്ച അവസ്ഥ - ആകെ ഒരു ആളൽ; ഒരു ഇരിക്കപ്പൊറുതി ഇല്ലായ. സാധ്യതകൾ, ആവശ്യങ്ങൾ എല്ലാം തിരിച്ചും മറിച്ചും ഇട്ട് വിശകലനം ചെയ്ത്, എന്റെ മനസ്സിൽ 'ഇനിയും ജനിക്കാത്ത' ആ പ്രശ്നത്തെ, ഒരു 'പ്രശ്ന'മാക്കി ഉരുട്ടിയെടുത്തു, ഊഹിച്ചെടുത്തു, നിർമ്മിച്ചെടുത്തു. എന്തുകൊണ്ട് ഇങ്ങനെയൊരു പ്രശ്നമായി എന്നതിന് ന്യായീകരണങ്ങൾ അക്കമിട്ട് നിരത്തി. ഹോ! ഭയങ്കരി! എക്സ്പീരിയൻസിന്റെ ഗുണം. പക്ഷെ ഇതിന്റെയെല്ലാം അനന്തരഫലം അനുഭവിച്ചത്, വീട്ടിൽ പ്രദീപും മീരയും അപ്പുവും ആണ് - ആകെ ഒരു യുദ്ധ പ്രതീതി ആയിരുന്നു ഇന്നലെ വീട്ടിൽ.

കാൽമണിക്കൂറിന്റെ ദൂരമുള്ള ഹോട്ടലിൽ, റോഡിലെ തിക്കിലും തിരക്കിലും ബഹളത്തിലും പെട്ട് എത്തിയത് ഒരു മണിക്കൂറിലേറെ എടുത്ത്. കുറഞ്ഞത് ഒന്നോ രണ്ടോ പേരെയെങ്കിലും നമ്മുടെ സെക്ടറിൽ നിന്ന് പ്രതീക്ഷിച്ചു. ഇല്ല; എല്ലാം മൾട്ടി നാഷണൽ കമ്പനികളിൽ നിന്ന് വന്ന ഐ.ടി. പ്രൊഫെഷണൽസ്; ചെറുപ്പം കുട്ടികൾ കുറേപ്പേർ ഉണ്ട്. റോയൽ ഓർക്കിഡിലെ സെമിനാർ ഹാളിലാണ് ഈവന്റ് സംഘടിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത്. അവിടെ കുറെ, ഉടുപ്പിട്ട വട്ടമേശകൾ ഇട്ടിരിക്കുന്നു. ഓരോ മേശക്കു ചുറ്റും ഉടുപ്പിട്ട കസേരകൾ, വട്ടത്തിലല്ലാതെ നിരത്തിയിട്ടിരിക്കുന്നു; എന്നാലല്ലേ അവതാരകനെ നോക്കി നേരെ ഇരിക്കാൻ പറ്റൂ. മുന്നിൽ വലിയ സ്ക്രീനിൽ സായിപ്പിന്റെ വീരവാദങ്ങളും, ഹാളിന്റെ പിൻ നിരയിൽ നിരത്തിയ ഡെമോ സെറ്റപ്പുകളും, വൻ ഫോട്ടോഗ്രഫി സെറ്റപ്പും, എല്ലാം കൂടി ആകെയൊരു കിടുകിടുപ്പ്. ഇവിടെയാണോ ഞാൻ ഉറക്കെ എന്റെ സംശയനിവാരണം നടത്തേണ്ടത്? പേടിയുണ്ടെങ്കിൽ തണുപ്പ് കൂടുമോ? ഹേയ്! ഉവ്വോ? അല്ല, സുപ്രിയക്കും തണുക്കുന്നുണ്ട്.

അജണ്ടയിൽ കണ്ടിരുന്നു, കുറച്ച് പ്രെസെന്റേഷനുകൾക്ക് ശേഷം ചോദ്യോത്തര സെഷൻ ഉണ്ടെന്ന്: എന്നാ പിന്നെ അപ്പൊ ചോദിക്കാം. അതാവും നല്ലത്. അതുവരെ ഒരു സമാധാനം. ഹാളിൽ ആളുകൾ നിറഞ്ഞു. പരിപാടി തുടങ്ങി. ഓരോരുത്തരായി വന്ന്, അതതിന്റെ തരം പോലെ, അവതരണങ്ങൾ.... പക്ഷെ ഒന്നും മനസ്സിലാവുന്നില്ല. അങ്ങകലെ നിന്ന് കേൾക്കുന്നത് പോലെ. ആകെ ഒരു മുഴക്കം. തലമണ്ടയിൽ വേറെ കുറെ കാര്യങ്ങൾ ഓടുന്നത് കൊണ്ടായിരിക്കും - ഞാൻ തയ്യാറാക്കി വച്ച ആദ്യത്തെ ചോദ്യം ചോദിച്ചാൽ അവർ തിരിച്ച് ചോദിക്കുമായിരിക്കും,

"മാഡം, ഇപ്പോഴത്തെ അപ്ലിക്കേഷൻ എന്തിനാണ് നിങ്ങൾ മാറ്റുന്നത്?"

Good question

അപ്പോൾ ഞാൻ എന്റെ രണ്ടാമത്തെ പോയിന്റ് ഇട്ടുകൊടുക്കും. പക്ഷെ അത് പറഞ്ഞാൽ ഒരു ട്വിസ്റ്റ് ഉണ്ട് - അവർ, ഞാനിപ്പോൾ ഉപയോഗിക്കുന്ന ഹാർഡ്വെയർ സെറ്റ്അപ്പ് വിവരങ്ങൾ ചോദിക്കാം. അപ്പൊ പണി പാളും. ഇക്കണ്ട ജനങ്ങളുടെ മുന്നിൽ ബബ്ബബ്ബ അടിക്കേണ്ടിവരും. അല്ലെങ്കിൽ, എന്റെ പോയിന്റ് പറയുമ്പോൾതന്നെ മുൻകൂർ ജാമ്യം എടുത്തേക്കാം. എനിക്കീ ഹാർഡ്വെയറിന്റെ വിവരങ്ങൾ അറിയില്ല. അങ്ങനെയൊക്കെ പറയുന്നത് പതിവുള്ളതാ. സേതുരാമയ്യർ സി.ബി.ഐ. പറയുന്നില്ലേ, ഇപ്പോഴത്തെ മന്ത്രിമാർ ആരൊക്കെ എന്ന് ചോദിച്ചു നൊക്കൂ, ഞാൻ കൈ മലർത്തും എന്നൊക്കെ. എല്ലാ ചോദ്യത്തിന്റെ ഉത്തരവും എല്ലാവർക്കും അറിയില്ലല്ലോ. എന്തായായാലും അത് സെറ്റായി. ചോദ്യോത്തര സെഷൻ വരട്ടെ. ഞാൻ പൊളി

ച്ചടുക്കി കൊടുക്കും. ചില അന്വേഷണ കുതുകികൾ, ഇപ്പോഴേ, മൈക്ക് എടുത്ത് ചോദ്യങ്ങൾ ചോദിച്ചു തുടങ്ങി. പക്ഷെ, ആർക്കും - പ്രസന്റേഷൻ ചെയ്യുന്നവർക്കോ, ചോദ്യം ചോദിക്കുന്നവർക്കോ - ഒരു ഇടർച്ച പോലുമില്ല, ശബ്ദത്തിന്. ശ്വാസഗതിയും സാധാരണ പോലെ. ഞാൻ മാത്രമെന്തേ ഇങ്ങനെ?

ഇവിടെക്കൂടിയിരിക്കുന്ന കോർപ്പറേറ്റുകൾ എല്ലാവരും ഒരേ തരത്തിൽ ചിന്തിക്കുന്നവരാണെന്ന് തോന്നുന്നു. അവരുടെ ചോദ്യവും ഉത്തരവും അവർക്ക് പരസ്പരം മനസ്സിലാവുന്നുണ്ട്. എനിക്കാണെങ്കിൽ രണ്ടും മനസ്സിലാവുന്നില്ല. ഇനി എന്റെ ചോദ്യം ഇവന്മാർക്ക് മനസ്സിലാവുമോ എന്തോ! എന്റെ ചോദ്യം ഇവർക്ക് മനസ്സിലായാലും, തിരിച് ഇവർ പറയുന്നത് എനിക്ക് മനസ്സിലായില്ലെങ്കിലും, ആ ഭാവം മുഖത്ത് വരുത്താതെ ഇരിക്കാൻ പറ്റണേ ഭഗവാനെ!

അടുത്തിരിക്കുന്ന ടെക്കി പയ്യന്റെ കുശലാന്വഷണം: എന്താ ഏതാ ആരാ എന്നൊക്കെ. അവന് എയർബസ്സിലാണ് ജോലി (കണ്ടക്ടർ ആണോ എന്ന് അവനോട് ചോദിക്കാഞ്ഞത് ഭാഗ്യം). എന്നിട്ടൊരു ചോദ്യം: നിങ്ങൾ സോഫ്റ്റ്വെയർ ഡെവലൊപ്പ്മെന്റ് ഒക്കെ ചെയ്യുമോ? അതെന്ത്, അങ്ങനെയൊരു ചോദ്യം? ഞങ്ങൾ ഡെവലപ്പ് ചെയ്താൽ വർക്കാവൂലെ? ഹോ! അവനൊരു പുച്ഛം. ഏറ്റവും കണിശക്കാരായ, സോഫ്റ്റ്വെയർ ഡെവലപ്പേഴ്സ് ആണ് ഞങ്ങൾ. ഒരു ചട്ടക്കൂടിൽ നിന്ന് കുറച്ച് അങ്ങോട്ടോ ഇങ്ങോട്ടോ നീങ്ങില്ല; നീങ്ങാൻ സമ്മതിക്കില്ല. പുതിയ പുതിയ പ്രോഗ്രാമിങ് മെത്തേഡ്സിനു പിന്നാലെ ലോകം പായുമ്പോളും, ഞങ്ങൾ പവർഫുൾ ആയ ക്ലാസിക് പ്രോഗ്രാമിങ് ലാംഗേജ്, മെത്തേഡ്സ് ഉപയോഗിക്കും. കാലം കുറച്ചെടുക്കും, ഫീൽഡിൽ വരാൻ. പക്ഷെ ലേറ്റാ വന്താലും, തീയിൽ കുരുത്ത്, കിണ്ണങ്കാച്ചി ആയിട്ടാണ് പുറത്ത് വരിക. ആ 'ഞങ്ങളിൽ' ഒരുവളായ എന്നോടാണീ ചോദ്യം. ഒന്ന് പോടാ ചെറുക്കാ...

Q&A സെഷൻ അടുത്തു വരുന്നു. ഹൃദയമിടിപ്പ് അടുത്തിരിക്കുന്ന ഈ പയ്യനോ സുപ്രിയക്കോ കേൾക്കുമോ എന്തോ! കൈ തരിക്കുന്നു, കാൽ വേദനിക്കുന്നു, ദാഹിക്കുന്നു... ഇവിടെ കുഴഞ്ഞ് വീഴുമോ ഈശ്വരാ! റോയൽ ഓർക്കിഡിൽ, ഗവണ്മെന്റ് ജീവനക്കാരിക്ക് ദാരുണാന്ത്യം. നാളത്തെ പത്രത്തിൽ - ഹെന്റമ്മേ.... എന്നാലേ, പിന്നാമ്പുറത്ത് പോയി, സ്വകാര്യമായി ചോദിച്ചാലോ? സമാധാനമായി കാര്യം പറഞ്ഞു മനസ്സിലാക്കാം. ഹേയ് അത് പറ്റില്ല. പ്രസ്റ്റീജ് ഇഷ്യൂ ആയി മാറിക്കഴിഞ്ഞു. ഇന്നലെ രാജേഷ് കളിയാക്കിപ്പറയുന്നു, വേണമെങ്കിൽ, ആ പുതിയ സയന്റിസ്റ്റ് ഇല്ലേ, ദീപ ഫ്രാൻസിസ്, അവരെ കൂട്ടിക്കോളൂ. ചോദ്യം ചോദിച്ചു കൊല്ലും. ഓ! പിന്നെ...ചോദ്യം ചോദിക്കൽ ഔട് സോഴ്സ് ചെയ്യേണ്ട അവസ്ഥയൊന്നും ഈ നീലിമക്ക് വന്നിട്ടില്ല. കൂടാതെ, സുപ്രിയയെ ചാരപ്പണിക്ക് വിട്ടതല്ലേ എന്റെ കൂടെ എന്നും ഒരു ചിന്ത ഇല്ലാതെ ഇല്ല. വിട്ടുകൊടുക്കില്ല ഞാൻ.

Q&A സെഷൻ ആയി. രണ്ടാമത്തെ മൈക്ക് തട്ടിപ്പറിച്ച് വാങ്ങി, വിറക്കുന്ന കൈകളിൽ പിടിച്ചു കാത്തിരുന്നു. മൈക്ക് കയ്യിലുള്ള സ്ഥിതിക്ക് എന്തായാലും ചോദ്യം ചോദിക്കാതെ തരമില്ല. ആരാണ് അടുത്ത ചോദ്യം? സർവ്വ കളരിപരമ്പര ദൈവങ്ങളെയും മനസ്സിൽ ധ്യാനിച്ച്, ആരംഭിച്ചു. മൈക്കിലൂടെയുള്ള, തൃശ്ശൂർ ചുവയുള്ള, ആത്മവിശ്വാസക്കുറവ് ഉള്ള ഇംഗ്ലീഷ് കേട്ട്, 'ആരിത്?' എന്ന് എനിക്ക് തന്നെ സംശയം തോന്നി. അവതാരകർ 4-5 പേരുണ്ട്, തങ്ങൾക്ക് നേരെ വരുന്ന ചോദ്യശരങ്ങളെ നേരിടാൻ. അവർ എല്ലാവരും കൂലങ്കുഷമായി, പുരികം ചുളിച്ചും, വളച്ചുമൊക്കെ നോക്കുന്നു, ചോദ്യം മനസ്സിലാക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നു. മുന്നിലിരിക്കുന്ന ഏതാണ്ട് എല്ലാപേരും, എവിടെ നിന്നാണീ ഇഴഞ്ഞ കിളിനാദം എന്ന് തിരിഞ്ഞു നോക്കുന്നു, ട്രൈപോഡ് മൊത്തം എന്റെ നേരെ തിരിഞ്ഞു, ഫ്ളാഷ് മിന്നലാട്ടം - ഭഗവാനെ! ഇപ്പൊൾ പറഞ്ഞു മറന്നു കളയാനും പറ്റില്ല - എല്ലാം റെക്കോർഡ് ചെയ്യുകയാണല്ലോ ഈ മനിതന്മാർ.

ആകെ ഒരഞ്ച് മിനിട്ടിന് ആകെ വെടിയും വെളിച്ചവും പുകയും - എന്തൊ ചോദിച്ചു, അവരും എന്തോ പറഞ്ഞ് തടിതപ്പി. ഹൊ! സമാധാനമായി. എന്റെ ടാസ്ക് കഴിഞ്ഞു. ഇനി പിന്നാമ്പുറത്ത് പോയി കാര്യങ്ങൾ ആദ്യം പൂദ്യം പറഞ്ഞു മനസ്സിലാക്കിക്കണം, ഒരു സൊല്യൂഷൻ വാങ്ങണം.. ലഞ്ച് ബ്രേക്ക് ആയി. എയർബസ്സിലെ പയ്യൻ എന്റെ നേരെ തിരിഞ്ഞു. ദേ, അപ്പുറത്തിരുന്ന്, ഒന്നിനുപുറകെ മറ്റൊന്നായി സംശയനിവാരണം നടത്തിയിരുന്ന ചുകന്നമുടിക്കാരിയും വന്നിരിക്കുന്നു. രണ്ടു പേരും കൂടെ കുറെ സംശയങ്ങൾ എന്നോട്. ഇത്രയും എളുപ്പത്തിൽ കാര്യങ്ങൾ ചെയ്യു തീർക്കാൻ പറ്റുന്ന ഈ കാലത്ത്, നിങ്ങൾ എന്തെ ഇത്ര പ്രാകൃതമായ രീതിയിൽ....? അവരുടെ മുഖത്ത് ഒരു വിനയം, ഒരു അന്ധാളിപ്പ്, ഒരു സഹതാപം ഒക്കെ ഇല്ലേ എന്നൊരു സംശയം. കണ്ടും കേട്ടും ശീലിച്ച മേലാളന്മാരെ മനസ്സിൽ കരുതി, അവിടെയും ഇവിടെയും തൊടാതെ എന്തൊക്കെയോ കാച്ചിക്കൊടുത്തു.

ചായ കുടിക്കാൻ നേരത്ത് ആധിയായിരുന്നു, അടുത്തു വരുന്ന Q&A സെഷൻ ആലോചിച്ച്. ഊണ് കഴിക്കാൻ നേരത്ത്, സന്തോഷം കൊണ്ട് ഹാലിളകിയ അവസ്ഥയും. അതുകൊണ്ട്, രണ്ടും ഒരു വഹയായി. എന്തായാലും, ഊണ് കഴിഞ്ഞു വേഗം മടങ്ങാതെ, വീണ്ടും ചുറ്റിപ്പറ്റി നിന്ന്, കാര്യം വെടിപ്പായി പറഞ്ഞു. ഇപ്പോളാണ് ഇവർക്കും

കത്തിയത് - എന്താണ് സംഭവം എന്ന്. അയ് ശേരി.... ഇതിനെന്താ! ഇത് എളുപ്പമാണ്. ഞങ്ങൾ ഒരു ലയർ ഉണ്ടാക്കിത്തരാം, ഇലക്കും, മുള്ളിനും കേടു വരാത്ത രീതിയിൽ. അപ്പോൾ നിങ്ങൾക്ക് നിങ്ങളുടെ സോഫ്റ്റ്വെയർ ഏത് പ്ലാറ്റ്ഫോമിലും, ഒരുത്തന്റെയും സഹായമില്ലാതെ, നേരിട്ട് ഉപയോഗിക്കാം. ഞങ്ങൾ സഹായിക്കാം. അതിനു മുന്നേ നിങ്ങളുടെ ഇപ്പോഴത്തെ സോഫ്റ്റ്വെയർ ഡിസൈൻ ഒന്ന് പഠിക്കണം.

ഓ! ആണോ? അപ്പോപ്പിന്നെ മൂപ്പര് പറഞ്ഞതോ, ഇവർക്ക് ഒന്നും അറിയില്ലെന്ന്. ഇവർക്ക് അറിയാത്തതായിട്ട് ഒന്നും ഇല്ല. സാറിനാണ് അറിയായ. 'അതിനെന്താ? വരൂ... വൈകിക്കണ്ടാ... നാളെത്തന്നെ വരൂ... നമുക്ക് സംസാരിക്കാം... വിശദമായി സംസാരിക്കാം. നേരത്തേ വരണേ...'

ഹോ! ഇതറിഞ്ഞാൽ സാറെന്നെ അഭിനന്ദന വർഷമായിരിക്കും. കോൺഫിഡൻഷ്യൽ റിപ്പോർട്ടിൽ, എഴുതും, നീലിമ ചില്ലറക്കാരിയല്ലെന്ന്.

സന്തോഷത്തോടെയായിരുന്നു മടക്കം. ചുറ്റുമുള്ള ലോകം എന്ത് മനോഹരം! ഓഫീസിലെ വണ്ടി വിളിച്ചില്ല. പാവം ഡ്രൈവർ - അവിടെ നിന്നിവിടെ വരെ വന്ന്... വേണ്ട, വെറുതെ. വിശ്രമിക്കട്ടെ! വേറെ വണ്ടി വിളിച്ചു. ഞാൻ കൊടുക്കാമല്ലോ പൈസ... ഇതൊക്കെ എന്ത്...

മൂന്നു മണിയോടെ ഓഫീസിൽ എത്തി. സാറിനു മുന്നിൽ അഭിമാനത്തോടെയാണ് നിന്നത്.

സാർ... ഞാൻ ചോദിച്ചു. നമുക്ക് വേണ്ടതെല്ലാം ചോദിച്ചു. എല്ലാം അക്കമിട്ടു നിരത്തി.

സർ തലക്ക് കൈ കൊടുത്തിരുന്നു, കുറെ നേരം.

എന്ത് പറ്റി?

''സാർ, അവർ നാളെ ഇവിടെ എത്തും...''

''നീലിമ... ഇതാണോ... ഇതാണോ നമ്മൾ ഡിസ്കസ് ചെയ്തത്?''

''ഞാൻ... ഇതാണോ...? വൈ ഡോണ്ട് യൂ... വൈ യൂ ബിഹേവ് ലൈക് ദിസ് ആൽവേസ്?

എത്ര പ്രാവശ്യം ഡിസ്കസ് ചെയ്തു? നമുക്കവരെ സൽക്കരിക്കാൻ സമയമില്ല... ഡിസൈൻ പങ്കുവെക്കാനൊന്നും പറ്റില്ല... ചോദിക്കാൻ പറഞ്ഞാൽ, ആവശ്യമുള്ളത് ചോദിക്കണം... അതല്ലാതെ...''

മുഴുമിപ്പിക്കാത്ത കുറെ വാചകങ്ങളും ചോദ്യങ്ങളും...

''സാർ... അതിപ്പോ, ഞാൻ വിചാരിച്ചു... ഞാൻ വിചാരിച്ചത് ഇങ്ങനെയല്ല.....കുഴപ്പമില്ല സർ; ഞാൻ ഫോണിലൂടെ പറയാം, ഞാൻ അതല്ല ഉദ്ദേശിച്ചത് എന്ന്. വരണ്ട എന്ന് പറയാം... മതിയോ സാർ? പോരെ സാർ? സാർ... സാർ...''

'കോൺഫിഡൻഷ്യൽ റിപ്പോർട്ട്' എന്നെഴുതിയ ഒരു ബ്രൌൺ കവർ തിരുകിയ ഡയറിയുമെടുത്ത്, പോയിക്കഴിഞ്ഞിരുന്നു, സർ.

.....

പൂക്കളം പിറക്കുന്നത്

രാമകൃഷ്ണൻ കിനാവൂർ

സഫലമാകാത്ത കിനാവുകളാവും
പിന്നീട് പ്രതീക്ഷകളോടെ
പൂവുകളായി പിറക്കുന്നത്...

അതുകൊണ്ടാവും നല്ല കാലത്തെ
അടയാളപ്പെടുത്തി പുഞ്ചിരിയോടെ
അഴകു വിടർത്തി
ഓണപ്പൂക്കളമാകുന്നത്.

Best Compliments

SM ENGINEERING

BANGALORE

"Manufactures of precision components
for aerospace application."

Phone: 98442 21691 / 90081 48324

Science & Spirituality - A Journey to the Inner Self

Anil P.B.

Science is considered to be the most influential initiative which crafted a civilized mankind who travelled to the modern world from the dark ages. The Greeks were the first people to try to develop a theory behind their observations. Pythagoras (570BC – 495BC) concentrated on a mathematical view of the world, while Aristotle (384BC – 322BC) and Plato (427BC – 348BC) developed logical methods for examining the world around them. Most consider Aristotle as the first scientist of classic science, but Galileo Galilei (1564AD – 1642AD) is widely known as the father of modern science.

An approach that is based on logic as well as supported by facts in order to address a problem is often termed scientific. It is the obscurity present in the universe and one's intuitions drive the human being toward the world of science. Ancient science was more indulged in finding out the answers for umpteen questions related to the factual and imaginary phenomenon which were believed to be present on Earth. There was a scientific fraternity who concluded that the Sun rotates the Earth, until the next generations were able to break that belief with factual evidence. The Moon was considered to be a planet as same as Venus or Mars, until the actual discovery made by modern science. Similarly, there are numerous examples to depict the long journey of science from its infancy to the present world of Data Science, Modern Medicines, Astrophysics & Space Research, Oceanography, Artificial Intelligence, etc. In all these processes, one common factor is the impeccable ability of human brain, which can broadly be classified into two. Being intellectual and being emotional. Being intellectual referred to as the logical and analytical skills of a person in addressing anything. Being emotional generally represents the depiction of creativity, compassion, mindfulness, being more expressive externally as well as internally in a constructive or destructive manner, etc.

In my humble opinion, the word "Spirituality" is more connected to the emotional world than to the intellectual or scientific world. Even though the concept of spirituality has countless definitions, interpretations, and conventional representations available, here I am attempting to delineate my own perceptions and learning which can surely be questioned and others are free to have difference in opinion.

The concept of spirituality and its awareness might help an individual to become more sensible and matured in his/her thoughts and actions. The ancient world devised several instruments in order to bring in more discipline in character, systematic approaches towards life, behavioral standards and social equations in the civilization. Many spiritual scholars viz. Rumi, Adi Sankaracharya, Socrates, Confucius, Kabir, Sri Ramakrishna Paramahamsa, etc. contributed in developing spirituality during their era. All of them are still revered as great mentors and their teachings, in general, are based on or derived from particular

religion/religious scriptures. Many of their disciples or descendants are engaged in transcending the spiritual knowledge across the globe.

"Intelligence is not the ability to store information, But to know where to find it."

- Albert Einstein

The second and the most influential as well as powerful instrument that the ancient world introduced was religion. Every religion has got two aspects to it. First is its cultural setting, traditions, customs, rituals, practices, etc. These are its religious aspects. The other aspects are its core purpose viz. love, purification of mind, cultivation and application of ethical values like honesty, selflessness, humanity, etc. These are referred to as the spiritual aspects. Both aspects indirectly led the uncivilized people to form a more ordered and organized society. The idea of social well-being and the evolution of a civic society were slowly being conceptualized by these changes. In order to impose these ideas into a much innate mind of common and uneducated people, it was inevitable to introduce simple and unambiguous paradigms of activities as part of their daily life. These were termed later as rituals and festivals in a particular religion and attached them to supernatural powers named God. The ultimate motive of this entire process was to bolster fair and just living as part of the social fabric by accepting own religion as well as appreciating other religions in the same spirit. These religions gradually introduced various cultural aspects which were becoming the integral part of human minds and beliefs that could prevent them from being irrational or inhumane. The core theorems, concepts, and thoughts were strongly backed by a set of stories, epics, ritualistic procedures, and fictional elements. Every religion has its own symbolic representations and well defined fashions that designate its followers to abide by good principles and ways of life thereby imbibe humanity and love among each other. But the disheartening reality is that several factions of the society became oblivious of the basic objectives and the crux of religion and religious lessons. Instead, they indulge themselves and insist others more into the adherence of its peripheral aspects like ritual and fictional belief systems that are depicted in the religious text books. They redefine the whole religion just as the representation of those ritualistic practices. They focus more on supernatural stories & beliefs and indoctrinate a larger population. The whole purpose of religion will, in turn, lose its credibility and will help only in the destruction of cultural & social balance as well as to bring in a complete chaos and violence in the world. Many people fight in the name of religion, grow hatred toward their countrymen, divide minds in the name of gods and beliefs. But, unfortunately, this was not the core purpose or objective of any religion at all. The actual values and meanings of spirituality, evident in many religious scriptures, are slowly dying away from the consciousness of society. This is an inequitable reality that it causes hostilities and ethnic conflicts in the international world of contemporary politics.

"In Every Religion, there is Love. Yet, Love as NO Religion !!"

- Rumi

I would like to mention a simple example here, in order to underline the detachment between science and spirituality. Egyptian pyramids are considered as one of the most complex and marvellous human creations in the history of mankind. The architectural design & techniques behind the construction of such massive monuments are still not fully known to our international scientific fraternity. Highly skilled and scientifically talented people of Egypt who created such magnificent structures, were also following a weird custom during olden days. In Pharaonic times (Pharoah – Monarch of ancient Egypt), as part of an important festival celebrated in Egypt, a young virgin was chosen from among the most beautiful women in the land and was thrown into the Nile river as a sacrifice to the river god Hapi. The goal was to ensure that the water of the Nile would continue to flow abundantly. She was known by Egyptians as the Bride of the Nile!! This practice was mentioned by Egyptian historian al-Maqrizi (1364AD – 1422AD).

This single anecdote itself shows the propensity of many people to mute one's rational thinking, scientific aptitude, and the logical excellence while considering any topic connected to god or religion! They acquiesce to a set of illogical beliefs thereby lead to destructive or barbaric aftermath. A society that was considered as a representation of keen and conscious brains towards the life itself, was being relegated into something who acts without reasoning, believes without logic, and surrenders without questioning ! This symptom is the most discouraging element being derived as a by-product of abstaining scientific thinking. People must be alarmed about this danger. Therefore, we must understand the aspects of science and try to realize the

purpose of being scientific in every action.

"The word God, for me, nothing more than the expression and product of human weaknesses. The Bible, a collection of honourable, but still primitive legends which are nevertheless pretty childish. No interpretations, no matter how subtle, can (for me) change this."

- Albert Einstein

We must be courageous enough to reject and prevent all practices that implicate any sort of imaginary object or immaterial beliefs that are not backed by truth or science. At the same time, we must also be able to conceive the real meaning of spirituality and its core values in relations with the philosophical aspects. It is possible to build a beautiful world wherein science and spirituality can go hand-in-hand if we can accept and appreciate the real differences between being spiritual and being religious.

To visit the holy places is to be religious, but to practice holiness for yourself is being spiritual. To recite prayers is being religious; to develop a prayerful heart is being spiritual. To shave a lady's head on the occasion of her husband's death and impose white dress & social isolation for the rest of her life is being religious. To remain in the blissful memories of husband and embrace his love as well as spend the remaining life in fulfilling his goals without any impure intention is being spiritual. To wear tilak marks, holy cross pendants, neck beads, etc. is being religious. To decorate your insight with the ornaments of good qualities & ethical values is being spiritual. Being religious might please our grandparents. But, being spiritual will elevate us in the journey of self development. Among this, being spiritual is the paramount importance and that is the reason why all our divine scriptures remind us to be TRULY SPIRITUAL !!

Yesterday I was clever, so I wanted to change the world, Today I'm wise, so I'm changing myself"

- Rumi

Poem

The Comfort of Shadows

Aarjjav S. Dev

In years we've walked, yet never I
Had thought to catch your fleeting eye,
Your hands though cold bring warmth anew,
A strange comfort, tender and true.
Your eyes like daggers pierce the night,
But soften when soul's ember burns bright,
A paradox of fierce and sweet,
In you, both danger and retreat.
Could you be a vampire in disguise,
With secrets dark beneath those skies?
To sip my blood, yet heal my soul,
A mystery that makes me whole.

Wishes for
A Blessed Thiru Onam
&
Another Year full of
Bliss & Delight
Colours & Smiles
Traana Technologies
Algorithms . Embedded Systems . Human Machine Interface
www.traana.in
Tel: 080-3500-3191
info@traana.in

മായാത്ത സൗഹൃദം

ബബിത പി.

ബാംഗ്ലൂരിലെ ഓഫീസിൽ ചേർന്ന ആദ്യ ദിവസങ്ങൾ ഇന്നും എന്റെ മനസ്സിൽ തെളിഞ്ഞു നിൽക്കുന്ന ഒന്നാണ്. പുതിയ സ്ഥലം, പരിചയമില്ലാത്ത മുഖങ്ങൾ, ഇതുവരെ കൈകാര്യം ചെയ്യാത്ത ഭാഷ, ഹൃദയത്തിൽ അലിഞ്ഞിരുന്ന അൽപ്പം ഭയം. എല്ലാം കൂടെ കിളി പോയ അവസ്ഥ. ഞങ്ങൾ എല്ലാവരും കൂടുതൽ സമയവും ഓഫീസ് ലൈബ്രറിയിൽ ഇരുന്ന ദിവസങ്ങൾ... ലൈബ്രറിയിൽ ആയത് കൊണ്ട് എല്ലാ ദിവസവും പരിചയപ്പെടാൻ ആൾക്കാർ വരുമായിരുന്നു.. ഞങ്ങൾക്ക് ആകെ ഉള്ള നേരമ്പോക്ക്.. അങ്ങനെ ഒരു ദിവസം ഞങ്ങളെ പരിചയപ്പെടാൻ വന്നവരിൽ ഒരാളെ കണ്ടപ്പോഴേ മനസ്സിലായി 'മലയാളി'. അടുത്ത് വന്നു സംസാരിച്ചപ്പോൾ ഏറെക്കാലം പരിചയമുള്ള ഒരു സുഹൃത്തിനെ പോലെ തോന്നി. എന്റെ മുഖത്തെ പരിഭ്രമം കണ്ടിട്ടാവണം എന്റെ അടുത്തേക്ക് വന്നവൻ ചിരിച്ചു കൊണ്ട് പറഞ്ഞു. ഒന്നുകൊണ്ടും വിഷമിക്കണ്ട, ഞങ്ങൾ ഒക്കെയില്ലേ, എല്ലാം പതിയെ പഠിക്കാം. മനസിൽ ഒരു തരം ആശ്വാസം നിറഞ്ഞു. അതു ഒരു സൗഹൃദത്തിന്റെ തുടക്കമായിരുന്നു. എത്ര വർഷങ്ങൾ കഴിഞ്ഞാലും, മനസിന്റെ കോണിൽ ഒരിക്കലും മാഞ്ഞു പോകാത്ത നിറങ്ങൾ പോലെ ജീവിക്കുന്ന സൗഹൃദം. ഒരിക്കലും മറക്കാനാവാത്ത എന്റെ സുഹൃത്ത് 'ജോൺ'. അവനെ കുറിച്ചുള്ള ഓർമ്മകൾ ആണ് ഇവിടെ പറയുന്നത്...

അങ്ങനെ ഒരു മാസത്തെ ലൈബ്രറി വാസത്തിന് ശേഷം ഞങ്ങളുടെ ഡിവിഷൻ അലോട്ട്മെന്റ് വന്നു. എനിക്ക് കിട്ടിയതോ ജോണിന്റെ അതേ ഡിവിഷൻ. പിന്നെയുള്ള ദിവസങ്ങളിൽ നല്ലൊരു സഹപ്രവർത്തകനുംസുഹൃത്തുംഅതിൽഉപരിയായി ജീവിതത്തിൽ വഴികാട്ടിയായൊരു സഹോദരനായിരുന്നു അവൻ. ഓഫീസിലെ ഒഴിവു സമയങ്ങൾ ആണ് ഞങ്ങളുടെ സൗഹൃദത്തെ കൂടുതൽ ശക്തമാക്കിയത്. കാന്റീനിൽ ആവി പറക്കുന്ന ചായ കൈകളിൽ പിടിച്ചു ഞങ്ങൾ പങ്കിട്ടിരുന്ന കഥകളും തമാശകളും ഇന്നും മനസിൽ തെളിഞ്ഞു നിൽക്കുന്നു. ഒരു ചെറിയ സംഭവം പോലും ജോണിന്റെ നർമ്മബോധം കൊണ്ട് ദിവസം മുഴുവൻ ഞങ്ങളിൽ ചിരി നിറക്കാൻ അവന് കഴിഞ്ഞിരുന്നു. കുറച്ചു സമയം കൊണ്ട് തന്നെ ഞാൻ ജോണിന്റെ മലയാളി കൂട്ടുകാർക്ക് ഒപ്പം ചേർന്നിരുന്നു. അവന് നല്ലൊരു സുഹൃത്ത് സമൂഹം ഉണ്ടായിരുന്നു. ഒത്തു കൂടിയാൽ ചിരിയും തമാശയും ഒരുപാട് സന്തോഷവും. കൂട്ടത്തിൽ ഒരാൾക്ക് ഒരു പ്രശ്നം വന്നാൽ എല്ലാവരും ഒരുമിച്ച് കൈപിടിച്ച് സഹായിക്കും. അങ്ങനെയുള്ള ഒരു കൂട്ടം നല്ല സുഹൃത്തുക്കൾ..... സംഗീതം ജോണിന്റെ കൂടപ്പിറപ്പായിരുന്നു... അവന്റെ ശബ്ദം, ഒരു മൃദുലമായ കാറ്റ് പോലെ എല്ലാവരുടെയും ഹൃദയത്തെ സ്പർശിച്ചിരുന്നു..... ഒഴിവ് സമയങ്ങളിലെ അവന്റെ പാട്ടുകൾ..

ഓഫീസിലെ കൾച്ചറൽ പ്രോഗ്രാമിൽ പാടിയ കന്നഡ പാട്ടിന് കിട്ടിയ കൈയടികൾ... എല്ലാം ഇന്നലെ കഴിഞ്ഞ പോലെ...

പാവപ്പെട്ട പശ്ചാത്തലത്തിൽ നിന്നെത്തിയ അവന്റെ ജീവിതം ലളിതമായിരുന്നെങ്കിലും അവന്റെ മനസ് നിറയെ വലിയ സ്വപ്നങ്ങൾ ആയിരുന്നു. അധ്വാനം, പഠനം, സമർപ്പണം ഇവയാണ് അവനെ മുന്നോട്ടു നയിച്ചിരുന്നത്. ഒടുവിൽ അവന്റെ കഴിവും പരിശ്രമവും കൊണ്ട് അവൻ പ്രമോഷൻ ആയി അതും സയന്റിസ്റ്റ് ആയിട്ട്. DRDO-ലെ ഏതൊരു ടെക്നിക്കൽ സ്റ്റാഫിന്റെയും വലിയ ആഗ്രഹം. അങ്ങനെയുള്ള ആ സന്തോഷകരമായ ദിവസങ്ങൾ.

ജീവിതം എല്ലായ്പ്പോഴും വസന്തം പോലെ പൂക്കളാൽ നിറഞ്ഞതല്ല. ചിലപ്പോൾ, കൊടുങ്കാറ്റുപോലെ വേദന നിറഞ്ഞ അധ്യായങ്ങൾ വരും എന്നു ഓർമ്മിപ്പിച്ചു കൊണ്ട് അവന്റെ ജീവന് ഭീഷണി ആയി ഒരു അസുഖം വന്നു... ചിരിയും ഗാനവും നിറച്ചിരുന്ന ആ മുഖം, വേദനയുടെ മറവിൽ കണ്ടപ്പോൾ, ഞങ്ങളുടെ മനസ്സ് തകർന്നു. പക്ഷേ, അവന്റെ കണ്ണുകളിൽ ഞങ്ങൾ കണ്ടത് ഭയം അല്ല, പ്രതീക്ഷയായിരുന്നു.. ആ പ്രതീക്ഷ ആയിരുന്നു അവസാനം വരെ അവന് വേണ്ടി പോരാടാൻ ഞങ്ങൾക്ക് കിട്ടിയ കരുത്ത്. ജോണിനെ ജീവിതത്തിലേക്ക് തിരിച്ചു കൊണ്ടുവരാൻ ഞങ്ങൾ എല്ലാവരും അഹോരാത്രം പരിശ്രമിച്ചിരുന്നു. പക്ഷേ വിധി മറ്റൊന്നായിരുന്നു. ഒരിക്കലും കരുതാത്ത വിധം അതിവേഗത്തിൽ അവൻ ഞങ്ങളെ വിട്ടു പോയി. ആ ദിനം ഇന്നും എന്റെ കണ്ണുകൾക്കുമുന്നിൽ തെളിഞ്ഞുനിൽക്കുന്നു. പുലർച്ചെയായിരുന്നു - നഗരം ഇനിയും ഉണർന്നിരുന്നില്ല. ഞങ്ങൾ എല്ലാവരും ഹൃദയം നുറുങ്ങുന്ന വേദയോടെ ഹോസ്പിറ്റലിന്റെ മുന്നിൽ നിന്നു. അവനെ അവസാനമായി കാണാനായിരുന്നു ഞങ്ങൾ എത്തിയിരുന്നത്. ഒരിക്കൽ ഡിവിഷൻ മുഴുവൻ നിറച്ചിരുന്ന ചിരിയും, ക്യാന്റീനിലെ കഥകളും, കൾച്ചറൽ ഈവന്റുകളിലെ ഗാനങ്ങളും എല്ലാം ഒരു ഓർമ്മയായി മാറി. ആ ആശുപത്രി കവാടത്തിനുമുമ്പിൽ നിൽക്കുമ്പോൾ, കാലം നിശ്ചലമായി പോയ പോലെ തോന്നി. ഞങ്ങൾക്ക് ഒന്നും പറയനായില്ല. കണ്ണുകൾ മാത്രം നിറഞ്ഞിരുന്നു കണ്ണീരും വിങ്ങലും. ജീവിതത്തിൽ അവനൊപ്പം പങ്കിട്ടിരുന്ന ഓരോ നിമിഷവും അന്നു ഒരു സിനിമ പോലെ മനസ്സിൽ വീണ്ടും വീണ്ടും ഓടിക്കൊണ്ടിരുന്നു. ആ രാവിലെയുടെ വേദന ഇന്നും എന്റെ ഹൃദയത്തിൽ മായാതെ നിലകൊള്ളുന്നു.

ഇന്നേക്ക് അവൻ ഞങ്ങളെ വിട്ടു പോയിട്ട് പതിനഞ്ച് വർഷങ്ങൾ കഴിഞ്ഞു. അവനെ പോലെ ജീവിതത്തെ പോസിറ്റീവ് ആയി കണ്ട് ഒരുപാട് സ്വപ്നങ്ങൾ കണ്ടിരുന്ന ആരെയും അതിനു ശേഷം ഞാൻ കണ്ടുമുട്ടിയിട്ടില്ല. ഇന്ന് ഞാൻ കൊച്ചിയിൽ ആണ്. ഇവിടെ എത്തിയപ്പോൾ മുതൽ മനസിൽ നിറഞ്ഞു നിന്നിരുന്നത് ജോണിന്റെ ഓർമ്മകൾ ആയിരുന്നു. ഇതാണു അവന്റെ ജന്മസ്ഥലം, അവന്റെ പപ്പായിയും അമ്മച്ചിയും പെങ്ങളും പിന്നെ അവന്റെ ഇഷ്ടങ്ങളും ഉള്ള നഗരം. എല്ലാവരെയും കാണണം എന്നുണ്ട്. പക്ഷേ അവന്റെ സുഹൃത്തുക്കളെ കാണുമ്പോൾ അവരുടെ സങ്കടം ഇരട്ടിയാകും എന്ന് അറിയാവുന്നത് കൊണ്ട് മനഃപൂർവ്വം കാണാതെ തിരിച്ചു പോന്നു. ഈ വരികൾ വായിക്കുമ്പോൾ ജോണിനെ അറിയുന്നവരും അറിയാത്തവരും ഒരു നിമിഷമെങ്കിലും അവനെ കുറിച്ച് ഓർത്താൽ... അതാണ് എനിക്ക് അവന് കൊടുക്കാൻ പറ്റുന്ന ആദരാഞ്ജലി. നമ്മൾ എല്ലാവരും നമ്മുടെ മനോഹരമായ ജീവിതത്തെ പറ്റി ഓർക്കുക. ജീവിച്ചിരിക്കുന്ന ഓരോ നിമിഷവും അർത്ഥപൂർണമാക്കുക... ഈ കൊച്ചി യാത്ര ഒരു ഔദ്യോഗിക സന്ദർശനം മാത്രമല്ല. എന്റെ പ്രിയ സുഹൃത്തിന്റെ ഓർമ്മകളിലേക്ക് നടത്തിയ മടക്ക യാത്ര ആയിരുന്നു. ജോൺ ഇന്ന് ഞങ്ങളുടെ കൂടെയില്ല. പക്ഷേ അവന്റെ ഓർമ്മകൾ മായാത്ത സൗഹൃദം പോലെ എന്നും കൂടെ ഉണ്ട്.

യടകുമാരി യാത്ര

ഫിറോസ് എ.കെ.

മാടായിപാറ ട്രിപ്പ് കഴിഞ്ഞു വൈകുന്നേരത്തോടെ പയ്യന്നൂർ റെയിൽവേ സ്റ്റേഷനിൽ എത്തി. ബാംഗ്ലൂർ ട്രെയിനിന്റെ ടിക്കറ്റ് RAC ആയിരുന്നു. അഞ്ചരയോടെ ട്രെയിൻ എത്തി. ഞായറാഴ്ച ആയതുകൊണ്ട് കോളേജിൽ തിരിച്ച പോകുന്ന കുട്ടികൾ ധാരാളം ഉണ്ടായിരുന്നു. നീലേശ്വരം എത്തിയപ്പോൾ എന്റെ ബെർത്തിൽ ഒരാൾ കൂടെ വന്നു. എട്ടു മണിയോടെ മംഗലാപുരം സ്റ്റേഷനിൽ എത്തി. അത്താഴം സ്റ്റേഷനിൽ നിന്നും വാങ്ങി കഴിച്ചു. എട്ടരയോടെ മല കയറാൻ ഇരട്ട എൻജിൻ ഘടിപ്പിച്ച ട്രെയിൻ അവിടെ നിന്നും യാത്ര തുടങ്ങി. പത്തു മണിയോടെ സുബ്രമണ്യ റോഡ് സ്റ്റേഷനിൽ എത്തി. ഇനി അങ്ങോട്ട് സഹ്യന്റെ വിരിമാറിലേക്കുള്ള കയറ്റമാണ്.വളഞ്ഞു പുളഞ്ഞു പോകുന്ന പാളത്തിലൂടെ പാമ്പിഴയുംപോലെ ട്രെയിൻ പോയിക്കൊണ്ടിരുന്നു. ഏറെ നാളായി ഉള്ള ഒരു ആഗ്രഹമായിരുന്നു ഈ റൂട്ടിലൂടെ യുള്ള യാത്ര. കാടും കയറ്റവും വളവുകളും നിറഞ്ഞതു കൊണ്ടാവാം വളരെ പതുക്കെയാണ് യാത്ര.സാധാരണയിൽ നിന്നും വ്യത്യസ്തമായ ശബ്ദമായിരുന്നു ട്രെയിനിന്. ചാറ്റൽ മഴയും കണ്ട് പുറത്തോട്ട് നോക്കി ഞാൻ ആവോളം ആസ്വദിച്ചു. കൂടെ യുള്ളവൻ പതിയെ ഉറക്കത്തിലേക്കു വഴുതി വീണു. നാൽപ്പത് കിലോമീറ്റർ ദൂരം താണ്ടാൻ ഏകദേശം 4 മണിക്കൂർ എടുക്കും. ഇടയ്ക്കിടെ കാട്ടിലൂടെയുള്ള റോഡ് അങ്ങു ദൂരെ കോടമഞ്ഞിനുള്ളിലൂടെ വളരെ നേർത്ത ഒരു വെളിച്ചമായി കാണാമായിരുന്നു. ഒരു പാട് ചെറിയ തുരങ്കങ്ങൾ ഉള്ള ഒരു പാതയാണിത്. തുരങ്കത്തിലൂടെ ട്രെയിൻ കടന്നു പോകുമ്പോൾ മുകളിൽ നിന്നും ഉറവകളിൽ നിന്നും താഴേക്കു പതിക്കുന്ന വെള്ളത്തിന്റെ ശബ്ദവും ഇന്ധനപുകയുടെ ഗന്ധവും വല്ലാത്ത ഒരു അനുഭൂതിയായി തോന്നി. അർദ്ധരാത്രി കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ഒരു ഹാൾട്ട് സ്റ്റേഷനിൽ ട്രെയിൻ നിർത്തി. യടകുമാരി എന്ന് പേരുള്ള കൊടും കാടിനു നടുവിലുള്ള ആ സ്റ്റേഷൻ എന്നെ അത്ഭുതപ്പെടുത്തി. ആർക്ക് വേണ്ടി ആയിരിക്കും ഈ സ്റ്റേഷൻ നിർമ്മിച്ചത്? യടകുമാരിക്ക് വേണ്ടി ആയിരിക്കുമോ? ഞാൻ പതുക്കെ പുറത്തിറങ്ങി. അധികപേരും ഉറക്കത്തിലാണ്. പെട്ടെന്നൊരാൾ ഓടിവന്ന് തീപ്പെട്ടി ചോദിച്ചു. ഇല്ലെന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ അയാൾ എങ്ങോട്ടോ ഓടിപ്പോയി. അര മണിക്കൂർ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ദൂരെ നിന്നും ഹോൺ മുഴക്കി എതിരെ ട്രെയിൻ വന്നു തുടങ്ങി. വളവിലൂടെ ഹോൺ മുഴക്കി വരുന്ന ട്രെയിനിനെ കുറെ നേരം നോക്കി നിന്നു. എതിരെ വന്ന ട്രെയിൻ കടന്നു പോയതോടെ ഞങ്ങളുടെ ട്രെയിൻ പതിയെ നീങ്ങാൻ തുടങ്ങി. അന്ധകാരത്തിൽ കോടമഞ്ഞിൽ കുളിച്ചു നിൽക്കുന്ന യടകുമാരിയോട് വിട പറയുമ്പോൾ മനസ്സിൽ എന്തോ ഒരു വിങ്ങൽ അനുഭവപ്പെട്ടു. അങ്ങനെ രണ്ടു മണിക്കൂർ കൂടി കഴിഞ്ഞപ്പോൾ കാടു അവസാനിച്ച സക്ലേശ്പൂർ സ്റ്റേഷൻ എത്തി.

JAS-ANZ
Accr. No.M31112041N

GROUP - 1

SECURITY VIGILANCE & ALLIED SERVICES

(An ISO 9001-2015 Certified Company)

#56, " Manasa Nilaya" 3rd 'A' Cross,
Lal Bahadur Nagar, B. Channasandra
Bangalore - 560 043

Ph. : +91 80955 50688
E-mail : grouponesvandas@gmail.com

We under take : SECURITY - VIGILANCE - PLACEMENT - HOUSE KEEPING

Branch Office : #297, Near Swimming Pool, Nelamangala New Town Layout, Nelamangala, Tumkur Road, Bangalore Rural - 562 123

Best Compliments

SHASTAS ASSOCIATES

1st Floor, Vinay Complex
DRDO Phase II Road
Kagadasapura, C.V. Raman Nagar
Bangalore-93

Mob: 9845090401

അരവിന്ദന്റെ സാരങ്ങൾ

എ.കെ. വൽസലൻ

രാവിലെ തന്നെ വണ്ടി സർവ്വീസിനു കൊടുത്തു. ഇനി രണ്ടു ബസ്സ് പിടിച്ചുവേണം പന്ത്രണ്ട് കിലോമീറ്റർ ദൂരമുള്ള വീട്ടിലെത്താൻ. ബസ്സിലാണെങ്കിൽ മുപ്പത് രൂപക്ക് വീട്ടിലെത്താം. ഓട്ടോ ആണെങ്കിൽ ഇരുന്നൂറ് രൂപ. അത്ര വലിയ നഷ്ടം സഹിച്ച് വീട്ടിലെത്തിയിട്ട്, പത്തുകൊല്ലം മുൻപ് പെൻഷനായ എനിക്ക് എന്തു ചെയ്യാനുണ്ട്? അരവിന്ദൻ ഹരിച്ചും ഗുണിച്ചും ഓർത്തുനോക്കി. അരവിന്ദൻ അങ്ങനെയാണ്. തന്റെ കാര്യം വരുമ്പോൾ, മനസ്സിൽ ഇങ്ങനെ ഒരു കണക്കുകൂട്ടൽ നടത്തും. തന്റെ തല കണ്ടാൽ മതി. കടയിൽ പോയി എന്തെങ്കിലും വാങ്ങാൻ, വീടിന്റെ മൂലകളിലെ മാറാല, ജനവാതിലെ പൊടി ഇതൊന്നുമില്ലെങ്കിൽ ശരീരത്തിലെ സർവ്വ അവയവങ്ങളുടെ പേരിനൊപ്പം വേദന എന്ന വാക്ക് ചേർത്ത് സ്വയം പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കും. അടുക്കളയിലെ പാത്രങ്ങളോട് യുദ്ധം ആരംഭിക്കും. കയ്യിൽ നിന്നും വീഴുന്ന പാത്രത്തിന്റെ ശബ്ദത്തിൽ തന്നെ ചേർത്തുള്ള കുത്തുവാക്കുകൾ പറയുന്നത് ഒരു ശീലമാണ്. തന്റെ കയ്യിൽ പുസ്തകം, പെൻ, മൊബൈൽ, പത്രം, ആഴ്ചപ്പതിപ്പ് ഇവ കണ്ടാൽ കാളക്ക് ചുകന്ന തുണിയെന്നപോലെ സൗമ്യയ്ക്ക് വിളറിപ്പിടിക്കും എന്നെല്ലാം അരവിന്ദൻ സുഹൃത്തുക്കളോട് പങ്കുവെച്ച ചിരിക്കുന്ന സംഭവങ്ങളാണ്.

ഈ വയസ്സുകാലത്ത് അള്ളിപ്പിടിച്ചും തൂങ്ങിപിടിച്ചും ബസ്സിൽ വരണ്ട. പൈസ പോയാലും വേണ്ടില്ല, ഒരു ഓട്ടോ പിടിച്ചു വന്നോളൂ. വേണ്ടതിനു പൈസ ചിലവാക്കണം. ഇനിയുള്ള കാലം അവനവന്റെ ആരോഗ്യം നോക്കണം. അരവിന്ദൻ ഒരു പുഞ്ചിരിയോട്, ഭാര്യയുടെ പതിവില്ലാത്ത സ്നേഹവാർത്ത ഒരു അത്ഭുതം പോലെ കേട്ടു. ഭാര്യയുടെ ഉപദേശത്തിലെ ദുരുദ്ദ്യേശം എന്തായിരിക്കുമെന്നു ഓർത്തു. ഓട്ടോയുടെ അടുത്തേക്കു നടന്നപ്പോൾ ഓർമ്മ വന്നു. സൌമ്യയുടെ വാക്കുകളും അപ്പോഴത്തെ ഭാവവും ഓർത്തു.

‘രാത്രി, മുകളിലത്തെ റൂമിൽ നിന്നും രണ്ടു ദിവസമായി എന്തൊ ഓടുന്നതുപോലെ, പലതും തട്ടിതാഴെയിടുന്ന ശബ്ദം കേൾക്കുന്നു’ ഭാര്യ പറയുന്നുണ്ടെങ്കിലും ഇന്നലെ നേരിട്ട് കേട്ടപ്പോഴാണ് അരവിന്ദന് വിശ്വാസമായത്. മക്കൾ ലീവിൽ വരുമ്പോൾ ആളനക്കവും കുറെ ആഡംബര സാധനങ്ങളും, സുഗന്ധവും നിറയുന്ന ആ മുറികളെല്ലാം ആഴ്ചകളോളം നിശ്ശബ്ദമായി കിടക്കും. ലക്ഷ്മിക്ക് തിരക്കില്ലാത്ത നാളുകളിൽ അവിടം ശബ്ദമാനമാകും. ചൂലുമെടുത്തു അവിടേക്ക് പോകുന്നതിനു മുൻപ് സൗമ്യയുടെ മുൻപിൽ ലക്ഷ്മി പട്ടാളചിട്ടയിൽ നിൽക്കും. പേരും ആളും തമ്മിൽ ഒരിക്കലും യോജിക്കാത്തതിന്റെ ഉദാഹരണമാണ് സൗമ്യ.

സൗമ്യയുടെ ആക്രോശമാണ് ‘നന്നായി അടിച്ചുവാരണം. ജനവാതിലും എല്ലാം തട്ടി അടിക്കണം. കുട്ടികൾ അലങ്കരിച്ചുവെച്ച സാധനങ്ങൾ സൂക്ഷിക്കണം.’ സൗമ്യയുടെ അനേകം കൽപ്പനകൾക്ക് കൊല്ലാൻ കൊണ്ടുപോകുന്നതിനു മുൻപ് തലയിൽ വെള്ളമെഴിച്ച്, തലയാട്ടിച്ച് കാളയുടെ സമ്മതം വാങ്ങുന്നത് പോലെ ലക്ഷ്മി തലയാട്ടി സമ്മതിക്കും.

മുട്ടുവേദന തുടങ്ങിയതു മുതൽ ആ മുറികളൊന്നും സൗമ്യ കണ്ടിട്ടില്ല. അതുകൊണ്ട് തന്നെ അടിച്ചുവാരി ലക്ഷ്മി പോയാൽ അടുക്കളയിൽനിന്നും ശബ്ദം ഉയരും. ചൂല് നിലം തൊടീക്കാതെ കർമ്മം തൊലച്ച് അവള് പോയി. ആത്മാർത്ഥതയില്ലാത്ത വർഗ്ഗം. അവളെ ഒഴിവാക്കണം എന്ന സ്ഥിരം പല്ലവികേട്ട് അരവിന്ദൻ ഒരിക്കൽ ഇടപെട്ടു.

‘കസേരയും മേശയും കട്ടിലും നീക്കുന്ന ശബ്ദം കേട്ടല്ലോ...’ അത്രയും പറഞ്ഞു മുഴുമിക്കുന്നതിന്റെ മുൻപ് തന്നെ സൗമ്യ അയാളെ സംശയത്തോടെ തുറിച്ചു നോക്കിയതിന്റെ പൂർണ്ണ അർത്ഥം അരവിന്ദനു മനസ്സിലായി. അയാൾ മനസ്സിലെ ദേഷ്യം അടക്കികൊണ്ട് പറഞ്ഞു ‘എങ്കിൽ പിന്നെ അവളോട്

വരണ്ട എന്ന് പറഞ്ഞുകൂടെ' എന്ന ചോദ്യം അവളെ കൂടുതൽ ദേഷ്യം പിടിപ്പിച്ചു.

'പിന്നെ നിങ്ങൾ അടിച്ചു വാരുമോ?' അതൊരു ഗർജ്ജനമായിരുന്നു.

ആ ഗർജ്ജനം ഒരു വഴക്കായി മാറാതിരിക്കാൻ അയാൾ, സാധാരണയെന്ന പോലെ മൗനം പാലിച്ചു. അവളുടെ ചോദ്യങ്ങൾക്ക് വ്യക്തമായ ഉത്തരം ഉണ്ടെങ്കിലും അരവിന്ദൻ പറയാറില്ല. സമാധാനം ഇഷ്ടപ്പെടുന്ന അരവിന്ദൻ, ചോദ്യങ്ങൾ ചോദിക്കാൻ പേടിക്കുന്ന ഒരു പ്രൈമറി സ്കൂൾ കുട്ടിയെപോലെ ഇങ്ങനെ സ്വയം ആയിത്തീർന്നതാണ്.

തന്റെ ശരികൾ തികച്ചും ശരിയാണെന്നറിഞ്ഞിട്ടും ശരിയല്ലന്ന് വിശ്വസിക്കാൻ പഠിച്ചതാണ്. പെട്ടന്നുള്ള തീരുമാനത്തിൽ പലതും ചെയ്ത് പിന്നീട് വല്ലാതെ ദുഃഖിക്കുന്നത് മറ്റാർക്കെങ്കിലുമുണ്ടോ എന്ന് അരവിന്ദൻ ഇടക്കെല്ലാം സൗഹൃദ സംഭാഷണത്തിൽ തിരയും. എടുത്തു ചാട്ടക്കാരെ പലരേയും കണ്ടെങ്കിലും അവരാരും അരവിന്ദനെ പോലെ പിന്നീട് ദുഃഖിക്കുന്നവരായിരുന്നില്ല. പിശുക്കിലും അങ്ങനെതന്നെ. പലതും ഉപേക്ഷിച്ചെങ്കിലും പാവങ്ങളുടെ ദുഃഖം കാണാനുള്ള മനസ്സ് അരവിന്ദനിൽ ഇപ്പോഴും വിട്ടുപോകാതെ നിൽക്കുന്നു. ജോലിക്കാരെ കുറിച്ച് ഭാര്യ കുറ്റങ്ങൾ പറയുമ്പോൾ നിശ്ശബ്ദമായിട്ടു നിൽക്കുക. പിശുക്ക് പറയാതിരിക്കുക. സമാധാന അന്തരീക്ഷം സൃഷ്ടിക്കാനുള്ള വഴികൾ ഓരോന്നും കണ്ടെത്തുമ്പോൾ അരവിന്ദൻ തന്റെ ഓരോ ഇഷ്ടങ്ങൾ മറന്നുകൊണ്ടിരുന്നു.

ഓട്ടോറിക്ഷയിൽ പോയി മുകളിലത്തെ റൂമിലെ ശബ്ദത്തിന്റെ ഉറവിടം കണ്ടുപിടിക്കാം. അങ്ങനെ അൽപനേരമെങ്കിലും ഭാര്യയുടെ മുഖം പ്രസന്നമാക്കാം എന്ന് ഓർത്തതും ബസ്സ് വന്നു നിന്നു. രാവിലെത്തെ തിരക്ക് പിടിച്ച ബസ്സിലേക്ക് കയറിയതും വേണ്ടന്ന് തോന്നി ഇറങ്ങാൻ നോക്കിയതും ബസ്സ് വിട്ടു. തന്റെ പെട്ടന്നുള്ള തീരുമാന സ്വഭാവത്തെ അയാൾ വീണ്ടും ശപിച്ചു. രണ്ടു ബസ്സിൽ കൊള്ളാവുന്നതിലധികം ജനം തിങ്ങി നിൽക്കുന്നതിനിടയിലൂടെ 'ടിക്കറ്റ്, ടിക്കറ്റ്' എന്ന ശബ്ദം കേട്ട ദിക്കിലേക്ക് അരവിന്ദൻ നോക്കി. വായവിനു പോലും പഴുതുകൊടുക്കാതെ തിങ്ങിനിൽക്കുന്ന അളുകളെ കയ്യിട്ട് വകഞ്ഞ് മാറ്റി. കണ്ണും മൂക്കും ഒരു തുറന്ന വായയും തൊട്ടു താഴെ ഒരു കയ്യും പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു.

'ഒരു പുതിയ സ്റ്റാന്റ്' നാൽപ്പത്തഞ്ച് വർഷത്തിൽ മുൻപ്, കോളേജിൽ താൻ പഠിക്കുമ്പോൾ മന്ത്രി ഉൽഘാടനം ചെയ്ത ബസ്സ്റ്റാന്റിന്റെ പേര് ഇപ്പോഴും പുതിയ ബസ് സ്റ്റാന്റ് തന്നെ. അരവിന്ദനു ലേക്കു നീണ്ടുവന്ന കയ്യിലേക്ക് പതിനഞ്ചു രൂപക്ക് പകരം നൂറു രൂപാ നോട്ടുവെച്ച് കൊടുത്തു വിനയത്തിന്റെ ഭാവം, മുഖം കോട്ടി വരുത്തി അരവിന്ദൻ പറഞ്ഞു ''ചില്ലറയില്ല... സോറി''. കണ്ടക്ടറുടെ മുഖം ചൂടുള്ള എണ്ണയിൽ ഇട്ട പപ്പടം പോലെ കോടി. ''ഒരു അഞ്ചു രൂപ ഉണ്ടോ.'' കണ്ണുകൾ പ്രകാശിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് കണ്ടക്ടർ ചോദിച്ച ചോദ്യത്തിന് 'ഇല്ലന്ന്' അരവിന്ദൻ കണ്ണു ചിമ്മി കാണിച്ചു.

കണ്ടക്ടർ മുഖവും കയ്യും പിൻവലിച്ചു. നിമിഷത്തിൽ കഴിയുന്നതിനു മുൻപ് വീണ്ടും ആ സ്ഥാനത്ത് ചുരുട്ടി പിടിച്ച ഒരു കൈ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു. അരവിന്ദനു കൊടുക്കാനുള്ള ബാക്കി നോട്ടുകളും ചില്ലറയുമായിരുന്നു. അരവിന്ദന്റെ സ്പർശം ഏറ്റപ്പോൾ ആ കൈ നിവർന്നു. അരവിന്ദൻ ബാക്കി പൈസ ഏറ്റുവാങ്ങി. പാമ്പ് മാളത്തിലേക്കെന്നപോലെ കണ്ടക്ടറുടെ കൈ അപ്രത്യക്ഷമായി.

ഒരു കയ്യിൽ ചുരുട്ടി പിടിച്ച പൈസയും മറ്റൊരു കൈ ബസ്സിലെ കമ്പിയിലും പിടിച്ച് ആടിക്കളിക്കുന്ന ശരീരം ഇടക്കിടെ മറ്റു യാത്രക്കാരെ മുട്ടിയും ഇടിച്ചും, തുറിച്ചു നോക്കുന്നവരോട് 'സോറി' പറഞ്ഞുകൊണ്ടുള്ള യാത്ര. 'പുതിയ സ്റ്റാന്റ്' എന്ന കണ്ടക്ടറുടെ വിളി കേട്ടതും തിക്കിതിരക്കി ഇറങ്ങി. അൽപം അകലെ നിൽക്കുന്ന, വീട്ടിലേക്കുള്ള ബസ്സിലേക്ക് അരവിന്ദൻ ഓടിക്കയറി. ആ സമയത്ത് ഗ്രാമത്തിലേക്കു അധികം പേർ പോകാനില്ലാത്തതിനാൽ അയാൾക്ക് ഇരിക്കാനുള്ള സീറ്റ് കിട്ടി. ഒരു ഇരയെ കണ്ട വന്യമൃഗത്തെ പോലെ, ബസ്സിന്റെ മുന്നിൽ നിന്നും ഓടിവന്ന കണ്ടക്ടറുടെ കയ്യിലേക്ക്, ചുരുട്ടി പിടിച്ച നോട്ടിൽ നിന്നും ഇരുപത് രൂപ എടുത്ത് നീട്ടി. പലതലം നോട്ടുകൾ നീളത്തിൽ മടക്കി വലിപ്പചെറുപ്പമനുസരിച്ച്, ഒരു ശീതങ്കൻ തുള്ളൽ കലാകാരന്റെ കയ്യിലെന്നപോലെ, വിരലുകളുടെ ഇടയിൽ തിരികി വെക്കാൻ ഇരുപതു രൂപ നീളത്തിൽ മടക്കിയതും, ആ ഇരുപതു രൂപ തിരികെ അരവിന്ദനു കൊടുത്തുകൊണ്ട് കണ്ടക്ടർ പറഞ്ഞു 'ഈ നോട്ട് പോവില്ല സാർ, വേറെ തരൂ.'

അരവിന്ദൻ രൂപ തിരികെ വാങ്ങിനോക്കി. സിഗരറ്റ് തീപെട്ട് കരിഞ്ഞപോലെ നോട്ടിന്റെ നടുവിൽ ഒരു വലിയ തുള വ്യക്തമായി കാണാം. നൂറു രൂപ, ആ തിരക്കു പിടിച്ച സമയത്ത് കൊടുത്തതിന്റെ പ്രതികാരമാണെന്ന് അരവിന്ദനു തോന്നി. ഒരു വൻ നഷ്ടം സംഭവിച്ചതുപോലെ മാത്രമല്ല, താൻ ഒരു പറ്റിക്കൽ പ്പെടലിന് വിധേയനായി പോയതിലുള്ള ലജ്ജയും ദുഃഖവും മനസ്സിനെ തളർത്തിയപോലെ അയാൾക്കു തോന്നി.

ഒരിക്കലും തിരിച്ചു കിട്ടില്ലന്നു പൂർണ്ണബോധ്യത്തിൽ പാവങ്ങൾക്ക് കൊടുത്ത വലിയ തുകകളെ കുറിച്ച്

ഓർക്കുകപോലും ചെയ്യാത്ത താൻ, തുച്ഛമായ തുക പറ്റിക്കപ്പെടുമ്പോൾ ഇങ്ങനെ വിഷമിക്കുന്നതെന്തേ? എന്ന് പലപ്പോഴും മനസ്സിൽ ഉദിക്കുന്ന ചോദ്യം ഉത്തരം കിട്ടാതെ അസ്തമിക്കുക പതിവാണ്. ഇപ്പോഴത്തെ കാലം ഇരുപതു രൂപക്ക് എന്ത് കിട്ടും? എന്ത് വില എന്നീ ചോദ്യങ്ങളൊന്നും അരവിന്ദന്റെ മനസ്സിൽ തട്ടിനിന്നില്ല. ഒരു ലക്ഷം രൂപ വിലയുള്ള ഐഫോൺ നിലത്തു വീണു ചിതറിയപ്പോൾ ഒട്ടും പതറാതെ ചിരിച്ച മകന്റെ മുഖം അയാൾ ഓർത്തു. രാവിലെ കാച്ചിയപ്പോൾ പിരിഞ്ഞുപോയ പാലിന്റെ വിലമുതൽ സ്വിച്ച് ഓഫ് ചെയ്യാൻ മറന്ന ഗീസർ വരെ മനസ്സിൽ ഉയർത്തിയ ചോദ്യങ്ങൾ അംഗീകരിക്കാത്ത മനസ്സുമായാണ് അരവിന്ദൻ വീട്ടിലെത്തിയത്. ഇരുപത് രൂപ പേഴ്സിൽ കാണത്തക്ക വണ്ണം, എങ്ങനെയെങ്കിലും ചിലവാക്കണം എന്ന ഉറച്ച തീരുമാനത്തിൽ വെച്ചു.

മുകളിലത്തെ റൂമിലെ ശബ്ദത്തിന്റെ ഉറവിടം കണ്ടുപിടിക്കാൻ ഷർട്ട് അഴിക്കുമ്പോൾ തന്നെ ഭാര്യയുടെ ഓർമ്മപ്പെടുത്തലും തുടർന്ന് ശബ്ദത്തിന്റെ കാരണക്കാരൻ ഒരു പൂച്ചയാണന്ന കണ്ടെത്തലും, പൂച്ചയെ ആട്ടി ഓടിച്ച് ജനലും വാതിലും അടച്ച് ആ ശബ്ദപ്രശ്നം അവസാനിപ്പിച്ചു എന്ന ആത്മവിശ്വാസത്തിൽ ടിവിയുടെ റിമോർട്ടും എടുത്ത് സോഫയിൽ അരവിന്ദൻ, മൈക്കലാഞ്ചലോയുടെ 'ആദാമിന്റെ സൃഷ്ടി' അനുസ്മരിക്കും വിധം ഇരുന്നതേയുള്ളൂ. വീണ്ടും ശബ്ദം കേൾക്കുന്നതായി സൗമ്യയുടെ പരാതി. താൻ വെറുതെ ഇരിക്കുന്നതോ, സുഹൃത്തുക്കളുമായി തമാശ പറഞ്ഞു ചിരിക്കുന്നതോ ഇഷ്ടപ്പെടാത്ത ഭാര്യയുടെ ഒരു കണ്ടത്തലായി അയാൾ മനസ്സിൽ കരുതി. 'അത് നിന്റെ തോന്നലായിരിക്കും' എന്ന വാക്ക് ഉരുവിട്ടു ടി.വി. ഓൺ ചെയ്തു.

ടി.വിയിൽ ഇന്നലെ രാത്രിനടന്ന ചർച്ചയുടെ ആവർത്തനമാണ്. ഭാര്യ, സീരിയൽ കാണുന്നതു കൊണ്ട് ആ സമയത്ത് ചർച്ച അരവിന്ദൻ കാണാറില്ല. 'ചൂരൽ മലയിലെ ഉരുൾപൊട്ടലിൽ ചിലർക്ക് വീട് നഷ്ടപ്പെട്ടത്, മറ്റു ചില രാഷ്ട്രീയക്കാർക്കു ബംഗ്ലാവുണ്ടാക്കാനുള്ള വഴിയായി. ജനങ്ങളിൽ നിന്നും പിരിച്ചെടുത്ത പൈസയുടെ അഴിമതിയെക്കുറിച്ചുള്ള വാർത്തയെ നിഷേധിക്കുന്ന കഴമ്പില്ലാത്ത വാദങ്ങൾ കേട്ട് അരവിന്ദൻ ടി.വി. ഓഫ് ചെയ്തു വരാന്തയിൽ വന്നു.

വീടിനു ചുറ്റും കരഞ്ഞോടുന്ന പൂച്ചയെ ശ്രദ്ധിച്ചപ്പോഴാണ് മുകളിൽനിന്നും പൂച്ചക്കുഞ്ഞുങ്ങളുടെ പതിഞ്ഞ സ്വരത്തിലുള്ള നിലവിളി കാതിൽ പതിച്ചത്. ചോദ്യവും ഉത്തരവും പോലെ പൂച്ചക്കുട്ടികളുടെ ഓരോ കരച്ചിലിനും പൂച്ച രണ്ടു തവണ കരഞ്ഞുകൊണ്ട് മുറ്റത്ത് നിന്നും അരവിന്ദനെ തുറിച്ചുനോക്കി.

ഭാര്യ പറഞ്ഞത് കൊണ്ട് പോകുന്നത് പോലെ അരവിന്ദൻ മുകളിലേക്കു പോയി. മുറി തുറന്നപ്പോൾ പാതി തുറന്ന അലമാരയുടെ വിടവിലൂടെ നാലു പൂച്ച കുഞ്ഞുങ്ങൾ തല വെളിയിലിട്ടു കരയുന്നു. താഴെ നിന്നും ഭാര്യയുടെ വാക്കുകൾ വ്യക്തമല്ലങ്കിലും അയാളെ കുറ്റപ്പെടുത്തിയുള്ളതാണെന്ന് അരവിന്ദന് അറിയാം. ഭാര്യയോടും പൂച്ചയോടുമുള്ള ദേഷ്യം പൂച്ചകുഞ്ഞുങ്ങളെ ജനവാതിലൂടെ വലിച്ചെറിയാൻ അയാളെ പ്രേരിപ്പിച്ചു. അവയുടെ ഓമനത്വമുള്ള മുഖവും പ്രായവും അയാളെ നോക്കിയുള്ള കരച്ചിലും അതിൽ നിന്നും പിൻതിരിപ്പിച്ചത് നന്നായി എന്ന് പിന്നീട് പലതവണ അയാൾ ഓർത്തിരുന്നു. അവയെ സഞ്ചിയിലാക്കി കയർ കെട്ടി താഴെ മുറ്റത്തിറക്കിയപ്പോൾ പൂച്ച ഓടി വന്നു. ഓരോ കുഞ്ഞിനേയും കടിച്ചുതൂക്കി കൊണ്ടുപോകുമ്പോൾ അയാൾക്കു സങ്കടം തോന്നി.

അതിന്റെ താമസസ്ഥലത്ത് നിന്നും പെട്ടന്ന് ഇറക്കിവിട്ടത് വലിയ കുറ്റകൃത്യമായി അരവിന്ദന് തോന്നി. വൈലോപ്പിള്ളിയുടെ 'കുടിയൊഴിക്കൽ' എന്ന കവിത അപ്പുക്കുട്ടൻ മാഷ് ചെല്ലുമ്പോൾ ക്ലാസ്സ് നിശ്ശബ്ദരാകുമായിരുന്നു. പിന്നീട് വായിക്കുമ്പോഴെല്ലാം തന്റെ കണ്ണുകൾ നിറഞ്ഞത് അരവിന്ദൻ ഓർത്തു. ഏതൊരു ജീവിയേയും അതു ജീവിക്കുന്ന ഇടത്ത് നിന്നും ആട്ടിയോടിക്കുന്നത് ക്രൂരതയാണ്. തനിക്ക് എങ്ങനെ ഇത്ര ക്രൂരനാകാൻ കഴിഞ്ഞു എന്ന ചോദ്യം അയാളെ അലട്ടിക്കൊണ്ടിരുന്നു. വാർത്താമാധ്യമങ്ങളിലും, സോഷ്യൽ മീഡിയകളിലും ക്രൂരതകൾ കണ്ട എന്നിലും പല ക്രൂരതകളും നിസ്സാരമായികൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ക്രൂരതയല്ലാതായിരിക്കുന്നു.

മഴ ചാറ്റൽ തുടങ്ങി. ഒരു കുഞ്ഞിനെ വിട്ട് മറ്റു മൂന്നു കുഞ്ഞുങ്ങളേയും പൂച്ച എവിടെക്കോ കൊണ്ടുപോയി. ഉച്ച ഉറക്കം ഉപേക്ഷിച്ച്, ഗേറ്റിനു വെളിയിൽ നിർത്താതെ കരയുന്ന പൂച്ചക്കുഞ്ഞിനെ നോക്കി അരവിന്ദൻ വരാന്തയിൽ ഇരുന്നു. നായ കടിച്ചു കൊന്നേക്കാം. റോഡിൽ ഓടുന്ന വാഹനം തട്ടിചത്തുപോയേക്കാം. റോഡു മുറിച്ചു കടത്തി പൂച്ച കുഞ്ഞുങ്ങളെ കൊണ്ടുപോയതു കൊണ്ടാവാം ആ കുഞ്ഞ് ഇഴയുന്നത് പോലെ വീണുവീണുകൊണ്ട് റോഡ് കടക്കാൻ ശ്രമിച്ചത് അയാൾ ഓടിപ്പോയി എടുത്ത് ഗേറ്റിന്റെ തൂണിന്റെ മറവിൽ വെച്ചു. ചീറിപാഞ്ഞുപോകുന്ന ചെറുപ്പക്കാരുടെ ബൈക്കിൽ തട്ടി അരഞ്ഞുപോകുന്നത് കാണാൻ അയാളുടെ മനസ്സ് അനുവദിച്ചില്ല.

അരവിന്ദന്റെ ദയാപരമായ നീക്കങ്ങളെ സൗമ്യ മുൻകൂട്ടി കണ്ടുകൊണ്ടു എപ്പോഴുമെന്ന പോലെ ഒരു താക്കീത് നൽകി 'സങ്കടം പറഞ്ഞ് ഇവിടെക്കു കൊണ്ടുവന്നാൽ വലിച്ചെറിയും ഞാൻ.' അയാൾ ഭാര്യയെ ഒന്നു നോക്കുക മാത്രം ചെയ്തു.

ദിവസങ്ങൾക്കു മുൻപ് വാട്സ്ആപ്പിൽ ആരോ അയച്ചുതന്ന ഗാസയിലെ തകർന്നിടിഞ്ഞ കെട്ടിടങ്ങളിനിടയിലൂടെ ചോര ഒലിപ്പിച്ച് കരഞ്ഞുകൊണ്ട് എങ്ങോട്ടുപോകണമെന്നറിയാത്ത കുഞ്ഞിനോട് ഒരു വാർത്താമാധ്യമ പ്രവർത്തകൻ അവരുടെ ഭാഷയിൽ ചോദിക്കുമ്പോൾ, കുഞ്ഞു കരഞ്ഞുകൊണ്ട് പറയുന്നതിന്റെ അർത്ഥവും ഈ പൂച്ചക്കുഞ്ഞിന്റെ കരച്ചിലിന്റെ അർത്ഥവും ഒന്നുതന്നെയല്ലെ എന്നു ഓർത്തപ്പോൾ അരവിന്റെ കണ്ണുകൾ നിറഞ്ഞു. വീണ്ടും വരാന്തയിൽ വന്നിരുന്നപ്പോൾ ഭാര്യ റിങ്ങ് ചെയ്യുന്ന മൊബൈൽ അയാളുടെ മടിയിലേക്കിട്ടുകൊണ്ട് പറഞ്ഞു 'ഇത് കുറേ നേരമായി കിടന്നടിക്കുന്നു. ഇവിടെ റോട്ടിൽ പോകുന്നവരെ നോക്കിയിരിപ്പല്ലെ? എങ്ങനെ കേൾക്കാൻ' എന്ന ഒരു കുത്തുവാക്കും.

'സർവ്വീസ് കഴിഞ്ഞ് വണ്ടി റെഡിയായി' എന്നറിഞ്ഞ് പുറപ്പെട്ടിറങ്ങുമ്പോഴും പൂച്ചകുട്ടി ഗേറ്റിന്റെ തൂണിന്റെ മറവിൽ കിടന്നു ദയനീയസ്വരത്തിൽ കരയുന്നത് അയാൾ നോക്കി.

ബസ്സിൽ കയറിയപ്പോഴാണ് തുളവീണ ഇരുപതു രൂപയുടെ കാര്യം വീണ്ടും ഓർത്തത്. പേഴ്സിൽ കാണത്തക്കവണ്ണം വെച്ച ആ നോട്ടെടുത്ത് കണ്ടക്ടർക്ക് നേരെ നീട്ടുമ്പോൾ, ഒരു കുറ്റവാളിയുടെ രൂപവും ഭാവവും തന്നിലുണ്ടെന്ന് അരവിന്ദന് തോന്നി. കൈ വിറച്ചതാണോ എന്നറിയില്ല, രൂപ താഴെ വീണു. സാരമില്ലെന്ന് പറഞ്ഞുകൊണ്ട് കണ്ടക്ടർ കുനിഞ്ഞെടുത്ത രൂപ നിവർത്തിയതും തുള പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു. ഒരു അപേക്ഷപോലെ തുള കാണിച്ചുകൊണ്ട് രൂപ തിരികെ നൽകുമ്പോൾ ആദ്യമായി കണ്ടപോലെ അരവിന്ദൻ അത്ഭുതം പ്രകടിപ്പിച്ച് വേറെ രൂപ പെട്ടന്ന് നൽകി. തന്നിൽ നല്ല ഒരു നടനുണ്ടെന്ന് മനസ്സിൽ പറഞ്ഞ് സ്വയം ചിരിച്ചു.

പുതിയ സ്റ്റാൻഡിൽ ഇറങ്ങി സർവ്വീസ് സെന്ററിലേക്കുള്ള മറ്റൊരു ബസ്സ് കയറി വീണ്ടും ഇരുപത് രൂപയുടെ പരീക്ഷണത്തിന് തയ്യാറെടുത്തു നിൽക്കുമ്പോഴേക്കും കണ്ടക്ടർ അടുത്തെത്തി കഴിഞ്ഞു. അയാളുടെ മയമില്ലാത്ത രൂക്ഷമായ നോട്ടം അരവിന്ദനെ ആ പരീക്ഷണത്തിൽനിന്നും പിൻതിരിപ്പിച്ചു.

വണ്ടിയുമായി വീട്ടിൽ എത്തുമ്പോഴേക്കും മഴ, രാത്രിയുമായി ചേർന്നു ഭീകരമായി തകർത്തു പെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു. അയാൾ ആദ്യം തിരഞ്ഞത് പൂച്ചക്കുഞ്ഞിനെ ആയിരുന്നു. എവിടെ നിന്നോ ഒരു നേരിയ കരച്ചിൽ കേട്ട് സങ്കടം തോന്നി. രാവിലെ മുതല പാൽ കുടിക്കാതെ വിശന്നിരിക്കയായിരിക്കും. ചിന്തയിൽ വീട്ടിലേക്കു കയറുമ്പോൾ ആത്മഗതമെന്നോണം അയാൾ പറഞ്ഞ വാക്കിലേതോ വാക്ക് ചുണ്ടുകളെ ഭേദിച്ച് വെളിയിൽ വന്നു. അത് സൗമ്യയുടെ ചെവിയിൽ തുളച്ചുകയറി. തന്നെ കുറ്റം പറയാൻ കിട്ടുന്ന ഒരവസരവും ഒഴിവാക്കാത്ത ഭാര്യയുടെ വരാൻപോകുന്ന വാക്കുകൾക്ക് അയാൾ കാതുകൊടുത്തു. ''എങ്കിൽ എടുത്ത് നിങ്ങളുടെ റൂമിലെ കിടക്കയിൽ കിടത്തിക്കൊള്ളൂ...'' കലിപിടിച്ചപോലെ കാലടിയുടെ ശബ്ദം കേൾപ്പിച്ചുകൊണ്ട് അവൾ നടന്നുപോകുന്നത് അയാൾ ചിരിച്ചുകൊണ്ട് നോക്കി.

രാത്രി കിടക്കുന്നതുവരെ ഇടക്കിടെ പൂച്ചക്കുഞ്ഞിന്റെ തളർന്ന ശബ്ദം കേൾക്കുമ്പോഴെല്ലാം, ആ കുഞ്ഞുങ്ങളെ എടുത്ത് മറ്റ് എവിടെയെങ്കിലും വെക്കാമായിരുന്നു എന്നു അരവിന്ദൻ വേദനയോടൊർത്തു. അയാൾ ഭക്ഷണം കഴിക്കുമ്പോൾ, മെത്തയിൽ ഉറങ്ങാൻ കിടക്കുമ്പോഴെല്ലാം അയാൾ സങ്കടപ്പെട്ടു. ബഷീറിനെ കുറിച്ചും വാട്സ്ആപ്പിൽ എഴുതും പറയുന്നതുമെല്ലാം ആത്മാർത്ഥയില്ലാത്ത വാക്കുകളാണല്ലൊ എന്നയാൾ ഓർത്തു. കുറച്ചു കഴിഞ്ഞ് പൂച്ചയുടെ കരച്ചിൽ കേട്ടപ്പോൾ ആശ്വാസം തോന്നി. പൂച്ച പാൽ കൊടുക്കുമെന്നയാൾക്ക് പൂർണ്ണ വിശ്വാസം ഉണ്ടായിരുന്നു.

ഒരു അപശബ്ദം പോലെ പൂച്ചയുടെ കരച്ചിൽ കേട്ട് രാത്രിയുടെ ഏതോയാമത്തിൽ അയാൾ ഞെട്ടി ഉണർന്നു. മഴ തോർന്നിരിക്കുന്നു. ജനവാതിൽ തുറന്നു ടോർച്ചടിച്ചപ്പോൾ തിളങ്ങുന്ന രണ്ടു കണ്ണുകൾ അയാളെ നോക്കി. പൂച്ച കുട്ടിയുടെ കരച്ചിലും നിന്നിരിക്കുന്നു. അയാൾ വീണ്ടും കിടന്നു.

പൂച്ചക്കുഞ്ഞും തുളവീണ ഇരുപതുരൂപയും മാറിമാറി ചിന്തയിൽ വന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. രണ്ടും നിസ്സാരമാണെങ്കിലും എന്തുകൊണ്ടാണ് എന്നെ അലോസരപ്പെടുത്തുന്നത് എന്ന് അയാൾ ഇരുളിലേക്കു നോക്കി ആലോചിച്ചുകൊണ്ടേയിരുന്നു. പൂച്ചക്കുഞ്ഞ് പൂച്ചയെ കണ്ട സ്ഥിതിക്ക് എങ്ങനെയെങ്കിലും ജീവിച്ചുകൊള്ളും. ഭാര്യ അമ്പലത്തിൽ പോകുമ്പോൾ, ഭണ്ഡാരത്തിലിടാൻ ചോദിക്കുന്ന പത്തുരൂപക്ക് പകരം ഇരുപതു രൂപ കൊടുക്കാം. ദൈവം ഏത് എടുക്കാത്തതും, നിരോധിച്ചതുമായ പൈസ എടുക്കുമെന്ന് ഓർത്ത് അയാൾക്ക് ചിരി വന്നു.

തന്റെ ഈ ജീവിതത്തിൽ മിക്കതും, ഈ ജീവിതം തന്നെ ഇങ്ങനെ പരാജയപ്പെട്ട് ഉപേക്ഷിച്ചതാണല്ലോ എന്ന് ഓർത്തപ്പോൾ, എന്തോ അയാൾക്ക് കരച്ചിൽ വന്നു. എല്ലാമുണ്ടായിട്ടുപോലും തനിക്കായി ജീവിക്കാൻ പറ്റാതെ പരാജയപ്പെട്ടതിന് ഉത്തരവാദി താൻ തന്നെയല്ലെ എന്ന് ഓർത്ത് അരവിന്ദൻ അസ്വസ്ഥനായി. പുറത്ത് മഴ പെയ്ത് തണുപ്പാണെങ്കിലും അയാൾക്ക് ചൂട് അനുഭവപ്പെട്ടു. എ.സി. ഓൺ ചെയ്തപ്പോൾ കരന്റ് ചാർജ്ജിന്റെ സ്ലാബ് തെറ്റി ഒറ്റയടിക്ക് കൂടുമെന്ന് തോന്നിയെങ്കിലും സാരമില്ല. ആർക്കെല്ലാമോ താൻ ഒരു കൂട് എന്നതിലുപരി തന്റെ ജീവിതം തന്റേതായിരുന്നില്ല ഒരിക്കലും എന്ന് ഓർത്ത് എപ്പോൾ ഉറങ്ങി എന്നയാൾ അറിഞ്ഞില്ല.

രാവിലെ അയൽവാസിയായ ജിജോയുടെ വിളികേട്ടാണ് അരവിന്ദൻ മുൻപിലെ വാതിൽ തുറന്നത്. ഭാര്യ, ഷൊർണൂരിൽ കല്ല്യാണത്തിനു പോകാനുള്ള ഒരുക്കത്തിൽ ആയതിനാൽ അരവിന്ദൻ അടുക്കളപ്പണിയിൽ ആയിരുന്നു.

റോഡിലേക്ക് വിരൽ ചൂണ്ടി ജിജോ പറഞ്ഞു 'അരവിയങ്കിളേ ഒരു പൂച്ചക്കുഞ്ഞ് ചത്തുകിടക്കുന്നു. മഴകൊണ്ട് ചത്തുപോയതാണ്. ഇവറ്റകളുടെ ചെവിയിൽ വെള്ളം ചെന്നാൽ പിന്നെ ജീവിക്കത്തില്ല. അങ്കിൾ ഒരു കൈക്കോട്ട് ഇങ്ങെടുത്തേ നമുക്ക് പെട്ടെന്നു കുഴിച്ചിടാം. കുറച്ചു കഴിഞ്ഞാൽ നാറാൻ തുടങ്ങും.' ജിജോയുടെ വാക്കുകൾ ഒരു അശരീരി പോലെ അരവിന്ദൻ കേട്ടുകൊണ്ടിരുന്നു. അയാൾ പല തവണ 'പാവം പാവം' അബോധാവസ്ഥയിലെന്നപോലെ ഉരുവിട്ടുകൊണ്ടിരുന്നു.

ഒരു കുറ്റബോധത്തോടെ കൈക്കോട്ടുമെടുത്തു പോകുമ്പോൾ ഭാര്യയുടെ ശബ്ദം 'അതിനെ നമ്മുടെ മുന്തിരി ചെടിയുടെ താഴെ കുഴിച്ചിടാൻ ജിജോട് പറയൂ. നായയുടെയും പൂച്ചയുടെയും മറ്റും മാംസം മുന്തരിക്കു നല്ല വളമാണന്ന പാല് കൊണ്ടുവരുന്ന തോട്ടക്കാരനാണ് പറഞ്ഞത്. അവര് നായയെ അടിച്ചുകൊന്ന് കുഴിച്ചിടുംപോലും. ഇത് നമുക്ക് ഭാഗ്യത്തിന് കിട്ടിയതല്ലെ. രണ്ടുമൂന്നെണ്ണം വേറെയും ഉണ്ടായിരുന്നല്ലൊ? പോയോ?' ഭാര്യയുടെ വാക്കുകൾ അയാളിൽ ഒരു വിറയലാണ് ഉണ്ടാക്കിയത്. എത്ര നിസ്സാരമായാണ്, മറ്റു ജീവികളുടെ ജീവനെ ഇവർ കാണുന്നത്. ഇഷ്ടമില്ലാത്ത മനുഷ്യരുടെ ജീവനും ഇവർക്ക് വിലയില്ല. ഒരു നെടുവീർപ്പിട്ടുകൊണ്ട് അരവിന്ദൻ കൈക്കോട്ടുമായി മുറ്റത്തേക്കിറങ്ങി. ഭാര്യയുടെ വാക്കുകൾ കേട്ടതുകൊണ്ടാവാം ജിജോ ചിരിച്ചുകൊണ്ടാണ് കൈക്കോട്ട് വാങ്ങിയത്.

പൂച്ച എവിടെനിന്നോ കരഞ്ഞുകൊണ്ട് ഓടിയെത്തി. ഇടക്കിടെ കുഞ്ഞിന്റെ ശവത്തിൽ മണം പിടിച്ചു കരഞ്ഞു. അതിന്റെ ഭാഷയിൽ എന്തോ പറഞ്ഞു കരയുകയാവാം. അറിയാത്ത ഭാഷപോലെ ഇതും ഒരു ഭാഷ. മനുഷ്യജീവൻ പോലെ ഇതും ഒരു ജീവൻ.

ഷൊർണൂരിലെ കല്ല്യാണത്തിനു പോകാൻ 8:30നുള്ള പരശുറാം എക്സ്പ്രസ് പിടിക്കണം. ഭാര്യ വളരെ പുലർച്ചെ തന്നെ ഒരുങ്ങാൻ തുടങ്ങിയതാണ്. ഇന്നലെ ബ്യൂട്ടി പാർലറിൽ പോയി വന്നതാണ്. സ്വന്തമായി കാറുണ്ടെങ്കിലും അത്ര ദൂരം ഈ വയസ്സിൽ ഓടിക്കാൻ പറ്റില്ലെന്ന് പറഞ്ഞതിന്റെ ദ്വേഷ്യം മനസ്സിലടക്കി എന്തെല്ലാമോ പിറുപിറുക്കുന്നതിനിടയിൽ അരവിന്ദനെ അകത്തേക്കു വിളിച്ചത് അയാൾ കേൾക്കാത്ത ഭാവത്തിൽ നിന്നു. അവൾ വരാന്തയിലേക്ക് വന്ന് ഉറക്കെ പറഞ്ഞു 'അതിനെ ജിജോ കുഴിച്ചിട്ടോളും, നിങ്ങളിങ്ങോട്ടൊന്നു വന്നേ.'

ഭാര്യയുടെ ഒട്ടും വിനയമില്ലാത്ത വാക്കുകൾ കേട്ട് ജിജോ, അരവിന്ദനെ നോക്കി ചിരിച്ച ചിരയിൽ അതിനുള്ള ഉത്തരവും പ്രതികരണവും എല്ലാം അടങ്ങിയിരുന്നു. തങ്ങളുടെ ഗേറ്റിൽ ചത്തുചിടക്കുന്ന പൂച്ചയെ കുഴിച്ചിടാൻ ജിജോ വന്നത് സ്നേഹത്തിന്റെ പേരിൽ മാത്രമാണെന്നത് കൊണ്ട് ഒരു വിധേയനേപോലെ അരവിന്ദൻ അവിടെ തന്നെ നിന്നു. എത്ര നിസ്സാരമായാണ് ഓരോരുത്തർ ഓരോന്നും കാണുന്നത് എന്നോർത്തു.

ചത്ത കുഞ്ഞിനെ കൈക്കോട്ടിൽ കോരി എടുത്തു കുഴിയിലിടുന്നത് കണ്ട പൂച്ച എങ്ങോട്ടോ പോയി. മണ്ണിട്ടു മൂടുന്നതുവരെ പോകാതെ അയാൾ അവിടെ നിന്നു.

എപ്പോഴും ഇങ്ങനെയുള്ള നിമിഷങ്ങൾ അയാൾ മനസ്സിൽ പറയുന്നത്, ഭാര്യയുടെ സാരിയുടെ ഫ്ലീറ്റും അടിയും ശരിയാക്കിക്കൊടുക്കുമ്പോൾ, അവളോട് നേരിട്ട് പറഞ്ഞു 'നിനക്ക് എങ്ങനെ ഇത്രയും നിസ്സാരമായി ഇതെല്ലാം കാണാനും പറയാനും പറ്റുന്നു?' 'ഞാനെന്തു പറഞ്ഞു?' അവളുടെ സംശയത്തോടെയുള്ള ചോദ്യത്തിന് ഉത്തരം പറഞ്ഞു തുടങ്ങിയാൽ ഒരു പക്ഷേ കല്ല്യാണത്തിന് പോയില്ലന്നു വരുമെന്നതിനാൽ അയാൾ മൗനം പൂണ്ടു.

'സ്റ്റേഷനിലേക്ക് ഈ റോഡ് മുറിച്ചു കടന്നാൽ മതി സാർ' ട്രാഫിക്ക് ജാമിൽ നിശ്ചലമായി നിൽക്കുന്ന ഓട്ടോയിൽ നിന്നും തിരിഞ്ഞുനോക്കി ഡ്രൈവർ പറഞ്ഞു. അയാൾ തുടർന്നു 'ഇല്ലങ്കിൽ ഈ ട്രാഫിക് ജാം ക്ലിയറായി, അങ്ങ് അവിടെ പോയി യൂ ടേൺ എടുത്തു വരണം.' അപേക്ഷ പോലെയുള്ള അവന്റെ വാക്കുകൾ കേട്ട് അരവിന്ദൻ സമ്മതം മൂളിയപ്പോൾ ഭാര്യ അയാളെ രൂക്ഷമായി നോക്കി. അസഹിഷ്ണത പ്രകടിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിറങ്ങി. ''ആരെങ്കിലും പല്ലിളിച്ച് പറഞ്ഞാൽ മതി, അപ്പം സമ്മതിക്കും.'' അരവിന്ദന്റെ മുഖത്ത് ഒരു സങ്കടം വന്നു നിറഞ്ഞു.

‘നൂറ്റി ഇരുപതു രൂപ സാർ’ ഇരുപത് രൂപ എന്ന് കേട്ടതും ഒരു ഇടിമിന്നൽ പോലെ തുള വീണ ഇരുപതു രൂപയുടെ ഓർമ്മ. പെട്ടെന്ന് പരിസരം തന്നെ മറന്ന് നൂറുരൂപയിൽ ഇരുപത് രൂപ കാണാത്ത വിധത്തിൽ ചുരുട്ടി ഡ്രൈവരുടെ കയ്യിൽ വച്ചുകൊടുത്തു. ഒരു ഭാരം ഒഴിഞ്ഞപോലെ, ഒരു വലിയ വിജയം വരിച്ചതുപോലെ ഒരു സന്തോഷം ചുണ്ടിൽ ചിരിയായി തീർന്നു.

ഭാര്യയേയും പിടിച്ച് ചാറിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന മഴയിലൂടെ പലതരം വാഹനങ്ങൾ മറി കടന്ന് റോഡ മുറിച്ചു കടന്ന് സ്റ്റേഷനിലേക്ക് നടക്കുമ്പോൾ ഭാര്യ ദേഷ്യത്തോടെ പിറുപിറുത്തത് അയാളുടെ വിധേയത്വത്തെ ആയിരുന്നു. നവീകരണത്തിനായി പൊളിച്ചിട്ട സ്റ്റേഷന്റെ താൽക്കാലിക വഴിയെന്ന പതിവിലൂടെ കടന്ന് ഫ്ലാറ്റ് ഫോമിലെത്തി സൗമ്യ തന്റെ സാരിയുടെ അടിഭാഗത്തേക്ക് നോക്കുന്നത് കണ്ട് അരവിന്ദൻ കണ്ണുകൾ ദൂരെക്ക് പായിച്ചു. ഭാര്യയുടെ ശകാരവർഷത്തിൽ അയാൾ നിശബ്ദനായി. ഇതിൽ തന്റെ കുറ്റമെന്താണെന്ന് ചിന്തിച്ചു. പണ്ടത്തെപ്പോലെ ഇത്രയധികം കാർ ഓടിക്കാൻ പറ്റാത്തത് പ്രായാധിക്യം കൊണ്ട് മാത്രമാണ് എന്ന സമാധാനത്തിലെത്തി. പരശുറാം എക്സ്പ്രസ് കൃത്യ സമയത്ത് തന്നെ എത്തുന്നു എന്ന അറിയിപ്പ് കേട്ടതും യാത്രക്കാർ പരസ്പരം പുഞ്ചിരിയോടെ നോക്കി കണ്ണുകൊണ്ട് ഒരു ഭാഷ കൈമാറി. എന്നും വൈകിയോടുന്നത്കൊണ്ട് കല്ല്യാണ മുഹൂർത്തത്തിനു മുൻപ് എത്തും എന്ന് പ്രതീക്ഷിച്ചിരുന്നില്ല. മുഹൂർത്തത്തിനു മുമ്പ് എത്തുന്ന സന്തോഷം ഭാര്യയോട് പങ്ക് വച്ചത് അവളുടെ മൂഡ് മാറ്റാനുള്ള ഉദ്യേശം കൊണ്ടുകൂടി ആയിരുന്നു.

സീറ്റ് തേടിയിരുന്നതും വണ്ടിവിട്ടു. പാവപ്പെട്ട ഓട്ടോക്കാരനു തുളവീണ ഇരുപതു രൂപ കൊടുത്തു പറ്റിച്ചത് ശരിയായില്ലന്നും, നല്ലവനായ അവനോട് ചെയ്തത് തെറ്റായിപോയെന്നും ഒരു ദുഃഖം ഒരു കാറ്റുപോലെ അയാളിലേക്ക് പെട്ടെന്ന് കടന്നുവന്നു. ഒരു കാര്യം ആലോചിച്ചു. അറിഞ്ഞു കൊണ്ട് ചെയ്യുക, പിന്നെ അതെക്കുറിച്ച് ചിന്തിച്ചു വേവലാതിപ്പെടുക. എന്തിനാണ് താനിങ്ങനെ കഴിഞ്ഞുപോയ കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചു ചിന്തിച്ചു വിഷമിക്കുന്നത് ദുഃഖിക്കുന്നത് എന്ന് അയാൾക്ക് തന്നെ അറിയില്ല. അരവിന്ദൻ അങ്ങനെയാണ്. എല്ലാം ഭാര്യയോട് പറയരുത് എന്ന് തീരുമാനിച്ചുറക്കും. പക്ഷേ എല്ലാം ഭാര്യയോട് പറയും. അതോടെ മനസ്സും ആ പ്രശ്നവും സങ്കീർണ്ണമായി മറ്റൊരു അവസ്ഥയിൽ അവൾ എത്തിക്കും.

‘ഓട്ടോക്കാരനെ പറ്റിച്ചത് മോശമായി’ എന്നത് അവൾ നിസ്സാരമാക്കി. ‘അവറ്റെകളെല്ലാം കള്ളുകുടിയന്മാരാണ്. ഏതെങ്കിലും കള്ള് ഷാപ്പിൽ കൊടുത്തോളും. അവരൊന്നും നിങ്ങളെപ്പോലെ പൊട്ടനല്ല. അവൾ കുറ്റപ്പെടുത്തലിന്റെ ഭാണ്ഡകെട്ടഴിച്ചു. ട്രെയിനിലാണെന്ന വിചാരമില്ലാതെ ശബ്ദം കൂടി. അപ്പോഴും അയാൾ ഓർത്തത് ‘മനുഷ്യർക്ക് എങ്ങനെയാണ് ഇങ്ങനെ നിസ്സാരമായി കാര്യങ്ങളെ കാണാൻ പറ്റുന്നത്’ എന്നുതന്നെ ആയിരുന്നു. മനസ്സമാധാനത്തോടെ ഉറങ്ങി ജീവിക്കണമെങ്കിൽ ഇങ്ങനെ ഒരു മനസ്സ് അത്യാവശ്യമാണ്. അയാൾ എഴുന്നേറ്റ് ടോയ്ലെറ്റിലേക്ക് വേണ്ടെങ്കിലും നടന്നു. ‘അവളോട് പറയേണ്ടിയിരുന്നില്ലത്’ അയാൾ ഓർത്തു. അവൾ ഇന്നലെ ബ്യൂട്ടിപാർലറിൽ കൊടുത്ത രൂപയേ കുറിച്ചാണ് ഓർമ്മിച്ചത്.

തിരിച്ചു വന്നു സീറ്റിൽ ഇരുന്നു തന്റെ മുന്നിൽ ഇരിക്കുന്നവർ കേന്ദ്രസർക്കാർ ജീവനക്കാർ ആണെന്ന് മനസ്സിലായി. അവർ ഡി.എയെ കുറിച്ചും പേ കമ്മീഷനെകുറിച്ചുമാണ് ചർച്ച ചെയ്യുന്നത്. ചർച്ച് നീണ്ട് വിജയ് മല്യയെയും നീരജ് മോദിയെകുറിച്ചുമായി. അനേകം കോടികള ബാങ്കിനെ പറ്റിച്ച് വിദേശത്തേക്ക് കടന്നുകളഞ്ഞതിൽ ചർച്ച എത്തിനിൽക്കുമ്പോൾ അരവിന്ദൻ തുള വീണ ഇരുപത് രൂപയെ കുറിച്ച് ഓർക്കുകയായിരുന്നു.

തൊട്ടടുത്തിരിക്കുന്ന യുവാവ് പെട്ടന്ന് പൊട്ടിച്ചിരിച്ചപ്പോഴാണ് ആ യുവാവിനെ ശരിക്കും ശ്രദ്ധിച്ചത്. ഇയർഫോൺ വച്ച് മൊബൈലിൽ എന്തൊ കാണുകയാണ്. അവൻ വീണ്ടും പൊട്ടിച്ചിരിച്ചപ്പോൾ മൊബൈല സ്ക്രീനിലേക്ക് പാളി നോക്കി. ഒരു പാവം മനുഷ്യനെ നഗ്നനാക്കി കൈൾ പിന്നിൽ ബന്ധിച്ച് ഒരു കൂട്ടം ആളുകൾ വളഞ്ഞിട്ട് തല്ലുകയാണ്. അവന്റെ ലിംഗത്തിൽ അടിക്കുകയും ലിംഗത്തിൽ വടി കൊണ്ട് കുത്തിപ്പിടിക്കുന്നത് കാണുമ്പോഴാണ് ആ യുവാവ് പൊട്ടിച്ചിരിക്കുന്നത്. അവനിൽ നിന്നും ഉയരുന്ന നിലവിളി ആരും കേൾക്കാതെ അവൻ മാത്രം കേൾക്കുന്നു. പെട്ടന്ന് മറ്റൊരു കൂട്ടം ഒരു പെൺകുട്ടിയെ ഓടിച്ചുകൊണ്ടുവരുന്നു. പാവം അവളും പൂർണ്ണ നഗ്നയാണ്. അതിൽ രസംപിടിച്ച് യുവാവ് ഒന്ന് ഇളകി ഇരുന്നു. അരവിന്ദൻ തന്റെ കണ്ണുകൾ മുറുക്കിയടച്ചു. ഒരു പൂച്ചക്കുഞ്ഞിന്റെ നിലവിളി അയാളെ അസ്വസ്ഥനാക്കിയപ്പോൾ അയാൾ തളർന്നപോലെ ചാരി ഇരുന്നു. വണ്ടി കുതിച്ചു പായുകയാണ്.

''മസിനഗുഡി വഴി ഊട്ടി പോലാമാ?''

രഞ്ജിത്ത് ടി.

ഇൻസ്റ്റാഗ്രാമിൽ മനോഹരമായ മലയാളം പാട്ടിന്റെ താളത്തിൽ, ഹരിതാഭയും പച്ചപ്പും നിറഞ്ഞ റോഡിലൂടെ വണ്ടികൾ പോകുന്നത്, വീഡിയോ കണ്ടപ്പോഴാണ്, മസിനഗുഡി വഴി ഊട്ടി എന്ന ഹാഷ്ടാഗ് ശ്രദ്ധയിൽപ്പെട്ടത്. മഴ പെയ്ത് തോർന്ന വഴിയിലൂടെയുള്ള ആ യാത്രയിൽ മാനുകളെയും, ആനകളെയും, മയിലിനെയും ഒക്കെ സ്പോട്ട് ചെയ്യുന്ന റീൽസുകൾ കണ്ണിലുടക്കിയിട്ട് കുറച്ചു നാളുകളായി.

തിരക്കുപിടിച്ച ഓഫീസ് ജോലികളിൽ നിന്നും ഒന്നു മാറി നിന്നാലോ എന്ന് ആലോചിക്കുമ്പോഴാണ് മസിനഗുഡി ഐഡിയയുമായി ഷമ്മി വന്നത്. ഷാഹുലിനോട് ചോദിച്ചപ്പോൾ അവനു കാർ ഓടിച്ച് തന്നെ പോകണം ട്രാവലറിൽ പോയാലെ ഒരു വൈബ് കിട്ടൂ എന്ന് ഞാനും, ഗോപാലും പറഞ്ഞുവെങ്കിലും അവസാനം അഞ്ചു കാറുകളിലായി പോകാൻ പ്ലാനിട്ടു.

കൊച്ചിന് പനി ആയതിനാൽ ഷാഹുൽ തലേന്ന് തന്നെ മൈസൂരിൽ പോയി നിന്നു. രാവിലെ ഞങ്ങൾ എത്തുമ്പോൾ റെഡി ആകാൻ വേണ്ടി. വെള്ളിയാഴ്ച രാവിലെ 6:15-ന് തന്നെ ഗോപാൽ വണ്ടിവിട്ടു. കൃത്യനിഷ്ഠ ഉള്ളതിനാൽ ഷമ്മിയും, സോജനും, ഞാനും ഏഴു മണിയായി തിരിക്കുമ്പോൾ. പോകുംവഴി തലശ്ശേരി ഹോട്ടലിൽ നിന്ന് ഷമ്മിയും, ഗിരിയും, ഞാനും, ഫാമിലിയും ഫുഡ് കഴിച്ചു. വീട്ടിൽനിന്ന് പുളിയോഗരെയും, ഓംലറ്റും കൊണ്ടുവന്ന സോജൻ വഴിയിൽ വച്ച് അതു കഴിച്ചു.

ടൗൺ റ്റു ടൗൺ വണ്ടി ആയതിനാൽ ഗോപാൽ ഒരു മണിയോടെ തന്നെ മസിനഗുഡി ഹോം സ്റ്റേയിൽ എത്തി, വൈബ് അടിച്ചു. ഓൺ ദ വേ ഞങ്ങൾക്ക്

ഷാഹുലിനെയും കിട്ടിയപ്പോൾ നാലു വണ്ടികൾ ഒന്നിച്ചായി. പോകുംവഴി ഗുണ്ടൽപേട്ടിൽ ഇറങ്ങി, ഭാര്യയെയും കൂട്ടി, 'ചെണ്ടുമല്ലികപ്പൂ കാണ്മോൽ ചന്തമില്ല കരളേ' എന്ന ഗാനത്തോടെ പൂന്തോട്ടത്തിൽ നിന്നും കുറച്ച് ഫോട്ടോകൾ എടുത്തു. എല്ലാം കഴിഞ്ഞ് മസിനഗുഡി എത്തുമ്പോഴേക്കും രണ്ടരയായി സമയം. ഗോപാൽ ആണേൽ ഫുൾ വൈബ് അടിച്ച് ഇരിക്കുകയായിരുന്നു. നല്ല വിശപ്പായതിനാൽ ഓർഡർ ചെയ്ത ഭക്ഷണം രുചിയോടെ വാരിവലിച്ചു കഴിച്ചു.

ഭക്ഷണശേഷം, കുറച്ചു റസ്റ്റ് എടുത്തശേഷം മരവക്കണ്ടി ഡാം കാണാൻ തിരിച്ചു. വീതി കുറഞ്ഞ ടാറിട്ട റോഡിനിരുവശവും കാട്. വളരെ പതുക്കെയുള്ള ഡ്രൈവ്. ഒരു കോൺവോയ് പോലെയായിരുന്നു യാത്ര. ജംഗിൾ സഫാരിക്ക് ജീപ്പുകൾ ഉണ്ട്. പെട്ടെന്ന് എല്ലാ വണ്ടിയും ഒന്നിച്ചു നിന്നു. കുറേ സമയം ആരും മിണ്ടിയില്ല. വീണ്ടും പതുക്കെ മുന്നോട്ട് പോകാൻ തുടങ്ങി. റോഡ് സൈഡിലെ കുറ്റിക്കാട്ടിൽ നോക്കിയപ്പോഴാണ് കണ്ടത്, മദപ്പാടുള്ള ഒരു കൊമ്പൻ നിൽക്കുന്നു. അത് കണ്ടത് കൊണ്ടാണ് എല്ലാവരും നിന്നത്. മദം പൊട്ടിയ കൊമ്പന് നേരെ കാറിലിരുന്നു കൈവിരൽ ചൂണ്ടി ഞാൻ മുന്നോട്ട് കുതിച്ചു.

ഏകദേശം 6 കി.മീ. പോയിക്കാണും, മരവക്കണ്ടി ഡാം എത്തി. ആരെയും അകത്ത് കടത്തി വിടാത്തതു കാരണം പുറത്ത് നിന്നു കണ്ടു. തിരികെ വരുമ്പോൾ വേറെ ഒരു ഡാമിൽകൂടെ പോയി. ഏഴു മണിയോടെ തിരികെ റൂമിൽ എത്തി.

കുളി കഴിഞ്ഞ് ചെറിയ ക്യാമ്പ്ഫയറും, പാർട്ടിയും, പാട്ടുമൊക്കെയായി എല്ലാവരും ഒത്തുകൂടി. ഷമ്മി ആണ് ബ്രിട്ടീഷ് എംപയർ എന്ന ബിയർ കൊണ്ടു തന്നത്. പുതിയ ബ്രാൻഡ് ആയതുകൊണ്ട് എല്ലാവരും ഒന്നു ട്രൈ ചെയ്തു. ഷാഹുൽ സ്പ്രൈറ്റ് അടിച്ച് ടച്ചിംഗ്സ് തീർത്തുകൊണ്ടിരുന്നു. തമിഴ്നാടിന്റെ സ്വന്തം ബ്രാൻഡ് ആണോ എന്നറിയില്ല, ബ്രിട്ടീഷ് എംപയർ ഞങ്ങളെ കേറി ഭരിച്ചുതുടങ്ങി.

പാട്ടും, കഥയും, തമാശയും ഒക്കെയായി സമയം പോയി. സ്വതവേ പാട്ടുകാരനായ ഷാഹുലും, സോജനും എന്നത്തേയും പോലെ പാട്ടു പാടി തകർത്തു. പതിനൊന്നരയോടെ എല്ലാവരും ഉറങ്ങാൻ പോയി.

രാവിലെ എണീറ്റു കൈ കഴുകാൻ പോയപ്പോൾ വെള്ളമില്ല. കെയർ ടേക്കർ പയ്യനോട് ചോദിച്ചപ്പോഴാണ് ആ സത്യം ഞങ്ങളറിഞ്ഞത്. തലേന്ന് രാത്രി കാട്ടാന മതിൽ പൊളിച്ച് വന്ന് വാഷ് ബെയ്സിൻ പൈപ്പ് ഒക്കെ പൊട്ടിച്ച് തിരിച്ചുപോയി. ഞാൻ നോക്കുമ്പോൾ കാര്യം ശരിയാണ്. വെള്ളം ഒഴുകിയ പാട്, ആനയുടെ കാൽപാദം, പൊളിഞ്ഞ മതിൽ. ''അതെ, അവൻ വന്നു.'' ഞാൻ പറഞ്ഞു. ബിയറിന്റെ മണം ആനകൾക്ക് ഇഷ്ടമാണത്രെ. അതടിക്കാൻ ഒരു കമ്പനി കിട്ടാൻ പല രാത്രിക്കും ഇങ്ങനെ ഇറങ്ങാറുണ്ട്. ആനയെപ്പറ്റി പറഞ്ഞപ്പോൾ, ഒന്നു കണ്ടിരുന്നെങ്കിൽ നന്നായേനെ എന്ന് ഷാഹുൽ. എന്തിനാണെന്ന് ചോദിച്ചപ്പോൾ പറഞ്ഞു, 'Just for Horror' എന്ന്.

ചേട്ടൻ വന്ന് പൈപ്പ് ശരിയാക്കി. ബ്രേക്ക്ഫാസ്റ്റ് കഴിച്ചിറങ്ങുമ്പോഴേക്കും സമയം ഒൻപത് ആയി. ഷാഹുലിന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ സഫാരി കാണാൻ 10 കി.മീ. വണ്ടി ഓടിച്ചുപോയി. അവിടെ എത്തുമ്പോഴേക്കും ഷാഹുൽ പറഞ്ഞു പരിപാടിയിൽ ചേഞ്ച് വരുത്താൻ കമ്മിറ്റിയ്ക്ക് സാധിക്കും. സഫാരി 10 മണിക്ക് തീർന്നു. ഇനി വൈകുന്നേരം മാത്രമെ ഉള്ളൂ എന്ന്. ഇനിയെന്തെന്ന് ചിന്തിക്കുമ്പോഴാണ്, ഷമ്മി ഐഡിയ കൊണ്ടുവന്നത്. ഒരു കോഫി എസ്റ്റേറ്റ് ഉണ്ട്. ശിങ്കാര എന്ന കോഫി എസ്റ്റേറ്റ്. അങ്ങോട്ട് വിടാം എന്ന്. ശരി എന്ന് എല്ലാവരും സമ്മതിച്ചു.

ശിങ്കാര പോകുംവഴി നല്ല ഒരു ഗ്രാമത്തിന്റെ ഫീൽ ആയിരുന്നു. പച്ച നിറഞ്ഞ ഒരു പുൽമേട് കണ്ടപ്പോൾ, വണ്ടി നിർത്തി എല്ലാവരും ഫോട്ടോ എടുത്തു കുറച്ചു നേരം സമയം കളഞ്ഞു. വീണ്ടും യാത്ര തിരിച്ചു. കുറച്ചു ദൂരം ചെന്നപ്പോൾ ഒരു കാട്ടു ചോലയും വെള്ളവുമുള്ള പ്രദേശം എത്തി. ഷമ്മി ആണ് ആദ്യം വണ്ടി നിർത്തിയത്. പിന്നാലെ എല്ലാവരും. പിന്നെ പാറയിൽ ഇരുന്നിട്ടും, വെള്ളത്തിൽ നിന്നും ഒക്കെ ഫോട്ടോയും, വീഡിയോയും പിടിക്കൽ. ഒരു പത്തു മുപ്പതു മിനിറ്റ് അവിടെ തമാശ പറഞ്ഞും ചിരിച്ചും ചിലവഴിച്ചു. പിന്നെ എല്ലാവരും കരക്ക് കയറി.

കൊച്ചിനെയും എടുത്ത് കാറിൽ കയറാൻ പോയ ഷാഹുലിന്റെ മുന്നിലേയ്ക്ക് ബുള്ളറ്റിൽ വന്ന ഒരു ഫോറസ്റ്റ് ഗാർഡ് ചോദിച്ചു: ''കൊളന്ത ഉങ്കളത് താനാ?''

ആണെന്ന് ഷാഹുൽ പറഞ്ഞു.

''ഇഡിയറ്റ്... ഫോറസ്റ്റ് ഏരിയ തെരിയില്ലെ? വണ്ടി നിർത്തി ഫോട്ടോ എടുക്കറേൻ.. തെരിയാതാ ഉനക്ക്?'' എന്നു തുടങ്ങിയ ഒരു നോൺ സ്റ്റോപ്പ് ഫയറിംഗ്...

ഇത് കേട്ടപാടെ സ്ത്രീ ജനങ്ങൾ എല്ലാം കാറിൽ കേറി

ഒളിച്ചു. കുറച്ചു മുന്നിലായി കുട്ടിയെ എടുത്ത് പിടിച്ച് ഞാനും, പിന്നെ ഗോപാലും.

ബൈക്ക്കാരൻ എന്റെടുത്ത് വന്ന് ഷാഹുലിനോട് പറഞ്ഞ അതേ ഇഡിയറ്റ് വേർഷൻ... ''ഇവിടെ ആനയും, പുലിയും ഇങ്ങുന്നതാണ്. ഇത് ഫോറസ്റ്റ് ഏരിയ ആണ്. എന്ത് ധൈര്യത്തിൽ ഇറങ്ങി ഇവിടെ? ബോർഡ് കണ്ടില്ലേ?'' എന്നൊക്കെ പറഞ്ഞ് ചൂടായി.

അപ്പോൾ ഷാഹുൽ ഇടപെട്ടു, സാർ, ഞാൻ ആ ബോർഡ് കണ്ടു. 'Private property... Tress passers will be prosecuted' എന്നല്ലേ? അതുകൊണ്ട് അവിടെ ഇറങ്ങിയില്ല ഞങ്ങൾ''. അപ്പോ ഫോറസ്റ്റ് ഗാർഡ് കലിപ്പിലായി പറഞ്ഞു ''അപ്പൊ ഉനക്ക് തെരിയും.. അങ്കെ ഇറങ്ങിയാല കാല് അടിച്ചു ഉടക്കറെൻ. ഇങ്കെ ഗവൺമെന്റ് പ്രൊപ്പർട്ടി. അതോണ്ട് നീ ഇങ്കെ ഇറങ്ങിയിരിക്ക്.''

ഷാഹുൽ പറയാനുദ്ദേശിച്ചത് മറ്റേ ബോർഡ് ശ്രദ്ധിച്ചില്ല എന്നാണെങ്കിലും, ആ അവസ്ഥയിൽ തമിഴ് ചൊല്ലി ന്യായീകരിക്കാൻ നിന്നില്ല. ഞങ്ങൾ തെറ്റു സമ്മതിച്ചുനിന്നു. കൊടുംകലിപ്പിലായി ഗാർഡും അസിസ്റ്റന്റും.. കലിപ്പു തീരാതെ എന്തൊക്കെയോ പറഞ്ഞ് ചൂടിൽ നിൽക്കുന്നു. ആ സമയത്ത്, ഒരു ബർമൂഡയും ധരിച്ച് തലയും തോർത്തിക്കൊണ്ട് വെള്ളത്തിൽ നിന്ന് ഷമ്മി കയറിവന്നു.

''ചേട്ടാ നല്ല വെള്ളം.. കുളിക്കാൻ എന്ത് സുഖമാ.. എന്താ.. എന്താ ചേട്ടാ.. എന്നാ സാർ.. എന്നാ പ്രശ്നം'' ഷമ്മി ഗാർഡിനോട് ചോദിച്ചു. ബർമുഡയും ഇട്ട് ഈറൻ തലയും തോർത്തികൊണ്ട് കയറി വന്ന ഷമ്മിയെ അടിമുടി നോക്കി ഗാർഡ് അലറി...

''അട പാവീ.. എന്നാടാ.. പണ്ണിയിരിക്കെ.. ഇവളു ധൈര്യമാ.. ഉൻ പ്രചനം ഇപ്പൊ മുടിച്ചിടേൻ...''

പിന്നെ ഞങ്ങൾക്ക് അവിടെ നടന്നത് ഒന്നും ഓർമ്മയില്ല. എല്ലാം യാന്ത്രികമായിരുന്നു. ലാലേട്ടൻ പറഞ്ഞപോലെ... ''മനസ്സിൽ കുറ്റബോധം തോന്നി തുടങ്ങിയാൽ ചെയ്യുന്നതല്ലൊം യാന്ത്രികമായിരിക്കും.''

Poem

Adhoori Kahani

Anish K. Achary

Yaadon ko unke aaj bhi seenchta rehta hun..
Saath nahi to kya, mehsoos to kiya karta hun.

Unki hasi aaj bhi yahan goonjtha hai..
Unka rona aaj bhi mujhe cheertha hai.

Woh manhoos raat humesha yaad rahegi..
Unke pasand ke phool laye the hum, par who kahi nahi thi.

Khoon se seelan farsh par padi rahi woh khamosh..
Chehra sookha tha unka, par aankhein bool rahi thi.

Tumhare bina zindagi aaj bhi adhoori si hai..
Guzarta har ek pal bas tumhari kahan si hai.

Is baat ka guroor rahega mujhe har waqt..
Ke bandh aankhon me deedaar unka,
aaj bhi hai, aaj bhi hai.

Best Compliments

VIGNESH STUDIO

C V Raman Nagar,
Bangalore

Manipulation

Chanjal S. Kumar

The demon growled at them. Her sharp teeth scared them, but her eyes flickered with something almost human. She prowled around them, blood trickling from her mouth, grinning at their fear.

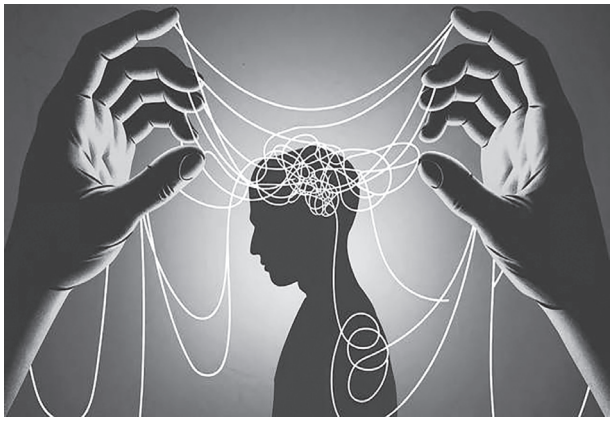
"Is that fear in your eyes?" she asked with a glint of sarcasm as she loomed over them.

"We were always afraid of you," they said in hushed voices.

Demonic laughter echoed through the room. She halted, a sarcastic smile on her lips and a deadly stare in her eyes. "So, you must have cared about me, then?" she asked mockingly. They answered in a hushed, trembling voice: "Y-y-yes."

The demon shouted at the top of her voice, sending shivers down their spines. "WHEN?! WHEN HAVE YOU CARED ABOUT ME, YOU LIARS?!" she roared, though the slight tremors in her voice cracked her demonic facade. Those tiny betrayals gave them a glimmer of hope, and they gathered their courage to find the right words. "Always… but you never… understood." They held strong eye contact to show how sincere they were.

The blood-thirsty demon looked at them in confusion, now trapped in their words. For the first time, self-doubt flooded into her. Noticing the change, they spoke carefully, measuring each phrase: "We have always loved and cared about you… but you never noticed… maybe… it was our fault after all…" She froze at their confession. "We didn't know how to show it to you." Their eyes gleamed with guilt, tears welling as if to confirm their words.

Something snapped. Tears rolled down her cheeks as she screamed, "HOW? HOW DO I KNOW IF I CAN'T FEEL IT?" Yet this time her voice sounded less demonic; even in her screams there was something human. They sensed it instantly and framed their next words, wielding guilt like a weapon. "We thought it was obvious… for you to sense… our love was pure." They looked at her with pain in their eyes before adding, "But… now we realize… we were wrong." The demon who had snarled only minutes before was crumbling inside. Then they drove the final nail into the coffin: "We want you to know that we will always love you, despite you being a demon." She reeled, shocked as if remembering something she had forgotten, stumbled backward, and collapsed to her knees, tears pouring from her eyes.

"A demon… I was a demon. They loved me nevertheless… I never realized it… How ungrateful can I be?!" she sobbed as her disfigured features smoothed into human flesh. Blood gave way to sweat and tears; the demon within her melted into a human form. They rushed forward, wrapping her in immediate, practiced tenderness—showering her with affection and compassion to show how much she meant to them. She clung to them, grateful and guilty at once, while they exchanged wicked smiles. They had always known how to manipulate this "little demon": use her, then gaslight her about how they had accepted her despite her nature. It worked every time. She was a puppet in their hands—the true demons.

Prp : S. Sridhar
Mob: 8197073697

Best Compliments

SHREE Fflorist

Shop No 5/5 DRDO Shopping Complex
C V Raman Nagar, Bangalore - 560093

FLOWER DECRATION

MARRIAGE RECEPTION
HOUSE WARMING
BIRTHDAY
BABY SHOWER
ENGAGEMENT
NAMING CEREMONY

...required for House,
Apartments, Shopping Centre ?
we are always with you !

Krupa Ads Mob : 98809 60503

1 st 'A' Main, Salvage Road
G.M. Palaya, Bangalore - 560 075
Mob-98805 51975, 99002 92225
E mail-wilson.mj10@yahoo.com
www.ajinbuilders.com
Like us on facebook ajinbuilders

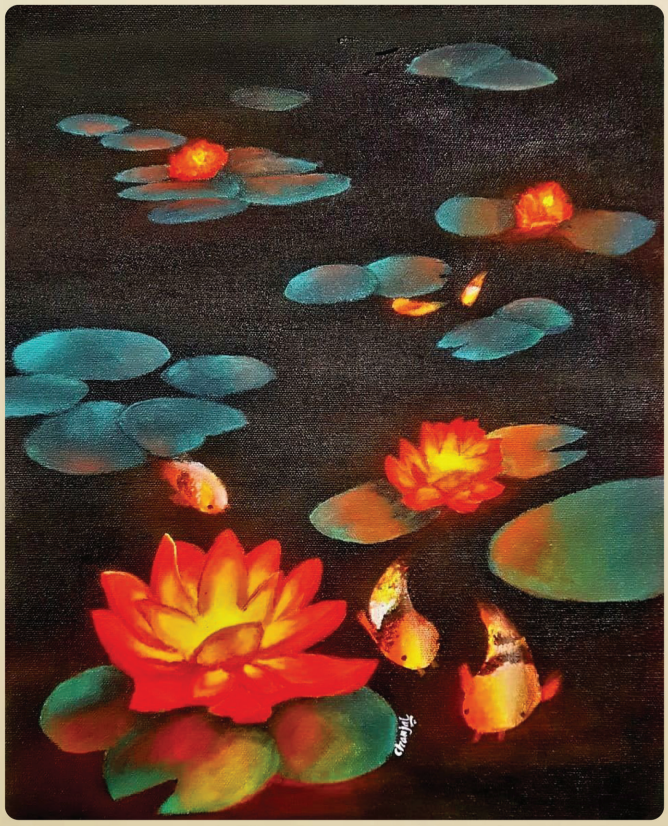
AJIN
BUILDERS
CIVIL ENGINEERING CONTRACTORS
"Since 1990"

PALETTE TALES

Salini Jose

Chanjal S. Kumar

Ilan Shameer

Yuvika S. Kumar

Wishing the Eminent Scientific Community of DRDO and thier Families a very Happy Onam Festival.

M/s FABRIKA , established in 1965 has more than 55 years of experience in manufacturing bespoke sensors for High Reliability and Precision Applications

Visit us today at www.sensorbuild.com and have an overview of our products and manufacturing capability.

SENSOR build

With Best Compliments from :
FABRIKA , 143B, Government Industrial Estate , Kandivali (W) , Mumbai 400 067 .
Visit us at www.sensorbuild.com
Ph : 09619830304 Email : sales@sensorbuild.com

PALETTE TALES

Jayamohan C. B.

Ayush Anil

Siya Unnikrishnan

R. G. Raghuram

PALETTE TALES

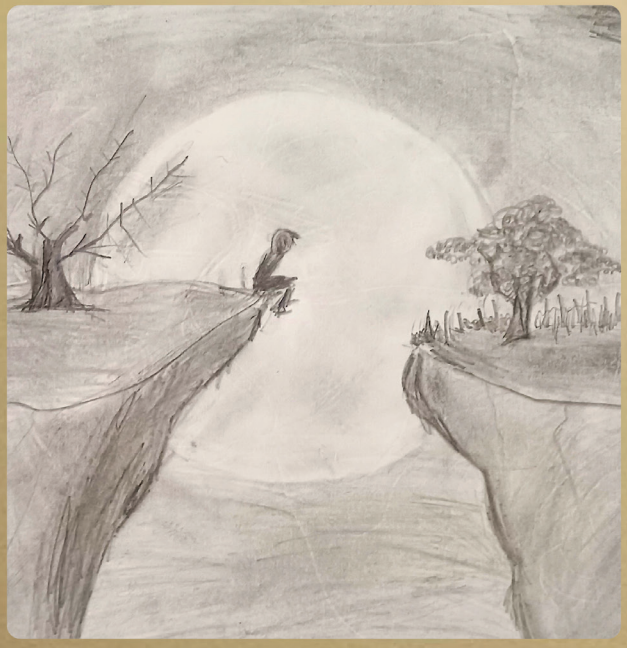

Aarjjav S. Dev

Vangmayi Shinoj

Gazal Madhav C. J.

Vedika

Best Compliments

SRI NARAYANA STORES

Grocery & General Shop
Nagawarpalya
Near DRDO Township

Mob: 9886818054
Res : 9845268804

Best Compliments

M/S SARVAADIH INDUSTRIES

Aero Space Company
Kanteerava Studio, No.33/E, 6th Main, 1st Block
Nandhini Layout, Main Road Peenya Bengaluru
Karnataka 560096

Mob: 9845008909

Best Complements From

Green leaf Ayurvedic

PWD Road, Near Phase 2
DRDO Township.

Best Complements From

Prime Catch frozen foods

PWD road, Near Phase 2 DRDO Township.

Best Complements From

Baker's Park Bakery

Near DRDO Phase 2

പതിനഞ്ചിന്റെ മൊഞ്ചിൽ മഞ്ചാടിക്കൂട്ടം

രതീഷ് പി

പതിനഞ്ച് വർഷങ്ങൾക്ക് മുമ്പ്, ഡി. ആർ. ഡി. ഒ. യിലെ സാംസ്കാരിക ചേതനയുള്ള മലയാളികളായ ഏതാനും സുഹൃത്തുക്കൾ ഒരുമിച്ച് ചേർന്ന് ഒരു മനോഹരമായ സ്വപ്നം കണ്ടു - ഓഫീസ് ജീവിതത്തിനപ്പുറം കലയും സൗഹൃദവും പങ്കിടുന്നൊരു വേദി സൃഷ്ടിക്കുക. അങ്ങനെ ജനിച്ച മഞ്ചാടിക്കൂട്ടം ഇന്ന് ഡി. ആർ. ഡി. ഒ. യിലെ മലയാളികളായ മുഴുവൻ സാംസ്കാരിക മനസ്സുകളെയും ഒന്നിപ്പിക്കുന്നതിൽ പ്രമുഖ പങ്ക് വഹിക്കുന്നുവെന്നത് വളരെയധികം അഭിമാനകരമാണ്.

2011 ലെ ഒരു ദിവസം. പതിവുപോലെ ഞാൻ ലാബിലേക്ക് നടക്കുമ്പോഴാണ് ദേവരാജൻ സാറിനെ കണ്ടത്. അദ്ദേഹം എന്റെ നാട്ടുകാരനും, മുതിർന്ന സഹപ്രവർത്തകനും ആയിരുന്നു. ആ വർഷം, ഡി. ആർ. ഡി. ഒ. ഓണാഘോഷത്തിന്റെ സാംസ്കാരിക സംഘാടക സമിതിയുടെ കൺവീനർ അദ്ദേഹം ആയിരുന്നു. സാർ അന്ന ചോദിച്ചു - "ഓണാഘോഷത്തിന് ഒരു വ്യത്യസ്തമായ പരിപാടി വേണം, എന്തെങ്കിലും ഒരു പുതിയ ആശയം പറയാമോ?

ആ സമയത്ത് ഏകദേശം പത്ത് വർഷമായി ബാംഗളൂരിൽ തന്നെ ജോലി ചെയ്യുകയായിരുന്നെങ്കിലും, അതുവരെ ഞാൻ ഡി. ആർ. ഡി. ഒ. ഓണാഘോഷത്തിൽ കാണികളിൽ ഒരുവനായിപ്പോലും പങ്കെടുത്തിട്ടുണ്ടായിരുന്നില്ല. അതുകൊണ്ടു തന്നെ അതിന്റെ നിലവാരത്തെക്കുറിച്ചും തീരെ ധാരണയുണ്ടായിരുന്നില്ല. അതിനാൽ ഞാൻ അനായാസം ചില കലാരൂപങ്ങളുടെ പേരുകൾ പറഞ്ഞു: കോമഡി കഥാപ്രസംഗം, ബാലെ, മാർഗ്ഗം കളി, ഓട്ടൻതുള്ളൽ തുടങ്ങിയവ. ഉടനെ സാർ ചിരിച്ചുകൊണ്ടു ചോദിച്ചു: അങ്ങനെയെങ്കിൽ നിങ്ങളും നിങ്ങളുടെ കൂട്ടുകാരും ചേർന്ന് അതിൽ ഒന്നെങ്കിലും ചെയ്യുമല്ലോ? ഞാൻ മറുപടി നൽകി, "പേരുകൾ പറയാം സാർ, പക്ഷെ ഞങ്ങൾക്ക് അഭിനയിക്കാനോ അവതരിപ്പിക്കാനോ പറ്റില്ലല്ലോ!" എന്നാൽ ദേവരാജൻ സാർ എന്നെ വിടാൻ തയ്യാറായില്ല.

പിന്നീട്, അന്നേ ദിവസം ഉച്ചഭക്ഷണത്തിന് ശേഷം ഞങ്ങളുടെ Unmanned Systems Division ലെ കൂട്ടുകാരായ രാഹുൽ, രഞ്ജിത്ത്, അനീഷ്, സുബാഷ്, മനോജ് എന്നിവരോടൊപ്പം ഈ വിഷയം ചർച്ചയായി. അനീഷ്(അനീഷ് കെ ആചാരി) പറഞ്ഞു, അവന്റെ കയ്യിൽ ഒരു കോമഡി സ്കിറ്റിന്റെ കഥയുണ്ട്, ഈ വാരാന്ത്യത്തിൽ സംസാരിക്കാം. ശനിയാഴ്ചയായിരുന്ന കലാപരിപാടികളുടെ ആദ്യ റിവ്യൂ ഓണം കമ്മറ്റി നിശ്ചയിച്ചിരുന്നത്. അതിനാൽ ഞങ്ങൾ അനീഷിന്റെ ക്വാർട്ടേഴ്സിൽ കൂടിയേക്കാമെന്ന് തീരുമാനിച്ചു. അത് ഞങ്ങളുടെ പതിവ് ശനിയാഴ്ച ഹബ്ബ് ആയിരുന്നു. അവിടെയാണ് ജോസഫ്, അനന്തു എന്നിവരും താമസിച്ചിരുന്നത്.

അന്നേ ശനിയാഴ്ച, അനീഷിന്റെ വീട്ടിൽ പതിവ് 'ശനിയാഴ്ച മൂഡിൽ' എല്ലാരും കൂടി. അനീഷ് പറഞ്ഞു 'അഭിനവ രാമായണം' എന്ന പേരിൽ ഒരു കോമഡി സ്കിറ്റ് ചെയ്യാമെന്ന്. പ്രചോദനമായി

ശ്രീ ജഗതി ശ്രീകുമാർ പാടിയ 'രാമാ ശ്രീരാമാ' എന്ന ഗാനവും പിന്നണിയാക്കി. അതിനൊപ്പം സ്പിരിറ്റ് (ബ്രാൻഡ് ഓർമ്മയില്ല) കൂട്ടുകാർക്ക് ആത്മവിശ്വാസവും ഉന്മേഷവും നൽകി.

പാട്ടും മനോഭാവവും മാത്രം കയ്യിൽക്കരുതി ഉച്ചഭക്ഷണത്തിന് ശേഷം ഞങ്ങൾ റിവ്യൂവിനായി എൻ. ജി. ഒ ഹാളിലേക്ക് പോയി. എന്നാൽ അകത്ത് കയറിയപ്പോൾ ഞെട്ടി!! ഹാൾ മുഴുവൻ കമ്മിറ്റിയംഗങ്ങൾ, കുടുംബാംഗങ്ങൾ, മറ്റു ടീമുകൾ... എല്ലാരും കൃത്യമായ തയാറെടുപ്പോടെ. റിവ്യൂ കമ്മറ്റിയുടെ അധ്യക്ഷൻ ശ്രീ ശ്രീകുമാർ സാർ ഡി. ആർ. ഡി. ഒ. ഓണാഘോഷ ചെയർമാനും ഞങ്ങളുടെ പ്രോജക്ട് ഡയറക്ടറുമാണ്! നമ്മളാണ് അവസാനമായി റിവ്യൂവിനായി എത്തിയത്. അതിനാൽ എല്ലാവരും നമ്മളെ കാത്തിരിക്കുന്നു. കയ്യിലുണ്ടായിരുന്നത് ഒറ്റ ഓഡിയോ ട്രാക്ക് 'രാമാ ശ്രീരാമാ'!

അവിടെ ഞങ്ങൾ തിരിച്ചറിഞ്ഞു ഇവിടത്തെ ഓണാഘോഷം കളിയല്ല! എങ്ങനെയോ റിവ്യൂ കഴിച്ച് ഞങ്ങൾ അവിടെ നിന്നും രക്ഷപെട്ടു എന്ന് പറഞ്ഞാൽ മതിയല്ലോ! അന്ന് നിശ്ചയം എടുത്തു, ഇനി ഡി. ആർ. ഡി. ഒ. ഓണാഘോഷം എന്ന വലയിൽ ഒരിക്കലും കുടുങ്ങരുത്.

പക്ഷേ രാഹുൽ ഒരു പരിഹാരം കണ്ടെത്തി. തന്റെ നാട്ടിൽ ചെയ്തിട്ടുള്ള ഒരു കോമഡി ബാലെയുടെ ഓഡിയോയുണ്ട്, അത് നമുക്ക് അഭിനയിക്കാമെന്ന് പറഞ്ഞു. അങ്ങനെ കാര്യങ്ങൾ തീർന്നുവെന്ന് കരുതിയപ്പോൾ അടുത്ത ദിവസം രാവിലെ തന്നെ പ്രോജക്ട് ഡയറക്ടറുടെ ഫോൺ!

ശ്രീകുമാർ സാറിനെ കാണാൻ പോയപ്പോൾ അദ്ദേഹം ചോദിച്ചു "നിങ്ങളുടെ പരിപാടി എന്താണ്?" ഞാൻ സത്യം പറഞ്ഞു. "സാർ, ഞങ്ങൾ ഒന്നും തയാറെടുത്തിട്ടില്ലായിരുന്നു... പക്ഷേ ഇപ്പോൾ ഒരു കോമഡി ബാലെയുടെ ഓഡിയോ കിട്ടിയിട്ടുണ്ട്. അതു വെച്ച് ആകും വിധം മാനേജ് ചെയ്യാൻ..." മുഴുമിപ്പിക്കും മുൻപേ സാർ ചിരിച്ചുകൊണ്ടു പറഞ്ഞു "ബാലേ നല്ലതാണ്, പക്ഷെ നിങ്ങളൊരു കോമഡി കഥാപ്രസംഗം ചെയ്യണം.!"

അങ്ങനെ തുടങ്ങി മഞ്ചാടിക്കൂട്ടം എന്ന സാംസ്കാരിക കുടുംബത്തിന്റെ യാത്ര. യൂട്യൂബ് വീഡിയോകളിൽ നിന്ന് ആശങ്ങൾ തേടി, രാഹുലിന്റെ സഹകരണത്തോടെ കഥയെഴുതി. രാഹുൽ, പീറ്റർ, അനീഷ്, അനന്തു, ജോസഫ് എന്നിവർ സംഗീത സംവിധാനവും അവതരിപ്പിക്കലും കൈകാര്യം ചെയ്തു.

ശ്രീകുമാർ സാറാണ് ഞങ്ങൾക്ക് 'മഞ്ചാടിക്കൂട്ടം' എന്ന പേരു നൽകിയത്. (ഞങ്ങൾ അതിനെ തമാശയായി 'മരഞ്ചാടിക്കൂട്ടം' എന്ന് വിളിച്ചെങ്കിലും) അന്നേ ദിവസം ബാലെയും കഥാപ്രസംഗവും അവതരിപ്പിച്ചപ്പോൾ, പ്രേക്ഷകർ കയ്യടിച്ചു തകർത്തു. അതായിരുന്നു ഞങ്ങളുടെ ആദ്യ വിജയത്തിന്റെ നിമിഷം.

2011 ൽ, നമ്മുടെ കൂട്ടായ്മയിലൊരു പുതിയ തലമുറ വളർന്നു വരികയാണെന്നത് മുഴുവൻ സമൂഹത്തെയും കാണിക്കണം എന്ന ആഗ്രഹം ഉണ്ടായി. അതിനായി ഞങ്ങൾ ഒരു വെളുത്ത ടിഷർട്ട് തയ്യാറാക്കാൻ തീരുമാനിച്ചു. ടിഷർട്ടിന്റെ മുൻവശത്ത് മഞ്ചാടി ക്കൂട്ടം എന്ന എംബ്ലം ചേർക്കണമെന്ന് എല്ലാവരും ആഗ്രഹം പ്രകടിപ്പിച്ചു. ഒപ്പം ടിഷർട്ടിന്റെ പിൻഭാഗത്ത് ഓരോരുത്തരും തങ്ങൾക്കിഷ്ടപ്പെട്ട മലയാളത്തിലെ നിത്യഹരിത സിനിമാ ഡയലോഗുകൾ പ്രിന്റ് ചെയ്യാനും. നമ്മുടെ പ്രിയ മനോജ് വെറും 10-15 മിനിറ്റിനുള്ളിൽ ഒരു മനോഹരമായ ലോഗോയ്ക്ക് രൂപം നൽകി. ആദ്യം അതിൽ എഴുതിയിരുന്നത് മഞ്ചാടിക്കൂട്ടം എന്നു മാത്രമായിരുന്നു. പിന്നീട് അതിനെ മരഞ്ചാടിക്കൂട്ടം എന്നാക്കി മാറ്റി (സ്വഭാവവും അതായിരുന്നുവല്ലോ!!). അത് ഒരു മനോഹര ദൃശ്യവിരുന്നായി മാറുകയും എല്ലാവരും ഈ കൂട്ടായ്മയെ ശ്രദ്ധിക്കാനും തുടങ്ങി.

മഞ്ചാടിക്കൂട്ടത്തിന്റെ തുടക്കത്തിന് പ്രധാനമായും കാരണം ശ്രീകുമാർ സാറും ദേവരാജൻ സാറും ആയിരുന്നു എന്ന് പറഞ്ഞല്ലോ. ഇവരെക്കൂടാതെ, ഞങ്ങളെ എല്ലായ്പ്പോഴും മാർഗ്ഗനിർദ്ദേശങ്ങളുമായി പിന്തുണച്ചത് വത്സലൻ സാറാണ്. 2011 ലെ ഒരുക്കങ്ങളുടെയും ആ വർഷത്തെ ഓണം ആഘോഷങ്ങളുടെയും സമയത്ത്, അനേകം

പേർ, പ്രത്യേകിച്ച് നമ്മുടെ മുതിർന്ന കമ്മറ്റി അംഗങ്ങൾ, എല്ലാവിധ പ്രോത്സാഹനങ്ങളോടും പിന്തുണയോടും കൂടി ഞങ്ങളോടൊപ്പമുണ്ടായത്, കൂട്ടായ്മയുടെ വളർച്ചയ്ക്ക് സഹായകമായി. തങ്ങളുടെ തണലിൽ ഒരു പുതുതലമുറ കാര്യങ്ങൾ മുന്നോട്ടുകൊണ്ടുപോകാൻ വളർന്നുവരുന്നതിന്റെ എന്തെന്നില്ലാത്ത സന്തോഷം അവരിൽ കാണാമായിരുന്നു. എൻഎഎൽ ശ്രീകുമാർ സർ, ശശിയേട്ടൻ, നരേന്ദ്രേട്ടൻ, മുകുന്ദേട്ടൻ, റസാഖ് സർ, ബിന്ദു ചേച്ചി, ശിവകുമാർ സർ, പ്രവീൺ സർ തുടങ്ങി ചില പേരുകൾ പ്രത്യേകം പറയാതിരിക്കാൻ പറ്റില്ല. അവരുടെ പ്രോത്സാഹനം ഞങ്ങൾക്ക് വലിയ ആത്മവിശ്വാസം ആയിരുന്നു നൽകിയത്. കൂടാതെ ഡി.ആർ.ഡി.ഒ ഓണം ആഘോഷിക്കുന്ന എല്ലാ കുടുംബാംഗങ്ങളും ഓർഗനൈസിംഗ് കമ്മിറ്റിയും ഈ കൂട്ടായ്മയ്ക്ക് നൽകിയിട്ടുള്ള അകമഴിഞ്ഞ പ്രോത്സാഹനവും ആണ് ഈ കൂട്ടായ്മയെ ഇന്നത്തെ നിലയിൽ എത്താൻ സഹായിച്ചത്.

2012 ൽ തുടക്കഘട്ടത്തിൽ തന്നെ മഞ്ചാടിക്കൂട്ടത്തിന് സാംസ്കാരിക പരിപാടികളുടെ ഉത്തരവാദിത്വം ഏൽപ്പിച്ചു നൽകപ്പെട്ടു. അത് തീർച്ചയായും ഒരു അംഗീകാരമായിരുന്നു. അതിനാൽ തന്നെ വിശ്വാസം കാത്തുസൂക്ഷിക്കും വിധം, ഏതുതരത്തിലുള്ള പരിപാടികൾ വേണമെന്ന് ആലോചിച്ച്, നിരവധി വൈവിധ്യമാർന്ന പരിപാടികൾ നടപ്പാക്കാനുള്ള ശ്രമത്തിലായിരുന്നു ഞങ്ങൾ. നമ്മുടെ പ്രധാന ലക്ഷ്യം, ഓഡിറ്റോറിയത്തിൽ കയറുമ്പോൾ തന്നെ ആർക്കും 'ഇത് കേരളത്തിൻറെ ഒരു കോണാണ്" എന്നൊരു അനുഭവം ലഭിക്കണം എന്നായിരുന്നു.

ആ വർഷം മഞ്ചാടിക്കൂട്ടം വീണ്ടും മിന്നിച്ച് തകർത്തു... അല്ല തിമിർത്ത്!! ഉദ്ഘാടന ഘട്ടത്തിൽ എല്ലാവരുടെയും പ്രശംസ പിടിച്ചു പറ്റും വിധം ഞങ്ങൾ ഒരു ഫോട്ടോഗ്രാഫിക് എക്സിബിഷൻ നടത്തി. തുടർന്ന് മനോജിന്റെ മാർഗ്ഗനിർദ്ദേശത്തിൽ ഷിനിത്, സുബാഷ്, അനന്തു എന്നിവർ ചേർന്ന് ഹാളിനകത്ത് തന്നെ രണ്ട് വലിയ ചുണ്ടൻ വള്ളത്തിന്റെ മാതൃകകൾ ഉണ്ടാക്കി രണ്ടു വശത്തുമുള്ള ഭിത്തികളിൽ സ്ഥാപിച്ചു. മറുവശത്ത് തൃശ്ശൂർ പൂരം ദൃശ്യമാക്കി ഒരു പ്രസന്നമായ ബാനറും സ്ഥാപിച്ചു. വള്ളത്തിന്റെ താഴെഭാഗത്ത് വിവിധ മേഖലകളിൽ പ്രശസ്തരായ മലയാളികളുടെ ചിത്രങ്ങൾ പ്രദർശിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. കൂടാതെ, കോമഡി ബാലെയും, കോമഡി ഓട്ടംതുള്ളലും ഒക്കെ ചേർന്ന് ആ വർഷം മുഴുവൻ മഞ്ചാടിക്കൂട്ടം നിറഞ്ഞുനിന്നു. ആ വർഷത്തിനു ശേഷമാണ് ഡി. ആർ. ഡി. ഒ ഓണാഘോഷത്തിലെ പരിപാടികൾ നമ്മുടെ ഡി. ആർ. ഡി. ഒ കുടുംബത്തിലെ അംഗങ്ങൾ മാത്രം ചേർന്ന് അവതരിപ്പിക്കാൻ കഴിയും വിധം പുതിയ തലമുറയുടെ പങ്കാളിത്തം കൊണ്ട് വിപുലീകരിക്കപ്പെട്ടത്. ഇത് മഞ്ചാടിക്കൂട്ടത്തിന്റെ സാംസ്കാരിക യാത്രയിൽ ഒരു പുതിയ ഏടായി മാറി.

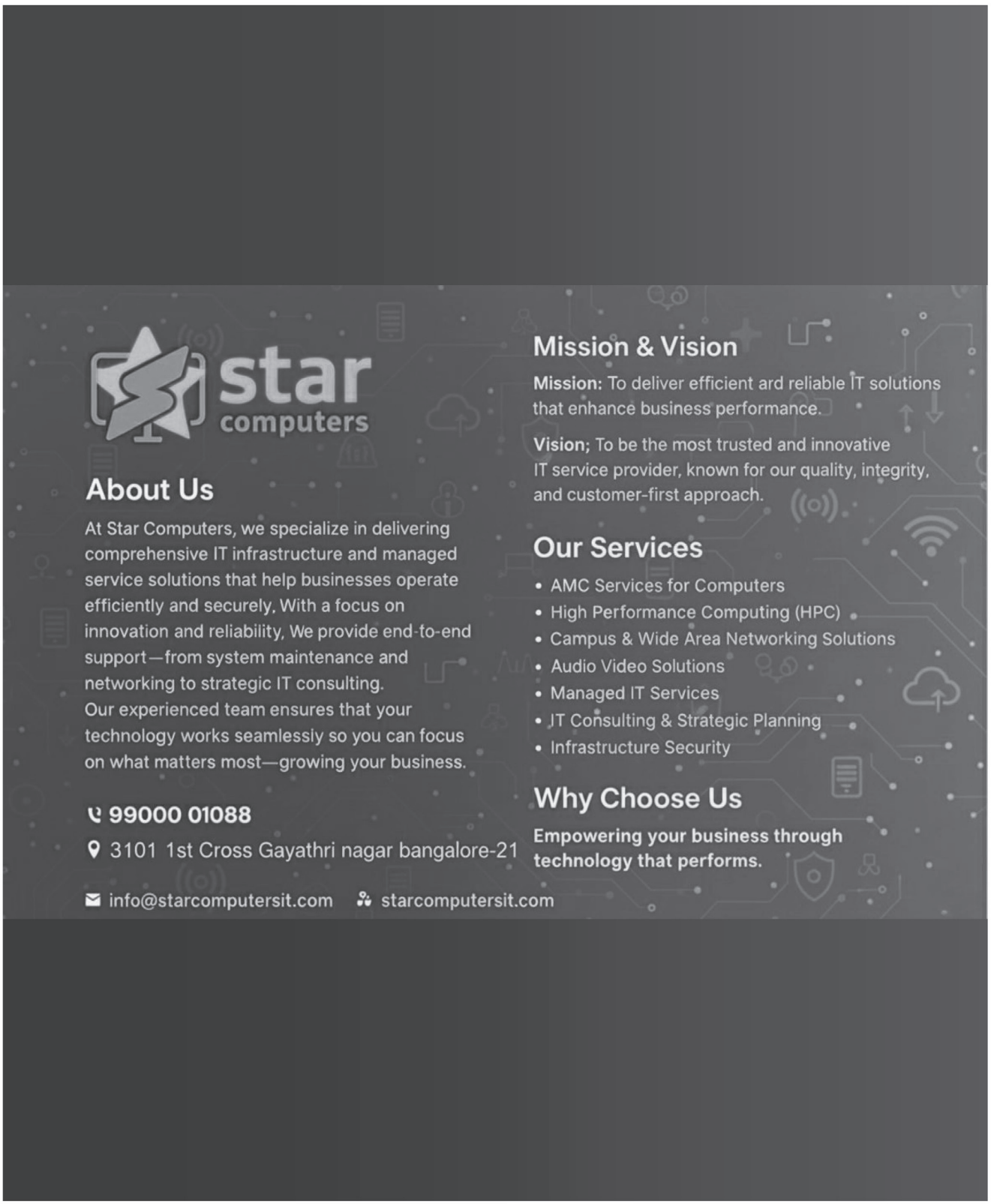
മഞ്ചാടിക്കൂട്ടത്തിന്റെ പ്രവേശനത്തിനുശേഷം, ശബ്ദ-ദൃശ്യ സാങ്കേതികവിദ്യയുടെ മികച്ച ഉപയോഗവും, പുത്തൻ ആശയങ്ങളുമായി കലാപരിപാടികളുടെ സ്വഭാവത്തിൽ തന്നെ വലിയ മാറ്റം സംഭവിച്ചു. ആ വർഷങ്ങളിൽ ഒന്നിൽ, നിരവധി ദിവസത്തെ കഠിനാധ്വാനത്തിന്റെ മാത്രം ബലത്തിൽ, ആദ്യമായി മുഴുവൻ സാംസ്കാരിക പരിപാടിയും ഒരു സിനിമ പോലെ ഒറ്റ വീഡിയോ ആയി അവതരിപ്പിച്ച് കാണികളുടെ പ്രശംസ നേടാൻ മഞ്ചാടിക്കൂട്ടത്തിനായി. ആ കലാവിരുന്നിന്റെ സൃഷ്ടിയും സംവിധാനവും സുജിത്തും ഷിജുവും ആയിരുന്നു നിർവഹിച്ചത്. അതിൽ മഹാബലി ഭൂമിയിൽ ഇറങ്ങി, അദ്ദേഹം കാണുന്ന വിവിധ കാഴ്ചകളും, അദ്ദേഹത്തിൻറെ മനുഷ്യരുമായുള്ള സമാഗമവും ആണ് ഹാസ്യ രൂപത്തിൽ അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടത്.

തുടർന്ന് കേരളത്തിന്റെ കലാ-സാംസ്കാരിക പാരമ്പര്യവും പൈതൃകവും ഉൾപ്പെടുത്തിയ വീഡിയോയുടെ അകമ്പടിയോടെ രണ്ടുമണിക്കൂർ നീണ്ട കലാവിരുന്ന് അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടു. ഒരുപാട് ഗവേഷണങ്ങൾക്കും പഠനങ്ങൾക്കും ശേഷം, അതിൻറെ സ്ക്രിപ്റ്റ് തയ്യാറാക്കലും വീഡിയോ ഉണ്ടാക്കലും ഞാനും രാഹുലും ചേർന്നാണ് ചെയ്തത്. ഈ പ്രൊജക്ടിനായി നിരവധി രാത്രികളിൽ ഉറക്കമില്ലാതെ ഇരുന്നു വീഡിയോ എഡിറ്റിംഗ് ചെയ്ത ശരജ്. എസ്. പണിക്കർ,

ഭൂരിഭാഗം വോയിസ് ഓവർ ചെയ്ത രാഹുൽ, രാധിക എന്നിവരെയും എനിക്ക് മറക്കാൻ പറ്റില്ല. ഈ പ്രോഗ്രാമിൽ ഉപയോഗിച്ച വീഡിയോകൾ, കുട്ടികൾക്ക് കേരളത്തിന്റെ സംസ്കാരവും പൈതൃകവും പരിചയപ്പെടുത്താനുള്ള ശ്രമത്തിന്റെ ഭാഗമായി പിന്നീട് കേരളത്തിലെ പല സ്കൂളുകളിലും പ്രദർശിപ്പിക്കപ്പെട്ടു എന്നത് വളരെയധികം ചാരിതാർത്ഥ്യത്തോടെ ഓർക്കുന്നു. ഈ വർഷം തന്നെയായിരുന്നു ശ്രീനിധിയുടെ രചനയിൽ പ്രമോദ്. പി. നായർ സംഗീതസംവിധാനം നിർവഹിച്ച മഞ്ചാടിക്കൂട്ടത്തിന്റെ 'മലയാളപ്പെരുമ നറു മലയാളത്തനിമ' എന്ന അവതരണ ഗാനം പുറത്തിറക്കാൻ സാധിച്ചത്.

ഇന്ന് മഞ്ചാടിക്കൂട്ടം കൊച്ചുകുട്ടികൾ മുതൽ മുതിർന്നവർ വരെയുള്ള ഇരുന്നൂറോളം കലാകാരന്മാരെയും കലാകാരികളെയും അണിനിരത്തി കലാപരിപാടികൾ അവതരിപ്പിക്കുന്നതോടൊപ്പം, ഓണാഘോഷക്കമ്മിറ്റിയിലെ മുഖ്യധാരാ സംഘാടകരായി മാറിക്കൊണ്ട് സാമ്പത്തിക വിഭവസമാഹരണത്തിലും, മികച്ച സംഘാടനത്തിലും തങ്ങളുടെ മികവ് തെളിയിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

മഞ്ചാടിക്കൂട്ടം ഒരു കൂട്ടായ്മ മാത്രമല്ല ഒരു കുടുംബമാണ്... ഒരു ആത്മബന്ധമാണ് എന്ന് ഞങ്ങൾ തിരിച്ചറിയുന്നു. ഓരോ അംഗങ്ങളും അവരുടെ പ്രതിഭയും മാനവികതയും മാത്രം മുതൽക്കൂട്ടാക്കി ഈ കൂട്ടായ്മയെ പുതിയ ഉയരങ്ങളിലേക്ക് നയിക്കുമ്പോൾ, അവർ പ്രചോദനമായി നെഞ്ചോട് ചേർത്തുവയ്ക്കുന്നത് കഴിഞ്ഞ പതിനഞ്ച് വർഷങ്ങൾ സമ്മാനിച്ച അനവധി നല്ല ഓർമ്മകളും, ഈ വേദി ഉയർത്തിക്കൊണ്ടുവന്ന നിരവധി കലാ പ്രതിഭകളുടെ അവിസ്മരണീയ പ്രകടനങ്ങളും മാത്രമാണ്. പതിനഞ്ച് വർഷങ്ങളുടെ ഈ യാത്രയിൽ മഞ്ചാടിക്കൂട്ടം ഡി.ആർ.ഡി.ഒ ഓണാഘോഷത്തിൽ മിഴിവേകുന്ന നിരവധി വേറിട്ട കലാവിരുന്നുകൾ അവതരിപ്പിച്ച് കലാസ്വാദകരുടെ ഹൃദയത്തിൽ സ്ഥാനം പിടിച്ചിട്ടുണ്ട് എന്നതിൽ ഏറെ സന്തോഷം തോന്നുന്നു. ഈ എളിയ കുറിപ്പിൽ പരാമർശിക്കപ്പെടാതെ പോയ ഒരുപാട് പ്രവർത്തനങ്ങളും പ്രവർത്തകരും ഉണ്ടാകാം. മനപ്പൂർവമല്ലാത്ത ഈ തെറ്റുകൾ സുമനസ്സുകൾ ക്ഷമിക്കുമെന്ന് കരുതുന്നു. മുന്നിലുള്ള വർഷങ്ങളിലും ഈ കലാസൗഹൃദത്തിൻറെ നറുനീപം കെടാവിളക്കായി കൂടുതൽ കൂടുതൽ പ്രഭ ചൊരിയട്ടെ എന്ന് ആശംസിക്കുന്നു.

star computers
About Us
At Star Computers, we specialize in delivering comprehensive IT infrastructure and managed service solutions that help businesses operate efficiently and securely. With a focus on innovation and reliability, We provide end-to-end support—from system maintenance and networking to strategic IT consulting.
Our experienced team ensures that your technology works seamlessly so you can focus on what matters most—growing your business.
99000 01088
3101 1st Cross Gayathri nagar bangalore-21
info@starcomputersit.com
starcomputersit.com
Mission & Vision
Mission: To deliver efficient ard reliable IT solutions that enhance business performance.
Vision; To be the most trusted and innovative IT service provider, known for our quality, integrity, and customer-first approach.
Our Services
• AMC Services for Computers
• High Performance Computing (HPC)
• Campus & Wide Area Networking Solutions
• Audio Video Solutions
• Managed IT Services
• JT Consulting & Strategic Planning
• Infrastructure Security
Why Choose Us
Empowering your business through technology that performs.

നന്ദി

കഥകളിൽ മാത്രം കേട്ടിട്ടുള്ള സമ്പദ്സമൃദ്ധമായ, സമത്വഭരിതമായ ഒരു സാമൂഹ്യവ്യവസ്ഥയിൽ കുറച്ചു സമയമെങ്കിലും ജീവിക്കാനുള്ള ത്വരയിൽ, നമ്മളിലൂടെ ഓണം അതിന്റെ എല്ലാ മൂല്യങ്ങളോടും കൂടി തുടരണം എന്ന അദമ്യമായ ആഗ്രഹത്തിൽ നമ്മൾ ഒത്തുചേരുന്നു.

ഈ സ്മരണിക ഒരു അടയാളപ്പെടുത്തൽ ആണ്. നമ്മുടെ ഭാഷയുടെ, സംസ്കാരത്തിന്റെ, ആചാരങ്ങളുടെ, പൈതൃകത്തിന്റെ, സംഗീതത്തിന്റെ, കലയുടെ അടയാളപ്പെടുത്തൽ.

നമ്മുടെ മുൻ തലമുറ തുടങ്ങി വച്ച DRDO ഓണം അതിന്റെ തനിമ ഒട്ടും ചോരാതെ അടുത്ത തലമുറയ്ക്ക് പകർന്നു കൊടുക്കുന്ന ഉദ്യമത്തിൽ പങ്കാളികളാകുകയാണ് നമ്മൾ, ഈ സ്മരണികയിലൂടെ. കാലത്തിന്റെ കുത്തൊഴുക്കിൽ പെട്ട് ഒരു പക്ഷേ നഷ്ടപ്പെട്ടു പോകുമോ എന്ന് നമ്മൾ ശങ്കിക്കുന്ന ഭാഷയും സംസ്കാരവും പൈതൃകവും, അതുപോലെ നമ്മുടെ ചിന്തകളും ഭാവനകളും അനുഭവങ്ങളും, രേഖപ്പെടുത്തി വയ്ക്കാനുള്ള ഒരു ശ്രമം.

സമയത്തിന്റെ അനുസ്യൂതധാരയിലേയ്ക്ക് നീട്ടിപ്പിടിച്ച കൈക്കുമ്പിളിൽ വീണു കിട്ടിയ നിമിഷ ചിത്രങ്ങൾക്ക് മനോഹരമായ മാനങ്ങൾ നൽകി ഈ സ്മരണികയിൽ വിസ്മയം നിറച്ചവർക്കും, ഈ അടയാളപ്പെടുത്തലുകൾക്ക് അടുക്കും ചിട്ടയും സൗന്ദര്യവും നൽകിയവർക്കും ഹൃദയത്തിന്റെ ഭാഷയിൽ നന്ദി.

- ടീം എഡിറ്റോറിയൽ

PROLIM

BUILD SMARTER SOLUTIONS WITH US

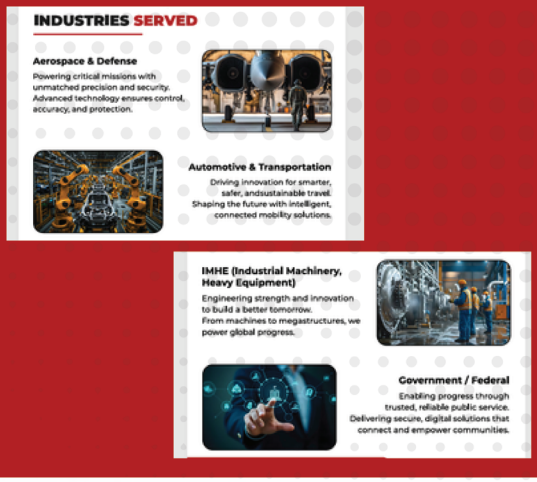
DRIVING DIGITAL TRANSFORMATION WORLDWIDE!

PROLIM 20 YEARS ★ Est. 2005 ★

About us

PROLIM is a leading PLM, Cloud and Industrial AI Digital Transformation solutions provider to Global Fortune 1000 companies. With 15 global offices in the US, India, Australia, New Zealand and Turkey. PROLIM has won 40+ awards & proudly serves over 1700+ customers to innovate & improve their profitability & efficiency. PROLIM was founded in 2005 & is headquartered in Farmington Hills, USA. With its global footprint & expertise in the latest technologies, PROLIM can partner to speed up your Digital Transformation journey.

Why PROLIM?

- Accelerate innovation with cutting-edge technology
- Optimize product development and manufacturing processes
- Enable data-driven decision making for business growth
- Global expertise with local presence for seamless collaboration

+91- 89715 56677 www.prolim.com marketing.india@prolim.com

cezentech
NETWORK TO FUTURE

INFORMATION TECHNOLOGY
INFRASTRUCTURE SOLUTION PROVIDER

OUR OFFERINGS

- Private/Public Cloud Computing
- Hyper Scale and Converged Datacenter
- AI/ML Solutions
- High Performance Computing (HPC)
- IT Security and defence
- Security Audit & VAPT
- Campus & Wide Area networking Solutions
- Infrastructure Security
- Rugged Military grade Solutions
- Legacy system support
- Open-Source Solutions
- Audio Video Solutions
- Corporate Training
- Managed IT Services
- IT Consulting and Strategic planning
- Software Devolepment

Bengaluru
145/5, 1st Floor, 9th Main, Malleshpalaya, New Tippasandra, Bengaluru, Karnataka - 560 075

New Delhi
Block B-1/632, 2nd Floor, Janakpuri, New Delhi-110 058

Hyderabad
Regus - Hyderabad Mid-Town Road No:1, Banjara Hills, Opp. Jalagam Vengal Rao Park, Hyderabad, Telangana-500 034

Trivandrum
TC 24/3088, Dotspace Business Centre, Ushasandya Building, Opposite Tennis Club, Kowdiar, Trivandrum, Kerala - 695 003.

Cochin
R-5, Beyond Co-Working, 90 A (Door No.55/1171), Canal Road, Girinagar, Cochin, Kerala- 682 020

CEZEN TECHNOLOGIES PVT LTD | ISO 9001:2015 | ISO 27001:2013

+91 9071 99 8946 | +91 8042 04 1535
info@cezentech.com | www.cezentech.com